

శ్రీకృష్ణాయనమః.

ప్రపదనపారిజాతము.

శ్రీకృష్ణగారిజాతము.

అను

దివ్యప్రబంధము

• ఇది

శ్రీబాబ్బిలి సంస్థాన పురోహితులగు

కొటికెలపూడి - కోదండరామయ్య గారిచే

రచియింపబడి

మహారాజరాజశ్రీ

మహారాజా సర్ వేంకటేశ్వతాచలపతి రంగారావు బహదరు

కే. సి. ఐ. ఇ. వారివలన

చెన్నపురి

శారదాంబావిలాస ముద్రాక్షరశాలయందు

ముద్రింపించి ప్రకటింపబడియె.

1906

ఉ పో ధ్వా త ము .

ప్రపదనపారిజాతమును నీగ్రన్థ మస్తద్ధాస్థాన పురోహితులగు శ్రీ॥ కొటికెలపూడి కోదండరామయ్యగారిచే రచియింపఁబడి యితిహాసములగు రాజా శ్రీ శ్వేతాచలపతి రంగారావు బహదరు రి కంకితము చేయఁబడినది.

ఈగ్రన్థము విశిష్టాద్వైత సిద్ధాంతమునకుఁ బ్రధానములగు మమస్త్ర తిరుమంత్రములను భక్తిప్రపత్తుల స్వరూపమును నింక వశ్యకములగు మతవిషయములను మఱి కొన్నిటిని బోధించునది గుటవలనను, దైవభక్తిని బ్రహ్మదున కీడని పొగడ్తగన్న మాపి మహుల కంకితము చేయఁబడినదియగుటవలనను, దీనిని ముద్రింపించి కఠించుట యావశ్యకమగుటంజేసి యస్తద్ధాస్థాన విద్వాంసులచేఁ పరీతిని బరిశీలించి ముద్రితము చేయింపఁబడియె.

పూర్వ మీగ్రన్థమున వ్రాయఁబడిన వంశపురుషచరిత్రము తక్కిన గ్రన్థములతోఁ బాటుగ సరిగ నుండమిచే నిటీవల మాచేఁ బ్రకటింపఁ న బొబ్బలిసంస్థాన చరిత్రము ననుసరించి సంస్కరింపించి వ్రాయింపఁ జేయె.

బొబ్బలి.
విసంవత్సరము. }

వేం . శ్వే . రం.

శ్రీ రస్తు.

ప్రపదనపారిజాతము.

ప్రథమాశ్వాసము.

శ్రీరాజజ్జనకాత్మజాహృదయ రాజీవాబ్జమిత్తుండు నీ
తారామాఖ్యపురీనివాసుఁ డగునీ ♦ తారామదేవుండు తా
వీరాగ్రేసరు రావువంశతిలకుఁ ♦ శ్వేతాచలాధీశరం
గాఢాయక్షీతినాథచంద్రముని మాంఁగళ్యాన్వితం జేయుతఁ,

సీ॥ రాజీవములరీతి ♦ రాజీవములరీతిఁ, దనరారుచున్న నేత్రముల
తోడ । ఘనకుంభములభాతి ♦ ఘనకుంభములభాతి, నలరారువత్సరుహ
ములతోడఁ దారావళులపోల్కిఁ ♦ దారావళులపోల్కిఁ, గనుపట్టుచున్న న
ఖములతోడ । విషధరమ్ములమాడ్కి ♦ విషధరమ్ములమాడ్కి, డంబైన
గొప్పక ♦ చంబుతోడ॥ తే॥ గీ॥ రామచంద్రునివామ పార్శ్వంబునను ప
సించిభక్తుల నెల్ల రక్షించునీతి । లలితగుణజాత శ్వేతాచలపతిరంగ । రా
యవిభుఁ బోచుఁ గాత నిరంతరంబు॥ శా॥ శ్రీరమ్యం బగుబాబ్బిలీపురిని
లక్ష్మీరుక్మిణీసత్యభా । మాగత్నంబులు గొల్వ హేమగృహసీమన్నిచ్చి
భక్తుల్ తనుం । జేరం బోచెడిగోపబాలుఁ డెలమి ♦ శ్వేతాచలాధీ
శరం । గారాయాగ్రణి కిచ్చుఁ గాత ఘనమాంఁగళ్యాయురభ్యున్నతుల్॥
చ॥ అనుపమసత్యశౌచకరు ♦ ణాన్వితులై తనరారుచున్న స । జ్ఞులకుఁ
గల్పవల్లి ఘనసద్గుణపాళికె బాలవెల్లి భ । క్తిని బతిఁ గొల్చుచున్న
సుదఃప్రీతతిలోన మతల్లియైనక్రొ । న్ననవిలుకానితల్లి కృతిఁ నాయకునింట
వసించుఁ గావుతన్ ॥ మ॥ ఘనకారుణ్య రసాతిరేక మెసంగఁ గన్పట్టు
గోపాలమే । ఘునిపార్శ్వమ్ములఁ జంచలాద్వితయ మత్సుద్రాకృతి నిల్చు
నో । జను నెమ్మేనులు భాసిలం దనరుశ్రీసా త్రాజతీరుక్మిణీ । వసజాతా
స్యల భక్తి వేడెదఁ గృతిస్వామి దగ్గ బోవఁగన్ ॥ శా॥ దారా

థాలయమాతృబంధుజనకః త్యాగంబు గావించి కాం । తారక్షోణికి
 వెంట నేగి గతనిఁద్రాహ్మణుడై భక్తితో । సీరేఁడబ్దము లచ్యుతాం
 ఘ్రియుగళంఁ బేకాకృతిం గొల్చి స । తాగంబొందినలక్ష్మణుండు కృతి
 భర్తవేడ్కుతోఁబోచుతఁ ॥ సీ॥ ఆజానుదీర్ఘ బాహుగ్ధశంబులతోడఁ,
 గమలసంకాశనేత్రములతోడ । శరదిందుకుందసఁ చ్ఛాయగాత్రము
 తోడఁ, రమణీయనీలాంబరంబుతోడ । హలముసలాదిదిఁవ్యాయుధంబుల
 తోడఁ, జారువిశాలవక్షంబుతోడ । మందస్తితోపేతమధురాననము
 తోడఁ, బింబనిభాధరోష్ఠంబుతోడ ॥ తే॥ గీ॥ హారకోటీరముఖభూషఁ కాళి
 తోడఁ, దివ్యగంధంబుతోడ దేదీప్యమానుఁడై నబలరామవిభుఁడు శ్వేతఁ
 తాచలపతిజనపతి కభీష్టసిద్ధులొసగు గాతఁచ॥ సమరజయాలవాలము
 విశంకటవాలము దైత్యమర్దన । క్రమము సమగ్రవిక్రమ మకల్మష
 బింబము సూర్యబింబ మా । గమనుతరామనామసుముఖంబు ముఖం
 బయి మించువానర । ప్రముఖుఁడొసంగు గాతఁ గృతిభర్త కభీష్ట
 సుఖంబు లిమ్ముగన్ ॥ సీ॥ మధ్యందినసహస్రఁ మార్తాండమండలో, ద్దండ
 తేజంబు సుదర్శనంబు । పటుతరాత్మధావనఁ బధిరీకృతామర్త్య, పరి
 పంథికర్ణకోటరము దరము । నిర్హతసంఘాతఁ నిష్ఠురస్వనిపాత, హత
 శత్రుచయము గదాయుధంబుప్రావృట్నమారంభఁ భాస్వత్తటితోటెటి,
 నవతాళతశ్యంబునందకంబు ॥ తే॥ గీ॥ శక్రచాపోపమానంబుఁ శార్ఙ్గధను
 పుయాచకాధారుడైనశ్వేతఁ తాచలపతి । రంగరాయావనీశసర్వజ్ఞున
 కును । సంగరమ్ముల జయము లొసంగు గాతఁచ॥ వెలిగొడుగుల్ ఘణా
 గ్రములుఁ వెల్లనిపానుపు మేను దీపికా । వళులు వతంసదీధితులుఁ వాలము
 యామికుండై చెలంగ శ్రీ । జలరుహపత్రనేత్రుని నిశాసమయరంబుల
 భక్తిఁ గొల్చుకుం । డలివరుఁ డిచ్చుగాతఁ గృతిసాధున కుజ్జ్వలభోగ
 భాగ్యముల్ ॥ మ॥ పురుహూతస్థలికిఁ సుధావహృతికై పోవంగఁ ద్రోవ
 గరు । న్నరుదుద్ధూతమహాగిరుల్ చరణసీమం జేరి సైన్యంబు । వైఖరి
 దోడ్తొజనుదేరగాఁ దనరుశ్రీకంజాక్షువాహంబు సం । గరభూమిక

విజయంబొసగుతను రంః గారాయభూభర్తకున్॥ ఉ॥ సూత్రవతీకశ
 త్రుడు విశుద్ధచరిత్రుడు మందరోజ్జ్వల । గాత్రుడు పాణిపద్మసము
 దంచిత వేత్రుడు చక్రినత్కృపాపాత్రుడు విష్ణుసైన్యవనపాలనవైత్రు
 డు సారసస్ఫుర । నేత్రుడు రంగరాయధరఃణిపతి కిచ్చు సభీష్టసంప
 డిల్॥ చ॥ హరిపదసక్తులున్నతతః రాధ్యులు వర్జితదోషు లాగమా ।
 భరణులు భేచరస్తవనపాత్రులు భూరితమోహరుల్ మహా । పురుష
 సమర్చితుల్ ప్రథమఃపూజ్యులు కారణజన్తులైనప । న్నిరువురు సాము
 లిమ్ముగఁ గృతీశున కిత్తురు సర్వసౌఖ్యముల్॥ శా॥ గర్వాహంకృతికామ
 భోభమదరాంగ ద్వేషసంశూన్యులఁ । సర్వార్థాకరశబ్దతర్కముఖశా
 త్రజ్ఞానధౌరేయులఁ । యర్వారస్సుట వాక్ప్రపంచుల జగత్సైన్య
 ప్రభావాధ్యులఁ । గీర్వాణాంధ్రమహా కవిప్రనరులంఁ గీర్తిచెడవే
 డుకన్॥ తే॥గీ॥ జగతి విపరీతమతు తాటఁసత్కవీంద్రకావ్యముల నింక
 సేయుమర్ఙ్గాక కుకవు । లెఱిగి నిందించిరే వారిఁ నేల దూఱ । వారి
 బుట్టించువిధి ననఁవలెను గాక॥ చ॥ అనఘరుచిం జెలంగుమణులం దన
 భిజ్ఞనకుఁ బలెఁమహా । జనవినుతంబులై తనరుఁ సత్కృతికల్పనలందు
 దోషముల్ । గనఁబడుఁ గాకవీంద్రులకుఁ గా వవి దోషము లంచు
 డెల్పినఁ । విన రటు గాన మానమె వి వేకి వహించి సహించు టింప
 గున్॥ వ॥ ఇట్లు భగవద్భాగవతప్రార్థనంబు గావించి సుకవుల మన్నించి
 కుకవులపైఁ గరుణించి ప్రవదనపారిజాతం బనునొక్కటివ్యప్రబంధంబు
 రచియింపం బూనియున్న సమయంబున॥ సీ॥ తనదివ్యభక్తిసుందరికి
 వైకుంఠండు, పెరటఁబెట్టినకల్పతరువుగాఁగఁ దనకీర్తిశారదాంగన క
 జాండావళుల్, గూర్చి కట్టుకడానిఁగుల్మగాఁగఁ దనశౌర్యదవహతాశ
 నునకు మధ్యాహ్న, కమలాపుం డంగారఁకణముగాఁగఁ దనదానవారి
 హాహినికిఁగల్గోలిసీ, రమణుండు పటుశీకఁరంబుగాఁగఁ తే॥గీ॥దనదుజయ
 భేరికాధణంధణనినాద । దభితవేధోండభాండబంధనసమర్థ । లలితగుణ
 శాలి క్షేతాచలపతి రంగ । రాయ నృపమాళి రిపుతమోవ్రాతహేళి॥

సీ॥ పద్మరాగోపలఁ ప్రాకారరుచులచే, సాంధ్యరాగభ్రాంతిఁ జన్వనులకుఁ
 శక్రపల్లజ్జ్వలఁ చ్ఛాదనచ్ఛవులచే, బహుళాభివిభ్రాంతిఁ జర్విణులకుఁ
 వలభిసంఘటితోరుఁ వజ్రదీధితులచే, జాహ్నువీభ్రాంతి సజ్జనములకునుఁ
 మహితకుట్టిమబద్ధఁ మాక్తిక ప్రభలచే, మల్లికావిభ్రాంతిఁ మధుపములకు॥
 తే.గీ॥ మాటిమాటికిఁ జేయుచుఁ మరుడుకేలఁ జాయకత్తులు జళిపించుఁ
 చందమున నఁ టించు వెలయాండ్ర గానప్రపంచమున నఁ మంచితం బైన
 యాస్థానఁ మండపమున॥ సీ॥ వేదశాస్త్రపురాణవిద్యలం దధికులై, బ్రహ్మ
 వాదము సేయుఁ బ్రాహ్మణులును । మండితాస్వీక్షకీ ఁ దండనీతిత్రయీ,
 వార్తాధ్యులగుసచిఁ వప్రజంబు । షణ్ముఖినీలవిఁ ష్వక్తేనముఖ్యుల, హసి
 యింపఁ జాలుపైఁ న్యాధిపతులు । గార్గ్యపసిష్ఠవాఁ క్షత్రిశుక్రముఖులకు,
 జతనేయఁ దగుపురోహితగణములు॥ తే. గీ॥ బంధుమిత్రభటాదులు ఁ
 బలసి కొలువ । నమరగణములతోడి జంభారిరీతిఁ । దగ జయంతునిఁ
 బోలుపు ఁ త్త్రీకుండుఁ దాను । నిండుకొలువుండి కన్నులఁ పండువుగను॥
 మ॥ నను గోపాలపదాబ్జభక్తియుతు నా ఁ నావేదవేదాంతబో । ధనిధిం
 గొట్టులపూడిసత్కులజఁ గోదండ్రామయాభ్యాన్వితుఁ । ఘనకారాంతి
 కసంఘసన్నతుఁ గృతఁ గ్రంథవ్రజఁ సత్యవా । కృనిరూఢుఁ స్వపురో
 హితోత్తముని వేడ్కం బిల్చి తా నిట్లనె॥ సీ॥ మందారిహిమధామఁ
 మల్లికాకర్పూర, సమకాంతి గలజన్నిఁదములవాఁడు । సాంధ్యరాగప్రభాఁ
 సముదాయముల నీను, కమనీయశాటీయుఁ గంబువాఁడు । మహితత్రి
 దండకఁ మండలూద్యహములై, తనరారుచున్నహ ఁ స్తములవాఁడు ।
 కంఠిలగ్నా నేకఁ కంజాక్షమాలికల్, విపులవక్షంబునఁ వ్రేలువాఁడు॥ తే.గీ॥
 ప్రకటితద్వాదశోర్ధ్వపుండ్రములవాఁడు । నియతిమై యతివేషంబుఁ నెగ
 డువాఁడు । తాను రామానుజుడ నంచుఁ బూనువాఁడు । స్వప్నమున
 రాత్రి మాకు సాక్షాత్కరించె॥ తే.గీ॥ ఇట్లు రామానుజుడు దోషనేము
 వాని । యడుగుదామరలకునుదాఁ సోహమనుచుఁ । గడిమితో మ్రొక్కి
 ముకుళితఁ కరులమైనఁ మమ్ముఁ గనుఁగొని పల్కెనఁ పశ్చానినరుడు॥ క॥ శ్రుతి

వాక్యసుప్రసిద్ధము । ప్రతివాదిభయంకరంబు ప్రపదసరూపం । బతిశ
యయుత మగువైష్ణవ । మత మే జేసితిని దొల్లి ♦ మానులు మెచ్చు ॥
క॥ దానిం బూర్వ మొసంగితి । మానవులకుఁ దెలిసినట్టి ♦ మహనీయులు
లక్ష్మీనాథుపదముఁజూడంగ గా నేగిరి సకలయోగి ♦ గణములు వొగడ ॥
తే॥ గీ॥ మందమతులై సతక్కిన ♦ మానవులకుఁ గలత యగుటను మతమె
ల్ల ♦ గాసిచేసి పాపములె కృత్యములుగాఁగఁ ♦ బడసిపడిరి నిరయముననందు
చేమాకు ♦ నింద వచ్చె ॥ క॥ ఈమత మంతయు సాంతము । గా మదిలోఁ
దెలిసినట్టి ♦ ఘనుఁడొకఁ డైనన్ । లేమిఁ బ్రపదనము సెడుటకుఁ మామ
కహ్మదయము విచార ♦ మగ్న మగుతుటి ॥ క॥ వీరాగ్రేసరుఁ డమలవి
చారుం డినుగంటివంశి ♦ చంద్రుఁడు భగవఁ త్కారుణ్యనమేతుఁడు నీ తా
రామప్రభువరుండు ♦ ధరణిజనించె ॥ నీ॥ అభ్యసింపక వచ్చె ♦ సతనికిషటాఘ
స్త్ర, సకలవేదాంతవి ♦ జ్ఞాన సరణి । తలఁపకున్నను వాని ♦ నిలయంబునకుఁ
జేరె, బలవై రినుతయెన ♦ భాగ్యలక్ష్మీ నిగ్రహింపక మున్నె ♦ నిఖిలారిభూ
పతుల్, వానికిఁ జేసిరి ♦ వందనములు । కోరకున్నను గల్గె ♦ నారదాదులు
మెచ్చు, నారాయణునికరు ♦ ణాగసంబు ॥ తే॥ గీ॥ సకలవైదిక లోకా ♦ చా
ర్యుఁ డతఁడు నిఖిలసుగుణంబులకుజన్మ ♦ నిలయ మతఁడు । మనుజుమా
త్రుం డెదేవాంశి ♦ మయుఁడుగాని కానినో నింత యోగ్యత ♦ గలుగుటెట్లు ॥
తే॥ గీ॥ వంచకాచార్యపురుషదు ♦ ర్విర్తనమునఁ బాడుపడియున్న ప్రపద
న ♦ పథ మతండు బుద్ధిచేతను మావలె ♦ నుద్ధరించి నీకు సాకల్యముగఁ జెప్పె
లోకు లెన్న ॥ క॥ ఆతం డుపదేశించిన రీతిఁ బ్రపన్నుండవై చ ♦ రించెడి
నీకు ॥ భాతి శతవత్సరమ్ములతీతము లగుపిదప ముక్తి ♦ దేవుఁ డొసంగు ॥
ఉ॥ మానవనాథ యీ ప్రకృతి ♦ మండలమందు జనింప వింక నీ । చే నగు
క్లార్య మొక్కటి వ ♦ చించెద దాని నొనర్చి తేనియు ॥ మానవలోక
మంతయును ♦ మాధవలోకము త్రోవ నేగ సో । పానచయంబుగట్టిసప్ర ♦
పన్నవరుం డనుకీర్తి నీ కగు ॥ క॥ కరుణయు హరికైంకర్యము విరతి
ప్రపన్నులకు సూక్తి ♦ విధులెట్లాటంగరుణాకార్యముఁ జేసిన నరుమధ్యమ

నిష్ఠచెడు సన్వతశ మగునే॥ క॥ నీకుం బిత్తుభగినీపతివీరకం జెప్పినప్ర
 పత్తి విధ మెల్లభువి॥ వ్యాకోచం బగుటకు నుల్లేకముతో నాంధ్ర
 కృతి రచింపింపవలె॥ తే॥ గీ॥ అక్రమము మేము చేసిననదియె ధర్మ
 మనుచు శిష్యులు గావించుట నెడిభీతి । నిష్ఠఁ బాయక వర్తించునేన
 గృతు లా నేకముగఁ గొంటిఁ జేసితిన్నై కకృతులు ॥ క॥ నేను మఱు
 వానుల! తో నానతి యిచ్చినట్లుతోలుతం గృతినం । తానం బొనరి
 చినచో నానందించెదను జగముల నానందించు॥ తే॥ గీ॥ అవనిఁ బ్రపద
 నపారిజాతాఖ్య గలిగితనరుదివ్యప్రబంధంబుతగ నొనర్చిమీకు సంకి
 మ్మెనరింపఁమేటి గలఁడు తావకపురోహి తావనీ దేవులందు॥ క॥ వాఁడ
 గంభీరధ్వని తో గామానుజగురుండు తోరంబుగ నీ తీరున వచించి
 నియెను నీరజహితుకాంతు లంతనింగిని బర్వె॥ తే॥ గీ॥ మేలుకొని లేచి
 కల యెల్లమీకుఁ దెల్పి నారమారీతిగ్రంథంబుమీ రొనర్చి । కృత
 యొసంగుఁడు మాకు సమిద్ధసుగుణ । ధామ సుకవిలలామ కోదండ
 రామ ॥ నీ॥ అభ్యసించితివి బాల్యంబాది మాణిడ, సకలవేదా
 తార్థశాస్త్రచయము । శంకరాచార్యశిష్యత్వ మున్నను నీకు, రామా
 నుజాలమీఁదఁ రక్తి గలదు । అన్యథావై పరీ త్యజ్ఞానములు లేవు, సర్వ
 మతంబుల సముడవీవు । జన్మాంతరాభ్యాస సాంగత్యమునఁ జేసి, వెల
 లేనిహరిభక్తిగలిగెనీకు॥ తే॥ గీ॥ జడచిదీశ్వరతత్వవిశేషములును, బ్రప
 దసక్రమ మాచారపద్ధతులును । మాకు మించను మీవలెమఱి యె
 టుంగు! వాఁడొకండును గానఁగాఁరాఁడు మహిని ॥ వ॥ ఇట్లుబహు
 మాన పూర్వకంబుగా వచియించిన కృతిపతిమంగళావతారం బైనవం
 శావతారం జెట్టి దనిన ॥ తే॥ గీ॥ వంశపురుషులవరుస యీపయినిసరిగ
 నుండకుండుటచే గడుయుక్త మగువిచారణముతోడఁ గ్రొత్తగఁసరిగ
 మార్చివ్రాయఁబడియెనునీక్రిందవరుసగానుసీసమాలిక॥ ఈగ్రంథమున
 నెగాఁకీవిధంబున మిత్ర, విందాపరిణయంబునందునుహరి భక్తిదెల్పిడి
 హరి భక్తినుధోదయం, బువఁగూర మాహాత్మ్యముననుదెలుగు ।

భాషలోనికిమార్పఁబడినసంకల్పనూ, రోగ్యదయమ్ముననుసఁయ్యోజరంగ।
 నాయకపాత్రుఁడఁగ్లేయభాషనులిఖించినబొబ్బిలిచరిత్రమునవిశాఖ।
 పురమండలచరిత్రముననువంశపురుష, నిర్ణయం బరయనఁనేకవిధము।
 యగ నుంటఁజేసి పొందుగను దత్తద్రింధ, ములఁగూర్చి వానిలోపలను
 గట్లు । వానిశోధించి యేకోనవింశతిశత, తమమైనక్రైస్తవబంబునం
 దుఁ । దత్కాలమునను సంస్థానమ్ము నేలుచు, వెలయు శ్రీవేంకటశ్వే
 తశైల । పతిరంగరాయ భూపతివద్యుఁ డింగ్లీషు, భాషయం దేర్పడ
 వ్రాసినట్టి । బొబ్బిలిచారిత్రమునవ్రాయఁబడియున్న, వంశీయపురుషుల
 పురుషబట్టితక్కినయట్టిగ్రంథములను నీగ్రంథమును ముద్రితమ్ముగ
 నొనరుచుతఱి॥ తే.గీ॥ వంశపురుష క్రమమ్ము తత్ప్రభునిదేశ । మునఁదదా
 స్థానకవియయి తనరు మండ । వేములకులసీతారామ భూమిసురుఁడు ।
 మాఱుపునొనర్చి వ్రాసె నీ తీరుగాఁగ ॥ వ ॥ తత్క్రమం బెట్లనిన ॥
 నీ॥ అనపోతవిభుఁడు మ హాపరాక్రమశాలి, గావునఁ దనశౌర్య
 కలనఁ జేసి । యాజీరంగమునను రాజుల నోడించి, కృష్ణా నదివఱకు
 గెలిచి దేశ । మును దనకు నధీనముగఁ జేసికొనియె నిం, కొకపరిపాసఁ
 గినయుద్ధమునను । దనమీఁద వచ్చినఁపును లగుదొరలను, నూటిపై
 నొక్కనిగీటడంచి॥ తే.గీ॥ యేకవీరుం డటంచును నెన్నికఁ గనెవేంక
 టగిరికుటుంబపుఁబృథివిపతుల । లోన నాటవపురుషుఁడఁమానఁపును
 ఁడు । వెలమలకు నెల్లఁ గలిగించెవిమలకీర్తి॥ నీ॥ సర్వజ్ఞసింగయజనపతి
 యెల్లవి, ద్యులనేర్చి తనవేరుసార్థకముగఁ । బండితకోటిచేబలుకవీం
 ద్రులచేతఁ, బరివేష్టితుండయిప్రాధిమెఱయ । విద్యానివోద్యైవెలసెను
 సింగభూ, పాలీయమను పేరఁబరఁగుగ్రంథమురచించెసంస్కృతమునఁ
 బండితుం డని, కవివరుండనియునుగాంచెగీర్తి॥ తే.గీ॥ సతఁడు వేంకటగిరి
 శంశమందు నుదయ । మందిన వసుంధరావరులందు దశమ । పూగు
 ఘండయి జను లెన్నఁబేరు వడసె । దగదె యాతని వర్ణింపఁ జగతి
 యందు॥ క॥ అలవేంకటగిరి పురరా । జలలోఁ బదునేనవపురు మం

డగుచు మహింబాలిచె బెదరాయఁ డాతఁడెవెలసెను నిర్వాణరాయఁ
 విభుఁడనుపేరక॥సీ॥ మొగలాయిప్రభులకైఁ పూనిషేర్తహమదు, భానుం
 డనెడుపేరుఁగలిగినట్టిసరదారుఁడు మనదేశమును జయింపఁగ, వచ్చెనా
 తనితోడఁవచ్చినట్టియిరువురుప్రభులలోఁనితఁడొక్కరుండయి, యుండె
 దత్కాలపుఁయుద్ధములనుబలుసాగు మొనరించిపాదుపావలన రాజు
 మనునట్టిసంస్థానముఁబ్రతి॥ తే॥ గీ॥ఫలముగను నొందె రెండవఁప్రభువు
 విజయ । నగరరాజ్యము మొదటివాఁడుగ గణింపఁ । బడినమాధవ
 వర్తయన్ఁపుడమితేడు । వీరిలో బెద్దరాయపుఁధ్వవరునకు॥ సీ॥ సంస్థాన
 మునొసంగుఁసమయంబునందె వం, శక్రమంబుగనురాజు బహదరు
 మొదలై నబిరుదులుఁముఖ్యమాతెల్లజెం, ధానపుబత్తునుఁధక్కు యాది
 గలిగినరాచచిఁ న్నెలొసంగఁబడెనుత్త, రపుసరకారులంఁదపుడు పోరి ।
 సందడియడఁగనాజనపతికూడవ, చ్చినయట్టిలింగపుఁయనుసుతునకుం॥
 తే॥గీ॥దనకుసమకొన్నయీరాజ్యమునునొసంగి తండ్రితాతలనాటిదైఁ
 తనరువేంక । టగిరిరాజ్యమునకును దిరుగఁ జనియెను । బెద్దరాయవ
 సుంధరాఁవిభువరుండు॥ చ॥ జనకుఁడు సమ్మదమ్మున నొసంగినరాజ్యము
 నొంది లింగపా । వనివిభుఁ డుండఁ బర్వతపుఁబ్రాంతములందుఁ బితూరి
 జేయుదు । ర్జనులను గండడంచుటకుఁసాయము గమ్మని యప్పు దేశమే ।
 లినప్రభు లప్పుడప్పు డలలింగమహీతలనాథుఁ గోరఁగన్॥ ఉ॥ అమ్మను
 జేశ్వరుండు దనకావసథమ్ముగ నీడ నొక్కచు । ర్గమ్మును దానిచెంతనే
 పురంబును దా రచియించి వానికిఁసమ్మతి షేర్తహమ్మ దనుఁసాపాబు
 ప్రాపకుఁ డౌట వాని నా । మమ్రొనరించె భూజనులుఁమానుగ బెబ్బలి
 యంచుఁ బిల్వఁగక॥ తే॥గీ॥ షే రనఁ చురుమ్మభావనుఁజెలఁగునుబులి
 పెద్దపులి యను పద మయ్యెఁబెబ్బలి యన । బెబ్బలియె నాఁడునా
 టికిఁబొబ్బిలి యనఁ । బాలిచె నక్షరములు మార్పుఁబొంద నిపుడు
 క॥ ఆలింగపరాయమహీ । పాలుఁడు బస్తరు మొదలగుఁ ప్రాంతముల
 బితురీలవలనియలజడి నిర్మూలించెఁగడిందిశ్రమముఁపూనిచలమునక॥

తే.గీ॥ షేరుమహామదుఖానుఁ డాతీరునను సి॥ కాకుళంపునర్లమ్మరుఁ
కార్యభార । మును వహించుచు నుండ నాతఁనినుతుండు । వేఁటకయి
యొక్క యడవికిఁ వెడలె నవుడు॥ ఉ॥ గంజము మండలంబుననుఁగ్రాలు
పశాసనమీప భూమిలో । నం జెలువారునొక్కగహానంబున నుండును
రంగవాఁక యం । చుం జనులాడుచో టచటఁజొప్పడియున్న పితూరి
కాడులోఁ । గంజక యత్తురుమ్మవిభుకూరిమి పుత్తుని బట్టె నుద్ధతి॥
ఉ॥ దిట్టముగా వెదుర్పొడలుఁతీరిచికట్టినయట్టు లొప్పచుం జాట్టు నెనంగు
చున్నయలఁచోటు తురుమ్మల దై నగుట్టుపుంధట్టిక లోనఁజొచ్చుటకుఁ
తావు నొసంగక యుంట నయ్యెడన్ । బుట్టినవంత నయ్యవసంభూపతి
యేమియుఁ దోఁప కయ్యెడన్॥ ఉ॥ సాయము గ మ్మటంచునలఁసాహెబు
వేడఁగ లింగపక్షమా । నాయకుఁ డెంతయున్ బలముఁనన్ గడి దేఱిన
యూత్తు సేనతో । నాయటవీప్ర దేశమునఁనవ్విధి నొప్పెడు రంగవాఁకకుం
బోయి విరోధు లున్న యెడఁముట్టడి చేసి కలంచి యుద్ధతి॥ ఉ॥ ఒక్క
దినంబు యుద్ధమునఁ నుక్కట వానిని బట్టి వానిచేఁ । జిక్కి నలంగినట్టి
యలఁషేరు మహామదుఖాను సూనునిన్ । గ్రక్కున వీడఁ జేసి యలఁ
రాజవ రేణువుడు చింతచేఁ గడున్ । స్రుక్కిన యానవాబునకుఁసూనుని
యప్పన చేసెఁ జేసినన్॥ చ॥ క్షీతిపతి యీగతిం దనకుఁజేసిన యప్రతి
మోపకారమున్ । మతిఁ దలపోసి యయ్యది జఁనంబుల కెల్లను మే
లటంచుఁ దాఁ । బ్రతిభ దలిర్ప నంతయును ఁ వ్రాసెను సమ్మతి బాదు
పాకు నా । చతురుండు రాజవర్యునకుఁజాల సిఫారసుగాఁగ నత్తటిన్॥
సీ॥ ఇటు వ్రాయఁ బాదుపాఁయెంతయు ముద మంది, లింగప నరపాలఁ
పుంగవుండు । తనజమీదారిలోఁదనరుచుండినయెన్ని, గ్రామంబులకు
నొకఁరాత్రియందుఁ దోరణమ్ములు సొంపుఁమీఱఁ గట్టించునో, శాశ్వతం
బగు మొఖాఁసాగ వాని । ననుభవించుటకునై యాజ్ఞ నొసంగె నా, గతిఁ
దోరణమ్ములుఁగట్టబడిన॥ తే.గీ॥ గ్రామముల్ పదిరెండయిఁగణన కెక్కి
నవియె పోటు గ్రామము లనుఁసార్థకంపుఁ । బేరఁ బిలువంగఁబడి జమీఁ

బారిలోన నొప్పుమీఱుచునున్న వియ్యప్పటికిని॥ ఉ॥ అప్పుడె పాదుషా
 వలననందె గుటుంబతరంపరాక్రమం । బొప్పగ రంగరా వనదు
 నుజ్జ్వలమాచిరు దాతఁ డద్దియే । యప్పటినుండి యీకులమునందు జనిం
 చినయట్టి పూరుషుల్ । తప్పక వారినామముతుండన్ గదియింతురుము
 ఖ్యచిహ్న తన్ ॥ తే. గీ॥ రంగవాఁకవిభుడు రణరంగ మందు । గెలుపుకో
 డనునర్థముల్ దెలుపురంగిరాయచిరు దిది యేలెడు రాజులకునె । కాక
 మగపేరులకు నెల్లంగలదు తుదను॥ క॥ అలింగపరంగమహీ । పాలుండె
 హిరమండలంబు బాలించెడుభూ । పాలుని రణమున మరియొక । వేళను
 వధియించె ననుచు విసంబడుచుండున్ ॥ క॥ ఆత్మజులు లేమి గొనియెను
 సతఁడువేంక । టగిరిరాజుల జ్ఞాతీయైతగఁ బ్రసిద్ధుం । డై నమాధవ
 రాయని సూనులందు । దత్తునిగను వెంగలరాయ ధరణివరుని ॥
 సీ ॥ వెంగలరంగరా డ్విభునిబాల్యమునందె, లింగపరపతి యుంగ
 వుండు । కాలధర్మము నొందఁగాఁ గన్నతండ్రిమా, ధవరావు
 గొన్ని నాళ్ళ వలం బెద్ద । యన్న పద్మరావు గొన్ని నాళ్ళను జిన్న,
 యన్న నారపరావు గొన్ని నాళ్ళు । సంస్థానకార్యముల్ నవరించిపట్టుట,
 యుక్తవయస్సున నొప్పగింప॥ తే. గీ॥ నేరుపున రాజ్యతంత్రమునిర్వ
 హించి । బ్రాహ్మణులకును సగ్రహంబు లొసఁగి చెఱువులను లోతు
 విరివియు మెఱయువాని । ద్రవ్వ జేసెను వెంగలరంగవిభుడు॥ తే. గీ॥
 అవియెయలరాజయొక్కయు సతని గన్న । పెంచినట్టితండ్రిలయును
 బేర నొప్పు । బద్ధరావునారపరావు వ్యవహరించు । తఱిసి దమపేర
 శ్రవించిరిరుచెఱువులు॥ ఉ॥ వెంగలరంగరాయవిభు వెన్న సుతుండు
 మతాభిమాన మొ । ప్పం గడు ధర్మశీలు డనవానికి నెక్కి నమేటి
 సొంపు మీ । అంగను నేలె రంగపతిరంగన రేండు డతండు గాంచె
 శ్రీ । రంగము లోనుగా గలపురాతనమై తగుత్త్రజాతమున్ ॥
 క॥ ఆయవనీశునితమ్ముం డై యలరినయట్టి పెడజ నార్దనరంగా । రాయ
 యామణి కూర్చె బ్రజ బళి । రాయన లకవరపుకోట రాజ్యము

గూడఁగ్గఁ క॥ అరంగపతిసరేంద్రుని । నారాముతనూజఁ డగుచుఁ ఘనత
 కహించె॥ శ్రీరాయఁడప్పరంగ । త్మోరమణుం డతనిబాల్యఁకాలము
 నందు॥ తే॥ గీ॥ రంగపతిరంగనరపతిఁపుంగవుడు । కాలధర్మము నొండఁ
 దఁక్కాలమందుఁ ॥ బెదజనార్దనరంగరాఁడ్విభునిజ్యేష్ఠ । సుతుఁడులక్క
 వరపుకోటఁపతియు నగుచు॥ క॥ తనరిసవేంకటపతిరంగ । గనరేంద్రుడు
 గొన్నినాళ్ళుఁగడపట నారా । యనిసుతుఁడు జనార్దనరా । వును దీర్చిరి
 రాజకార్యఁపుందంత్రముల॥ తే॥ గీ॥ అంతటను యుక్తమైనవఁయస్సు
 నందిరాయఁడప్పరంగరాయధఁరావరుండు । నేరుపు సమర్థతయు సొంపుఁ
 మీఱుచుండఁ । బాలనము చేసె మహి బహుఁవత్సరములు ॥ క॥ ఆ
 పుణ్యుఁ డిట్లు రాజ్య । వ్యాపారము దీర్చి పుత్రఁవంతుఁడు గామి॥
 గోపాలకృష్ణరంగ । త్మోపాలకు దత్తపుత్రుఁగాఁ గావించెన్॥ తే॥ గీ॥ అట్టి
 గోపాలకృష్ణరంగఁగావనీంద్రుఁ । డలరుగోపాలరాయనిఁతత్తుఁ డయి ।
 యమ్మహిపతి కనుజన్ముఁడై చెలంగె । రమ్యగుణపాళి వెంగళఁరాయ
 మాళి॥ నీ॥ శ్రీరావుగోపాలకృష్ణరంగారాయ, విభుఁడు రాజ్యము నేలుఁ
 వేళయందు । విజయనగరరాజ్యవిభుఁడైన పెద్దవి, జయరామరా జనుఁ
 జనవిభుండు । పదునేడునూఱులఁపయి నేబదింటిమీఁ, దను నేడేపది
 యయి ఁ తనరుక్తైస్స । వాబ్దంబునను బుస్సెయనుఁఫ్రేంచినరదారుఁ,
 దనకుఁదోడ్పటుగాఁనొనరిచికొని॥ తే॥ గీ॥ బాబ్బిలిపురంబుకోటనుఁముట్ట
 డించె । నప్పు డభిమానరక్షై యమ్మహిశ । వరుండు ప్రాణంబుపయి
 నానఁసరకుగొనక । చూపె సానఁసదైర్యములఁచోద్యముగను ॥ క॥
 పదియాఱునూటిపయి డె । బృదిపై నెన్నిదవశాలిఁవాహనశకమై । పొద
 లిన ధాత్రబంబునఁ । గదనముబాబ్బిలిని నడిచెఁగడు నబ్బురమై ॥ తే॥ గీ॥
 ఘోరతర మైనయట్టి యాఁపారివలన । రావువారికి వా రేలుఁరాజ్య
 మునకు । వారికులమునఁ బుట్టినఁవారి కెల్లఁ । గలిగెఁ బూర్వాధికం
 బగుఁఖ్యాతి జగతి॥ క॥ నాటియలయుద్ధపుంగథ । పాటలుఁ బద్యములు
 నగుచుఁబటవిధముల నే । చోటులఁ బ్రసిద్ధి గనె నది । యేటికి నేఱు

గను భాటానీసమయమునన్ || తే.గీ॥ వసుధ నిటు భ్యాతి గన్నగోపా
కృష్ణ । రంగరాయమహీపతిపుంగవునకు । నాత్మసంభవు డగుచు నీ
యవనిభ్యాతి । నెనసె వేంకటరంగమహీవిభుండు॥ నీ॥ తనతండ్రి యే
యుద్ధమునఁ జంపఁబడియెనో, కడు ఘోరతరముగఁ నడిచినట్టి । బొబ్బి
యుద్ధమ్ముపొసఁగునప్పుడు కుటుంబమువారి కెల్లనుబ్రాప్తమైన
గతినుండి తనతండ్రిగారియభిప్రాయమునకును వ్యతిరేకముగన
నొక్క । వృద్ధునిచే బహువిధములఁ గాపాడఁబడి ప్రాగరక్షనుబడఁ
బ్రతికి తే.గీ॥ నట్టి వేంకటరంగరామాయసింద్రుఁ డెనఁగె గోపాలకృష్ణ
మహీకళత్ర । వర్షునికుటుంబమునను జివరకు నిలిచి । యున్న పూరు
వరుడయి యొప్పుపూలు ॥ క॥ అలవేంకటరంగమహీ । తలపతి రాజ
మునందుఁ దనబాల్యమునన్ । నిలిచి కపటంపుఁ దలఁపునఁ బిలిపింపఁగ
జేర నరిగె విజయనగరమున్ || తే.గీ॥ అరిగి యట వారు నిర్బంధపలుక
నిలిచి । వారికపటప్రయత్నముల్ నేరుపుమెయి । నెఱిగి వేంకటరంగ
మహీవిభుండు । హైదరాబాదునకు నేగెననువు మీఱ॥ నీ॥ హైదరా
బాదునక క్లేగి వేంకట, రంగమహీపాలపుంగవుండు । నైజామువారి
దై నయనుగ్రహమునకుఁ, బాత్రత నొందునప్పటికి దేశ । మాండ్ల
యులయధీనమయ్యె నప్పటివారి, యధికారి యాయననధికగౌర ।
వమ్మునఁ బిలిపించి నమ్మతి బిత్తపితా, మహులక్రమమ్మున మహితమైన ॥
తే.గీ॥ రాజ్యమునొసంగెమరలనా రాజమణికి రాజచిహ్నములన్నియుఁ
బూజితముగ । నిచ్చియాభూమినాయకుఁడేలె నాటు । నొక్కనడవత్స
రము రాజ్యమున్నతముగ॥ నీ॥ హైదరాబాదున నటులుండి నైజాము,
వారియనుజ్ఞను బడసి దేశ । మున కేగుదెంచున ప్పడు పొగడ్తను
గన్న, గుఱ్ఱంబు డంకాను గొమరుమిగుల । వేంకటరంగభూవిభున
కానైజాము, వా రొసంగిరి దయఁ బహుమతిగను । నతఁడె యీపుర
మునందను దుర్గమ్మును, నిర్మించె నెంతయు నేర్పు మీఱ॥ తే.గీ॥ నది
యెనంగును గోశాల లశ్వశాల । లమరుధాన్యపుశాలలు నభివిశాల

మృతాధంబులును విచిత్రగృహములునుగలిగి నైభవసంపత్తిదెలుపు
 మండి || సీ॥ అతివిశాలంబయి యతిసమున్నతమయి, తనరారు నెయ్యది
 ఘనత మీఱి దారుమయంబులై తనరుకంబంబుల, వరుసచే నెయ్యది
 వన్నెమీఱు | నుద్యోగులును రాష్ట్రీయులును బల్దెఱుగులఁ బ్రజ
 లెప్పి డెచ్చటఁబలసి యుండు | సంస్థానకార్యముల్ సరవి దీర్చుచు
 బ్రథా, నోద్యోగు లెచ్చట నొప్పచుండు || తే. గీ॥ మైదరాబాదునందు
 నొప్పగుదివాను | ఖానలను బోలునట్టి దివానుఖాన | నల్బరంబుగ
 నిర్మించెబాబ్బిలీపు | రంపుగోటను వేంకట రంగవిభుడు || తే. గీ॥
 జాబ్బిలిని మున్ను జరిగినపోరివలన | నెంతయును శిథిలత్వంబునెనయు
 వెలమ | చారిమొదలింటి వై నయాచారములను | నిలిపె నెప్పటిరీతి
 నాన్యపవరుండు || సీ॥ తనకరాగ్రస్ఫురతొక్కేయకప్రభల్, పరిపంథి
 నృపులదర్పం బడంపఁ | దనవితరణ సముద్భవహేమవర్షంబు, యాచక
 తౌమంబునడచుచుండఁ | దనదండ నీతినం జనితభానుచ్ఛవు, లన్యా
 యతిమిరసం హతి నడంపఁ | దనసమున్నతవను ధాపాలనస్ఫూర్తి,
 వర్ణాశ్రమోపద్రవము నడంపఁ || తే. గీ॥ గవులు ఁప్పక నొప్పించి
 కరము గొనక | తగనిదండం బొనర్చక ధర్మమార్గ | మించుకేనియు
 విడువక యేలె రాజ్య | మంగజాకృతి వేంకటరంగనృపతి || సీ॥ వేంక
 టరంగరా డ్వీభునిరాజ్యపుఁ గాల, మాఱింటిపై నొక యబ్ద మైన
 నంతలోన నె యాతఁ డగ్రహారము ల, నేకములొనఁగెమ హీనురు
 లకు | ఫలప్రక్షము లనేక ములు గల్గి విలసిల్లు, తోటలువేయించె
 సూటి మీఱి | గొద లేక యేవేళ నుదకపూరితము లా, చెఱువులు
 చేయించె విరివి మెఱయ || తే. గీ॥ మరియు నీరీతి బెక్కు ధర్మము
 లొనర్చె | నిలిపె నెప్పటియట్ల బా బ్బిలిపురంపు రాజ్యమును బెక్కు
 దెఱుగుల శ్రమము నొంది | రాజమాత్రుండె వేంకట రంగవిభుడు ||
 తే. గీ॥ పుత్ర వంతుడు గామి నాభూవరుండు బాబ్బిలికుటుంబశాఖయై
 పాలుచుపాల | తేరుకాపుర మగురావు వారియింట | జననమొందిన

ఘను డ్దత్తతనయుఁ జేసె । రాయఁడపరంగ నరపాలుఁరమ్యశీలు
 సీ॥ శ్రీరాయఁడప్పరంగ గారాయనరపతి, పదియేడునూతులఁ పయి
 పొంభదనహూణశకవర్షమందు జనన మంది, పదుమూడువర్షముల్
 ప్రాయము దన। కగుడు వేంకటరంగజగతీపతికి దత్తతనయుం డగుచు
 బడుఁ నెనిమిదిశత॥ ములపైఁ దృతీయాబ్జమునఁ బదియవసెల, నిరువేది
 యొకటవఁవరదినమున॥ తే॥ గీ॥ శాశ్వతపుఁగొలఁగొనియెసంస్థానమునకు
 నిండియాదేశ మెల్లనఖండమహిమ । నేలుచు బ్రభుత్వమునఁ జాలఁ
 నెనఁగుబ్రిటిషు । దొరతనమువారివలననుంగరిమ మెఱయ॥ ఉ॥ అమ్మను
 జేశ్వరుండు వసుధామరకోటికిఁ బెక్కులగ్రహం । రమ్మలొనర్చిబాబ్బిలి
 పురిమ్మన రాజమునంగు నన్నన । త్రమ్ము నాల్గుజాతుల కుదారమన
 స్కృత నిల్పి ధర్మకా । ర్యమ్ము లనేకముల్ సలిపిఁఖ్యాతి యెసంగఁగనేలె
 రాజ్యమున్ ॥ మ॥ ఘనుఁ డాభూపవరుండు భక్తి యెసంగంఁ గావేణ
 గోపాలదే । వున కీబాబ్బిలిపట్టనంబునఁ గడుం బొల్పారుదివ్యాలయం ।
 బును నిర్లింపఁగఁ బూని తద్రచన సంపూర్ణత్వముం బొందులో । ననె
 యిలోకము వాసి కైకొనియెశ్రీనారాయణస్థానమున్ ॥ క॥ జననుతుఁ
 డాజనపతి కొని । యెనుగ్రయమునకుం గరాడయెట్టేటును నం । బన
 వలన యనెడి పేరె॥ ఘనతరమయి వన్నె గన్నగ్రామముఁగూడె॥
 ఆ. వె॥ కాశియాత్రఁ జేసిఁగంగకావడిఁ దెచ్చి । నట్టివాని కెల్ల సమ్మ
 హీశుఁడొసఁగుచుండె భక్తి నొక్కొకరూప్యమునిప్పటికిని నట్టివీయఁ
 జడును॥ చ॥ అవయవలోపముల్ గదిరి యందునఁ జేసి స్వతంత్రజీవన
 మ్మువడయఁ జాలనట్టి జనముల్ దనవీటికి రాఁగలుప్తమా । నవయవ
 మొక్కొక్కటికినాదట నొక్కొక రూప్యమిచ్చున । య్యవనివిభుండు
 తత్కృమ మొకంతయుఁ దప్పదు నేటికయ్యెడె॥ క॥ శ్రీరాయఁడప్ప
 రంగ । త్తారమణుండు నిత్య మొక్కసాలగ్రామం । బారంగ దాన
 మొసంగు ను । దారత వేదవిదుఁ డై నుధరణి సురునకు॥ క॥ ఏకా
 దశీవ్రతం బా । భూకాంతండు నియమపూర్వముగ సలుపుచు డా ।

శ్రీకాంతునిరుక్తాంగద | భూకాంతుని రీతిః | దనిపిపాం దె నుకృతముః ||
 క || చవి యెఱిగి మాంసభక్షణ | ము వర్జనము నేత యధికపుణ్యం
 బని య | య్యవనిపతి మాంసభక్షణ | ము విడిచి వర్తిల్లె నియమ
 పూర్వముగాఁగఁజేగీ || అత్తవత్సర్వభూతానియనెడుశాస్త్ర | వచన
 మును బాటి చేసి యవ్యసమతీశఁ | డెట్టిజంతువులకు హానిపుట్ట
 కుండఁ | బట్టి యెల్లపుడును గనిపెట్టుచుండె || క || అపన్న సంగమ
 వతిస | భూవతి నిశ్శంకసృపతి మును గడుఁ గరుణఁ | గాపాడెను
 రాయఁడప | త్నైపాలవరుండు కొంతకాలము దనుకఁ || చ || పురమున
 వేదశాస్త్రముఁ బూర్ణముగాఁగ నెఱింగినట్టి స | త్పురుషుల నుంచి
 వారికి బ్రభూత సుఖస్థితి నిచ్చి వారిచే | నిరత మనేక విద్యల స
 నేకులు నేరుచునట్లు లమ్మహీ | వరు డొనరించె విద్యలకువా సముగా
 బుర మొప్పనట్లుగఁ || నీ || అమ్మహీపతి కుదయ మైరి శ్వేతాచ, లపతి
 రంగారాయసృపతియును జ | నార్దనరంగరాయపతి సీతారామ,
 చంద్రరంగారాయజనవిభండు | వేంకటరంగ రాయాంక ప్రభండు నా,
 నలరునాత్మజులు సమస్తసుగుణ | గణముల బూర్ణులు కమనీయరూపు
 ల, య్యోత్తజుల్ డినుఁ గొల్పినతఁడురాజ్య || తే. గీ || మేలి శ్రీస్తుశకము
 పదునెనిమిది శత | ములపయిని ముప్పదవదయపాలుచువత్స | రమ్మ
 జనవరి యనెడుమాసమ్ము పదియు | నేడవదినమ్ము వై కుంతమెలమి
 గొనియె || క || ఖ్యాతుం డగురాయఁడప | త్నైతలనాథుండు విష్ణుసద
 నముఁ జేరఁ | శ్వేతాచలపతిరంగధ | రాతలపతి పూనె నపుడు, రాజ్యభర
 మ్ము || క || పదునెనిమిదివందలపై | బదియనవత్సరమగన్టుపదియేనవనాఁ
 డుదయించి యీసృపతి ము | ప్పదిరెం డబ్బములు పృథివిబరిపాలించె ||
 డ్ || అమ్మహితాత్మ డిర్వదవయబ్దమునందె యథోక్తరీతి రా | జ్యమ్మున
 కేగుదెంచి యిసుమంతయు న్యాయము దప్ప కేలి స | శ్రమ్ములు లో
 నుగాఁ దనదుతండ్రి యొనర్చినయట్టిధర్మకా | ర్యమ్ములు వృద్ధి నొందు
 నటునివిధంబుల జేసె బ్రాజ్ఞతఁ || నీ || చిరకీర్తి యైన శ్రీశ్వేతాచ

లాభీశ, రంగరాయస్థపాలపుంగవుండు । జనకునియు ద్వేషమును
 వేర్చుట తనకునువిధియైనపని యగుటను । రాయడప్పావనిరమణుం
 గట్టింప, మును ప్రీతితోడనుమొదలు చేసి । నట్టియాలయము న
 మగ్రముగాఁగ ని, ద్రించి మించినభక్తిమెఱయ నందు । శ్రీవే
 గోపాలకృష్ణదేవుని రుక్తి, ణీసత్యభామలతో సమేతతే. గీ॥ ముగ్ధ
 బచనెనిమిదిశతములకు మీఁద । ముప్పదేడవశకవర్షమునఁ బ్రతిష్ఠ
 నలిపి పదివేలరూప్యములొసరిగ వత్స । రమ్మనకు వచ్చుభూము లొర
 ణము చేసె॥ శా॥ శ్వేతాద్రీశ్వరరంగరాయనసుధానీమంతినీనా యకుం
 డేతద్రాజ్యములోనఁ జేరినదియైయేపారుచున్నట్టిశ్రీ । సీతారామపురి
 బ్రతిష్ఠఁ గని సుశ్రీ మీఱుచున్నట్టిశ్రీ । సీతారాములకు సమర్
 ణము జేసె భూము లీతీరున॥ సీ॥ అమృహీవరుండు రాజ్యమ
 నేలేడు వేళఁ, బదునెనిమిదినూర్లపయిని మూఁడు పదులపై రెండవ
 వత్సరమ్మనను గం, జముమండలమున విశాఖనగర । మండలమ్మన
 జాలమండుకొన్నపితూరి, దారులచే గల్లునారటంబు వారించుటకు
 నయిప్రత్యేకముగఁ గమి,షనరుగ నేర్పాటుఁగనినయట్టితే.గీ॥ రసలు
 దొరవారు గోర గౌరవము మెఱయఁ । డగిన సేనను బంపి యిద్దాని
 చేఁబి । తూరిదారులఁ బట్టించిదొరతనంబువారి మెప్పును గాంచెనా
 ప్రభువరుండు॥ సీ॥ శ్రీమంతుడై యొప్పుశ్వేతాచలపతిరం,గారాయన్మ
 పతిశేఖరుండుమాడు గులుజమీదారునివలన దండి సురవ, రము జగ
 న్నాథపురమ్మవీని । స్రాంతంబు లైనయప్పలరాజపురమును, వంతర్ల
 పాలెముఁపప్పుసెట్టి । నేరియుఁ గొనియెనుజీడికాడయు జగ, న్నాథ
 పురమ్మ నొనంగ నొప్పు॥ తే.గీ॥ చుండు నెట్టేటు గొనియెనుమండపాక
 కులజుడైన జగన్నాయకునివలనను । ననుగుణంబైనయట్టి క్రయమ్ము
 నిచ్చి । రాజ్య మభివృద్ధి నెసఁగంగఁబూజ్యగతిని॥ తే. గీ॥ కలబరిగివంశ
 జుడగు భాస్కరస్థసింహ । రావుపంతులవలన నారాజవరుండు । గొని
 యె గింతలి మంతెనయ నెడుచేర్లఁ । బరగుహుండాల సోదరీపతికి

నొసంగ॥ నీ॥ వేలంబులోపల విజయరాఘవపద్మ, నాభరా జను జంపె
నకులజునిమొ॥ ఖానయై విజయనగరరాజ్యమంచున, వెలయునన్న
మరాజుపేటకొత్త వలన నాఁ దగుగ్రామములు దంతులూరివా, రి
మొఖాన యైనగ్రామమును దుమ్ము॥ పాలను బెద్దింటివారివలన జమ్ము,
గుజ్జంగివలన యాపజ్జ నంబ॥ తే॥ గీ॥ టివలనయూ మరి దువ్వామునవల
జింత॥ పల్లి పేట సేరీపేటఁబదియును నెని॥ మిదిశతంబులపై నలు
పదిట మూడ॥ పదియయిన యేటఁ గొనియె నాప్రభువరుండు॥ మ॥
తనకుఁ భావుకుడై దివా నయినసీతారామయభ్యాతుతో॥ ల్లన
యుండై తగురామరాయమణికిఁదాఁ గింతలిఁ మం తెనఁ॥ జనకుం
డిచ్చినయుంగరాడను మనఁ స్సంశుద్ధితో నిచ్చి చే॥ సెను బొప్పైట
రు గాఁగ నవ్విభుఁడు హర్షింపం గడుం బాంధవు॥ తే॥ గీ॥ మరియు
నొకభావుకుండయి పరఁగుచున్న॥ రాజగోపాలరాయని కాజనపతి॥
చీడికాడయెట్టెనుఁ జిత్త మరలనొసంగి ప్రొప్పైటరుగఁ జేసెఁబొసంగ
నతని॥ శా॥ దాతృత్వంబు దయారసంబు భగవత్తైకర్య నిష్ఠాప్తి
యై॥ భూతవ్రాతహితప్రవృత్తియు సహోద్భూతంబులై యొప్పు
నా॥ శ్వేతాద్రీశ్వరరంగరాడ్విభుఁడు చేసె భూమిదేవాళికి॥ ఖ్యాత
ప్రక్రియ నగ్రహరము లనేకంబుల్ మనః ప్రీతితో॥ క॥ తను నమ్మి
కొలుచునేవక॥ జనులకు నవ్వారిగాఁగఁస్వర్ణము గృహముల్॥ ధన
ములు భూములు గ్రామములనేకము లొసంగె నలజనాధిపుఁడుతగఁ॥
సీ॥ హరిభక్తియందుఁ బ్రహ్లాదునిఁ దలఁపించు, నమ్మహీ శుఁడు ప్రత్యః
హమ్ము దెల్ల॥ వాఱుజాముననె గోపాలదేవునియాల, యమునకు నేగి
భక్త్యశిష్యమున॥ భగవంతు సేవించిభవనమ్మునకు వచ్చి, స్నా
నాదికృత్యముల్ సలిపిపిదప భోజనమ్మునకునుఁబూర్వము దేవుని, దర్శించి
సురలసంభాసనమయము॥ నందును దేవునిసందర్శనముజేయు, నిది
నిత్యకృత్యమైయెసఁగునతని॥ తే॥ గీ॥కిట్టి విహపరముల నించుకేనిలోప
మెనయఁ కుండఁగఁ బొల్చె నా జనవరుండు॥ తోడిరాజులు పొగడంగఁ

బాడి గలిగి । తగడె యాతని వర్ణింపఁజగతి మనకు ॥ క॥ ఆపదల
మునుఁగ కుండఁగఁ । గాపాడె బుణంబు లిచ్చి కరుణాపరుడై । భూ
పాలుర నెందఱనో । యాపుణ్యం డధికసుకృతమందుట యరుదే ॥
చ॥ పురమున నల్లడన్ నికటఁభూములఁ దీయనినీరు గల్లుపు । మృగ
ణుల తాప్త్రముం దతివి శాలములై జలపూరితంబు లౌ । చెఱువులఁ
బెక్కుతోటలను జెల్వుగ నిల్పి మహీవరుండు సో । దరజనకాదినామ
ములు ధైవము పేరులె యుంచె వానికిన్ ॥ ఉత్సాహ॥ చాల ధనము
వ్యయము చేసి సత్యశీలుఁ డమ్మహీ । పాలవర్షుఁ డిప్పురంబు పజ్జనిల్పె
వేణుగో । పాలవల్లభం బనంగఁ బరఁగుచుండునట్టి మేల్ । పూలతోట
నొక్కదానిఁ బుష్కరిణికిఁ జెంగటన్ ॥ తే॥ గీ॥ అట్టి శ్వేతాచలపతిరం
గావనీంద్రు । పేరఁ గోదండరామాఖ్య విబుధుఁడంకి । తమ్ముగ నొనర్చె
నీప్రబంధమ్ము నెలమి । దాని సందర్భ మీక్రిందఁ గానఁబడును॥

క॥ ఏవంవిధగుణవితతికి భావభవాకృతికి హృదయఁ పద్మనిహితనీతా
వల్లభాంఘ్రియుగరా । జీవనశితదురితతతికి ఁ క్షీతిధరధృతికిన్ ॥ క॥ వీరు
నకు సకలసుగుణా । ధారున కరిభయదఖడ్గ ఁ ధారునకుఁ గుభృద్ధీరు
నకు మహోదారున । కారాధితవైష్ణవాగ ఁ మాచారునకున్ ॥ రేచ
ర్లగోత్రునకు విహి । తాచరణపవిత్రునకు వ ఁ రాంగీసుతన । ధీచీనగా
త్రునకుఁబటు । యాచకవనచైత్రునకు హ ఁ తామిత్రునకున్ ॥ మార
జయంతసమానా । కారునకుం జల్లమాంబి ఁ కారాయఁడప । త్కారమ
ఁజుమారునకున్ । భూరితరభుజాగ్రనిహిత ఁ భూభారునకున్ ॥ రంగద
భంగశతాంగతు । రంగమతంగజపదాతి ఁ రాజద్ధ్వజినీ । సంగతభూ
భరఖన్నభు । జంగమవరకమర కరటి ఁ వైలేంద్రునకున్ ॥ చటులతర
పటహజనితో । త్కుటభాంకృతిదళితపద్మఁగర్భాండున । కుద్భటభటపటి
ష్టహేతి । స్ఫుటహేతిశ్రుతితశుచినఁ భోమణిఘృణికిన్ ॥ వ॥ అభ్యుదయప
రంపరాభివృద్ధిగా నాయొనర్పంబూనిన ప్రపదనపారిజాతరీ బనుదివ్యప్ర
టంధంబునకుం గథాక్రమం బెట్టిదనిన॥ నీ॥ సకలాగమంబుల ఁ సకలా

గమంబుల, దీపించుచున్నన ♦ ద్విజచయంబు । సుమనోగణంబుల ♦
 సుమనోగణంబుల, గని సంతసిలుమాధు ♦ కరకులంబు । రామపాద
 ములందు ♦ రామపాదములందు, రసమొంచుకన్యకా ♦ ప్రకరములును
 బద్ధాసనమ్ముల ♦ బద్ధాసనమ్ముల, సతతమ్ము దనరుహం ♦ సప్రజంబు॥
 తే. గీ॥ గల్గి శ్రీమన్ముకుందాంఘ్రి) ♦ కమలయుగళ । సంతతధ్యానయో
 గని ♦ స్థాగరిష్ఠ । కోవిదావాసయోగ్యని ♦ కుంజపుంజ । రంజితం బగునై
 మిశా ♦ రణ్యమందు॥ చ॥ మునివరు లాచరించుమఖ ♦ ముల్ గన
 వచ్చునిలిపకోటి కొ । య్యన షకరందపూరముల ♦ సర్వము పాద్య
 మొసంగి షట్పద । ధ్వనులను బల్కరించి సుమతల్పములందు వసింప
 జేసి పం । డినఫలముల్ భుజింపగ ఘటించురు తద్వనవల్లికాంగనల్॥
 మ॥ పులులం జేరి చరించు గోవులు మృగం ♦ బుల్ చిట్టిడుల్ గూడి
 వ । ర్తిలు సింగంబులు గున్న టేనుగుల నర్థించెంచు మార్జాలి రా । చిలు
 కం జేరికనేయు సైరిభములం ♦ జేపట్టు నశ్వంబు లు । జ్వలమాసీంద్రత
 పఃప్రభావయుతమై ♦ వర్ధిల్లునక్కానలోన్॥ క॥ మునిహోమధూమ మం
 బర । మున కేగెడివేళి యాగ ♦ ములభాగంబుల్ । గొన వేల్పుల
 బిలుచుట్టకై । యనిమిషలోకమున కరుగు ♦ నట్లు తగు వనిన్॥ సీ॥
 శ్రీచూర్ణచిహ్న ల ♦ క్షీతధనశోర్ధ్వపుం, ద్రములు ఫాలంబులం ♦
 దమరువారు । నారాయణముకుండ ♦ సరహరిగోవింద, యంచు శ్రీహ
 రిని గీ ♦ ర్తించువారు । జలజాక్షమాలికల్ ♦ తులసిపూసలపేరు, తెల
 మి వక్షముల జె ♦ న్నలరువారు । జలజనాభునియందు ♦ సంసక్తవృ
 దయులై, మాటిమాటి కొడళ్ళు ముఱచువారు॥ తే. గీ॥ సాత్త్వికపురాణ
 ములు దెచ్చి ♦ చదువువారు । గంధపుష్పఫలాదుల ♦ గమలనాభుల
 బాంచరాత్రోక్తసరణి బూ ♦ జించువారు । తద్వనంబున దనరారు ♦
 తపసు లెల్ల॥ వ॥ మరియు రసాలతాలహింతాలతక్కోలతమాలపనసా
 మ్రకపిత్థామలక బిల్వపిచుమందవటాశ్వత్థజంబూకదంబనింబ ఖడ్గూరనారి
 కేళివకుళచంపక మల్లికామాగధి మందారకరవీరకోవిదారకదళీపు

ప్నాగతిండుకప్రముఖ సకలవిటపిమతల్లి కాభిరామంబును లాలిత్యతిర
 స్కృత చైత్రరథనందనారామంబును సింహశరభశార్దూల సైరిభసామ
 జవృకజంబుకశశచమరీ కృష్ణమృ గభల్లూక ప్లవగగోలాంగూల కడంగరీ
 యసైంధవ ఖడ్గవరాహప్రముఖాన్యోన్య జాతివిరోధ విరహితవివిధమృ
 గనమేతంబును దరుచ్చాయాతిశీతంబును గీరశారి కాషట్పదబకశకరీ
 తకారండవ చక్రచకోరక్రంచచటకకోకిలా హంసర్షిమయూరగరుడ
 గండభేరుండ వాయసాదివిక్రంగ మోక్షుంగనినాదముఖరితంబును ఫల
 పుష్పసమిచ్ఛదభరితంబును విమల కమల కల్పారసుధామాధురీ ధురంధ
 రబంధురకబంధకలితకాసార కల్లోలమాలికావగాహనాలసాలస సమీ
 రకిశోరవారా పహృతపథికజన శ్రమంబును వర్ధితశమంబును గగనమం
 డలావధిక విరాజమాన మణిగోపురమండప ప్రాకారదీప్తికాంచితకును
 మవనసమేత ప్రాసాదమధ్యంగత శ్రీమన్నారాయణ చరణకమలసేవార్థ
 యాతాయాతభాగవత సుందరీ సుందరతర కచబంధ కూటజలధరపట
 లసందర్శన సటన్తయూరపింఛాలంకృతంబును బరిపాలితసుకృతంబునగు
 చు మహాభారతంబునుం బోలె భీమార్జునాతిశయసంకులంబై శ్రీభాగ
 వతంబునుంబోలె హరిప్రభావబంధురంబై స్వర్గలోకంబునుంబోలె సుధ
 త్కాశ్రయంబై నందనవనంబునుంబోలె మందారసంతానసహితంబై
 బ్రహ్మలోకంబునుంబోలె బుణ్యతరాగమాంతగంధభరితంబై వారవ
 ధూ సౌందర్యంబునుంబోలె బల్లవాతనుసుఖప్రదంబై ధనికగృహం
 బునుంబోలె పమంచితకాంచనంబై హిమవన్నగంబునుంబోలె బున్నా
 గభరితంబై తనరారి బహుమహీజాన్వితంబై యమితసుకృతిజనకంబై
 మిథిలాపురింబునుం గ్రేణీసేయుచు బహుళగజరిపుసంకులంబై షర్వతను
 తానీకాశ్రియంబై కైలాసంబును ధిక్కరించుచు ననంతధర్తాభిరామంబై
 మనుసమాజాశ్రియంబై భానుసంతానంబును దిరస్కరించుచుం దపః
 ప్రభావభరితంబయ్యును బుండరీకాశ్రియంబై హరిబలాక్రాంతం బయ్యు
 ను బలాశిపరిపూర్ణంబై బ్రహ్మవిద్యాభరితం బయ్యును బహువిటపాశ్రి

యంబై ఋగ్యజుస్సామాధర్వణ వేద ఘోషసంకులంబును హరికైంక
ర్యపరాయణానేక భాగవతాశ్రయంబును విశిష్టాద్వైత సిద్ధాంతబద్ధం
బును బ్రహ్మజన శరణ్యంబును సంపాదితపుణ్యంబును యతివరమతా
నుగుణ్యంబును సకలాశ్రయహిరణ్యంబును మోక్షరమావణ్యంబును
నైసేనై మిశారణ్యంబునంగు॥ శా॥ సూతున్ మాధవపాదపద్మయుగళః
సూతాతి శుద్ధాశయా । స్వీతున్ శ్రీపతిసచ్చరిత్రకథనా ధీతున్
ముకుందాంఘ్రిసం । జాతున్ గాఢతమకప్రభాతుః గరుణాసత్యక్షమా
శాంతివి । ఖ్యాతున్ సంతతహృష్టసర్వమునిసం ధూతున్ బ్రశంసించు
చున్॥ తే॥ గీ॥ బ్రహ్మవిదు లై నశౌసకప్రముఖమునులు! నిత్యహరిసేవనా
దులు॥ నైఋషిక్మష్ట! పాదపంకజయుగళసం॥ బంధ మొప్పు! కథలువినఁగోరి
యాతని ధీకడుగు జేరి॥ క॥ సూతునిచే సంపూజితులై! తాపసవ
రులు నిజని ధీజాసనముల సం । ప్రీతి నుపవిష్టులై స్తని! తాతిశయా
ర్భటి వచించి ధీరానితోడన్॥ సీ॥ పాతికనాతజీ ధీమూతసం
తతికిఁ బ్ర, భంజనంబులు వృత్ర ధంజనములు । రాగమోహమ
దాడినాగంబులకు మృగ, నల్లభంబులు పక్షివల్లభములు! యోగీంద్ర
నివహమ ధీహోత్పలంబుల కర్క, మండలములు చంద్ర మండలము
లు! జననజరామృత్యు ధీఘనతమ స్తతికిఁ బ్ర, భాకరమ్ములు ప్రతిభాకర
మ్ము॥ ఆ॥ గీ॥లనృతదంభలోభవనరాసులకుఁ గుంభ! సంభవంబులరణి! సంభ
వంబు! లహహవిష్ణునత్కథామృతంబులువాని వినుటకంటెదొడ్డతనము
లేదు॥ చ॥ కలుషలతాలవిత్రములు ఖండితకామమదాదిగోత్రముల్ ।
ఘలలితయోగిపాత్రములు శోభనగాత్రము లార్యజైత్రముల్ । ఖలజన
వేత్రముల్ సుకృత కర్తవసీఘనచైత్రముల్ సము । జ్వలతరమోక్ష
సూత్రములు సారసనాభుచరిత్రముల్ మహిన్॥ సీ॥ హరికృష్ణగోవిం
ధ గరుడకేతన యంచు, నిరతంబు వచియుంచు నీదుజిహ్వా కంటఁగ
న్చినరీతిఁ గంజాక్షురూపంబు, గనుపట్టుచుండు నీ మనమునందు! హరి
సేవనంబు దా స్యం బర్చనంబును, గావించుచుండు నీ కరము లెపు

డు! అర్చావతారుడై హరి వసించినచోటి, కరుగుచుండును నీదు ధ
 రణయుగము॥ తే. గీ॥భాగవతధర్మవేదివిపరమపురుష! భక్తులం దగ్రహి
 విదివ్యభవ్యనవ్య! సుగుణరాశివి వ్యాసశిష్యుడవు నిను ను! తింపగా
 జాలుదుమె సూతధీసమేత॥ ఆ. గీ॥మున్ను ద్వాపరాంతమునఁబురాణ
 ము లెల్లఁదెలిపి తీవు మేముతెలియ వింటి! మందు హరిప్రపత్తియ
 రణిగతాగ్నిశి ఖాళిరీతి గూఢమగుచు నుండె॥ఆ.గీ॥భువినిగర్భయోగ
 మును జ్ఞానయోగంబు! భక్తియోగమును బ్రపత్తియనెడి! సాధన
 ములలోనఁజక్రి మెచ్చిన యుపాయంబు ప్రపదనంబటండ్రు బు
 ధులు॥ తే. గీ॥శ్రీవిభునియాజ్ఞచేతను శేషుడవని యందు రామాను
 జాఖ్యతో నవతరించి శిష్యులకుఁ బ్రపదనమెల్లఁజెప్పె ననుచు! సంగ
 రాశనువలన విసంగఁ బడియె॥ మ॥ ఏటికిఁ జక్రి శేషుని మహీష్మ
 లికిం జను మంచు జెప్పె నే! వీట నతండు పుట్టెఁ బృథివీస్థలి నెట్లు చ
 రించె శిష్యుల! వాటముగాఁగ నెట్లు కొనె వారల కెట్లుప్రపత్తిఁ జె
 ప్పె నీ! నోట వినంగఁ గోరితి మనూనగతి వినరించి తెప్పుమి॥
 క॥ పారాశర్యమునీంద్రుని కారుణ్యరసంబునం ద్రికాలజ్ఞతఁ జె! న్నా
 రెడి నీవెఱుంగనిశ్రీ! నారాయణుకథలు జగము నక లేవుగదా॥
 క॥ అనిశౌనకుండు వలికిన! విని సూతుండు విష్ణుభక్తి వివశుండై
 కాం! చనచేలుని ఘనశీలుని! మునిలోలుని మదిఁదలంచి మ్రొక్కియ
 తనితోన్॥ క॥ సురనరకిన్నరవిద్యా! ధరగరుడోరగనిశాట తాపను
 లం దె! వృర్తికైన సకృత్యముగా! శరణాగతి తెలియ దిది ని జము
 మానీంద్రా॥ క॥ హరిమూర్తి యైనమామక! గురునికటాక్షంబుచే న
 కుంతిత మగు నీ! శరణాగతిమార్గమునే! నెఱిగితి నీక దీని మీకు ని
 పు డేర్పఱతు॥మ॥ హరివాల్మభ్యముచే సుధారసము దుఃఖాంభోధిలో
 దోచు నై! ఖరి రామానుజమానినర్యకృపచే! గన్పట్టువేదాంబుధిం
 బరమం బైన ప్రపత్తిమార్గరస మేపాపైనఁ ద్రావ నరుల్! మరి జ
 న్నింపరు ముక్తి కేగెదరు సామర్థ్యం బవంధ్యంబుగన్॥ క॥ అరుణంబు

నిగమాంతా | భరణము లగువిష్ణుపాదః పంకజములకున్ | శరణము
చొచ్చినమనుజుఁడు|హరిపురమున కేగి సంతః తానందుఁ డగున్||తే.
గీ|| ఇంచుకంతైనఁ గర్మత్వః మెపుడు గొనక | పరమపురుషునిపై నిజ
భార ముంచి హరిని బూజించుచును సుకృతాఘరహిత | పద్ధతిఁ
జరించుచుండుఁ బ్రహ్మః పన్నుఁ డెపుడు|| సీ|| తరువులలోఁ గల్పః తరువు
చందమున ధేనువులందుఁ గామధేనువువిధమున | గిరులలోపల మేరు
ధరణీధరంబట్ల, నదులలో జాహ్నవీ నదితెఱుగున | మానులలో
వ్యాసః మానీంద్రుమాడ్కి సుం, దరులందు జానకీ తరుణిపోల్కిఁ |
తారలలో సుధా ధామునిపద్ధతి, గ్రహములలోనభాస్కరునిరీతి||తే.
గీ||విద్యలందును వేదాంత విద్యజాడ | వేల్పులందును నల్లనివేల్పుపగి
దిఁ | బద్ధనాభునిపైఁ జేయు ప్రపదనంబు | మోక్షసాధనములలోన
ముఖ్యతమము|| క|| అతిసులభం బతిగూఢం | బతిగూఢం బఖిలజనన
మారాధ్యము సం | చితకర్తనాశకర మా | శ్రితకల్పకమీప్రపత్తిఁ సె
ప్పం దరమే|| తే.గీ|| అంధునకుఁ జూపు పంగునఁకర్షగతియు | మూకున
కు వేసపతనంబు ముష్కరునకు | సత్యవాక్యముఁబోలె న సాధ్యమ
గును | బ్రపదనము లేనివానికిఁ బరమపదము|| క|| హరికరుణాసంపూ
ర్ణుడు | పరమోపాయంబు తనకుఁ బ్రపదన మనుచున్ | శరణాగతుఁ
డై పొందును | బరమపదము యోగిజనులు ప్రస్తుతి నేయన్ || మ||
మును రామానుజమాని శిష్యులకు స మ్మోదంబుతోఁ జెప్పె నం | చు
చు సూతుండు వచింప శౌనకమునీ శుం డాతనిం గాంచి యా | ఘన
వృత్తాంత మెఱుంగ మాకు మదిలోఁ గౌతుహలం బయ్యె మ | న్నన
తోఁ జెప్పె మటన్న సూతుఁడును సన్మానంబుతో నిట్లనె|| సీ|| మణి
మయప్రాకార మండపంబులతోడ, రమణీయతరగోవు రములతో
డ | మహానీయతరహేమ మందిరంబులతోడ, విమలతరోద్యాన
సమితితోడ | ఘనసుధాసంపూర్ణ కాసారములతోడ, గర మొప్పుచు
న్నయ చ్చరలతోడ | దక్షకశ్యపముఖ్య తాపసావళితోడ, సకలలో

కాధికోఽజ్వలతతోడ॥ తే. గీ॥ రూపవంతమ్ములై నత్ర యీపురాణశాస్త్ర
పుణ్యనదీనద ♦ సవనధర్మ । యోగసాంఖ్యాదికములతో ♦ నొప్పు మిగి
లి । కనకగిరిమీఁద బ్రహ్మలో ♦ కంబు దనరు॥ ఉ॥ పచ్చనివాఁడు విష్ణు
పద ♦ భక్తి వెలింగెడువాఁడు వాణిపై । ముచ్చటగల్గువాఁడు నలు ♦
మోములవాఁడు త్రయీపురాణముల్ । మెచ్చినవాఁడు లోకముల ♦ లీ
ల సృజించినవాఁడు పాపముల్ । వ్రచ్చినవాఁడు తద్భువనవల్లభుడైన
విధాత ప్రీతితోన్॥ క॥ కనియె సనకుని సనందను । సనత్కుమారుని స
నత్సు ♦ జాతుని వారల్ । దనుజాఁపాదపద్మము । లనుపమగతిఁ గొల్పు
చుండు ♦ రాత్నలయందున్॥ చ॥ హరిపదభక్తియుక్తులు' స ♦ మంచిద
తేజులు బ్రహ్మభావనా । పరులు మహానుభావులు కృ ♦ పారసపూర్ణులు
యోగిన త్తముల్ । పరిహృతకామరోషులు సు ♦ పర్వగణస్తవనీయు లా
గమా । భరణులు శాంతిదాంతిముఖభవ్యగుణుల్ సనకాదు లిమ్మహి॥
క॥ ఆనలువు రొక్క తటి చతు । రాననగృహనికటకల్ప ♦ కారామగ
తా । నూనమణివేదియం దా । నీను లగుచు విష్ణుమహిమఁ ♦ జెప్పుకొను
తటి॥ క॥ స్ఫురితము లయ్యెను వారల । పరిశుద్ధము లై సహృదయ ♦ స
ద్గుణుల ని । ధృణీతలంబు సకలము । దురితాన్విత మగుట పుణ్య ♦ దూ
ర మగుటయున్॥ క॥ కరుణారసభరితాంతః । కరణు లగుచుఁ జింతఁ
బొంది ♦ కమలభవసుతుల్ । హరితోడఁ జెప్పి జనములఁ బరిశుద్ధులఁ జేయ
మదిని ♦ భావించి తగన్॥ ఉ॥ అంబుజమిత్రమండలస ♦ హస్తలసన్న
కాంచనప్రభా । డంబర మెల్ల దిక్కులఁ గ ♦ డల్కొనుదివ్యవిమాన మె
క్కి మా । గ్గంబునఁ బుణ్యలోకములు ♦ గాంచుచు వానిసమృద్ధి కాత్మచి
త్తంబుల సంతసిల్లుచును ♦ దాపసు లేగిరి చక్రివీటికి॥ స్రగ్ధర॥ కని
రావాగ్జానిసూనుల్ ♦ కలితనవతటి ♦ ధ్వర్జవేళాదిమధ్యం । దినమార్తండా
ర్భుదాంచ ♦ ద్విపులమణివిభా ♦ దీప్తసౌధాగ్రజాగ్ర । ధ్వనభేరిభూరినిహ్నా
దదళితజలదా ♦ ధ్వస్సుటాలంబదండ । ద్విసతాసూనుస్వజాళి ♦ వినుతపట
చమా ♦ స్వీతవైకుంఠలక్ష్మిన్॥ తే. గీ॥ హీరమయగోపురప్రభా ♦ పూర

మగ్న । వినుతతాళశోత్తల ♦ కనకసాల । మాపురంబున నావర ♦
 శాంబుగుంభి । తాంబుజభవాండభాండంబు ♦ డంబుఁ బూను॥ మ॥ సరసీ
 బాష్టసహస్ర మొక్కతటిఁబ్రా ♦ క్షైలంబునం దోచునై । ఖరి వర్షావ
 సరంబునం గగనభా ♦ గం బెల్ల విద్యుత్ప్రభా । భరితంబైన తెటంగునం
 బీరములో ♦ బ్రహ్మాండభాండోద్ధృక్ । గ్వరజాంబూనదభూరికాంతివిత్తున్ ♦
 భాసిల్లు నశ్రాంతమున్॥ తే. గీ॥ తత్త్వము కట్టుతటి వన్నె తక్కు నైన
 పసిడిపూదెలు నభముపైఁ ♦ బాటవైచి । రవియె సుమ్ము సుధాంశుచం ♦
 దాంశుతార । కాగ్రహమ్ములై వెలుగు లో ♦ కంబులందు॥ క॥ యోగం
 బును గర్తృఫల । త్యాగము వేదాంతబుద్ధి ♦ దనరుజనులకు॥ భోగార్హ
 మైనతత్త్వర । మేగతి వర్ణింప శక్య ♦ మెవ్వరి కై నన్॥ నీ॥ మణిగోపురా
 గార ♦ మండపోజ్జ్వలము కాం, చనమయప్రాకార ♦ సప్తకంబు । బహుళ
 మందారాది ♦ పాదపోద్యానంబు, గోమేధికోపల ♦ కుట్టినంబు । ఘనత
 రావృతపూర్ణ ♦ కాసారనిర్మలం, బమృతాతిశాయిఫ ♦ లాన్విగంబు ।
 సైంధవద్విపభట ♦ స్యందనోదీర్ఘంబు, హరినీలకృతకృత ♦ కాచలంబు ॥
 తే. గీ॥ వజ్రమయదండకల్పిత ♦ ధ్వజయుతంబు । స్థూలముక్తామయవి
 తాన ♦ జాలకంబు । గోష్ఠయుతకామధేనుసం ♦ ఘుష్టమగుచుఁ । బరగు
 నప్పరి కన్నుల ♦ పండువుగను॥ చ॥ జలధరనీలదేహులు వి ♦ శాలవి
 లోలవిలోచనాంబుజుల్ । కలితచతుర్భుజాన్వితులు ♦ కాంచనచేలు
 హీరరత్న కుం । డల కటకాంగుళీయమకు ♦ టప్రముఖాభరణాన్వితుల్
 సము । జ్వలితసింహోర్ధ్వపుండ్రు లగు ♦ చక్రీభటుల్ చరియింతు రప్పరిన్॥
 నీ॥ తొలుకా మెఱుగుదీ ♦ గెల మించు దేహముల్, తళతళలాడు నీ ♦
 త్రములసాబగు । కలవు లే వని యెంచఁ ♦ గాఁ దగుమధ్యముల్, కాదం
 బినులఁ బోలు ♦ కచభరములు । బింబఫలంబుల ♦ బెడరించు మోవులు,
 తలిరులరీతి భా ♦ సిలుపదములు । కనకకుంభములట్లు ♦ కనుపట్టుకుచ
 ములు, హల్లకంబులఁ గేరు ♦ హస్తములును॥ తే. గీ॥ నిండుచందురు
 హసియించు ♦ నెమ్మొగములు । స్వర్ణ కాంక్షాశములఁజూలు ♦ జంఘికలును॥

గరికరంబులవైఖరిఁ ♦ బరఁగుతోడలు । గలిగి చరియింతు రప్పరి ♦
కాంత లెఱుఁడు॥ క॥ భేరీమృదంగకాహళి । భూరితరఘ్నానములను ♦
బోపించుచు శ్రీ । నారాయణకరగతశం । ఖారావములేత్పరమ్ము ♦ సం
దలరారున్॥ మ॥ ప్రళయాదిత్య సహస్రమండలవిభా ♦ ప్రఖ్యాతమై
దానన్ । జ్వలదృగ్భిషణమై స్ఫురత్కహకహాధ్వనాన్వితంబై రమా ।
లలనావల్లభ పార్శ్వభాగగతమై ♦ రాజత్నహస్తారమై । జలజాతాసనసే
వ్యమై వడిఁ దగున్ ♦ జక్రయుధం బప్పరిక్ ॥క॥ అనుచుఁ సూతుఁడు
దెల్పిన । విని శౌనకముఖ్యమాని ♦ విభు లెల్ల ముదంగున నవ్వలికథ
మాకున్ । వినిపింపు మటంచు భక్తి ♦ వెలయుఁ బలుకఁగన్॥

మ॥ సవకారుణ్యనదీన దీనజనదై ♦ న్యధ్వంసనాయ త్తసుద్రవిణా
సంఖ్యనిధీన ధీనయయుతో ♦ ద్యన్తిత్ర సంతాన తా । నవయాతాహిత
మాన మానవనుతా ♦ సంతోజ్వలద్దాన దా । సవవిద్వేషినమాన
మానమదశూ ♦ న్యస్తాజ్ఞకోటిస్తుతా॥ అంత్యనియమఘటిత షోడశవిధ
కండము॥ వీరాదివీర ధర్మో । దారా చారుతరహార ♦ దైన్యవిదారామేరు
గిరిధీర దానా । ధారా సీరధిగభీర ♦ ధనవిస్తారా॥ లయగ్రాహి॥ క్రూరః
టుసారయుతవీరభటవారహతమై రివసుధారమణ చారుతరహస్తో । దార
సఖపూరదళి తోరుతరసారగణికారు చిరహారయుతభూరికుచకుంభా ।
శారదపటీర హిమనారదబలారిగజహీర నవహారఘనసారశశితారా
క్షీరమయవారినిధిసారదతుషారగిరిసీరజకుమార హయతారసితకీర్తి॥

గద్య॥ ఇదే శ్రీమదుభయవిత్వర్గచనానల్పచాతుర్య కొప్పెల
పూడివంశకమలవనసూర్య హారితసగోత్రధుర్య జ్యోతిషాగమాచార్య
శ్రీమన్నారాయణాంబు జఘానగత్కర్త సకలమతవేదాంత సిద్ధాంతాని
వార్య వేంకటకృష్ణసోమయాజీకుమారవర్య కోదండరామార, కార్యం
బైన ప్రపదనపారిజాతంబునందుఁ బ్రథమాశ్వాసము॥

శ్రీకృష్ణార్పణమస్తు॥

శ్రీరస్తు.

ద్వితీయాశ్వాసము.

శ్రీజానిపాదయుగళాం । భజవిధేయా దయాది ♦ భూరిసుగుణవి
భ్రాజత సుగుణాధేయా । రాజా శ్వేతాచలపతి ♦ రంగారాయా॥ వ॥
అవధరింపుము సూతుండు శౌనకాదిమహామునుల కిట్లునియె॥ క॥ ఈరీతిం
దనరాదుము! రారిపురముఁ జేరి గోపు ♦ రాంతికమునఁ దా॥ వారికులచెంత
బ్రహ్మకు । మారులు పుష్పకము డిగ్గి ♦ మహితగమనులై॥ క॥ నైకుంఠ
పురముఁ జొచ్చి నిరా । కులులగువిష్ణుభట్టుల ♦ సం దఱగనుచున్॥
శ్రీకాంతుగృహమునకు ను । త్వేకముతోఁ బోయిమాని ♦ శేఖరులచ
టన్॥ నీ॥ దివ్యాయుధోపేత ♦ దీర్ఘబాహుచతు, మ్ముమునందుఁ గంక
ణాం ♦ గదము లలర । సజలధారాధర ♦ చ్ఛాయదేహమునందు, సిరి
మించు హేమకా ♦ శేయ మొప్ప । హరిసీలఫలకన ♦ మగ్రవక్షము
నందుఁ, గొస్తుభంబును రమా ♦ కాంత వెలుగ । రాకాంతశశిబింబ♦
రమణీయముఖమందుఁ, జుద్రికావిశేదహా♦ సంబుతోఁప॥ తే॥ గీ॥ మాళిభా
గంబునను రత్న ♦ మకుట మమర । గమలనిభలోచనమ్ములఁ ♦ గరుణ
దోప । నమితమాణిక్యఘటితసిం ♦ హాసనమున । వేడ్కఁగూర్చున్న
శ్రీమహా ♦ విష్ణుఁజూచి॥ చ॥ అతులితభక్తితోడ నన ♦ కాదులు
నల్వరు పాఁగిమొక్కి రం । చితకరుణార్ద్రప్రీక్షణవి ♦ శేషనిధూరివి
యచ్చరా ర్తికి॥ శతధృతిశర్వశక్రముఖసర్వసురాధిపక్రవ ర్తికి॥ శ్రిత
మునివధ్యచిత్తసరఃసీమహవ ర్తికి విష్ణుమూ ర్తికి॥ తే॥ గీ॥ ఇట్లు సాష్టాం
గదండంబు ♦ లింపుతోనొ । నర్చి ముకుళితహస్తు లా ♦ సంద బాష్ప ।
కలితనేత్రులు కంపిత♦ కంటకితవి । నమ్రతనులై మురారిముం ♦ దటను
సీనిచి॥ వ॥ ఇట్లు వినుతించిరి॥ చ॥ జయ జయ పద్మనాభ హరిః॥ చక్రి
ముకుంద మురారి విష్ణురా । శ్రయ మధువైరి తార్క్ష్యహయ ♦ శోర్ణి
జనార్దన వార్ధికన్యకా । ప్రియ పరమేశ కేశవ క ♦ రిస్తుత వామన పౌరి

జోజ్జ్వల! న్నయన సువర్ణచేల సుర ♦ నాథ కృపానిధి భక్తరక్షకా! ॥
 దండంబు పద్మగ ♦ రాఘండరక్షకునకు, దండంబు పాలిత ♦ పాండవు
 నకు! దండంబు మార్తాండ ♦ మండలస్థితునకు, దండంబు లలితవేదండ
 పతికి । దండంబు భండనో ♦ ద్దండదోర్బలునకు, దండంబు సన్నుతా ♦
 ఖండలునకు! దండంబు సద్గుణ ♦ కాండనారాశికి, దండంబు మణిహేమ ♦
 కుండలునకు ॥ తే.గీ॥ దండ మప్తాపదాంబర ♦ సండితునకు । దండ ముజ్జ్వ
 లనై కుంఠి ♦ మండనునకు । దండము నిశాటభయదప్ర ♦ చండఘృణికి । దండ
 ములు సీకు శార్ఙ్గకో ♦ దండపాణి ॥ ఉ॥ సారసలోచనాయ దర ♦ చక్రగదా
 సిధనుర్ధరాయ స॥ సారపయోధిమగ్నఘన ♦ సంయమిరక్షణ తిత్పరాయ
 విస్తారికృపాభయే దివిజ ♦ సంఘనుతాయ పరాత్పరాయ ల । క్షీరమణా
 యదేవముని ♦ కీర్తితసద్గుణినే సమోస్తుతే ॥ క॥ ప్రళయపయోరాశిజా
 మ్ములలో సేతువు జనించు ♦ పోల్కిడనువు భా । సిలఁ బ్రామినుకులు నలు
 వకు । నెలకొల్పిన మత్స్యమూర్తి ♦ నిన్నినుఁగొల్తున్ ॥ క॥ పరిణయము
 కొఱకు మకరా । కరుకన్నియ సహగఁ బోవు ♦ గతిఁ గమతమువై । గి
 క్రిందఁజొచ్చి యమృతము! సురలకుఁ బాడమించునీకు ♦ జోహారుహరీ!
 క॥ చిఱునవ్వుమొలకవై ఖరి । వఱలువిహణాగ్రమందు ♦ వసుమతి మఱి
 రా । కరపంక మంటుగతిఁ దగఁబరఁగుకటిప్రభుని సిన్ను ♦ భావితం హ
 రీ ॥ క॥ నిర్ఘాతసదృశసఖముల । దుర్బటబలు హేమకళింహ ♦ దుని
 మి సుధల కత్యర్థానంద మొనర్చిన । దీర్ఘసటాపటల మొప్ప ♦ దేవునకు
 నతుల్ ॥ క॥ శ్రీమహితుం డైనబలిక । వామనరూపంబుచేత ♦ పంచ
 చి సురగ్రామఃపికా స్వారాజ్యము । సేమముతో నొసఁగునీకుఁ ♦ జెయి
 మోడ్తు హరీ ॥ చ॥ సమదకుతారినిర్దళిత ♦ శాత్రవరక్తనదీతరంగసం
 ఘములను దోచుమాధ్యమిక ♦ కంజహితప్రతిబింబీకోటిచం దమున ని
 జప్రతాపదిన ♦ నాయకమండలముల్ వెలుంగ భూ । రమణగజేంద్ర
 సింహు భృగురాముని నిన్ను నుతింతు మాధవా ॥ ఉ॥ రామునిఁబం
 కంధరవిరాముని దానదయాదినద్గుణ! రాముని సంగరాంగణతిథస్కృ

తభార్గవరాముని మహాద్వాముని గోటిసూర్యనిభాముని బాలిత
సర్వదేవతాగ్రాముని సుందరాంగజిత * కాముని నిన్ను నుతించి మ్రొ
క్కదన్ || క || లాంగలము ముసలముం గొని | సంగరరంగమున శత్రు *
జనుల యమపుర | ప్రాంగణవాసులఁ జేసి చె | లంగెడుబలదేవు నినుఁ డ *
లరితు ముకుందా || క || వల్లవహల్లకగంధీ | పల్లవసదృశాధరోష్ఠ * పానని
రతనం | పుల్లహృదయాబ్జభరితమ | హోల్లాసుని నిన్నుఁ గొల్తు * నుర్వీ
రమణా || క || పురస్కృతచరభామల | వరపుల్లుగ నేలి పారి * వల్లభుల
మహా | శ్వరుబాణవహ్ని వేల్చిన | నిరుపమబౌద్ధావతాను * నిన్నినుఁ
గొల్తున్ || క || రంగదభంగసి తాంగతు | రంగముపై నెక్కి యవన * రా
జుల నసిచే | ద్రుంగింపఁగలికితనువు | ప్పొంగి కొనం దలఁచు నిన్ను * భూ
షింతు, హరీ || నీ || చిదచిద్విశిష్ట స * శేషకల్యాణగు, శాధారు సకలవే
దాంతవినుతు | విశ్వసర్గస్థితి * విలయకార్యస్వతంత్రుని సర్వశిబ్దవా *
చ్యుని బరేశు | జీవప్రకృతిభిన్ను * జడవిచ్ఛరీరి బో, ధానందరూపు స *
ర్వాత్మ శేషి | స్వాజ్ఞానిబద్ధమా * యాకాలకర్తుని, బరమపదాధీశుఁ * బ
రమపురుషు || తే.గీ || నిత్యసంకల్పసిద్ధనిర్లిద్రదివ్యమంగళాకారుదానవ * మ
ర్దను నిఁబ్ర | పన్న జనవత్సలుని భక్త * పారిజాతు | నిను నుతించఁగ మే
మేమి * నేర్తు మయ్య || క || దాసానుదాసులము కగు | శాసాంద్ర కటా
క్షువీక్షు * ణంబుల మము మీ | దాసులలోఁ గూర్చి భవా | యాసము
లణగింపు తాప * సాశ్రితచరణా || క || నిగమము లన్నియుఁ దానక
సుగుణలవము చెప్ప లేని * చోనిక మేమాపొగ డెదము మందబుద్ధుల
మగుమాపైఁ గరుణఁ బూన * వయ్య ముకుందా || క || నీవు కదల్చక బ్ర
హ్మం దావలిలో గఱికిపోచ * యైనఁ గదలునే | తావకఘనకృప వెలిగా |
నేవిధమున లగు గల్గు * నెవ్వరి కైనన్ || తే.గీ || ముక్తి కోరినవానికి * ముఖ్య
సాధనంబు నీదయ గాని య * న్యంబు గాదు | కానిచో భక్తియోగుల *
కన్నఁ దొలుతఁ | బరమపద మేటి కరుగుఁ బ్ర * పత్తిపరుఁడు || నీ || సవ
నతుల్యములై స * భవదీయనామముల్, పలుకఁ జాలనిజిహ్వా * పాడుజహ్వా |

కందర్పుఁ గేరుని శుండరాకారంబుఁ, జూడఁ జాలనికసుత్ ♦ పాడు కను
 లు | మధురంబు లైననీ ♦ కథ లెల్ల నాలకిం, పఁగను జాలనిచేపుల్ ♦ పా
 డుచేపులు | మోక్షదం బైననీ ♦ మూర్తి పూజించుటఁ, బరిహరించుకరం
 బు ♦ పాడుకరము || తే. గీ॥ అరుణకమలోపమానమై ♦ యురునీడు | పదము
 దలఁపనిహృదయము ♦ పాడుహృదయ | మిదియమానిశ్చయంబునీ ♦ రదీని
 భాంగ | శంఖచక్రగదాఖడ్గ ♦ శార్ఙ్గపాణి || దండకము || శ్రీమద్రమా
 మానినీపీఠముతో జకాశ్చీరిపంకాంకితోరకస్థ లీవ్యోమభా గోల్లసత్కౌస్తు
 భా శీకబాలారూ శోణప్రభాఫుల్లభక్తావళీనేత్రపద్మా మహాయోగిచిత్రా
 బ్జనద్వా పుటస్వర్ణమాణిమంజుధకోటీర కేయూరమంజీరహాగో ర్తికాకురీ
 డలద్వంద్వకాంచీరటత్కుంకణాలంకృతశ్యామలాకారకాదంబినీ నిత్యశం
 పాల తాప్రస్ఫురద్వివ్యకౌశేయవాసా లస్త్వనందహాసా శిచీవల్లభోద్దండ
 శుండాలశుండాయతో గ్యచ్ఛతుర్బాహుదండో జ్వలత్పాంచజన్యాసికా
 మోదకీచక్ర ముఖ్యాయుధానీకనిర్భిన్నదై తేయనాథా స్రసంసిక్తభూ
 మండలా రక్షితాఖండలా శంఖచక్రాబ్జవజ్రాంకుశచ్ఛత్రచాపాసిమత్సాన్తి
 దిమాంగళ్యరేఖావళీకేసరాన్వీతపాదాంబుజాత స్రవద్భూరిమారందధా
 రాయమాణోరు భాగీరథీవారిసంసిక్తమర్త్యాఘసంఘాతవిధ్వంసకా చుప్త
 దై త్యావళీహింసకా పద్మగర్భత్రినేత్రామ రేంద్రాదిదేవేఘచూడామణీ
 రంజితాంఘ్రిద్వయీసంస్థితస్తానచాంపేయ వీతాశ్రితానేకపాంచాలికా
 మ్రేణితాసంఖ్య వేదాంతభామాస్తుతా సర్వవస్తుస్థితా పద్మగర్భాండభాం
 డ్భుజ లెల్లఁ లయంబైనకాంబునన్ జ్ఞానశూన్యత్ జగప్రాయులై
 న్వాపవేళిన్ బలెన్ మాయలోఁజిక్కిదుఃఖించుచున్నట్టియీజీవులన్ భోగ
 మోక్షార్థులన్ నీవు వీక్షించి కారుణ్యవారాశివై యుద్ధరింప న్న
 దింబూని జాయస్వ యంచు న్వచింపంగనీయిచ్చ మాయామహాదేవిపైఁ
 బడ్డనమ్మాయచేతన్మహాతత్త్వమున్ దానియేందీయహంకారమున్ దానఁద
 న్నాత్రలున్బుద్ధిచిత్తంబులున్ నెమ్మనం బింద్రియంబుల్ సురల్ భూత
 ముల్ పుట్టెఁదద్భూతిజాలంబులన్నీవుసంయోజనఁబాచరింపంగ బ్రహ్మం

జముల్ స్థూలభూతంబులు గల్గెనంత నిజానాదికర్తస్ఫురద్వాసనా
యోగ్యదేవాది దేహంబులం దీనమస్తాత్కలం జొచ్చి కర్తానురూపంబు
లై నట్టిభోగ్యంబులం జెందుచు న్వాసనాయోగ్యకర్తంబులం జేయుచు
న్తానవుల్ తొల్లిసృష్ట్యాదియందంచితజ్ఞానసంపన్నులున్ దీర్ఘజీవుల్ మహా
త్ముల్ సుపరోపముల్ ధీకులై యుండియున్ గొంతకాలంబు పోవంగ
నంతంతకున్ గామలోభాసృతద్వేషదంభాదులం గూడి శిశ్నోదరాధీను
లై నప్తవిజ్ఞానులై జ్ఞానకర్తంబులన్ మాని పాపంబులం జేయుచున్ గీ
టకప్రాయులై యున్న చోవారిరక్షింపఁగా నీవువేడ్కున్ సజాతీయకార్యా
వళీయుక్త దేవాదిదేహంబులం బూనుచున్ ద్వాపరాంతంబునన్ గృష్ణ
దేహంబుతోదుష్టులంద్రుంచి శిష్టావళిన్ నిల్పి ధర్మంబు వర్తింపఁగాఁజే
సితాధర్మముల్ నాల్గువేలబద్ధముల్ భూమియందు న్వేలింగెన్ భవద్వివృ
లీలావతారంబు లెన్నంగ మాకుందరంబే ముకుందా మురారీ హృషీ
కేశ దాశార్హ చక్రాయుధా మాధవా కేశవా వాసుదేవా నమస్తే
సరోజాతనేత్రా నమస్తే నమస్తే పురారాతిమిత్రా నమస్తే నమస్తేధరిత్రీ
కళతానమస్తేనమస్తే సురస్తోత్రపాతానమస్తే నమస్తేనమః॥ క॥ అను
చున్ సనకసనందనసనత్కుమారకసనత్కుజాతులులేన్నున్ వినుతింపనం
తసిల్లుచుపవనజాతాత్ముండుపల్నైఁవారలతోడన్॥క॥ మీకున్మీతండ్రికి
వా। ణీకాంతకు సోదరులకుఁ నిత్యము శుభమే । చీకాకుపడదు గద భూ।
లోకం బంతయును బౌద్ధ • లోకముచేతన్॥ శా॥ ధన్యుల్ మీరలు
మాధవార్చనరతుల్ • ధారాశచిత్తుల్ జగన్తాన్యుల్ సత్యదయాక్షమా
న్వితులు కామక్రోధమాత్సర్యలో । భాన్యుల్ మామకదివ్యమూర్తులు
సమ • స్తాదిత్యసంస్తుత్యసౌ । జన్యుల్ యోగపరాయణుల్ కృతమతుల్ •
శక్యంబెమిమైనన్గన్॥ తే. గీ॥ కమలకంటెను గరుడుని • కంటె మరుని।
కంటె విధికంటె మామకాంగంబుకంటె । గంగకంటెను బాలేటికంటె
భక్తు । లనయమును మాకుఁ బ్రియులై న • జనులు వినుడు॥ క॥ దార
పుతధనంబులపై । కూరిమి దిగఁద్రోచి సుఖము • గోరంతైనన్ । గోర

కనన్న భజించెడి । వారియుణముదీర్చికొనఁగ ♦ వశమే నాకున్ ॥ క ॥
 అనుచు శ్రీహరి పలికిన । విని సంయము లిట్టు లనిరి ♦ విశ్వేశ్వరసీ ।
 ఘనకారుణ్యము గల్గిన । మనుజులకు శుభమే కాని ♦ మఱియొండగు
 నే ॥ క ॥ ధారుణికి విభూషణ మగు । భారతఖండంబు దురిత ♦ భరితం
 బగుటఁ । వారిజలోచనసీతో । వారక విన్నపము జేయ ♦ వచ్చితిమిట
 కు ॥ తే. గీ॥ కేవల మహింసయే కాదు తావకాంఘ్రి । భక్తుడనురక్తి
 తోడను ♦ శక్తికొలదిఁ । బ్రాణులకు మేలు సేయుట ♦ పాడియనుచుఁ
 జాటిచాటి వచించె బ్రాఁ ♦ జదువు లెల్ల ॥ క ॥ దానము మిత్త్రత్వము
 బహు । మానంబు నభేదదృష్టి ♦ మామకభక్తుల్ । మానకప్రాణులపైఁ
 నగఁ । బూనుడనుచు మీరుచేయు ♦ బోధ కలుగుట ॥ క ॥ మనుజు
 లకుమేలు సేయఁ । మనమునఁ దలపోసి నీదు ♦ మనుమల మగుమే ।
 మనఘా వచ్చితి మిచటికి । విన వలె మే మాచరించు ♦ విన్నపమెల్ల ॥
 మ॥ హలికిం బ్రీతి యటంచుఁ గాళి కిది యో ♦ గ్యం బంచు సౌత్రా
 మణీ । కలితం బంచు సుపర్వులెల్లు సురలై ♦ కన్పట్టి రంచున్ మహా । ఘ
 లదం బంచును వైదికం బనుచు భూ ♦ పాలార్హ మంచున్ స్వశి । ఘృల
 కుం జెప్పుచుఁ గల్లుద్రావెడిమను ♦ ఘ్యల్ నిండి రుద్వీస్థలిన్ ॥ ఉ ॥ శూరు
 లమందిరస్థులు ♦ సూడఁ దరం బగు టెట్టు భూమిబృందారకులంతభీరు
 లు గ♦నం బడ రంచుఁడదీయవిత్తముల్ । చోరులు హింసకుల్ గొనినఁ
 చో బలియుల్ తమ రాక్రమింతు రా । చోరహృత్థార్థ మంతయును ♦
 జూడరు దండధరప్రభావముల్ ॥ నీ ॥ సురరా జహల్యతో ♦ సురతంబు సే
 యఁడే, కూడఁడే కృష్ణుండు ♦ గోపసతులరతిసేయఁడే మహాని ♦ సతుల గి
 రీశుండు, కలియఁడే పుత్త్రికఁ ♦ గమలభవుండు । మాండకర్ణిసురప్రమ
 దల రమింపఁడే, వ్యాసమునీంద్రుడే ♦ వరుసఁబుట్టె । మానసే కాశిక ♦
 మహాని మేనకపొత్తు, గురుకాంతను విధుండు ♦ కోరలేడె ॥ తే. గీ॥ య
 నుచుఁ బండితులును వారిఁ♦గనియితరులు । వావి వరుసయుఁగులమును ♦
 వన్నె వాసి । దలఁపక పరాంగనలయందుఁ ♦ దగులుకొనిరి । వారిసతు

సన్మనరులకు ♦ వశ్య లై రి॥ తే.గీ॥ మాటవానికి ధర్మకర్తముల తెలుగుఁ
 ఖీతిసురులు పలక నవి తమ ♦ చెవి కరుంతు । దమ్ములై సోక ఖలులు
 క్రో ♦ ధమున వారిఁజంపుదురు యజ్ఞ పశువులఁ ♦ జంపుమాడ్కి॥ తే.గీ॥
 అన్యతములు బూసటలు కుహ ♦ నాన్వితము ల । రుంతుదంబులు కొం
 డెముత్ ♦ పంతములు ప । రాపవాదము లాడెద ♦ రఘులజనులు । పార్థి
 ప్రనిచెంత నై నను ♦ భయములేక॥ తే.గీ॥ కూటసాక్షిత్వమును లంచ ♦
 గొండితనము । తగవులందును బక్షపా ♦ తంబు గొనుట । నిగమముల గు
 సవుల వట్టి ♦ నిందసేత । ధరణిజనులకు నిత్యకృ ♦ త్యంబు లయ్యె॥ ఉ॥
 కముల వృద్ధులం బశుల ♦ బాలురఁ బక్షులఁ గీటకంబులన్ । భామల
 సుక్షీకంబులను ♦ బంగుల మూకుల విప్రవర్యులన్ । గోమటులన్ రుషం
 బులను ♦ గొక్కెరలన్ బులులన్ వృకావళిన్ । వేమఱుజంపుచుండ్రు పృథి ♦
 గలమర్త్యులువల్లపడ్డ వోన్॥ నీ॥ పెండ్లియాడుటె కాని ♦ ప్రియభామఁ
 నాడఁడు, పరభామినులతోడఁ ♦ దిరుగుచుండునప్ప సేయుట కాని ♦ యది
 తప్పదలఁపడు, కానికార్యములకుఁ ♦ గర్భ సేయుఁ । గత్తి పట్టుటెకాని ♦
 బులులపై నడవఁడు, సాధుజనంబులఁ ♦ జంపుచుండుఁ । జదువుకొంటయె
 కాని ♦ చక్రీ గొల్వఁగఁబోడు, సంభావనల కంచు ♦ జగతిఁ దిరుగు॥
 తే.గీ॥ బరులసామ్మ హరింప లో ♦ పలఁ దలంచి । జన్నములు నన్నదా
 ముల్ ♦ శౌరిసేవ । తపము జపమును గావించుఁ ♦ దప్పకుండఁ । గానిసద్గతిఁ
 లఁపఁ డొ ♦ క్కనరుండైన॥ చ॥ శివునకు రక్తపూర మభి ♦ షేకమొ
 ర్తురు భగ్రకాళికిన్ । వివిధమృగోరుమాంసములు ♦ వేమఱు గూర్తురు
 కేవతీసతీ । ధవునకు భోగ్య మంచు సుర ♦ తప్పకయిత్తురు నీనిచేత స॥
 ప మగు మోక్ష మందు రివి ♦ మర్త్య లొనర్చెడిభ క్తికృత్యముల్॥
 ప॥ హనుమద్దేవరు వీరవర్యుఁడును గీ ♦ శాధీశుఁడు గాన నా । తనికిం
 గ్గతి యటంచుఁ బూజనము లు ♦ త్సాహంబుతోడ జేసి చం । న్రనిభా
 ష్చచ్ఛపు లొప్పుమద్య ముపహా ♦ రం బిచ్చి కంఠంబుదాఁ । కను బా
 ం బొనరించుచుండెదరు వే ♦ డ్కన్ బ్రహ్మవంశోద్భవుల్ ॥ క ॥ బల

దేవశిష్యుఁడు మహా । బలనందనుఁ డౌట మధ్య ♦ పానోన్నతా । త్సు
 రక్షించు ననుచు శి । ష్యులకుం జెప్పెదరు భూమి ♦ సురవరు లకటా ॥
 సీ ॥ అతిపాతకమ్ముల ♦ కాలపాలములు మ, హాపాతకమ్ముల ♦ కాక
 ములు । సమపాతకములకు ♦ జన్మదేశము లుప, పాతకములకు దీ ♦ న్య
 ద్భూమిములు । సంకరకరణౌఘ ♦ జాతికిఁ దండ్రులు, మలినీకరణదోష
 ములకు గురులు । భవినీ జాతిభ్రంశి ♦ ముల కాటపట్లపా, త్రీకరణ
 ములకు ♦ దివ్యఖినులు ॥ తే-గీ॥ తలఁపఁబ్రాసంగికముల కు ♦ త్వదినమ్ము
 లలప్రకీర్ణికములకు రా ♦ శాశ్రయములు । జనులు తద్వర్తనంబు లీ ♦ సరణి
 నున్న । వేమి వదియింపఁ గలవార ♦ మిఁక మహాత్మ ॥ సీ॥ స్నానంబు
 సంధ్యయు ♦ సత్యవాక్యము పితృ, తర్పణం బనుమాట ♦ తలఁప రాదు ।
 హోమంబు బప మట్లయుడిగె నభ్యాగత, పూజనం బతిథిసం ♦ పూ
 నంబు । శౌచంబు సమ స శిష్టాచార మడఁగెను, దేవపూజ యొనర్చు
 తెఱఁగు దొలఁగె । నేడముల్ చెవులకు ♦ వింతలు పంచయ, జ్ఞంబులు
 సున్న దా ♦ నంబు మిధ్య ॥ తే గీ॥ మఱియు నై మిత్తికంబులు ♦ మడిసె
 గామ్య । కర్తముల్ సెప్ప నేటికిఁ ♦ గమలనాభ । నిన్నుఁ దలపోయు
 దురె యట్టి ♦ సంచజనులు । నైదికం బిట్లు సలియించె ♦ ననుభలోన ॥ తే-గీ॥
 కల్లలాడుట దున్నుట ♦ నల్లమందు । భక్షణము సేయుటయు భూమి ♦
 పాన మన్య । సుదతిఁ గూడుట లోభంబునూయ విప్ర । జాతిలోఁ గల్గి
 యుండె భూ ♦ చక్రమంబు ॥ మ॥ జగముల్ మిథ్యలు బ్రహ్మ సత్య మను
 చున్ ♦ స్వాంతంబులో నెమ్మి హె । చ్చుగ వర్తింతుము మాకు ము
 నిజ మం ♦ చుం బాపకర్తంబు లె । ల్ల గరిష్టంబుఁగఁ జేయుచుండెదరు
 లీ ♦ లం గొండ అుర్వీషరుల్ । తగునే వారికి వారిఁ జూచినజనుల్ ♦
 ధర్మచ్యుతిం జెంది రే ॥ శా॥ పర్యంకంబుల నాంధ్ర గుంచి పురుషుల్ ♦
 పాకం బిలాశుద్ధి సత్కార్యం బంచు వచించి చేసెదరు కాం ♦ తల్ భర్త
 చేతం బనుల్ । ధుర్యత్వంబునఁ గొందు రేటి కిఁక మీ ♦ లోఁ బెక్కు
 వే ల్పెప్పఁ ద । చ్చర్యల్ చిత్రవిచిత్రముల్ ప్రతివిధి ♦ సల్పన్ ఎలెన్

సీనికిన్ || సీ|| ఒరునిల్లు మాపెడి తటి సత్యవాక్యంబు, వేద్యకాంతల
 పట్ల వితరణంబు | సారసాక్షులు తన్నుఁ గోరంగ శౌచంబు, తా
 తప లేకున్న తటి నహింస | కూరకార్యము సమఁ కూడ సంహో
 యంబు, సుస్థిరత్వంబు ను ఁ ఘృప్తివేళ | హాలారసము గోలు ఁ నప్పుడు
 మబుద్ధి, సాగతాగమనదఁ స్యముల శ్రద్ధ || తే. గీ|| ప్రబలరోగము రా
 వితఁ భాషణంబు | చిన్నతనమున బ్రహ్మచఁ ర్యోన్నతియును | గాని
 ముత్యమొండు వేళలఁ గలుగవిందునొక్కగుణ మైన వినులకుఁ నిక్కున
 ముగ || క|| బలియు రగుమాను లీగతిఁ | బలికిన విని సభ్యులను గృఁ
 స్థామతిఁ గని శ్రీ | జలజాతనేత్రుఁ డిట్లనె | జలధరగంభీరరవముఁ చం
 నము దోపణ || ఉ|| వింటియె నీరు చెప్పుపృథిఁ పీఠనవృత్తము సభ్యు
 లార మీ | వంటిమహాత్ము లుండియు నివారణసేయక యుంట ధర్మ
 మే | బంటుతనంబు గల్గు నొకఁపార్షదుఁ డైన మ తెవ్వరైన నా |
 పంటచెలిం జనించి పరిఁ పాలన సేయుఁడు ధర్మమార్గముల్ || మ||
 అనుచున్ విష్ణుఁడు పల్కుచో నుదయవేళాదిత్యబింబస్ఫుర | ధ్వజ
 నూతనకృష్ణహస్తసంయుతఫణాఁ గ్రస్థారకాంతిచ్ఛటల్ | వసజాతాక్షు
 సభాంతరాళమునఁ బఁ ర్వన్ వేడ్కతో లేచి ని | ల్ప నిజప్రాణిమ కల్ల
 వారు చెలంగఁ ఁ శేషుండు సన్నద్ధుఁడై || వ|| నిల్చి భగవంతునితో నిట్లు
 నియె || చ|| వలదు రథాశ్వదంతిభటఁ వర్గ మనర్గళచాపబాణముల్ |
 పల దొకమర్త్యుఁ డైన సమఁ వర్తిగృహంబున కేగకుండ మే | నులు
 కసిగండ కుండఁగ నఁ నున్ మనుజుల్ నుతి సేయునట్లు భూతలమున
 మోక్షధర్మము యఁ ధావిధి నిల్పెదఁ బంపవే యనన్ || తే. గీ|| ముద
 ముతోడ ముకుందుఁడఁమునులఁ బడ్డ | గర్భపురి కంపితసమోలఁ
 గ్రాలుచున్న | శేషు సీతీంచి కారుణ్యఁ సింధుఁ డగుచు | నతనితో నిట్లు
 లనియె సఁ మగ్రఫణితి || ఉ|| ధీరుడ వైన నీవు పనుఁ దేవున కుద్భవ
 పూచు దుష్టసంహారము సేయఁగా విరళఁ మయ్యెఁ బ్రజావలి యిప్పు
 యాగతిన్ | శూరగుణంబు చూపక విఁ శుద్ధచరిత్ర త్వసీయవాక్యవి |

స్తారముచేత మానవులఁ జక్క నొనర్చి యశంబుఁ బూనుమీ ॥ మ॥
తటచై యొప్పెడిపొద్దులన్ గెలిచి మఁ దర్థంబు శుక్లేందునై । ఖ
వర్ధిల్లఁగఁ జేయుఁ డంచు మును మఁ తొక్కేయకోద్యద్దదా । ద
చక్రప్రముఖాయుధంబుల సముఁ ద్యద్భూషణశ్రేణి ను । ర్వరకు
బంపితిఁ జేయ లేరయిరి వాఁ రల్ మామకాఙ్గాక్రియల్ ॥ తే॥ గీ॥ అ
నీచప్పన్నదేశంబుఁ లందు దుష్టు । లధికులై యున్నవారిప్పుఁ డందు
లోన । ద్రవిడభూముల దుర్జనుల్ఁ ప్రబలు లగుట । సచట జన్మించి
సాధింపఁ వయ్య జగము॥ తే॥ గీ॥ ద్రవిడదేశంబులోఁ గంచిఁ దరిని
భూత । పురవరంబున నాసూరిఁ కులవరుండు । కేశవాఖ్యుండు హా
భక్తిఁ కీలితుండు । కలఁడు వానికి జనియింపఁ వలయు నీవు ॥ ఉ॥
ఆతనిపత్ని రూపసుగుఁ ణాన్విత పద్మముఖిలలామ వి । ఖ్యాతచరిత్ర
కాంతిమతిఁ కాంతునియాఙ్గా జరించుచు న్ననుభ్రీతి దలిర్పఁ గొల్పుచు
ధరిత్రికి భూషణమై వెలుంగు నీ । వాతలిరాకుఁబోడికి మఁ హాత్మ
జనింపుము దాన మే లగున్ ॥ తే॥ గీ॥ పాంచరాత్రోక్తరీతి నాఁ బ్రా
హ్మణుండు । పుత్రకామేష్టి మముఁ గూర్చిఁ భువి నొనర్చు । చున్నవాఁ
డేగు మని చెప్పిఁ వెన్నుఁడూర । కున్నచో శేషుఁ డపుడు సఁ ముత్సన
మున ॥ మ॥ వనజాతప్రతిమానముల్ మునిమనోఁ వాసంబు లుద్య
ద్విక । ర్తసంబంధపు లాగమాంతనుతిపాఁ త్రంబుల్ రమాసేవ్య
ముల్ । ఘనచక్రాసిగదాబ్జశంఖముఖరేఁ ఖాశ్రేణులై నట్టియా । తని
పాదంబుల కాచరించెను నతుల్ఁ దాసోహ మంచుం దగన్ ॥ క॥ ఈ
గతి వందారుండై । భోగీంద్రుండు విష్ణునాఙ్గాఁ బొంది ధరిత్రీ । భాగ
మున కరుదేరం । గా గమనోన్ముఖతఁ బూనుఁ కాలంబందున్ ॥ నీ॥
క్షీతిమండలమునఁ గాంఁ చీదేశమున భూత, పురమున నాసూరిఁ
వరకులుండు । కేశవాచార్యుండుఁ కీర్తిమంతుండు తన, దేవి యైనట్టి
కాంఁ తిమతి తాను । బుత్రులు లేకున్నఁ బుత్రకామేష్టి ది, వ్యాగమ
పద్ధతిఁ నపుడుచెసి । యవభృథిన్నాతుండైఁ నంతరే చూ లయ్యె,

ఘణిపతి దానిగఁ దృఢమునఁ జొచ్చె॥ తే.గీ॥ సంత సనమాసములు
 సంజెఁ దపుడు మేష॥ మాసమున శాస్త్రభమున సఁ మస్తఖగము॥
 లుచితగతి నున్నతఱిఁ బుత్రుఁ ఁడుదయ మయ్యె॥ జాతకర్తాదు లొన
 గించెఁ జనకుఁ డపుడు॥ తే.గీ॥ కోరి రామానుజుం డనిఁపేరు పెట్టి॥
 యుఁసయసము వివాహముఁ హోతృవంబు॥ సలిపి కాంచినఁ బం
 పించెఁ జదువుకొనఁగ॥ నతఁడు యాదవశిష్యుడై యచటఁ జదివి॥
 శా॥ శ్రీరంగంబునఁ బూర్ణదేశికుకడఁ సిద్ధాంతవిజ్ఞానమై॥ ధీర
 త్వంబున సన్నయించి సకలఁ దీవ్రపంబులఁ ద్రొక్కి పొ॥ ధారం
 భంబులు మాన్చి భూధలి విశిఁ ష్టాద్వైతమాంగంబు వి॥ స్థారంబై
 తగఁ జేయుచుం బ్రపదనాఁ ధ్వం బేర్పరించెఁ దయన్॥ ప॥ ఇట్లు
 సూతుండు పలికిన శౌనకుండు రామానుజుం బ్రశంసించి యతండు
 సెప్పు ప్రపదసప్రకారంబును దదీయశిష్యవర్యులు సేయు ప్రశ్నంబు
 లును వారల కతం డొసంగుప్రత్యుత్తరంబులును సవిస్తరంబుగాఁ
 జెప్పవే యనిన సతం డిట్లనియె॥ మ॥ ధరణీభాగము సర్వముఁ గెలిచి
 డిఁ గ్కంతానశ్నాతబం॥ ధురదంతంబులకున్ స్వకీయయశఁ మఁ స్తో
 కద్యుతుల్ గూర్చుగా॥ స్థిరచిత్తుం డగుకేశవార్యసుతుఁ డంఁ తేవా
 సులుం దాను గ్ర॥ మ్మఱ నేతెంచెను గాంచికిఁ టీతినితంఁ బ్రప్రస్ఫుర
 త్కాంచికిన్॥ నీ॥ ఈరీతిఁ గాంచికిఁ నేతెంచి వరదరాజస్వామివదము
 లఁ దృఢముచేసి॥ మండపంబందు సఁ మాసీనుఁ డై సరా, మానుజు
 చార్యుని యాదవుండు॥ యజ్ఞమూర్తియుఁ జేరి ఁ సాష్టాంగము
 లొనర్చి, వీనుల కింపుగాఁ వినుతిఁ జేసి॥ ముకుళితహస్త్యులై ముందరఁ
 గూర్చుండి, ప్రపదనం బనుమహాఁ పాయ మడుగ॥ తే.గీ॥ నిట్లు
 పల్కి జగద్గురుంఁ జేను మీకుఁ॥ బ్రపదనం బెల్లఁ జెప్పుడఁగపట
 ముడిగి॥ భక్తి యాసక్తి ధృతి బుద్ధిఁ బలము శ్రద్ధఁ గలిగి వినుడు
 గతేతరఁ కాంక్షు లగుచు॥ నీ॥ బహుజన్మకృతకర్మఁ పటలమత్తుగ
 జేంద్ర, పంచాసనరవంబుఁ ప్రపదనంబు॥ స్వామినిర్దేతుకఁ వాల్మ

భ్యక్తతముక్తి, భామినీవదనంబు ♦ ప్రపదనంబు । శమదమహరిభక్తి
 సత్యశౌచక్షమా, రజపదయాసదనంబు ♦ ప్రపదనంబు । కామలోభక్రోధ
 గర్వమత్సరదంభ, భంజకకదనంబు ♦ ప్రపదనంబు॥ తే.గీ॥ ప్రకటితా
 గామిమథనంబు ♦ ప్రపదనంబు । భాగవతజీవితధనంబు ♦ ప్రపదనంబు
 ప్రబలసంస్మృతినిధనంబు ♦ ప్రపదనంబు । భవ్యతరసాధనంబు రం
 త్ప్రపదనంబు॥ రగడ॥ భగవంతునిశ్రీ ♦ పాదముఁ జేర్వగఁ । దగ సాపా
 నపథంబు ప్రపదనము॥ శ్రీతై కుంఠ విశేషకృపాసం । భావితనిజసంభ
 వము ప్రపదనము । జనులకు ముక్తికి సలుపు పెండిలికి । ఘనముహూర్త
 యోగంబు ప్రపదనము । సంచితకర్మనిచయతమమునకు స । మంచితర
 విబింబంబు ప్రపదనము । గౌరవసహితా గామికర్మదృఢ । నీరదర్శుం
 ఝానిలము ప్రపదనము । దాసవినుతశమదమకరుణావి । శ్వాసవిచా
 రాశ్రయము ప్రపదనము॥ వైరాగ్యాహ్వాయ వారిరాశికిని దారకాధిప
 దయము ప్రపదనము । సంసారార్ణవ చటులాటవికిబ్ర । శంసితవహ్ని
 జ్వాల ప్రపదనము । కామలోభమదగర్వమత్సర । గ్రామవినాశనక
 రము ప్రపదనము । శ్రవణకీర్తనార్చనవందనముఖ । నవభక్తులకును
 నగరి ప్రపదనము । యాదృచ్ఛికసుకృతాన్వితమనుజన । మాదృతసా
 లభ్యంబు ప్రపదనము । సకలమునీశ్వరసాధ్యసిద్ధసుర । నికరముచే
 వర్ణితము ప్రపదనము । పరమపదస్థితభవ్యజనములకుఁ । బరమానంద
 ప్రదము ప్రపదనము । ధర్మము కామము ♦ ధనము మోక్షమును ।
 గూర్చి గోర సమకూర్చు బ్రపదనము । జననజరామృతిసర్వదష్టులకు
 వినతాసుతమనువితతి ప్రపదనము । హరి మెచ్చినకా ర్యంబు ప్రపదన
 ము॥ మురవిరోధికిని ముద్దు ప్రపదనముఁ । వేదాంతములకు విధి ప్రపదనము
 పాతిత్యంబులఁ బాపుఁ బ్రపదనము । కోరినకోరులఁ గూర్చు బ్రపద
 నము । తీఱనివేడ్కలఁ దెచ్చు బ్రపదనము । సకలసిద్ధులను సల్పు
 బ్రపదనము । వికలతఁబొందక వెలుగుఁ బ్రపదనము । ప్రపదనతుల్య
 పాయము లే దని । విపులశాస్త్రములు వేదము లనియెన్॥ వ॥ శాస్త్ర

కలక్షణలక్షణం డగుగురునికడ నైనను భగవంతునిపాల నైనను
 నైదికసంస్కారసంపన్నుండైనపురుషుండు తప్పచక్రాంకసంబును బుం
 ద్రమాలాధారణంబును భగవద్దాసాహ్వయంబును దిరుమంత్రద్వయ
 సుంత్రచరమ మంత్రమంత్రార్థోపదేశంబును భగవదర్చనంబును ననియె
 శిషంపంపంస్కారంబులుం గలిగించుకొని చిదచిదీశ్వరతత్త్వత్రయప్రకా
 శంబును విశ్వసర్గస్థితిప్రళయలక్షణంబును విష్ణు పరాత్పరత్వంబును
 బ్రహ్మతీహేయత్వంబును బరమపదనైభవంబును విశిష్టాద్వైతక్రమం
 బును నెఱింగి మధ్యమనిష్ఠాగరిష్ఠంజ్ఞై హరియందు నవవిభభక్తులం
 జేయుచు సంసారనివృత్తికై భగవత్ప్రపదనంబు గావింప వలయు ననిన
 దేవా దీని నన్నిటి వివరింపవేయని యాదవశర్తాదిశిష్యులడిగిన రామా
 సుజుండు తొలుత గురులక్షణంబులు వినుం డని యిట్లనియె॥ తే. గీ॥
 నిదచిదీశ్వరతత్త్వవి ♦ శేషములు ను | పాయము లపాయములు కర్త ♦
 పథము లెఱిగి | బుద్ధిమంతుండు వక్ష్యు ♦ బోధకాగ్ర | గణ్యు డగు
 నైష్ఠపునిదేశి ♦ కత్వ మొప్పు॥ క॥ అంతర్బాహ్యశుచిత్వము | శాంతియు
 సత్కర్తృనిష్ఠ ♦ సద్వృత్తము వే | దాంతజ్ఞత గలిగి రమా | కాంతుని
 గొలుచువానిదేశి ♦ కత్వం బొప్పన్॥ క॥ కేవలము కరుణచే శి | ప్యావ
 గిన్ గూర్చి ద్రవిణ ♦ మాసింపనిభూ | దేవనరేణ్యుండు గురు డగుచో
 యిష్టనిష్ఠోలు తనకు ♦ జొర సాధ్య మగున్॥ క॥ విను మేడుతరము
 లెంచిన | జననీజనకాన్వయముల ♦ సచ్చరితముల౯ | యనిసత్కులీను
 నైరా | గ్యనిధిం గొన వలయు గురుని ♦ గా బుద్ధియుతుల్॥ క॥ తన
 గౌరవు హరిపై నెవ్వనిమూలంబునను బెట్టి ♦ వైరాగ్యయుతుండును
 శాంతుండు తా నగు నా | తని గురువరు డని నుతింప ♦ దగు భవి
 ర్గానన్॥ నీ॥ ఆచారవంతు గృ ♦ హస్త యావనయుతు, సద్వృత్తశీలుని ♦
 పద్యశిస్సు | భగవత్పరాయణ ♦ భాగవతారాధ్యు, నిస్సంశయుని
 ధాన ♦ నిధిమహాత్ము | భార్యాసుతసమేతు ♦ భక్తు సుదారు లో, కప్రి
 యు హృద్యవా ♦ క్కులితు సదయు | సమృద్ధియుని గృతజ్ఞసత్యసంధుని

గ్రోధ, కామూచివర్జితః ♦ గలుషరహితః॥ తే.గీ॥ క్లేశశూన్యని ధీరు స ♦
క్లిప్తకర్తు । సామ్యవేషు సరోగుః బ్ర ♦ శస్త్రదేహు । వినయవంతు
నిజగురునే ♦ వసవిశిష్టు । గురునిగాఁ గొన్న సులభంబు ♦ పరమప
దము॥ క॥ న్యూనాంగుని వికలాంగుని । మానమదక్రోధదంభ ♦ మత్స
రసహితున్ । దానదయాసత్త్వార్జవ । హీను గురునిఁ జేసికొన్న ♦
హీనత గల్గున్॥ తే.గీ॥ గురుల మని శిష్యులను దోచు ♦ కొనెడివాఁడు ।
కలుషములె చూపుఁ గాని మేల్ ♦ గటపఁ డెపుడు । వాని నన నేల
సద్గతిఁ ♦ బడయఁగోరి । వానిఁ జేరిననరు నన ♦ వలెను గాక॥ నీ॥ వేష
ధారియుఁ బర ♦ విత్తాపహారి ను, రాపానరతుఁడు క ♦ రాశరూపుఁ ।
డనధీతవేదవే ♦ దాంతుండు పరభాని, నీబద్ధహృదయుండు ♦ నిందకుం
డు । సపక్షీర్తిభాజనుం ♦ డార్యవంచకుఁ డన, త్యాలాపుఁడును గుహ ♦
నాన్వితుండు । స్వాచారశూన్యుండు ♦ హరిభక్తిరహితుండు, పాపకర్తుండు
కృ ♦ పావిహీనుఁ॥ తే.గీ॥ డైనమనుజుండు హరి యేటి ♦ కనుచుఁ దాన
ముక్తి యొసఁగెద నను నను ♦ రక్తి దనకు । ధనము లర్పింపుఁ డను నట్టి ♦
దనుజసదృశు । గురునిగాఁ గొన్న సద్గతి ♦ తెఱఁగు సున్న॥ క॥ తగిన
ట్టిగురువు దొరకిన । భగవత్తుల్యునిఁగవాని ♦ భావింప వలెన్ । దగని
గురుం జండాలుని పగిది విడిచి యొందుగురునిఁ ♦ బ్రార్థింపఁ దగున్॥ తే.గీ॥
మంచిగుణ మొక్కటియునైన ♦ మానరాదు । కానిగుణ మొక్కటి
యునైనఁ ♦ గలుగ రాదు । గురున కట్టిగురుం డెందు ♦ దొరకఁడేని
వసజనాభుని గురునిగాఁ ♦ గొనుట మేలు॥ ఉ॥ దూరము పోఁ డొకిం
తయును ♦ దోషము లేదు సమస్తసద్గుణా । ధారుండు సర్వవేదసము ♦
దాయము పుట్టినయిల్లు విత్తముల్ । గోరఁడు భక్తియున్ మతియుఁ ♦
గూర్చగ సద్గతిఁ జేర్పఁ గర్తయై । వారిజనాభుఁ డుండఁ బెర ♦ వానిగురుం
డనివేడ నేటికిన్॥ ఆ.గీ॥ ఆడుదానిచేత ♦ నబ్రాహ్మణునిచేత । వైష్ణవుండు
గాని ♦ వానిచేత శత్రునిచేతఁ జనదు ♦ చక్రాంకితుండౌట । మిగులఁ బడిన
విదువఁ ♦ డగును వాని॥ క॥ హరిమూర్తి లోహ మనియును । గురుఁ

డు సరుం డనుచుఁ దలఁపఁ ♦ గూడదు సాక్షాత్ | చ్చరహాపి యైనదై
 నము | పరమాచార్యుండు సుగుణ ♦ భరితుండైనా || చ|| వననిధి
 దాట భిన్నమయి ♦ వర్తిలునోడయు నాజి శత్రులన్ | దునుమఁగ
 గారుఖిడ్గమును ♦ దుష్టభుజంగముఁ బట్ట మంత్రలాం | ఛనమును రాజ్య
 భారము వె ♦ నన్ భరియింపఁగ మూఢమంత్రయున్ | జననత విష్ణుఁ
 జేర్చఁగ న ♦ సద్గురుఁడున్ సమ మంద్రు పండితుల్ || తే.గీ|| గురుఁడు
 లేకున్న శాస్త్ర మే ♦ కరణిఁదెలియుఁ | బరమపురుషునికరుణ స ♦ ద్గు
 రుఁడు దొరకు | నాతఁ డేజాతి యైన స ♦ మర్చనీయుఁ | డైనఁ దగ
 దొరునకు ముద్ర ♦ లాచరింప || క|| జ్ఞానము భక్తియుఁ గర్తవి | ధా
 నము మంత్రము ప్రపన్న ♦ తయు దేశికుచేఁ | బూసన్ సఫలత యా
 తఁడు | లేనియెడల నొక్కటియు ఫ ♦ లింపదు సుమ్మి|| క|| తనువు
 ధనము చుట్టలు తన | కనిత్య మని జన్తమృతిజ ♦ రాదులు నిత్యం |
 బని తెలిసి గురునిపాలికిఁ | జన వలె మోక్షార్థి భక్తి ♦ సంయుక్తుండై ||
 తే.గీ|| సంసరణమందు విరతి మో ♦ తుంబునందు | రక్తి భగవత్పదం
 బుల ♦ భక్తి లేని | జనున కేటికి గురుసమా ♦ శ్రయము తెఱఁగు | వాని
 వచియించె శ్రుతి నడ ♦ పీను గనుచు|| వ|| ఇంక శిష్యులక్షణంబాలు
 వివరించెద|| సీ|| విషయభోగములందు ♦ విరతుండు శుచి దాంతుఁ,
 డనసూయుఁడు దయాళుఁ ♦ డాత్యయుతుఁడు | శ్రద్ధాన్వితుఁడు సదా ♦
 చార్యవరాన్వేషి, మేధావి దక్షుండు ♦ మృదువచనుఁడు | చతురుండు
 ధీరుండు ♦ సత్స్వభావుఁడు ధార్మికుఁడు హరిపాదభ ♦ క్తుండు సత్య |
 సంధుఁడు శాంతుఁ డా ♦ ర్జవయుతుండు కుటుంబ, వంతుండు సామ్యం
 డ ♦ వంచకుండు|| తే.గీ|| మోక్ష కామి సమిత్వాణి ♦ ముకుళితకరుఁ | డ
 గుచుఁ దనుఁ జేరి ప్రార్థించు ♦ నట్టిశిష్యుఁ | గొన్ని నాళ్ళు పరీక్షించి ♦
 గురుఁ డెఱింగి | పంచసంస్కారము లొసంగ ♦ వలయు నంత|| తే.గీ||
 మంచిగుణములు లేనిదు ♦ ర్మనుజులకును | బంచసంస్కారములు సేత ♦
 పాతకంబు | శిష్యపాపం గురో యని ♦ చెప్పె శాస్త్ర | మది యెఱుం

గనివాని క ♦ సర్గ మరుదె ॥ చ॥ గురుడు వచించుకార్యములఁ ♦ గూర్చుచుఁ దద్గురుదారపుత్రులన్ । గురునిగతిం దలంచుచును ♦ నూతన విద్యలఁ జెప్పికొంచు న । త్తటి ధన మెవ్వ రిచ్చిన ము ♦ దంబున నొజ్జ కొసంగుచున్ గుగున్ । హరివలె భక్తిఁ జూచి విన ♦ యమ్మున శిష్యుఁ డు ద్రిమ్మర న్వలె ॥ క॥ ఆచార్యుఁడు కోపించిన । వాచాలతఁ బూన రాదు ♦ వానిగృహమునన్ । నీచపుఁబనియైనను సం । కోచింపక చేయ వచ్చు ♦ గురుభక్తుఁ డిలన్ ॥ క॥ క్షమఁ దాపము పుండ్రము నా । మము మంత్రము యాగ మనుసంఘంచితసంస్కారము లైదును గలమను జుండె । కమలాక్షునిభటులలోన ♦ గణుతికి నెక్కున్ ॥ తే.గీ॥ పుండ్రమును శంఖచక్రాంక ♦ ములును సార । సాక్షమాలయు జన్నిదఁమంబ రంబు । సంతతముఁ దాల్చి వలె దాస ♦ జనుఁడు నిమిష । మైన విడిచినఁ గీ డగు ♦ నండ్రు బుధులు॥ తే.గీ॥ పాదుకాశయనాసన ♦ ప్రభృతులకును । దక్కఁ దక్కినవస్తుసం ♦ తటికిఁ బుత్ర । దారపశుభృత్యులకుఁ బుండ్ర ♦ ధారణంబు । శంఖచక్రాంకన మొనర్చు ♦ జను బుధుండు॥ మ॥ ధరణీదేవులు రాజు లార్చులును గాం ♦ తల్ శూద్రులున్ బాహులన్ । దరచక్రాంకితు లూర్ధ్వపుండ్రసహితుల్ ♦ దాశార్వాదాసాహ్వయుల్ । వరణీయద్వయమంత్రసక్తు లగుచున్ ♦ నైకుంతుఁ బూజించినం । బరమస్థానము వారిసొమ్మునుచు సం ♦ భవింతు రాశ్యోత్తముల్ ॥ తే.గీ॥ దక్షిణభుజంబునందు సు ♦ దర్శనాంక । మన్యభుజమందుఁ బాంచజ ♦ న్యాంకమును ధ । రించునది విష్ణులోక మా ♦ సింపు జనుడు । తప్తముద్రలు దాల్చు టు ♦ త్తమము సుమ్ము॥ క॥ సురగరుజోర గవిద్యా । ధరకిన్నరవరులు తప్తధరచక్రాంక । స్ఫురితభుజులై ముకుంచుని । ముఱవక చరియింతు రెల్ల ♦ మౌనులు పొగడన్ ॥ క॥ చక్రాంకితుఁ డగుమర్త్యుఁ డ । వక్రగతిన్ యోగిజనులు ♦ వర్ణింపంగా । శక్తాదిదుర్లభం బగు । చక్రిపురముఁ జేరు దురిత ♦ సంఘచ్యుతుడై ॥ తే.గీ॥ తప్తచక్రాంకనం బైన ♦ తటికిఁ గలుగు । పాతకంబులు నశియించు ♦

భక్తతతికి । సతఁడు మధ్యమనిష్ఠయం ♦ దధివసింప । వెన్నునిపదంబు
 తంగేటి ♦ జున్నుగాదె॥ తే.గీ॥ పాంచరాత్రోక్తసరణిఁ గా ♦ వించుకొ
 నఁగ । వలయు నాచార్యుచే నైన ♦ వనజనాభ । చేత నైనను దర
 చక్ర ♦ చిహ్న లవిధి । కృతము లైనను మరల ధ ♦ రింపవలయు॥ మ॥
 కమలాభర్త విధాతకుం దెలిపె వే ♦ డ్కన్ దేవదీక్షావిధా । నము పూ
 ర్వంబును దాని మీకుఁ దెలియఁ ♦ వాక్రుత్తు వైకుంఠలో । కము
 వాంఛించినవాఁడు ముందుగ నుపరి ♦ కాలంబునన్ లేచి శౌ । చముఖ
 యాశనమజ్జనాదివిధు లు ♦ త్సాహంబుతోఁ జేయుచు॥ మ॥ సతీయుం
 దాను విశుద్ధవస్త్రధరులై ♦ సద్వైష్ణవోపేతులై । కృతనిష్ఠన్ హరిమం
 దిరంబునకు న ♦ ర్థిం బోయి నారాయణుఁ । జితదైతేయు ననాది
 మధ్యనిధనున్ ♦ దేవుఁ జగన్నాథు న । చ్యుతునిం గూర్చి ప్రదక్షిణ
 త్రితయ మ ♦ చొచ్చి భక్తిఁ జేయ స్వలె॥ తే.గీ॥ దండసదృశప్రణా
 మముల్ ♦ దైత్యవైరి । కాచరించి యథావిధి ♦ నర్చనంబు । సలిపి సద్భ
 క్తితోడ సఁ ♦ స్తవమొనర్చి । వందనం బొనరింపంగ ♦ వలయు మరల॥
 చ॥ శ్రితజనవాంఛితప్రదు న ♦ శేషసుపర్వసమర్చితుఁ దయా ।
 నివృత్తు జగదేకసగ్గురుఁ బ ♦ విత్రచరిత్రుని విశ్వనాథు నం । చిత
 సుగుణాంబురాశి నినుఁ ♦ జేరి భజించితి నాజవంజవో । ధృతజల
 రాశిమగ్ను నను ♦ దానవమర్దన యుద్ధరింపవే ॥ తే.గీ॥ నీవు నిర్వర్త
 తుకకటాక్ష ♦ నీరనిధివి । భక్తజనరక్షణైకత ♦ త్వరుండ వగుట । నబ్జ
 లోచన యిపు డన ♦ న్యాహ్ను నన్నుఁ బాలనము చేయు నిత్యసం ♦ బంధ
 మొసఁగి॥ తే.గీ॥ శంఖచక్రాంకనము మాకు ♦ సల్పుటకును । నేఁడు
 మాయింటి కరుదెమ్ము ♦ నీరజాక్ష । యనుచు విజ్ఞాపనముఁ జేసి ♦ య
 రని యెదుటఁ । బంచగవ్యంబొనర్చి త్రా ♦ వంగ వలయు ॥ మ॥ ఇనుఁ
 డస్తంగతుఁ డైనవేళ సతితో ♦ శ్రీశాలయక్షోణికిం । జని పూజాదిక
 మాచరించి పిదపన్ ♦ సర్వేశు నాజ్ఞం దద । ర్చన సంబంధులచేతఁ
 గైకొని తద ♦ హ్వాచ్ఛత్రవాదిత్రవే । దనినాదంబులు మీఱ వాహనము

మీఁదఁ విష్ణునిన్ నిల్పుచున్ || మ || కరదీపంబులతోడ నర్చకులతోఁ
 ఘంటామృదంగాదిబం | ధురవాద్యంబులతోడ భాగవతసా • ధుశ్రేణి
 తోడఁ రమా | వరునిం దోడ్కొని చామరద్వితయసే • వాదతుండై
 యాత్మమం | దిరదేశంబున కేగుదెంచి యచటఁ • దేవార్హవీథంబునన్ ||
 శా || శౌరి నిల్చి నమస్కరించుచును బూ • జల్ స్తోత్రముల్ భక్తిస
 త్కారంబుల్ తగ సల్చి శాంతియుతుఁడున్ • దాంతుండు దానైజప
 ప్రారంభంబు మహోత్సవంబు చెలువా • రం జేసి యాపిమ్మటన్ | నారీ
 రత్నముతో జనార్దనునిచెం • తన్ వేడ్క నాసీనుడై || తే. గీ || వేదవే
 దాంగతత్త్వజ్ఞ • విష్ణుభక్తు | మంత్రమంత్రార్థవిదుని స • మర్థు నొక్క
 మనుజు నాచార్యునిఁగఁ గొని • మఱియు నట్టి | బ్రహ్మఋత్విజులను వరిం •
 పఁగను వలయు || తే. గీ || వినుము సూత్రవతీశపూ • జనముఁ జేసియం
 తఁ బుణ్యాహవాచనం • బాచరించి | డంబుగాఁ బంచవర్ణచూ • ర్ణంబు
 చేత | నిలుప వలయు దళాప్తక • నలిన మచట || క || ఆనలము వర్ణపం
 చక | సూనంబుల శాస్త్రవిహిత • శుద్ధపథమునఁ • శ్రీనాథభక్త
 వర్యుఁడు | తా నర్చన మాచరింపఁ • దగు నవ్వేళన్ || క || ఆచార్యబ్రా
 హ్మ్యంబుల్ | ప్రాచేత్యంభుమండ • పములు క్రమముతో | వే చేసి
 శంఖచక్రం | కౌచరణార్థంబు వైది • కాగ్ని నిలుపుచున్ || క || వీణాసం
 గీతములఁ బురాణములఁ • దానునాటి • రాత్రి గడపిని | ద్రాణుండయి
 కాల్యకర్త | శ్రేణి యుదయవేళ జనుఁడు • సేయ వలెఁ దగన్ || ఉ || అంతట
 యాజకుండు జల • జాతునిముందర నిల్చి భక్తి స | త్యంతవినము • డై
 ముకుళి • తాంజలియై వదనంబుఁ జూచి శ్రీ | కాంత ప్రపన్నపాల భవ • ఖం
 డన వీనికిఁ బంచసంస్కృతుల్ | సంతసమొప్పఁజేయుమని • శౌరికిఁ దెల్పి
 తదాజ్ఞఁ బూనుచున్ || తే. గీ || జనుఁడు పుణ్యాహవాచన • శంఖచక్రపూ
 జనములు యథాక్రమం • బున నొనర్చి | వరుణకలశాంబువులు కీమ్య •
 శిరమునందుఁ | జల్లి యగ్నిముఖం బొప్ప • సలిపి మఱియు || క || అనలశి
 ఖలంబు సౌద | ర్చనహోమ మొనర్చి శంఖ • చక్రంబులు రెం | డును

యాజకుండు తప్తము । లొనరిచి స్వకీయహస్తాయుగమునఁ గొనుచున్ ॥
 తే.గీ॥ చక్రికరములచే జేయు ♦ సరణి శిష్యు । దక్షిణభుజంబునందు ను ♦
 వర్చనంబు । సవ్యబాహువు పైఁ బొంచ ♦ జన్య మంకి । తములు గా
 నింప వలయు మం ♦ త్రములతోడ ॥ క ॥ ధవళోర్ధ్వపుండ్రమును శ్రీ ।
 ఫశ్రునామ మొనర్చి హరికి ♦ దక్షిణమున శిష్యువరేణ్యు నిలిపి యామ్యు ।
 శ్రవణంబున మం త్ర జపము ♦ సలుపఁగ వలయున్ ॥ క ॥ మను పుపడే
 శించినపిదపను దరచక్రములు యెంచు ♦ పంచామృతనే । చనమునఁజల్లా
 ర్చి జనా । ర్ద్రనుపూజ లొనర్చు మనుచుఁ ♦ దగఁ డెల్పు వలెన్ ॥ క ॥ ఈవి
 ధమునఁ జక్రాంకితుఁ । డై వైష్ణవుఁ డబ్జనాభు ♦ నర్చకు బ్రహ్మ । వావిరి
 ఋత్విగ్భాగవ । తావళిఁ బూజించి ద్రవిణ ♦ మధిక మొసఁగుచున్ ॥
 తే.గీ॥ ఉత్సవుల శిబిక నునిచి ♦ యుత్సవములు సలుపుచును బద్ధనా
 భుని ♦ సదనమునకుఁ । గొంచుఁ బోయి ధృవాంతిక ♦ తోణి నిలిపి । వారి
 నచ్చోటఁ బూజింప ♦ వలయు భక్తి ॥ మ ॥ దరచక్రాంకన మట్లు మాధ
 వునిచెం ♦ తన్ దేవదీక్షావిధా । నరతుండై యగునట్టివైష్ణవుఁడు నా ♦
 నాదేవతాసన్తునీ । శ్వరసంస్తుత్యచరిత్రుఁ డౌచును దుదిఁ ♦ వైకుంఠలో
 కంబు శ్రీధరుకారుణ్యముచేతఁ బొందు నిది త ♦ ధ్యం బెట్లు చర్చించి
 నన్ ॥ తే.గీ ॥ దేవదీక్షావిధానంబు ♦ దెలిపినాఁడ । నింక నాచార్యదీక్ష
 మీ ♦ కెఱుకపఱతు । సద్గుణాన్వితు లైనయా ♦ చార్యశిష్య । జనులు
 సమకూఱినదీక్ష ♦ సలుప వలయు ॥ నీ ॥ కాల్యంబునను లేచి ♦ కరణీ
 యములు దీర్చి, హరిపూజ గావించి ♦ గురుఁడు స్నాతుఁడగు శిష్యునకుఁ
 గరం ♦ బందుఁ గౌతుకబంధ, మొనరించి రజతకాం ♦ చనముఖప్రకల్పి
 తశంఖచ ♦ క్రములు విష్ణుని మోల, నర్చించి గృహ్యగ్ని ♦ నచట నిలిపి
 పురుషసూక్తమునఁ ♦ జరు వాజ్యమును వేల్చి, సలలితాఘోత్రర ♦ శత
 ము మూల ॥ తే. గీ॥ మనువునను విష్ణుగాయత్రి ♦ నొనరువిష్ణుమంత్ర
 మున హోమ మొనరించి ♦ మఱియు ధూప । దీపనై వేద్యముఖములఁ ♦
 పృష్ఠిచేసి, వహ్నితప్తంబు లొనరింప ♦ వలయు వాని ॥ క ॥ పూజాహో

మామలు నిర్వాజంబుగ సలిపిశిష్యుఁవరుఁడుగురుండంభోజాతునకున్
 ముద్రలకోజఁ బ్రదక్షిణముచేసిఁయురుతరభక్తిన్॥ తే.గీ॥ ప్రాజ్ఞులుండయి
 శిష్యునిఁధక్తియుతుని మంత్రజలములఁదడిపి సమగ్రశంఖచక్రచిహ్న
 ముల్ భుజములఁసలిపి ముద్రలంబువులఁ జల్లఁ జేసి దండంబు లిడుచు
 క॥ వనజాతుముద్రలను బూజనము మరలఁ జేసి వహ్నిఁ జక్కఁగ
 నువ్వా । సన మొనరిచి పుండ్రాదిక । మనుమతి గురు డాచరింపఁనగు
 శిష్యునకున్॥ సీ॥ అర్చాకృతి ధరించి ఁ హరి యున్నదివ్యభూ, మిని ధవ
 శంబై నఁమృత్తుఁ దెచ్చి । లోకికసంస్కృతు ఁ లను శుద్ధిఁ జేసి మంత్రం
 బుఁ జెప్పుచుఁ దిల ఁకంబు నాసి । కాగ్రంబు మొదలు ఘా ఁ లాంత్రం
 బుగా విష్ణు, పాదంబురీతి సా ఁ భాగ్య మొప్ప । ధవళయుగంబు మఁ
 ధ్యమభాగవిరళంబు, చతురంగుళవిశాల ఁ మతిమస్థణము॥ తే. గీ॥
 గాఁ గరాంగుళిచేఁ దాల్చు ఁ గా వలయును । మధ్యమవిరళమందు హేఁ
 మప్రభలఁ జె । లంగుశ్రీచూర్ణరేఖఁ బూ ఁ నంగ వలయు । విష్ణులో
 కంబు గోరిన ఁ విబుధవరుఁడు॥ మ॥ వికృతాకారము పాదవర్జితము నిఁ
 ద్వీర్యంబు నచ్చిద్రమున్ । వికలంబున్ గుటిలంబు భీషణము న ఁ న్వేష్యం
 బుగా బొట్టు దాల్చుక పూర్వోక్తగతిన్ ధరించిననరుల్ ఁ ప్రాపింతు
 రబ్దాతులో । కకనత్కంచన రత్నసంఘటితజా ఁ గ్రతైధభాగంబు
 లన్॥ తే.గీ॥ మోక్షము లభించు నంగుష్ఠ ఁ మునను లక్ష్మి । తర్జనిని
 బళుసుతులు మ ఁ ధ్యమముచే న । నామికను మోక్ష మతులఘు ఁ సత్వ
 ముచు గ । నిష్ఠికను వశ్య మగు బొట్టు ఁ నిల్పెనేని॥ క॥ ఉరమునఁ గడు
 పున భుజముల । శిరమున నంసములఁ బృష్ఠ ఁ సీమల నుదుబన్ । హరి
 భక్తుఁ డూర్ధ్వపుండ్రము । లురువుగ మంత్రములతోడ ఁ నుంపఁగ వల
 యున్॥ క॥ శ్రీచూర్ణరేఖలు మృతా । శౌచంబుల మాని యితరఁ సమ
 యంబుల సం । కోచింప కుంప వలె శి । హ్వాచారము శాస్త్ర మిట్టు
 లలరారుఁ జూచి॥ మ॥ పితృదేవాతిథిభక్తపూజనము భూ ఁ బృందారకా
 రాధనంబు తపం బగ్నిసమర్చనంబు జప మం ఁ భోజాతుసంసేవయున్ ।

స్తుతిపాఠంబులు దానయజ్ఞములు సం ♦ శుద్ధోర్ధ్వపుండ్రంబు ఘా । లత
 లంబందు వెలుంగఁ జేయ వలె ను ♦ ల్లాసంబుతో మానవుల్ ॥ చ॥
 తిలకము లేక మర్త్యుడు పి ♦ తృప్రముఖార్చన మాచరించుచో । ఫలి
 తము గాదు కర్త కళు ♦ భం బగుఁ గావున నెల్ల వేశలన్ । వలయు
 సిఞ్ఘోర్ధ్వపుండ్ర మటు ♦ వంటిమనుష్యులు గానిపించినన్ । దొలఁగెద
 రబ్జబాంధవత ♦ నూజునిభృత్యులు భీతచిత్తులై ॥ మ॥ హరిదాసుండు
 ముకుందదాసుఁడు నయో ♦ ధ్యానాధదాసుండు శ్రీ । ధరదాసుండు
 మురారిదాసుఁడును నీ ♦ తారామదాసుండు శ్రీ । వరదాసుండును జక్రి
 దాసుఁడును శ్రీ ♦ నైకుంఠదాసుండు వి । ట్టరదాసుం డని శిష్యవర్యు
 నకు వే ♦ డ్కంబేరు పెట్టం దగునన్ ॥ మ॥ హరి నారాయణ కృష్ణకేశవ
 పుప ♦ ర్వాధీశనైకుంఠమం । దిర సంక్షణపద్మనాభ సనకాదిస్తుత్యగో
 విందచక్రిరమానాథ ముకుందవామనహృషీ ♦ కేశాదినామాదియైపరఁ
 గంగా వలె దాసనామ మని సం ♦ భావించు రాఘోత్తముల్ ॥ క॥ హరి
 దాసు లెల్ల జీవులు । హరి సర్వేశ్వరుఁడు గాన ♦ హరిదాసునిఁగా ।
 పరుని వచించుట యోగ్యమి । తరనామముచేతఁ బిల్వఁ ♦ దగ దెన్న
 టికిన్ ॥ తే॥గీ॥ తనకు నై సర్గికము హరి ♦ దాస్యమగుటఁ । దద్భటుం డని
 నామంబు ♦ చాల్ప వలెను । గాని మఱియొండు నామంబు ♦ పూనఁ
 కగునె । పూనిన ససత్యదోషంబు ♦ పొంద కున్నె ॥ క॥ హరిదాస్యచి
 హ్న ములు గలహరిదాసాహ్వయులఁ జూచియమకింకరు లా । సరణిఁ
 న భీతు లగుదురు । హరి తనదాసులను విడువఁ ♦ డని తెలియుటచేన్ ॥
 ॥ గుండెలు తీసిన పని నుమ్మండజవాహన భటాహ్వ ♦ యము గల్గున
 పున్ । దండధరకింకరులు గొని । దండించెద రనుట బ్రహ్మ ♦ తరమె
 దెనకఁగాన్ ॥ తే॥గీ॥ వైష్ణవులు తక్కఁ దక్కిన ♦ వారిపుణ్య । పాపవి
 నశన మొనరింపఁ ♦ బద్ధజుండు । దండి కధికార మిచ్చె నా ♦ దండి
 పకు । లేనిపెద్దతనం బేల ♦ పూనఁ దలఁచు ॥ క॥ ప్రణవనమృపదనారా
 మణశబ్దచతుర్థ లేక ♦ మైన మనువు కా । రణ మగుముక్తికి విను మి

ర్వణచక్రాదికముఁ జూడ ♦ వల దణు వైనన్ || క || ఈమనువునకుఁ దుల
 యగు మ । హామను వెయ్యదియు జగము ♦ లందుఁ గలుగమిన్ । శ్రీ
 మన్నారాయణపద । తామరసభటుండు దీనిఁ ♦ దగదు విడువఁగన్ || మ ||
 సురలం దింద్రుఁడు చుక్కలందు శశి ర ♦ తోజాతిఁ బ్రహ్లాదుఁ డాభర
 ణవ్రాతములోఁ గిరీటమును స ♦ ర్పశ్రేణిలో శేషుఁడున్ । నరులం దుష్టి
 విభుండు మంత్రములలో ♦ నారాయణాష్టాక్షరీ । వరమంత్రంబును బెద్ద
 యంచును శ్రుతుల్ ♦ వాక్రుచ్చి వర్ణించెడిన్ || శా || స్నాతుండై పరిశుద్ధ
 వస్త్రధరుడై ♦ సత్పండ్రమాలాసనా । స్వీతుండై కృతనిత్యకర్ముడయి
 సా ♦ విశ్రీజపం బైనత । ర్వాతన్ దేశికపంక్తి నెన్నుచు హరిన్ ♦ వర్ణించి
 యష్టాక్షరిన్ । బ్రీతిం బ్రత్యహమున్ జపింప వలె మా ♦ రీచారిదాసుం
 డిలన్ || సీ || చక్రచాపగదాసి ♦ జలజాంకములతోడఁ దనరారుసవ్యసా
 దంబు సాచి । దాసపాపాఘవిధ్వంసక మగుదక్షి, కాంఘ్రి తలం బిం
 చుం ♦ కంత వంచి । మణికంకణోర్మికా ♦ మహితవామేతర, హస్తంబు
 జానువు ♦ నందు నిలిపి । యుషధానముగను స ♦ వ్యోజ్జ్వలహస్తంబు,
 నహిరాజపర్యంక ♦ మందుఁ జేర్చి || తే.గీ || శత్రుభయదంబులగు ♦ శంఖ
 చక్రములు త । దన్యపాణులఁ బూని ర ♦ మాంగనావి । భూషణమ్ము
 లతోఁ దగు ♦ శేషశయను । ధ్యాస మొనరించుచును సర్వ ♦ దగు
 జపంబు || మ || ఇతరాలాపము లన్యకార్యములు స ♦ న్యేచ్ఛల్ వినర్జించి
 శ్రీ । పతిపాదాంబుజబద్ధచిత్తుఁడు నతి ♦ ప్రహ్విభవద్లాత్రుఁ డా । నతశీ
 ధ్వుండు నిమిలితాక్షుఁ డగుచు ♦ నారాయణాష్టాక్షరాం । చితమం
 త్రంబు జపించుమానవునకున్ ♦ సిద్ధించు మోక్షోన్నతుల్ || క || విను
 మప్తవారములకును । ననూనముగ శక్తికొలఁది ♦ సప్తాక్షరి తా । నను
 దినము జపము సేయం । జనుఁ దక్కువ యైన నఘము ♦ సమకూరుఁ
 జుమి || క || ఆచారవంతుఁ డగుచు స । మించినగతిం జపింప ♦ మే
 లగు రోగ । ప్రాచుర్యమందు విధివిహి । తాచరణము లేని జపమె ♦

యతిశయ మొందున్ || తే. గీ|| భువిని జపసంఖ్య యాచార ధములును
 శక్తి కనుగుణంబుగఁ బూనఁగాఁ జను సశక్తుఁడధికమూనుట శక్తుఁ
 డై యల్పతరము సేయుటయుఁ గూడ దిశ వేయుఁ జెప్ప నేల || మ||
 ధరణి భూమినుపర్వవర్చనకు సంధ్యావందనంబు బలెన్ | సరసీజా
 కువదాబ్జదాసతతికిన్ ధారాయణాష్టాక్షరీ వరమంత్రోరుజపంబు నిత్య
 మగుటఁ జర్జింపఁగాఁ గూడ ద | స్థిరుఁడై మానినవాఁడు పాపి యను
 చుం జెప్పెం జుమీ వేదముల్ || క|| అంగకరన్యాసాదుల | సంగతి మే
 లవియు లేక జపియింపఁగ నీ | బంగారువలువదాల్పరిమంగళమంత్రంబు
 ముక్తి ధూర్గమే చేర్చున్ || చ|| అనలగుణం బెఱుంగక జ ధాత్ముడు
 ముట్టినఁ గాల్పదే విషంబని మదిలో నెఱుంగమి భయం బణు వైనను
 లేక క్రోలినన్ | జనుఁడు మృతుండు గాఁడె మను ధ శక్తి తదర్థ మెఱుం
 గనట్టిమ | ర్చ్యనిజప మేటికిం దొలగఁ ధ దోలదు తద్దురితప్రజంబు
 లన్ || క|| తొలుతం బదియేనక్షరముల మఱి పదియక్షరముల ధ బుట్టిన
 మంత్రం | బలరు ద్వయ మన దానిం | జలజాక్షభటుండు విడువఁ జన
 దెవ్వేళన్ || క|| శుచి యయ్యు నశుచి యయ్యును | విచక్షణుడు ద్వ
 యము సర్వవేశల భక్తిం | బ్రచరముగ జపము సేయుచు ముచికుండా
 ర్చితునిలోక ధ మునకుం బోవున్ || తే. గీ|| చరమమంత్రం బనంగ శ్రీ ధ
 హరి రథస్థుఁడగుధనంజయునకుఁజెప్పినట్టిబ్రహ్మవిద్యతుద మాశుచాం
 తమై ధ వెలుంగుప్రపద | నార్థయుతమైన ద్వాత్రింశ ధ దక్షరంబు || క||
 ప్రతిదిన మీమనువు త్రిరావృత మైన జపింప వలయు ధ విడువఁదగదు
 సద్గతి తనకుం గావలె నని | మతిఁ గోరినవిష్ణుదాస ధ మండల మెపు
 డున్ || క|| మంత్రార్థ మెఱుంగనిజప | తంత్రముకన్నను ఫలప్రదంబై
 లేనరున్ | మంత్రార్థజప మని | మంత్రాగమములు వచించెధమానులు
 మెచ్చున్ || వ || కావున స్వరూపప్రతిపాదనపరంబును సకలవేదాంతశా
 స్త్రరుచిపరిగృహీతంబును నగునారాయణాష్టాక్షరీమంత్రంబున కర్థంబు
 తొలుత వివరించి స్వరూపానురూపాపాయ పురుషార్థసంప్రతిపాదనపరం

బైనద్వయమంత్రంబునకును ద్వయార్థవివరణరూపం బైనచరమమంత్రంబునకును గలభావార్థంబులు వివరించెద సావధానచిత్తులై వినుఁ
 డని శిష్యులతో జగద్గురుం డిట్లనియె || తే. గీ|| వేదముల కాది వేదని
 వేశనము స్వారశ్రుతిస్మృతివిశ్వసంప్రభవము | నర్ణిత్రత్యక్షరమువిష్ణు
 వాచకంబు | నగుచుఁ దగుఁ బ్రణవంబు జ ♦ ప్యముల మేటి || ప || ప్రణవపద
 చేబ్బదంబుననగునకారోకారమకారంబులం దకారనారాయణపదంబు లు
 కారనమఃపదంబులు మకారనారపదంబు లేకార్థప్రతిపాదకంబు లగుటఁ
 బ్రణవవివరణంబు నమోనారాయణయనుమంత్ర శేషం బయ్యెఁ దన్నా
 రాయణమంత్రంబునంగలయుపాయోపేయ స్వరూపనిరూపణ రూపకం
 బైనద్వయమంత్రంబును దట్లతోపాయోపేయ స్వరూపాపేక్షిత ప్రాస
 కాంతరపరిత్యాగ సకలపాప నివృత్తికథారూపకం బైనచరమమంత్రం
 బును బూర్వోత్తరసాపేక్ష మంత్రత్రయంబును బ్రణవార్థవివరణంబు
 చేసె నని మఱియు నిట్లనియె || మ || కరుణన్ సృష్టియొనర్చి ప్రాణు
 లను బ్ర ♦ క్కర్తానుగుణ్యంబుగా | ధరణిం ద్రిప్పి తుదిక్ వారించుచు
 జగ ♦ ధర్మంబు తానై తదం | తరమం దంతట నిండియుండుట
 జగ ♦ త్కర్తృత్వ విష్ణుత్వముల్ | వరుసం బూనినవాఁ డకారము
 నకున్ ♦ వాచ్యుం డనెక్ వేదముల్ || క || అవధాతు విచ్చునర్థ |
 మ్మవనము వ్యాపకత యగుట ♦ నారెండురమా | ధవుపాలను బరిపూ
 ర్ణము | లపుట సతఁ డకార వాచ్యుఁ డై తనరారెన్ || తే. గీ|| ణత్వ
 మగు నయనపదగ ♦ సత్వ మసుర | వైరిపరమును నారపూ ♦ ర్వకము
 నైన | నితరపర మైన సత్వంబె ♦ యెసఁగు ననుచుఁ | బాణిని పచించె
 శబ్దప్ర ♦ బంధమంచు || క || నారాయణుఁ డన విష్ణుఁడు | నారాయణశబ్ద
 మన్యు ♦ నకుఁ జెల్లదు ల | క్షీరమణుపర మటంచును | బారాయణ
 మాచరించెఁ ♦ బాణిని వేడ్కన్ || మ || శ్రుతి నారాయణుఁ డంతరాత్మ
 గురుఁడున్ ♦ శుద్ధుండు సర్వేశ్వరుం | డతిశాంతుండు పరాత్పరుండు నిగ
 మాం ♦ తారాధ్యుడున్ హేయవ | ర్జితుఁ డానందమయుండు కర్త

యును ల ధీభర్త సంహర్త సం । స్తుతిపూజాన్తుఁడు విశ్వదేహిప
 నుఁ డం ధుం జాటి చెప్పెం జుమి॥ మ ॥ భవపద్మాసన భానుశక్రము
 భుజ ధీశ్రేణికిన్ వాచ్యుడై । శివపంకేరుహగర్భముఖ్యవిలస ధీజ్ఞా
 ర్చితుండై శచీ । ధవపద్మాసన శిర్వముఖ్యులకు సం ధీతర్యామియై యుం
 డుమా । ధవుఁ డంచున్ వచియించె నారణమబా ధ్యం బైనశబ్దం
 బుతోన్ ॥ వ ॥ నారాయణమహానారాయణోప నిషత్తులయందుఁ జెప్పం
 బడిన నారాయణ పరాత్పరత్వంబునకుఁ బ్రతిఘటింప నెవ్వరికిం దరంబు
 గాదు అపృథక్సిద్ధసంబంధంబునం జేసి దేహవాచక పదంబులు దేహి
 క్కగుం గావున సకలచిదచిదంతర్యామి యైననారాయణుని యందు సక
 లదేవతాప్రతిపాదక వేదవాక్యంబులు శరీర శరీరిన్ద్రాయంబున వ్యవధా
 నావ్యవధానోభయవిధానంబులం బ్రవర్తించుటంజేసి యకారవాచ్యం
 డు శ్రీమన్నారాయణుం డయ్యె నదియునుం గాక సకలవేదాది యైన
 ప్రణవంబునకు మూలంబైన సకలశబ్దమయం బైనయకారంబు సకలశబ్ద
 వాచ్యుం డైనశ్రీమన్నారాయణునిపరంబు గాక యన్యదేవతాపరం
 బగు ననుకంటె విరుద్ధంబు గలదే యని మఱియు నిట్లనియె॥ తే.గీ॥
 భూతకర్తృబుద్ధింగ్రియం ధీబులును విషయ । ములును జిత్తచతుష్టయ ధీ
 మును శరీరి । యనెడితత్త్వంబు లెల్లను ధీగాదివర్గ । వర్గ వాచ్యం
 బులై యుండు ధీవరుసతోడ॥ తే.గీ॥ కావునను నిత్యముక్తులు ధీకేవ
 లులును । బద్ధు లనెడిచతుర్విధ ధీప్రాణులకును । వాచకము పంచవిం
 శమాధివర్గ మగును । కార మాహల్లు బిందు వన్ ధీపేరుఁ బూను
 క॥ తనయిచ్చ వచ్చినట్టుల । వినియోగింపంగఁ దగిన ధీవియె శేషప
 ణం । బుసకున్ వాచ్యము లంచును । వినఁబడియెను శేషశబ్ద ధీవివర
 ణవేళిన్ ॥ క॥ చేతనజాత మచేతన బాతంబును శేష మగును ధీజక్రధరు
 లకుం । జేతనజాతికి సకలా । చేతనముల కచ్యుతుండు ధీశేషియనఁ
 దగున్ ॥ తే.గీ॥ హరికి శేషంబు లీయాత్మ ధీలనియుఁ దనకు । శేష మను
 కొన్నప్రకృతియు ధీశేషశాయి । శేష మనియు మకారంబుచెప్పెను

దదా కారము చతుర్థితోఁ గూర్చు ♦ కాలమందు॥ తే.గీ॥ పరమపురుషుని
 వస్తువు ♦ ప్రాణి యనియుఁ బరమపురుష గతికుండు ♦ ప్రాణి యనియుఁ
 బరమపురుషున కుదయించె ♦ బ్రాణి యనియుఁ దెలిసి చరియింప వల
 యును ♦ ధీరుఁ డెపుడు॥ క॥ వినుము చతుర్విధజీవులు । వనమాలికి
 దాసు లగుట ♦ వారల కెల్లన్ । వనమాలి సామి యగుటయు । నన
 యంబు స్వభావసిద్ధ ♦ మనియె నిగమముల్॥ తే.గీ॥ అచ్యుతశరీర మీ
 యాత్మ ♦ లగుట నాతఁడెట్లు త్రిప్పినఁ జరియింతు ♦ రట్లే కాని తారొకిం
 చుకయును జేయ ♦ లే రటంచుఁ । దెలియ వలయు నకర్తృత్వ ♦
 ధీయుతుండు॥ ఉ॥ అతఁడె పహ్ని సూర్యుఁ డతఁ ♦ డాతఁడె వాయువు
 చంద్రుఁ డాతఁ డీ । చేతనజాతము న్నీతి య ♦ చిత్తును సర్వ మతండు
 గాన శౌ । రీతర మెద్ది గా దనుచు ♦ నెంచి శరీరశరీరభావసం । కేత
 ము గల్గునట్లు శ్రుతి ♦ కీర్తనఁ జేసె నభేదపద్ధతుల్॥ క॥ జీవులకుఁ
 జక్రికింబలె । సేవకన్యపతులకు శేషి ♦ శేషత్వంబుల్ । లే వనుచు
 నిశ్చయార్థక । మై వెలసె జమీ యుకార ♦ మాప్రణవములో॥ తే.గీ॥
 సకల దేవవిభుండొట ♦ శంక రాది దేవతారాధనమువిష్ణు ♦ దేవునొందుఁ గా
 నియజ్ఞానకృత మాటఁ ♦ గర్తయైన శౌరి స్వల్పఫలంబట్టి ♦ వారి కొనఁగు॥
 తే.గీ॥ ఇదియెఱింగి నుమీ పెద్ద ♦ లింద్రముఖ్యి ఖచరులను నిత్యవై మిత్తి ♦
 కములఁ దక్కి దక్కినప్పుడు గొలువక ♦ దనుజువైరి । పూజనముచేతఁ
 గాలంబుఁ ♦ బుత్తు రెపుడు॥ క॥ పదములు మూఁడిటి కర్థము । విదితము
 చేయఁబడె నింక ♦ వినుఁడు ప్రణవసం । పదయుక్త వాక్యార్థం బని । సద
 యుం డై యతఁడు వలికె ♦ శాస్త్రోక్తముగాన్॥ సీ॥ మును భూభువ
 స్సువ ♦ యని ఋగ్యజుస్సామ, ములు మూఁడు సారవా ♦ క్కుల జనించెఁ
 గ్రమమున వాని క ♦ కార ముకారమ, కారముల్ పొడమి సం ♦ గతము
 లగుచు । నోంకార మగుటఁద ♦ దోంకార మఖిలవే, దార్థసారంబు నా
 రాయణపర । మపవర్గకారణం ♦ బఖిలసమారాధ్య, మని సన్నుతించెద
 రార్యజనులు॥ తే.గీ॥ కమల నేత్రునకును దాస ♦ గణములకును । నిత్యసం

బంధ ముండుట ♦ నిశ్చయంబు ప్రణవశబ్దార్థ మిట్లు లే ♦ ర్పఱచి మీకుఁ
జెప్పినాడను వింటిరే ♦ శిష్యులారా॥ తే. గీ॥ మనన మొనరించుజీవుండు ♦
మంత యగును । మంత యగువానిఁ బ్రోచుట ♦ మంత్ర మయ్యె । దై
వతములందుఁ జక్రివి ♦ ధమున మనువు । లందు నారాయణునిమను ♦ వ
ధితరము॥ చ॥ ఇదే భుజ మెత్తి సత్యముగ ♦ నేను వచించెద శిష్యు
లార మో । క్షుదము భవాభితారకము ♦ స్వర్గఫలప్రద మాగమాంతసం ।
విదితము పాతకఘ్నము ప ♦ విత్రము సర్వమనూత్తమంబు నా । రదము
ఖయోగినేవ్యము ని ♦ రంజన మీమనువర్య మూర్వరన్॥ క॥ ధర్మార్థికి
భర్మార్థికి । శర్మార్థికి ముక్తి గోరు ♦ జనముల కేత । నిర్మలమంత్ర మె
జప్యము । దుర్మతు లిది యెట్లు తెలియు ♦ దురు భువిలోనన్॥ వ॥ ఇంకఁ
బ్రణవనారాయణశబ్దమధ్యగతం బైననమఃపదంబు సఖండఖండభేదం
బున ద్వివిధంబై యుండు సం దఖండం బేకపదంబు సఖండంబు నపద
మఃపదవిభక్తం బిట్టి నమశ్శబ్దంబు ప్రణవయుక్తంబై “ ఓంనమో ” య
నియును నమఃపదాన్వితంబై “నమో నమో , యనియును జతుర్థ్యంత
నారాయణశబ్దయుక్తంబై “నమోనారాయణాయ ” యనియును ద్విప్ర
కారాన్వయంబై వర్జిల్లు నందు సఖండనమశ్శబ్దంబునం గలనకారంబు
నిషేధవాచకంబు మకారంబు జీవవాచకం బింక ఖండరహితనమఃప
దంబు శరణాగతి బోధకం బట్లగుట సఖండనమఃపదంబు ప్రణవయు
క్తంబై జీవునకుం గల శేషత్వంబును సఖండాన్వితసఖండనమఃపదంబు
భగవత్ప్రాప్తికి భగవంతుండే సాధనం బనుప్రపదనోపాయంబును మర
లఁ జతుర్థ్యంత నారాయణశబ్దాన్వయసఖండనమఃపదంబు షడ్గుణైశ్వ
ర్యసంపన్నుండును శ్రీమంతుండును సర్వవ్యాపియు సగునారాయణుని
కైంకర్యం బే నొనర్చెదఁ గాని మదగ్ధంబు గా దని కైంకర్యగమ్యం
బైనస్వప్రాప్యభగవత్స్పృహంబునుం దెలిపి స్వాతంత్ర్యంబును నిజరక్ష
ణసామర్థ్యంబును సకలజగద్వశీకరణసంజాత కేషిత్యానురూపసముచి
తస్మత్త్రియును భగవంతునకు నై సర్గికంబులై కలిగి యుండుం గాని జీవు

లయం దించు కంతయుఁ గలుగ వనుట నమశ్శబ్దార్థం బని వెండియు
 నిట్లనియె॥ తే. గీ॥ హరికి శేషంబు లీయాత్మ ♦ లగుట నాతఁ డేమిచేసి
 న నట్లాడు ♦ నెట్లుత్రిష్టునట్లు తిరిగెడ నే జేయు ♦ నదియొకించు । కై న
 లే దను టాత్మత ♦ ధ్యస్తబోధ॥ క॥ ఒకగతిఁ దగునాత్మను వే । తొకగ
 గతి వచియించుకంటెనుండునె పాపంబకటా విను మాత్మ స్థేయికే శే
 యఁగ రానికార్య ♦ మెయ్యది జగతి॥ ఆ. గీ॥ ఆత్మగానిదేహ ♦ మా
 త్మగాఁ దెల్పుట । కర్తగాని తాను ♦ గర్త ననుట । జన్మమరణహేతు ♦
 సంసారశాఖిక । బెరలునూటినట్టి ♦ బీజయుగము॥ శా॥ కామకోశమ
 దాంబుసఁకులము జా ♦ గ్రచ్చోకమోహోర్తికా భీమం బీషణమోహ
 లోభమకరా ♦ భీలంబు తాపత్రయా । ర్వామోఘం బగునాజవంజవ
 దురం ♦ తాంభోనిధిం దాటఁగా । శ్రీమన్మాధవనావిహీనుఁ డగుచో ♦
 జీతాత్మకున్ శక్యమే॥ ఉ॥ కర్తయు భోక్తయుం బ్రభుఁడు ♦ కారణ
 కారణ మీశ్వరుండు సంహర్త జగత్ప్రవర్తకుఁ డ ♦ సంతఁ డమేయుఁడు
 సంతరాత్మ సం । భర్తయు వేత్త వేదన మ ♦ బాధ్యుఁడు వేద్యము సర్వ
 మున్ రమా । భర్త యటంచుఁ గాంచు నెడఁ ♦ బంశితుఁ డొందును
 మోక్షసంపదల్ ॥ ఉ॥ ఇంతకు మించుమార్గము మ ♦ తెయ్యది లే దని
 తెల్పు వేదవే । దాంతము లెల్లఁ దొల్లి సన ♦ కాదిమునీంద్రులు సంబరీ
 షభా । కాంతకిటిభౌమ్యశుక ♦ గర్గపరాశరసూన్వరుంధతీ । కాంతము
 భోరుభక్తులును ♦ గైకొని పూనుపథం బిదే సుమీ॥ క॥ నారాయణచరణ
 ద్వయ । సారససద్భక్తియుతుఁడు ♦ సంసారాకూ । పారము గోవత్స
 పదా । కారమ్ముగ దాటి సౌఖ్య ♦ కలితుఁ డగుఁ జుమీ॥ క॥ భరము
 తనయందు నిలిపిన । నరులను రక్షింతు ననుచు ♦ నాళీకాక్షుం । డిరు
 కాలఁ గట్టుకొనియెను । బిరుదు లయిన దొడ్డగండ ♦ పెండేరమ్మల్ ॥
 చ॥ హరుసకు సేవ్యుఁడైనచతు ♦ రానను నేలినవాఁడు పొక్కిటన్ । విరి
 గలవాఁడు వేల్పులకు ♦ వేల్పుగువాఁడు సమస్తవేదముల్ । గఱపిన
 వాఁడు భక్తుల క ♦ ఖండశుభం బిదె గూర్తు నంచుఁ బె । నిర్బుదులు

పూనువాఁ డసుర ♦ భేది యటంచు వచింపవే శ్రుతుల్ || క || కరుణారస
భరితాంతః | కరణుండై లక్ష్మితోడఁగలిసి జగములం బరిపాలించుచు
నుండును | సరసిజనేత్రుం డటంచుఁ ♦ జాటె నిగమముల్ || క || సకలస్థలా
వసరముల | సకలావస్థలను బార్థ ♦ సఖుకైంకర్యం బకుటిలగతిఁ జేయుట
దేహికిఁ గర్తవ్యం బటంచు ♦ నెఱుంగ వలె జనుల్ || చ || ఇతరుల కెద్ది
మున్సలుప ♦ నేను స్వతంత్రుఁడ నౌట యెట్లు మ | ద్గతియె మురారి
కి వశము ♦ గాని మదీయవశంబు గాదు నే | సతనికి దేహ మాట
నిజ ♦ మై కనుపట్టు శరీర మింద్రియ | ప్రతతి మదీయ మెట్లనుచుఁ ♦
బండితుఁ డూహ యొనర్చు నిత్యము || క || మమ యను రెం డక్షరములు |
మమలోక ప్రాప్తికొఱకు ♦ సగుచు నరులకున్ | న మమ యనుమూఁడు
వర్ణము | లమృతాఖ్యం బైనముక్తి ♦ కగును నిజముగాన్ || తే.గీ || విను
మనన్యార్థ శేషత్వ ♦ మును దదన్య | భోగ్యతానర్హతయు నన్య ♦ పురు
షశరణ | పద్ధతియు లేమి జీవస్వభావధర్మ | మనుచుఁ దెల్పె నమకి
సదం ♦ బర్హశక్తి || వ || నారాయణశబ్ద పదచ్ఛేదంబునం గలనార
సదాయనపదంబులలో నారపదవివరణం బెట్లనిన క్షయార్థకరీంధా
కూత్పన్నరశబ్దంబు క్షయిష్ణువాచి యగుట నిషేధార్థబోధక సర్వోపా
స్వకరశబ్దంబు నరశబ్దం బయ్యె నరశబ్దంబుచేత నాశరహిత పదా
ంబు బోధితం బగుం గావున నరసమూహంబు నారం బని యెఱుంగ
వలయు గత్యర్థబోధక మగునిచ్ఛాతూత్పన్న మగునయనశబ్దంబు కర్త
వ్యత్పత్తిచేతఁ బ్రాప్యవాచియుఁ గరణవ్యుత్పత్తిచేతఁ బ్రాపకవాచియు
సధికరణవ్యుత్పత్తిచేత నాధారవాచియు నగు నని మఱియు నిట్లనియె ||
గీ || జ్ఞానసత్యానంద ♦ సలలితరూప మై, శ్వర్యశక్తిబలాది ♦ షడ్గుణము
లు సౌశీల్యముఖధర్మ ♦ సమితియు దివ్యమం, గళవిగ్రహంబు త ♦ త్కాంతి
సౌకు | మార్మలావ్యసాం ♦ దర్యాదులును దివ్య, భూషణాయుధర
మా ♦ భూమిసీల | లును నిత్యసూరు లా ♦ లోలచామరరథ, పాదుకా
స్ఫుతత ♦ ల్పప్రభృతులు || తే.గీ || ద్వారపాలురు నుపనిష ♦ త్వంచకం

బు | ముక్తులును బరమాకాశ ♦ మును నిబద్ధ | జీవమూలప్రకృతి
 విశు ♦ ధావసరము | లెల్ల నారపదార్థంబు ♦ లేకరీతి || తే.గీ || మహద
 హంకారభూతత ♦ స్వాత్రభౌతి | కంబులు ప్రవాహరీతి నా ♦ రంబు
 లయ్యె | వేయు నేల విభూతిద్వ ♦ యాయుతాః | లార్థములు నార
 శబ్దవా ♦ చ్యంబు లగును || క || నారములకుఁ బ్రాప్యం బా | ధారము
 ప్రాపకము నగుట ♦ దాశార్వానకున్ | నారాయణుఁ డనుశబ్దము | వారక
 సకలాగమముల ♦ వాచ్యం బయ్యెన్ || తే.గీ || జగతి నాధారపద మధి ♦
 స్థానవాచి | యగుట పక్షీబహుప్రీహి ♦ నాశ్రయించి | యర్థ మొన
 రింప నారాయ ♦ ణాఖ్య యతనిసకలజగదంతరాత్మత్వశక్తి డెలిపె ||
 క || నారము లన నీరమ్ములు | వారిధిలోఁ బ్రళయవేళ ♦ వలపత్రముపై |
 శౌరి శయినించుకతమున | నారాయణశబ్ద మతని ♦ నామంబయ్యెన్ || మ ||
 అకలంకజ్జిత గల్లు నా కిపు డవి ♦ ద్యావాసనాకర్మబంధకముల్ వాపి
 స్వరూపసంగతభవ ♦ త్వాదాబ్జకైంకర్యముల్ | సకలావస్థల సర్వవేళల
 సమ ♦ స్తక్షోణులన్ వారిజాం | బక కూర్పం దగు నంచు వేడుట ను
 మీ ♦ మంత్రార్థమై భాసిల్లు || తే. గీ || స్వస్వరూపాను దాస్యం బా ♦
 సంగ వయ్య | దాని కగుబంధకములు వ ♦ దల్ప వయ్య | మించుదయ
 నన్ను ♦ రక్షించి కాంచవయ్య | యనుచుహరి వేడుకొనుట మం ♦ త్రార్థసర
 ని || తే. గీ || ప్రణవమున శేషతయు సమః ♦ పదముచేతఁ బారతంత్య్రం
 బు నారాయ ♦ ణోరుపదము | చేతఁగైంకర్యమును ముందు ♦ చెప్పబడి
 యె | మహిని గల విందులకును బ్ర ♦ మాణకోటి || తే.గీ || బాంధవాసక్తి
 దేహాత్మ ♦ భావమును ని | జస్వతంత్రత యితరశే ♦ షత్వ మాత్మ | ర
 త్కణమనీష విషయాను ♦ రక్తి యనెడి | ప్రపదనారుల నీమంత్ర ♦ జప
 మణించు || తే. గీ || జడము దుఃఖమయంబు స ♦ శ్వరము తనువు | జ్ఞాన
 రూపుఁడు నిత్యుండు ♦ సౌఖ్యయోగ్యుఁ | డాత్మ యనుచును డెల్పి దే ♦
 హాత్మబుద్ధిఁ బాపును మాకార షడ్ధ మే ♦ ర్పించువేళ || మ || కమలానాభు
 ని విశ్వసర్గలయదీ ♦ తూదీక్షితుఁ హేయసం | గమసంశూన్యసమస్త

మంగళగుణః గ్రామౌ జగచ్ఛేషిః గాఁ । గ మధుధ్వంసి నకార మేర్ష
 అచి వే డ్మౌ స్వాత్మక ర్మత్వదు । ర్భృమ నారాయణమంత్రజాపకు
 లకుం డ్రాపింప నీ దెన్నఁడు॥ మ॥ హరికిఁ జీవులు శేషభూతులు
 సమ డ్రాత్మాళికిఁ శేషి శ్రీ । హరియే కాని యొరుండు కాఁ డని యు
 క్తా డ్రాధంబు లక్ష్మీపతీ । తరశేషిత్వగతభ్రమాత్మకమతిఁ డామి
 స్రీముఁ బాలభా । స్మరుమాడ్కిఁ నిమిషలబులోపలఁ దొలం డగం జే
 యు దాసాళికి॥ క॥ హరి యొకఁడె తనకు రక్షకుఁ । డొరుఁడెవ్వఁడుఁ
 గాఁ డటంచు డనొగిఁ దెల్పి ద్విధా । భరితనమఃపద మాత్మకు । హరి
 యించుం బ్రబలసాధ డనాంతరబుద్ధి॥ మ॥ తనకుఁ విష్ణుఁడె తల్లి
 తండ్రి హితుఁ డా డ్రాధంబు ప్రాప్యం బటం । చును నారాయణశబ్ద
 మాజలరుహః డ్మౌ నిత్యసిద్ధాత్మబం । ధునిఁగాఁ దెల్పి శరీరబాంధవు
 లయం డుఁ గల్గుమోహపావ । ర్తన మెల్లెఁ హరియించు మంత్రమ
 హితా డ్రాజ్ఞాని కొక్కుమ్మడి॥ వ ॥ మనుజుండు విధివిహితావిహితవి
 షయభోగలాలసుం డైనయెడ భగవద్గుణానుభవజనితప్రీతికారితాశేషా
 నస్థాచితాశేష శేషతైకరూపనిత్యనిరవద్యనిరతిశయభోగ్యభగవత్తైంక
 ర్యప్రార్థనాప్రకాశకసఖండనమఃపదాన్వితనారాయణ పదోపరిస్థి తావ్య
 క్తచతుర్థి తన్నిరసనంబున సాధుతరంబై యుండు మఱియును వ్యక్తచ
 తుర్థ్యునసంధానంబుఁ జేసినఁ దదుఃక్లకైంకర్యంబు భగవంతునకే కాని
 తనకు లే దను నమఃపదంబుచేత స్వాత్మ పరమాత్మోభయాధానకైంక
 ర్యంబునందు స్వాత్మత్వంబు మరలుటవలనఁ గేవలస్వార్థరూపప్రతీయ
 మానాత్యంతస్వరూపవిషయాంతరనివృత్తి కైముతికన్యాయసిద్ధం బగు
 టవలన భగవదేకాతి శయాధాయకకైంకర్యేతర భోగరాహిత్యలక్ష
 ణానన్య భోగ్యత్వంబు సార్థకంబై తోచుటవలనఁ దదితరసుఖలవజని
 తపరిణాతిరూపవిరసదుఃఖబహుళచంచల హేయవిషయవిముఖుం డగు నని
 మఱియు నిట్లనియె॥ తే. గీ॥ ప్రాప్య మగుబ్రహ్మతత్త్వంబు డ్రాప్తికా
 ముఁడైన జీవుండు ప్రాప్త్యుపా యప్రపత్తి । ప్రాప్తిఫలహరిలోక ము
 పాయనైరి । కర్మత్రయు సర్థపంచకా ఖ్యత వహించు ॥ తే. గీ॥ అర్థ
 పంచకమునకంటె డనన్య మించు । కైన వేదంబులోన లే డట్టి యర్థ ।
 పంచకము విష్ణుతత్త్వప్రపంచమును స । మంచితస్ఫూర్తి డగె దిరు

మంత్రముందు॥ ఉ॥ శౌరి సమస్తజీవులకు ♦ సామి శరీరియు శేషి జ్ఞేయ
మా । ధారము భర్త రక్షకుడు ♦ తండ్రియు భోక్త యటంచు వేడ్క
మూ॥ డాటు తెటంగుల౯ విశదఁమై కనుపట్టెడి బాంధవంబు చెన్నారఁ
గఁ జెప్పి నీమనువు ♦ సంతయు మీకు వచించితి౯ దయ౯ ॥ క॥ అని
శిష్యులతోఁ గేశనతనయుండు వచించె ననుచుఁ ♦ దాపసులం గన్గొన్పి
సూతుం డమృతరసం । బునకుం జెల్పియైనవాక్య ♦ ములఁ దెల్పె దగ౯॥
అంత్యనియమఘటిత సయమకముక్తపదగ్రస్తమత్రేభము ॥ అకలం
కస్తుతసార సారతరమే ♦ ధాధార ధారాధరా । ధికదాతృత్వవిహార
హారహిమరు ♦ గ్నివ్యాగకర్పూరపూ । ర కిటీశేష్యరతార తారగిరి
హీ ♦ రస్వచ్ఛవిస్తారతా । రకకీర్త్యున్నతివార వారణరిపు ♦
ప్రాంచత్ప్రీతా పోదయా ॥ అంత్యనియమఘటితపోడశ విధకందము॥
మారసుకుమార సారా । చారా కూరజనదూర ♦ సన్నతసారా ।
చారుపరివార సౌమ్యవి । చారా భూరిగుణపూర ♦ సంభృతచారా ॥
లయగ్రాహి ॥ సోమసుత సోమ నల ♦ కామ సకలామరల ♦ లామతన
యామలసు ♦ కోమలశరీరా । సామజముఖామితని ♦ రామయచమూమ
హితఁభీమరిపుభూమిపతిఁనామహరధామా । తామసవిలోమగుణఁకామి
తవిరామవరఁభూమిసుర కామకరఁహేమమయధామా । రామపద తామ
రస ♦ గామిఘనధీముదిత ♦ భీమహిమభూమిధర ♦ భౌమసితకీర్తి ॥
గద్య॥ ఇది శ్రీమదుభయకవిత్వరచనానల్పచాతుర్య కొటికెలపూడివంశ
కమలవనసూర్య హరితనగోత్రధుర్య జ్యోతిషాగమాచార్య

శ్రీ మన్నారాయణ చరణాంబుజ ధ్యానగతస్థైర్య

స క ల మ త వే దాం త సి ధాం తా ని వా ర్య

వేంకట కృష్ణమ్మ సోమయాజి కుమారవర్య

కోదండరామార్య కార్యంబైన

ప్ర ప ద న పా రి జా త ము

దివ్యప్రబంధంబునందు

ద్వితీయాశ్వాసము

సంపూర్ణము.

శ్రీరస్తు.

ప్రపదనపారిజాతము.

తృతీయాశ్వాసము.

శ్రీజానకీమనోహర! రాజీవసమానచరణః ♦ రక్తియుతమనోః! భోజ
మహారాజశ్రీ! రాజా శ్వేతాచలపతి ♦ రంగారాయా || వ || అవధరిం
పుము సూతుండు శౌనకాదుల కిట్లనియె || క || ఈరీతి నప్తవర్ణో! దార
మనువుభావ మెల్లఁ ♦ దగఁ దెల్పి శుభా! ధారద్వయమంత్రాగ్ధ!
ప్రారంభముఁ జేసి యిట్లు ♦ లనె గురుఁడు దయన్ || నీ || పురుషకారిణి
యైన ♦ సిరితోడ నిత్యసంబంధి యకాట హరి శ్రీ ♦ మంతుఁ డయ్యె!
స్వామిత్యపాశీల్య ♦ వాత్సల్యసులభతా, జ్ఞానపూర్తిప్రాప్తి ♦ శక్తిస
హితుఁ! డగుట నారాయణుం ♦ డయ్యె నాతనిపాద, వనజముల్ చర
ణంబు ♦ లన వెలుంగు! శరణ మనంగ మో ♦ క్షప్రాపణోపాయ,
మయ్యుపాయము తన్ను ♦ నాశ్రయించె || తే.గీ || నిష్ప డను తెల్వి యే
ప్రప ♦ ద్యే యనంగ! శ్రీమతే యన లక్ష్మితోఁజెలఁగిమిథున! రూపక
ప్రాప్యఁ డునుట ప ♦ రుండు శేషి! సామి నారాయణపదార్థ ♦ సరణి
వినుము || ఆ.గీ || నకలవస్తుదేశ ♦ సమయశుభం బైన! తావకీనసేవఁ ♦
దగ నొసంగు! మనుచుఁ జక్రివేడు ♦ కొనుట సుమీ తచ్చ! తుఱి
కథఁ మగుఁ గు ♦ తూహలముగ || తే.గీ || తాను భోక్తయు భోగ్యంబు
తనకుఁ బ్రకృతి! యనునహంకృతి మమకార ♦ మఖిలవాస! నాన్వితం
బులై దొలఁగుచో ♦ నైన తెల్వి! సముచితార్థం బగును నమ ♦ శబ్దము
నకు || మ || పది యర్థంబులు నాటు శబ్దములు దీ ♦ వ్యభిండయగ్గంబు గ!
ల్లి దురంతాఘనివృత్తి మోక్షగతియు ♦ గీల్కొల్పఁగాఁజాలి న! మృద
మొప్పం గగవల్లి యెన్నఁ దగు నీ ♦ మంత్రాబ్జరాగంబునం! పద
శ్వేతాశ్వతరాగమాంతమునఁ జె ♦ ప్పంగాఁబడెన్ సర్వము || మ ||

శివతాతీత్వము గల్గునీద్యయమను ♦ శ్రేష్ఠంబు వాక్రుచ్చి మా । సప్తఁ
 డెవ్వం డయినన్ దయాసహితు శ్రీ ♦ నారాయణున్ నన్న గౌ । రస
 మొప్పన్ శరణంబుఁ బొంద నతనిన్ ♦ రక్షింతు నంచున్ రమా । ధవుడ
 బ్రాసనుతో వచించె నని పా ♦ ద్దం బందుఁ దెల్పంబడెన్ ॥ మ॥ తొలుతన్
 బ్రహ్మకు లక్ష్మీ యీమనువు సం ♦ తోషంబుతో నిచ్చెఁ దా । జలజాతా
 సనుచే వసిస్థుఁ డుపదే ♦ శంబై మునిశ్రేణికిం । దెలిపెం బెద్దయుఁ గాల
 మేగుట ధరి ♦ త్రిన్ లీన మైనట్టిత । ద్విలసన్నంత్రము మీకు నేఁ దెలిపి
 తిన్ ♦ వేదంబులో నుండుటన్ ॥ సీ॥ జగదీశులకు నధీ ♦ శ్వరుకాంత
 నిత్యాన, పాయనియగు రమా ♦ పద్మగంధి । నాశ్రయించుట స్వాశ్ర ♦
 యణయోగ్యసకలస, ధ్మణవంతుఁ డగునచ్యు ♦ తునిపదాంబు । జప్ర
 పన్నత సుఖ ♦ సాధనంబై నాకు, సంభవించెను రమా ♦ సహితుఁ డ
 నఘుఁ । డాత్మేశ్వరుం డైన ♦ హరి కహంమమకార, హీనుండనై
 న నే ♦ నిక నశేష॥ తే. గీ॥ దాస్య మప్రతిహతము ని ♦ త్య మ్మె
 నర్తు । ననెడుప్రార్థన మదిఁ గల్గె ♦ ననెడియెఱుక । సుమ్ము ద్వయమంత్రము
 నకు న ♦ ర్థమ్ము దీనిఁ । దెలిసి వర్తించునాతండు ♦ దేవనిభుఁడు॥ తే. గీ॥
 తన్ను నియమించి ప్రపదనా ♦ ధ్యమునఁ ద్రిప్ప । కర్త హరి గాని య
 న్యుండు ♦ గాఁడు గానఁ । జక్రిపైఁ గల్గురుచిచేత ♦ సల్పుదాస్య । మతుల
 మగునట్లు సేయు ద్వ ♦ యాఖ్యమనువు॥ క॥ తొలుతన్ లక్ష్మీకటాక్ష ।
 మ్ములకుం బాత్రుఁడయి పిదపఁ ♦ బురుషోత్తమనిం । గొలిచినచో ల గ్గు
 నని । తెలుపుచు నుండును జమీ శ్రు ♦ తిస్మృతు లెల్ల॥ క॥ హరి ల
 క్ష్మీమాట దాఁటఁడు । హరి నెప్పుడు లక్ష్మీ విడువ ♦ దది గాన రమా । త
 రుణిడయ గల్గుమనుజుఁడు । పరమపురుషువిపులకృపకుఁ ♦ బాత్రుఁ డగు
 జమీ॥ సీ॥ స్వల్పదోషంబులు ♦ స్వజనంబు చేసిన, సహించి యుంట
 వా ♦ త్వల్యగుణము । సకలాత్మలకు స్వదధ్మన మొసంగుటకు న, చాన్
 రూపుఁ డగుట సా ♦ లభ్యగుణముతన కొకకార్య మై ♦ నను లేక నరు
 లకు, మేల్ సేయుచుంట స్వా ♦ మిత్వగుణము । అల్పాత్ముఁ డగుజీవు ♦

సధకునిఁ గావించి, చెలి యంచుఁ గొనుట పా ♦ శీల్యగుణము॥ తే. గీ॥ సకలవి
షయాపరోక్షత ♦ జ్ఞాన మఘట॥ సఘటనసమర్థత గనుంగొనంగ శక్తి॥
సకలకామాప్తి యగుఁ బూర్తి ♦ సకలశేషి । యగుట ప్రాప్తి గుణాప్త
కం ♦ బయ్యె నిట్లు॥ క॥ ఈయప్తగుణంబులు నా । రాయఁచునకును సహ
జములు ♦ ప్రాణులకు రమా । నాయకుఁడు తండ్రి యగుఁ బాద్యాయతన
జనని తదన్య ♦ లగుట మృష సుమీ॥ తే. గీ॥ ఆశ్రితజనోపయుక్తం
బు ♦ లగుపదాఱు । సద్గుణము లాజనార్దను ♦ సతికి సహజసిద్ధము లటం
చుఁ జెప్పెను ♦ శ్రీపదంబు । పాదుకొని యున్నప్యత్నత్తి ♦ భేదములను॥
క॥ సురగరుడోరగమానవ । శరణ్యుఁ డగువిష్ణునందుఁజనుఁడభిరుచిచే ।
పరియించినట్టిగీతా । చరమశ్లోకమున కగ్ధ ♦ సమితి వినఁ దగున్॥ ఉ॥
పాండవకౌరవావళికి ♦ భండన మయ్యెడివేళ సత్కృపా । మండితుఁడుం
జమూయుగళ ♦ మధ్యగతుండు రథస్థుఁ డైనయా । ఖండలసూతిఁ గాం
చి హరి ♦ కర్తము జ్ఞానము భక్తియోగముం । ఒండితు లెన్నఁగాఁ దెలి
సిపల్కెఁ బ్ర పత్తిఁ దుదిన్ ముదంబునన్॥ సీ॥ సౌవర్ణకుండలోఁజ్వలర
త్నదీధితుల్, గండభాగంబుల ♦ గంతు లిడఁగ । నాలోలధవళవి ♦ శాల
నేత్రము లని, లాహతపంకేరు ♦ హములఁ గేర । నరుణబింబాంచితా ♦
ధరపల్లవమునందు, దంతకాంతులు సంత ♦ తంబుఁ బర్వఁ । గించిదాన
మ్రవి ♦ షీప్తసుభూలితల్, మదనచాపములసంపద వహింప॥ తే. గీ॥
మకుటకాంతులు మెఱువుల ♦ మాడ్కిఁ దనరఁబార్థునకు రథమం దుం
సి ♦ బ్రహ్మవిద్య । గజపుకృష్ణునినవ్వుమొ ♦ గంబుకంటఁగట్టినట్లున్నది
పుడేమొ ♦ కాని మాకు॥ ఉ॥ హరికిరీటకుండలముఁఖభరణప్రభ దిక్కు
బందుఁ జె । న్నార వినీలనీరదస ♦ మంచితగాత్రము నేత్రీపర్వమై ।
మీఱఁగ రత్నకంకణస ♦ మిద్ధకరంబుఁ గదల్చుచున్ సునా । సీరకుమా
కుతోఁ బలుకు ♦ శ్రీహరిపాదము లాశ్రియించెదన్॥ మ॥ హరిదంతో
జ్వలదంతితుండనిభదీ ♦ వ్యధ్వామహస్తంబుచే నరుహస్తంబు గ్రహించి
సంయమివరుల్ ♦ నానామరవౌతముల్ । కురుసైన్యంబు యుధిష్ఠిరధ్వ

జనినం ♦ కోచించుచుం జూడఁగాఁ । బరమార్థంబు వచించుయాడ,
 పర ♦ బ్రహ్మంబు నే వేడెదన్॥ మ॥ నయన ద్వంద్వము సంపల్లింపఁ
 బొమల్ ♦ నర్తింపఁ గెంగేలుని । ర్ణయముం జూప మొగంబునఁ
 నగవుగ ♦ స్పట్టంగఁ జిత్తంబునన్ । దయ రెట్టింపఁగ నవ్యసాచికి సము
 ద్యచ్ఛేదవే దాంతని । శ్చయవాక్యంబులు డెల్పునయ్యదుకుల ♦ స్వామి
 బ్రశంసించెదన్॥ ఉ॥ వల్లవపంక్తి కెల్ల నవ ♦ వల్ల మొసంగినవాడ
 బ్రాహ్మణీ । పల్లవపాణులం దయకుఁ ♦ బాస్రలఁ జేసినవాడు భక్తిరా
 జల్లుకిరీటికిం జదువుఁ ♦ జెప్పినవాడు యుధిష్ఠిరుఁ మహీ । వల్లభుఁ జేయ
 వాఁ డిపుడె ♦ వచ్చి ననుం గరుణించుఁ గావుతన్॥ క॥ ఈరీతి భక్తిప్ర
 వశుఁడై రామానుజుఁడు సార ♦ సాక్షునకు నమ । స్కారములు సేసి
 క్రమము । వారలతో నిట్లు లనె న ♦ వారితఘటిన్॥ ఆ॥ గీ॥ సర్వధర్మము
 లను ♦ సాకల్యముగ మాని । యొక్క నన్నె శరణ ♦ మొంద వయ్య ।
 నిన్ను నేను బాపనివహంబువలన వి । ముక్తు జేతుశోక ♦ మును విష
 వుము॥ తే॥ గీ॥ అనుచు శ్రీకృష్ణమూర్తి య ♦ ర్జనునితోడ । నాసతి
 చెన్ను గావున ♦ దీనియంచుఁ । గలపదముల కర్థంబు ♦ తొలుత మీకుఁ
 డెలిపెద నటంచు నిట్లని ♦ పలికె గురుఁడు॥ మ॥ ననుఁ జెందఁ మది
 గోరితేని విజయా♦నాచేత నీకింత సేపును మోక్షోచితసాధనంబు లను
 చుఁ ♦ జోధింపఁగాఁ బడత । ధ్వనయోగ త్రితయంబు వాసనలతోఁ ♦
 ద్యాగంబు గావించి కీ । డన కీమధ్యమనిష్ఠలో నిలిచి వు ♦ ణ్యాఖంబులన్
 మానుమి॥ తే॥ గీ॥ వాసనారుచియుతకర్మ ♦ వర్జనంబు । గలిగినను నిత్య
 నై మిత్తి ♦ కములు సాధ । నాశయము ఫలబుద్ధి శూ ♦ న్యముగఁ బ్రత్య
 వాయభీతిని దగ నట్లఁ చేయ వలయు॥ ఆ॥ గీ॥ అనిన యజ్ఞశర్మ ♦ హరిము
 భోల్లాసార్థ మధ్వరములు సేయు ♦ నతనినిష్ఠ । చెడ దటంచుఁ దోచుఁ
 జెప్పవే యని వేడ । నతనితోడ నిట్లు ♦ లనియె గురుఁగు॥ ఉ॥ మానిన
 బాతకం బగుట ♦ మధ్యమనిష్ఠకు భంగ మంచుఁ దాఁ । బూనఁగ వచ్చు
 నిత్యములు ♦ బుద్ధిసమన్వితుఁ డంతె కాని హిం । సానిబిడంబులై

డము ♦ జన్నము లెట్లానరింప వచ్చు శ్రీ । జాని జగచ్చరీరి గద ♦
 తన మెట్లగుఁ దాదృశక్రియన్॥ చ॥ ధుమధుమలాడునే మునుపు ♦
 యజనాభముఖంబు దానినిం । దమరు వికాసిఁ జేసెదరె ♦ తత్తను
 తము లై నప్రాణులన్ । సమయఁగఁ జేసి జన్నములు ♦ సల్పఁ బ్రస
 త యెట్లు కల్గుఁ గ । య్యమునకుఁ జంకదుడ్డుశర ♦ ణార్థి యనన్ మఱి
 తెకల్గునే॥ చ॥ మనుజుఁ జుపస్థసౌఖ్యము స ♦ మగ్రముగా మదిఁ గోరి
 ణులం । దునుమఁగ ముక్తి గల్గునెడ ♦ నోటికి సౌఖ్యముఁ గోరి మేఁ
 లన్ । హననము సేయువానికి ము ♦ రారిపురిన్ స్థితి యేల చెప్పఁగాఁ
 జుదు వృథాప్రలాపములు ♦ చాలును మానుము హింస యెయ్యెడన్॥
 మ॥ అమరావాససుఖంబు గోరుమనుజుల్ ♦ యజ్ఞార్థమై ప్రాణులన్ । సమ
 యింపన్ నిరయంబు లే దనుచు శా ♦ స్త్రంబుల్ వచింపంగ మో । క్ష
 ము హింసాక్రియచేతఁ జెప్పఁ దగునే ♦ సన్యాసికే కాదు యో । గము
 వాంఛించినవాని కై నఁ దగ వీ ♦ కర్తంబు లూహించుచోన్॥ క॥ వే
 దాంతవిదునకున్ యో । గాదరణము గలుగు తండు ♦ లాదుల మఖ
 ము । త్వాదింప వచ్చు నదియును । గాదు సుమీ మనప్రపన్న ♦ గ
 ణమున కెందున్॥ మ॥ హరిని హేతుకజాయమానకరుణా ♦ వ్యాపార
 జన్యప్రప । త్తి రహిం గర్తముచేత సాధ్య మగునే ♦ దీనత్వముం గల్గి
 ని । ర్భరుడై దాస్యముసఖ్యమున్ స్మరణముం ♦ బాదార్పణం బాది శ్రీ ।
 ధరుకైంకర్యము మాని జన్నములచేతన్ గుండఁగా వచ్చునే॥ తే॥ గీ॥
 న్యాస మనఁ గామ్యకర్త సన్న్యాస మగుటఁ । గామ్యములు చేసి న్యాసి
 యే ♦ కరణి నగును । హరిముఖోల్లాసమున కన ♦ నదియె సుమ్ము । సాధ
 నాంతరమనఁబడు ♦ జగతిలోన॥ క॥ భగవంతునకున్ సంతసమగుకార్య
 మె సుకృతకర్త ♦ మట్టిసుకృతముం । దగఁ జేయువాఁడు నిర్భరుఁడగునే
 రేంటికిని భ్రష్టుఁ ♦ డగుఁ గాని భువి॥ క॥ తనకు స్వరూపాచిత మా
 జనార్దనునిసేవ దాని ♦ సలుప వలయుఁ గాక నరుఁడు హింసాకర్తము ।
 లొనరించుచుఁ బోద్దుఁ బుచ్చు ♦ టుచితమై చెప్పుమా॥ సీ॥ అలుకంగ

రాదె శ్రీ ♦ హరిమందిరంబులు, నలినాక్షుకధలు వి ♦ సంక రాదె । చ
 క్రిపూదోటకు ♦ జలము తోడంగ రాదె, శౌరినామంబులు ♦ సదుప
 రాదె । తుడువంగ రాదె మ ♦ ధుధ్వంసివాకిలి, ధ్యానింప రాదె శ్రీ ♦
 ధవునిమూర్తి । సమకూర్ప రాదె యీ ♦ శ్వరునకు శాకముల్, తే రాదె
 తులసి దై ♦ త్యాగికోటకు॥ తే.గీ॥ గంసవైరికిబూదండ ♦ గట్ట రాదె ।
 వెన్నుని బ్రదక్షిణములు గా ♦ వింప రాదె । కర్కయోగియుఁ జేయని
 ధర్మరహిత । కర్కములు సల్ప నేల శ్రీ ♦ కాంతభటుడు॥ క॥ శ్రీలను
 దాస్యమున కే । కాలము చాలదు మఱెట్లు ♦ కావించును గా । మ్యాళి
 హరికిఁ గైకర్యము । బోలె ముదము సలుప లేవు ♦ భవి జన్మంబుల్॥
 ఉ॥ వెన్నుని సర్వశబ్దములు ♦ వేడ్క వచించె నటంచు జ్ఞానసం । పన్నత
 భక్తియుం గలిగి ♦ ప్రాణులఁ జంపక తండులాదులన్ । జన్నము లాచరిం
 చుచు మ ♦ సంబునఁ గర్తృత మాని మానవుల్ । చెన్నుగఁ గర్కయో
 గులయి ♦ చెందెద రచ్యుతుఁ బెక్కునాళ్ళకున్॥ వ॥ ఇది ప్రథమపాద
 వాక్యార్థంబు ద్వితీయపాదవాక్యార్థంబు వినం డని యిట్లనియె॥ సీ
 రూఢి స్వరూపవి ♦ గుధముల్ దుష్కరం, బులు విలంబము లంచు ♦ మూ
 డు సాధ । నమ్మల రుచివాస ♦ నాయుతమ్ముగ మాని, మత్పరప్రాప్తికి
 మామకోజ్జ్వలానుగ్రహమె ముఖ్య ♦ మైనసాధన మంచు, సామర్థ్యపు
 నదయా ♦ శక్తియుతుండ । నాశ్రితాశ్రియణోచి ♦ తాప్తగుణాధ్యుండ
 వైనట్టివాడుపా ♦ దాంబుజముల॥ తే.గీ॥ ఘల్లునా నీవు విశ్వాసభాసమా
 న । హృదయపంకరుహుండవై ♦ ముదముతోడ । శరణ మొందు మ
 టంచును ♦ జలజనేత్రుఁ । డనుటసుమ్మ ద్వితీయపాదార్థ మయ్యె॥ చ॥ శ్రిత
 జనరక్షణక్షమవి ♦ శేషగుణాధ్యుండ వైననేను నిజ । గృతశరణున్ వి
 మూఢుని ని ♦ కృష్ణు నశక్తుని సర్వపాతక । ప్రతితులచే నదలైదను ।
 బాండుకుమార స్వరూపయోగ్యమై । హిత మగుసాధనంబు లభి ♦ యి
 చెను శోకము మానుమీ యనెన్॥ సీ॥ బడి నవిద్యాకర్క ♦ వాసన
 రుచిశరీ, రములు సంసారచ ♦ క్రీ మనఁబడును । గలిగె దానికి సహం

కారంబు మమకారమును వానిఁ గూడి క ♦ ర్తననిమనుజుఁడొచరించిన
 కర్త ♦ మాగామిసంచిత, ప్రారబ్ధ మనఁ ద్రిప్ర ♦ కార మయ్యె । నంచులోఁ
 బ్రారబ్ధ ♦ మభ్యుపగత మన, భ్యుపగత మన ఖండ ♦ యుగ్మ మయ్యె॥
 తే. గీ॥ వరుస నాగామి బుద్ధిపూర్వక మబుద్ధి । పూర్వకం బన ద్వివిధ
 ప్రాపాలిచె నం ద । బుద్ధిపూర్వకములు సనభ్యుపగతములు । సంచితములు
 సశించును ♦ శరణ మొంద॥ తే. గీ॥ అనుభవంబున సశించు ♦ సభ్యు
 పగత । మది శరీరంబుతోడిది ♦ యండ్రు బుధులు । బుద్ధిపూర్వకృతా
 గామి ♦ పుత్రపశుధ । నక్షయంబులఁ గావించి ♦ నాశ మొందు॥ తే. గీ॥
 బుద్ధిపూర్వక మనఁ దన ♦ బుద్ధి కెఱుక । మైనప్రామాదికాఘం బ ♦
 టండ్రు బుధులు । కోరి కావించునే నన్ను ♦ గూర్చి శరణ । మొందిన
 జయం డఘము మిన్ను ♦ క్రిందఁబడిన॥ తే. గీ॥ అమితకళ్యాణగుణపూర్ణ ♦
 సగుణు డనుట । యన్యధాజ్ఞాన మగును బ్ర ♦ హ్మదు లీశు । లనుట
 విపరీతబోధ ము ♦ రారి జీవుఁడనుట యజ్ఞత యిది యవి ♦ ద్యావి
 ధంబు॥ క॥ భువి సుకృతము దురిత మనఁ ♦ ద్వివిధం బగు కర్త సమితి ♦
 విను జ్ఞానాజ్ఞా । నవిశేషములఁ జతుర్విధ । మవుట డెలుపఁబడును శాస్త్ర ♦
 మం దుచితగతిఁ॥ తే. గీ॥ కడఁగి యజ్ఞానవాసనా ♦ కర్తవాస । నాప్ర
 కృతివాసన లనంగఁ ♦ ద్రిప్రకార । మైనవాసన పొడము న ♦ భ్యాస
 మునను । దాని సంస్కార మందు రు ♦ దాత్తమతులు॥ క॥ తనకుం
 గర్తవ్యము లగు । పనులపయిం బొడమునట్టి ♦ ప్రబలతరేచ్ఛన్ । విను
 ము రుచి యందు రారుచి । యనేకవిధముల వెలుంగు ♦ నాశయమం
 దున్॥ క॥ తనువుల్ సూక్ష్మస్థూలము । లన రెండు తెఱంగు లయ్యె ♦
 నందుం దిర్వ్య । జ్ఞుజామరతరుభేదము । లను స్థూలము నాల్గువిధము ♦
 లం దనరారున్॥ ఉ॥ పండితుఁ డైనమానవుఁ డు ♦ పాయవశంబున
 నైన శాస్త్రాకో । దండుప్రపత్తిచే నయినఁ ♦ దద్విరజానదినీరమందు
 స్నా । తుండయి వాసనాదికము ♦ తోడను వేఱయి విష్ణులోకమం ।
 దుండును నిత్య మాతనిన ♦ మున్నతిఁ జెప్పఁ దరంబె యేరికి॥ తే. గీ॥

తాను శరణాగతుం డైనతటికిఁ గలుగు । సుకృతదుష్కృతకర్తృరా •
 సులకు సంచి । తాహ్వయము గల్గె నాగామి • యనఁ దదుత్త । రం
 బానర్సినద్వివిధక • ర్తములు సుమ్ము॥ తే.గీ॥ అనుభవాన్ధంబు సంచిత •
 మున విభక్త । మైనకర్తంబు ప్రారబ్ధ • మయ్యె నం ద । నభ్యుపగతము
 దేహంత • రానుభావ్య । మభ్యుపగతంబు ప్రకృతభో • గాన్పదంబు॥
 తే.గీ॥ క్షీతి ననభ్యుపగతము సం • చిత మబుద్ధి । పూర్వకాగామి
 నిర్భరుఁ • బొంద వెపుడు । యోగికిని సంచితమె నాశ • ముందుఁ
 గాని । చెడదు ప్రారబ్ధమాగామిఁ • బొడము ఫలము॥ తే.గీ॥ శేషి హరి
 యని తెలియక • చేయఁ బూను । టాత్మ గానట్టియొడలు జీ • వాత్మ
 యనుట । తనది గానట్టిదేహంబు • తనది యనుట । కర్తృత యహం
 కృతియు మమ • కార మయ్యె॥ నీ॥ చిదచిదీశాంచద్వి • శేషపరో
 క్షజ, న్యశ్రద్ధ యగును శా • ప్రార్థబుద్ధి । కర్తృత్వరహితుండై • కావి
 చుయజ్ఞదా, నాదులు కర్తయో • గాఖ్యఁ బరఁగు । జితచిత్తుండై
 శుద్ధ జీవు భావించుట, బుద్ధియోగం బనఁ • బాలుపుమిగులుఁ । బ్రత్య
 క్షదర్శనో • పమకృతాత్మేశ్వర, ధ్యానంబు భక్తియో • గాహ్వయంబు॥
 తే.గీ॥ అలయమాదులె విషయంబు • లౌట సాత్త్వి । కం బయినచిత్త
 వృత్తిని • గంసవైరి । దివ్యమంగళతను వందుఁ దెలిసి • కూర్చు
 ప్రాధిమయె యోగ మని చెప్పఁ • బడు ధరిత్రి॥ మ॥ చిరసాధ్యంబు
 లుపాయభూతములు దు • శ్లేయంబులున్ విఘ్నబం । ధురముల్
 పౌరుషమూలబద్ధఫలముల్ • దుఃఖాధికంబుల్ పర । స్వరసాపేక్షము
 లున్ విలంబబహుసో • పానాన్నితంబుల్ సుదు । స్మరముల్ యోగ
 ము లంచు మానఁగ వలెఁ • సన్నాసనవంతుం డిలె॥ మ॥ నిరపాయఁ
 బు విలంబవర్జితము మా • నిస్తుత్యసర్వాంగమున్ । హరివల్లభ్యసమ
 ద్భవంబు నిజరూ • పాహంబు శాస్త్రోక్తముం । బరమస్థానఫలప్రదంబు
 సులభ • ప్రాయంబు సంసారసా । గరమున్ దాట సధూమనౌక యగ
 చుం • గన్పట్టు న్యాసం బిలె॥ తే.గీ॥ నిమిషమునఁ జేయుపాపంబు

కమలగర్భ | కల్పశతము భోగించినఁ ♦ గాని చెడ ద | నాదికాలకృతా
మి తాం ♦ హస్స మాజ | మొక్కపరి చక్రిఁ దలఁచిన ♦ నుక్కు
వక్కు || తే.గీ॥ దురితంబును సుకృతంబును | బరమపదముఁ జేరఁ దుల్య ♦
బంధకములు బం | గరుసంకిలి యగు సుకృతము | దురిత మినుపసంకి
లనుచుఁ ♦ దోఁచె న్న దికిన్ || క॥ హరి సకలభూతహృదయాం | తరముల
వనియించి సూత్ర ♦ ధారునిరీతిన్ | నరులఁ దనమాయచే ను | ర్వరఁ
ద్రిప్పుట సకల మతని ♦ వశమై యుండున్ || క॥ హరికిఁ బ్రియ మైనక
ర్మంబె ♦ యగును బుణ్య | మతని కప్రియ మగుకర్మ ♦ మయ్యెఁ బాప
మట్టిపాపంబు నవవిధం ♦ బనుచు ధర్మ | శాస్త్రమునఁ దెల్పఁబడియె
ల ♦ క్షణయుతముగ॥ మ॥ పరమవ్యోమముఁ జేరువానియఘముల్ ♦
ప్రత్యర్థులం బొందు ని | ర్భరపుణ్యంబులు వానిమిత్ర తతికిన్ ♦ బ్రాపించు
నట్లాటచే | హరిభక్తుం గనునస్పడున్ వినునెడన్ ♦ హాస్యంబు క్రోధం
బుధి | క్కరణం బెప్పుడుఁ జేయఁ గూడదు నమ ♦ స్కారంబు సల్ప
స్వలెన్ || సీ॥ మామకసర్వక ♦ ర్మములు సీయధీ, నము లొటఁ గర్మ
యో ♦ గమును బుద్ధి | యోగంబు మఱి భక్తి ♦ యోగంబు సేయం
గ, మానంగ నాకు సా ♦ మగ్ధ్య మేది | లేదు విశ్వాసంబు ♦ లే దార్తి
యును బుణ్య, వితతు లేవిధమున ♦ విడుతు నెట్లు | నేను బ్రపన్నుండ ♦
నై నెగడెద నాకు, గతి లే దటంచు శో ♦ కంబుఁ బడకు॥ తే.గీ॥ ఫల్గు
నా నన్నుఁ దలఁచినఁ ♦ బాప మున్నె | నీకు మోక్షంబు లభియింప ♦
నేనుబూట | యనుచుఁ గరుణాపయోనిధి ♦ యైన చక్రి | పలికె నని
మాశుచాఖ్యశఁబ్దంబు దెలిపె॥వ॥ ఇదిచరమమంత్రార్థంబు॥ తే.గీ॥ మూడు
మంత్రంబులునువానిఁముఖ్యభావములునుసంతోషముగమీకుఁదెలిపితిని
ను | ధారురీమాధురీధురం ♦ ధరవచఃప్ర | పంచ మంచితవృత్తి రాఁకిం
చిమించ॥ మ॥ ఇదిభక్తిన్ జదివించినన్ వినిన వా) యింపించినన్ వా)
సినన్ | నదయుండై పెరవారికిం దెలిపినన్ ♦ సర్వామరస్తుత్యసం | పదలం
బెం పగువాసుదేవునిపురిన్ ♦ మర్త్యుండు నిత్యంబు స | మ్మద మొప్పార

వసించు నై జనుఖసా ♦ మర్థాతిరేకంబుతోన్ || క || విన రయ్య జనార్దను
 పూ | జన మొనరించెడిక్రమంబు ♦ సకలము మీకున్ | వినిపింతు నిదియె
 భవబం | ధననిమోచకము మర్త్య ♦ తతికి నిజముగాన్ || మ || దినకృ
 ద్భింబము పావకాచులు మణుల్ ♦ తేజస్వరూపంబు లయ్యును దేజో
 గుణకంబు లై నగతి సంహోమద్దనుండున్ గుణంబును రూపంబును జ్ఞా
 నమై తగఁ బరా ♦ మూర్తాపరామూర్తసం | జ్ఞను భూతిద్వయపూర్ణుడై
 వెలుపలన్ ♦ సాంద్రప్రభన్ భాసిలున్ || శా || జ్ఞానానందగుణస్వరూపము
 లతో ♦ సర్వాత్మకం బైనల | స్త్రీనాథాకృతి చూచికోల్పొ బటుయోగి
 శ్రేణికిన్ సాధ్యమై | కాన స్వచ్ఛుఁ దదన్యమర్త్యుల కశ ♦ కన్యం బాట
 యోగీతరుల్ | దానిం బూని భజించుయత్నము మదిం ♦ చాల్పంగ రా
 దెన్నఁడున్ || తే. గీ || జ్ఞానగుణసంయుతుండు వి ♦ జ్ఞానరూపుడైనమా
 ధవునకు మూర్త ♦ మగుశరీర | యుగము గల దందులో విశ్వ ♦ మొక
 టి దివ్య | మంగళాకార మొకటి య ♦ సంగఁ దగును || క || ఆవిశ్వరూ
 పమందున జీవాఖ్యశరీర మన న ♦ చిద్దేహ మనన్ | దేవునకు రెండుదే
 హము | లీవిధమునఁ గలవు పూజ ♦ కివి దగవు సుమీ || క || తనకున్
 బంధకమును జడ | మును ద్రిగుణాత్మకము శేష ♦ మును హేయము
 నై | గనుపట్టు ప్రకృతి గొలువన్ | జనునే యెటువంటిమూఢ ♦ జను
 నకు నైనన్ || తే. గీ || చక్రధరుపరతంత్రులు ♦ సకలజీవు | లగుటఁ
 గేవలనిత్యము ♦ క్తాత్తులను భ | జింపఁగూడదు వారలు ♦ సేయుకార్య |
 మించు కంతైనదనకులేదిది నిజంబు || మ || మనుజుండజ్ఞతచేత విష్ణుభటు
 నా ♦ త్త్వస్వామియంచున్ భజిం | చినచోదదృఢజనంబుగైకొనకల ♦ స్త్రీనా
 యకద్రవ్య మాచును భాసిల్లెడి పూజనాదికము లి ♦ చ్చో నన్నుఁ జెందింతు
 వేయనిక్రోధంబున శిక్ష సేయఁగమనంబం దూహఁగావించెడిన్ || క || కేవ
 లులనిత్యముక్తుల | దేవతలం గొలువ రామి ♦ దెలిపినచో దుఃఖావళుల
 తోడఁ గుండెడి | జీవులఁ బూజింపఁ దగమి ♦ చెప్ప వలయునే || క || హేయ
 మగుప్రకృతి కెపుడు వి | ధేయుండై తిరుగుచున్న ♦ దేహిని గొలువం |

గా యోగ్య మెట్టు లగును నృ | ధాయాసము మొదల నరక ♦ మగు నప్పి
దవన్ || మ|| ధనహీనుం డగుమానవుండు ద్రవిణా ♦ ర్థం బెన్నఁ జై నం
దరి | ద్రుని సేవించునె పద్మగంధి తగఁ బు ♦ త్త్వం గోరి భామన్ వరిం |
చునె తావత్రయ దుఃఖదావదహని ♦ స్ఫూర్తల్ దొలంగింపు మం | చును
గామాదినిషీడితుం డగుమను ♦ ష్యన్ వేడఁగాఁ గూడునే || మ|| ధవ
ళాంభోరుహలోచనుండు సకలాం ♦ తర్యామియై యుండుఁ గా | క విధా
త్రాదుల నిత్యకర్తములఁ ద ♦ క్కం గొల్వ రా దంచు వే | దవిధుల్
సెప్పను దీని కేమి విబుధాం ♦ తర్యామి యైయున్నమా | ధవు వైసన్
భజియింప మర్త్యసకు స్వా ♦ ర్థప్రాప్తి లే దింతయున్ || తే. గీ|| ప్రకృతి
హేయంబు తద్గత ♦ ప్రాణిహేయ | మగుటఁ దద్దేహి'యని చక్రి ♦ సర్వ
సంబు | సలుపునెడఁ బ్రాకృతాత్మపూ ♦ జనము దాని | తోడ
సమకూడుటను నది ♦ గూడ దెపుడు || శా|| ఆరూఢుం డగుయోగి
నల్లభుండు స ♦ ర్వాంతస్థితుండైనదై | త్యాగిం బ్రాణులయందుఁ
బ్రాకృతపదా ♦ థానీకమందున్ సమ | స్కారారాధన పూజనాదికము
వే ♦ డ్కం జేయఁగా వచ్చు దు | ర్వారం బాతనిచర్య విష్ణుఁ డెదుట
న్ ♦ వర్తించెడిన్ వానికిన్ || తే. గీ|| విష్ణుసకు దివ్యమంగళవిగ్రహాఖ్య |
మూర్తరూపంబు గల దని ♦ మున్ను చెప్పినాడ నది పంచవిధమై జ ♦
నమ్ము లెన్నఁదనరుఁ దద్దేదములు చెప్ప ♦ దను వినుండు || క || పరమున్
పూహము విభవాం | తరాత్మ లర్చయు ననంగ ♦ దైత్యాగి కసం | ఖ్య
రుచిరదేహము లొప్పును | బరికించి వచింప వశమె ♦ ఫణిపతి కై నన్ ||
మ|| అవి పంచోపనిషన్త యంబు లఖలా ♦ త్తానందవర్ధిష్టువుల్ | రవిశో
టిప్రతిమానతేజములు స ♦ ర్వస్తుత్యసాందర్యముల్ | జవనత్వాన్విత
ముల్ పురాతననిజే ♦ చ్ఛాసిద్ధముల్ చక్రిపం | చవిధోదంచితదివ్యవిగ్ర
హము లెం ♦ చంగొల్వఁగాఁ దుల్యముల్ || ఉ || కొన్ని సువర్ణ వర్ణములు ♦
కొన్ని మయూర్షఖిఖిరామముల్ | కొన్ని సుధాంశుదీప్తితులు ♦ కొన్ని
వీణిల పయోధరాకృతుల్ | కొన్ని సితాసితాభములు ♦ కొన్ని సరోరు

హరాగళోణముల్ । వెన్నునిమేను లేన్నఁబది ♦ వేలవిధంబుల కెక్కుటై
 తగున్ ॥ సీ॥ దంష్ట్రాకరాశవ ♦ క్రిసహస్రములు కొన్ని, కమనీయముఖ
 మండ ♦ లములు కొన్ని హవ్యభుగ్రిచిభీష ♦ ణాక్షిపంక్తులు, కొన్ని క
 మలసంకాశనే ♦ త్రిములు కొన్ని । భయదసిఘాతశుం ♦ భద్ధానము
 లు కొన్ని, సుమధురాలాపవం ♦ తములు కొన్ని ప్రళయవేశానటా ♦
 ద్భగాకృతులు కొన్ని, సుమశరాసననుండ ♦ రములు కొన్ని ॥ తే. గీ॥
 బహుళపదఘట్టనంబులు ♦ బాహుకోటి । సంభృతాయుధదునిఁదీ ♦ ష
 ములు కొన్ని । పల్ల వోపమపదయుగా ♦ భయకరద్వ । యములు కొన్ని
 మురారిదే ♦ హములలోన॥ మ॥ సరబృందారక తిర్యగాకృతులు నా
 నాప్రాణిరూపద్వయ । స్ఫురితంబుల్ బహుళాంగకంబు లమలం ♦ బుల్
 సూక్ష్మముల్ దీర్ఘముల్ । పరుషంబుల్ బహుళాంతముల్ ప్రబలముల్ ♦
 భక్తాఘనవ్యంబులై । హరికిం బంచవిధాంగముల్ గలవు శ ♦ క్యం జానె
 వర్ణింపఁగన్ ॥ ప॥ అందుఁ బరరూపం బెట్టి దనిన॥ మ॥ హరిసీలాభము
 చంద్రమండలనిభా ♦ న్యం బిందిరాయ క్తబం । ధురవక్షంబు సరోజలోచ
 నముసం ♦ స్తుత్యాయుధోపేత మా । భరణోద్యన్తణి ధాగధగ్యము
 చతు ♦ ర్బాహర్గళాస్వీతమై । పరరూపం బలరారుచుండును గృహ ♦
 పాథోధికిన్ శౌరికిన్ ॥క॥ ఆరూపము భజియింతురు । సారెకు నిత్యులును
 ముక్త ♦ జనములు మఱియె । వ్వారును భజింపఁ జాలరు । శౌరి కదియె
 సు మ్మనాది ♦ శారీర మగున్ ॥ క॥ విరజానది కవ్వలఁ దగు । పరమస్థా
 నంబునందుఁ ♦ బరరూపముతో । హరి దనరున్ వ్యూహము లా । పరణ
 బులలోపలను ని ♦ వాసము సేయున్ ॥ తే. గీ॥ పరమపదమందు నిందిరా
 వరునిదివ్య । మంగళాంగసహస్రముల్ ♦ మఱి వెలుంగు । వ్యూహాకో
 టులు తాదృశ ♦ దేహాయతము । లవి భజింతురు సనకాదు ♦ లచట
 జనులు॥ సీ॥ బ్రహ్మాండబాహ్యవ ♦ రణలోకములఁ గేశ, వప్రముఖ
 వ్యూహ ♦ వర్గ మలరు । వరుస సంకర్షణవాసుదేవులును బ్రద్యుమ్నా
 నిరుద్ధు ల ♦ త్యున్నతాబ్జ । గర్భాండవివరలో ♦ కముల నుందురు పద

యోనికిఁ దక్కఁ ♦ నన్యులకు వారి । చరణముల్ పూజింప ♦ శక్యంబు
గా దవ, తారముల్ విభవాఖ్యుఁడనరుచుండు॥ తే. గీ॥ వేదములకును
సురలకు ♦ విప్రులకును । జగములకు గొప్పబాధలు ♦ సంభవించు । నపు
చు భక్తజనానుగ్రహి ♦ హార్థ మవని । వెన్నుఁడు ధరించురూపంబు ♦ విభవ
మయ్యె॥ క॥ విను ముఖ్యంబు లముఖ్యము । లన ద్వివిధము లగుచుఁ
జుక్రి ♦ యవతారంబుల్ దనరారు నందు ముఖ్యము । లనయము ద్వివిధం
బులంశఁమావేశ మగు॥ తే. గీ॥ అల్పకాలంబు పద్ధనాభాంశ మా
త్త । యందు నిలిచినఁ దాత్కాలి ♦ కావతార । మగును జరకాలము
స్థసింప ♦ నదియె సుమ్ము । ధీరమతు లందు రంశావతార మనుచు॥ క॥
వినుమీ రెండు నముఖ్యము । లనంగఁ బడు నింక ముఖ్య ♦ మన రాఘ
వవా । మనఘలిబుద్ధన్మపంచా । ననకిటిర్పుషనందనంద ♦ నముఖ మగుఁ
జుమీ॥ తే. గీ॥ ఉపనిషత్పంచకముపురు ♦ షోత్తమాన్వి । తమ్ము సంగీ
కృతమనుష్య ♦ దై వతిర్య । గంగత త్తత్సజాతిధ ♦ ర్తాన్వితంబు । ముఖ్యవి
భవం బనంగ సంపూజ్యమయ్యె॥ తే. గీ॥ జనులకు స్వజాతివగుటచేఁ
జును సృసింహ । కృష్ణరామవ్రతము లన్యఁమెద్ది వలదు । హరి నిజాంశం
బు దేహియం ♦ దావహింప । నది యముఖ్యంబు పూజ క ♦ నర్హ మగు
ను॥ మ॥ పరమున్ పూహము నై భవంబు ననఁగా ♦ భాసిల్లుచున్నట్టి
శ్రీ । ధరురూపంబులలో నుపాసకునిచి ♦ త్తం బెందు వర్తించు నా । కర
ణిన్ వాని మనోజ్ఞమధ్యమున వే ♦ డ్కన్ శౌరి నైకొన్ననుం । దరది
వ్యాంగమె సుమ్ము చెన్నలరు సం ♦ తర్యామినామంబుతోన్॥ మ॥ అన
తారంబులు గల్గునప్పటిమను ♦ ష్యానీకముం దక్క మా । నపులం దన్య
ల కెట్లు సంభవ మగున్ ♦ దత్పూజనం బింక యో । గివరుల్ దక్కఁ ద
దన్య లేకరణి లఁక్షీనాయకుం జిత్తప । ద్దవిశిష్టన్ భజయింతు రిన్నియు
నేసా ♦ ధ్యంబుల్ ప్రపన్నాళికిన్॥వ॥ పరామూర్తాపరామూర్తసంజ్ఞితం
బైనభగవంతునిజ్ఞానస్వరూపంబును బరపూహవిభవాంతర్యామిలక్షణ
లక్షితమూర్తచతుష్టయంబును బూజించుట సకలజనసులభంబుగా దని

యును విశ్వరూపంబ సేవ్యం బనియును దెలిపితి నింక నర్చావతారప్ర
కారం బెఱింగించెద వినుం డని యిట్లనియె || నీ॥ పరమేష్ఠిముఖమ
హా ♦ పనిష్ న్నయాంగంబు, పాంచరాత్రాగమో ♦ దంచితంబు । పరవి
భవాదీది ♦ వ్యచ్ఛక్తిసహితంబు, భక్తవాంఛితరూప ♦ బంధురంబు ।
సకలమూఢామూఢ ♦ జనసేవనార్హంబు, త్సుద్రీమాంసమయద్యుగ్లోచ
రంబు । కరుణావిశేషసంఘటితస్వరూపంబు, నఖలప్రపన్నలో ♦ కార్పి
తంబు॥ తే. గీ॥ సకలకళ్యాణగుణపూర్తి ♦ సంయుతంబు । భవ్యమును దే
శకాలస్వ ♦ భావవిప్ర । కర్షవర్జిత మగుచు జ ♦ గంబులందు । శ్రీరమా
నాథు నర్చావ ♦ తార మొప్పు॥ క॥ చరము నచరం బనంగను । బర్హ
మేశ్వరునర్చ రెండు ♦ పద్ధతు లయ్యెన్ । జరములు పెక్కువిధంబు ల ।
చరము లగుఁ జతుర్విధములు ♦ జగతీస్థలిలోన్॥ నీ॥ హరి తనంతటఁ దా
నె యర్చాకృతి వహించి, యలరారు నది స్వయంవ్యక్త మయ్యె॥బ్ర
హ్మాంధ్రముఖులు సం ♦ ప్రార్థింపఁబూజార్థ, మైన రూపంబు దై ♦ వార్చ
యయ్యె । సనకనారదముఖ్య ♦ సంయముల్ వేడినఁ, జనుడెంచుబేరంబు ♦
సైద్ధ మయ్యె । మానవుల్ ప్రార్థింప ♦ మహి కేగుడెంచిన, హరివిగ్ర
హము పౌరు ♦ మార్చ యయ్యె॥తే.గీ॥ నీచతుర్విధముల నెద్ది ♦ చూచి
నను స । మానములె కాని భేదమిం ♦ తైన లేదు । తాఁ బ్రతిష్ఠించిన
ట్టిమా ♦ ధవుని మూర్తి । పంచవిధమూర్తములలోనఁ బ్రబలతరము
మ॥ పరమున్ పూజహము నై భవంబు మొదలై ♦ భాసిల్లుచున్నట్టిశ్రీ
హరిమూర్తాకృతు లెల్ల నన్నిటను దు ♦ ల్యస్ఫూర్తి భాసిల్లుఁగా । క ర
హిం బ్రాణుల కర్పతోడ సమముల్ గా నెవ్వయయ్యర్చయందరయం
దాను బ్రతిష్ఠ సేయునది స ♦ ర్వాధిక్యమై భాసిలున్॥ చ॥ పరమపదస్థ
మూర్తియై కృ ♦ పామతితోడ ధరిత్రి నర్చయె । పరఁగుచునుండె భేద
గతిభావన సేయుట దోష మంచుఁ జె । చెప్పరఁ గపిలుండు తల్లికి వ ♦
చించెను దీని నెఱుంగువారు శ్రీ । ధరునిచతుర్విధార్చలకుఁ ♦ చాల్య
ముఁ జెప్పక భేద మంచురే॥క॥ అర్చాకృతి లేకుండిన । నర్చింపఁగఁ దర

మె విష్ణుఁ ♦ నఖిలజనులకుం । జర్పింపుఁడు సౌలభ్యం । బర్చాకృతిఁ బూని
కాదె ♦ హరి గైకొనియెన్॥ఉ॥ ధర్మము గోరి గొల్చినను ♦ ధర్మము మో
క్ష మొసంగు వేడుకన్ । భర్మము గోరి గొల్చినను ♦ భర్మము మోక్ష
మొసంగుఁ గామముల్ । గూర్చిని గోరి గొల్చినను ♦ గూర్చును గామము
మోక్ష మెద్దియే । నర్చిలిఁ గోరకుండిన జ ♦ నావళి కర్పయొసంగు మో
క్షమున్॥ తే. గీ॥ హాస్యమున కైన దంభార్థ ♦ మైన మత్స । రం
బుచే నైన నొరుని ని ♦ ర్బంధపటిమ । చేత నైన ముకుందుఁ
బూ ♦ జించువాని । కవును మోక్షంబు నాల్గవ ♦ భవమునందు ॥ తే.
గీ॥ పరధనముఁ గోరి యైనను ♦ బరునివనితఁ । గోరి యైన నొరుం
జంపఁ ♦ గోరి యైనఁ । గాంచనాంబరుపూజఁ గా ♦ వించువాని । కవును
మోక్షంబు మూడవ ♦ భవమునందు ॥ తే. గీ॥ ధర్మములు గోరికొని
యైన ♦ ధనము గోరి । యైన సముచితభోగార్థ ♦ మైనఁ గార్య । సిద్ధికొఱ
కైన విష్ణుఁ బూ ♦ జించువాని । కవును మోక్షంబు రెండవ ♦ భవము
నందు ॥ తే. గీ॥ ఇంచుకయు నెద్ది గోరక ♦ యించువిల్తు । తండ్రిపూజ
స్వరూపోచి ♦ తం బటంచుఁడెలిసి నిర్భరుడై సేయు ♦ ధీరమతికి । నవును
దజ్జన్తమందె మో ♦ త్కృతిశయము॥ సీ॥ బహుజన్తకృతతపో ♦ వ్రత
యజ్ఞదానతీ, ర్థనిషేవణాదిస ♦ త్కర్మములను । క్షీణపాతకుఁడైన ♦
ప్రాణికి హరిభక్తి, సంభవించును నట్టి ♦ సమయమందుఁ । దమకంటె
నధికుడై తగు నని మత్సర, మున వేల్పులును గూర ♦ బుద్ధి దైత్య ।
తతియును హింసింపఁ ♦ దలచి శాస్త్రపులును, విషయభోగమ్ములు ♦
వీని కకట ॥ తే. గీ॥ దూర మయ్యె నటంచు మి ♦ త్రులును దమ్ముఁబాసి
చను సంచుఁ బుత్రులు ♦ భార్య తండ్రి । తల్లి సహజులు నెల్ల బాం ♦
ధవులు విఘ్నఁగోటి యొనరింతు రెంతయుఁ ♦ గుటిలు లగుచు॥ క॥ శర
ణాగతజనరక్షౌ । పరుఁ డగునారాయణుండు ♦ పాలించుట భా । స్కరుఁ
డుదయించినఁ దమముల్ । విరియుకరణి నతనిసకల ♦ విఘ్నము లణఁ
గున్॥ తే. గీ॥ శ్రవణకీర్తనవందన ♦ స్మరణధాస్య । సఖ్యపాదాబ్జసేవనా ♦

ర్చనము లాత్మ । భరసమర్పణ మనునవ ♦ భక్తు లొప్ప । శౌరిఁ గొల్పి
 ననరుఁగు మో ♦ తుమున కరుగు ॥క॥ మోతుం బనంగ సరసీ । జాతు
 ని నవభక్తులొప్ప ♦ ననవరతంబున్ । వీక్షించుట యని బుధులు వివక్ష
 యొనర్చెదరు పొగడ ♦ వశమే వానిన్ ॥క॥ చాలదె జనునకుఁ గాంచన
 చేలునినవభక్తు లుంట ♦ చింతింప మఱి । కేలా పరమవ్యోమం । జా
 లోకమునందు నింక ♦ నధికము గలదే ॥ ఉ॥ తాను సమర్థుఁడై నతఱి ♦
 దానవవైరికి దివ్యభూషణో । ద్యానతటాకగోపురసు ♦ ధాలయమండపస
 త్కృతివ్రజా । నూనగజాశ్వగోవృషమ ♦ నుష్యవితానమహా గ్రహారముల్ ।
 పూని యొసంగి తచ్చరణ ♦ ముల్ తగఁ బూజ యొనర్పఁగా వలెన్ ॥నీ॥
 తనశక్తికొలది వి ♦ త్తము గూర్చి స్వానుగు, ణ్యంబుగా శిలచేతఁనైన
 నిష్ఠాకలచే నయిన లోహ ♦ ముల నైన దారుతృణాదుల నయిన దే ♦
 వాలయంబుతగఁ గట్టి స్వాభిమ ♦ తం బైనహాసుండ, రాంగంబు పాం
 చరా ♦ త్రాగమోక్ష । పద్ధతి నందులో ♦ పలఁ బ్రతిష్ఠించి ని, తోయ్య
 వంబులును బ ♦ ట్తోత్సవములు ॥ తే. గీ॥ మాసవర్షోత్సవాదులు ♦ మహి
 తభక్తి । సలుపుచును దత్పదాంబుజా ♦ ర్చనమె తనకు నిత్యకృత్యంబుగాఁ
 గొని ♦ నెగడువాని కహహ మోతుంబు సిద్ధప ♦ దార్థ మగును ॥ తే. గీ॥
 ఎవ్వనికి మోక్ష మీజూచు ♦ నీశుఁ డతని । కిట్టి కార్యంబు సమకూరు ♦
 నట్టు చేయునే నరుని సంసృతిని ద్రిప్ప ♦ బూను వాని । కేల యిటు
 వంటి పని ఘటి ♦ యింపఁ దలఁచు ॥ చ ॥ హరి కొకవస్తు విచ్చిన మ ♦
 హాత్ముడె ముక్తికిఁ జోపు నంచు బం । ధురగతి శాస్త్రముల్ దెలుపఁ ♦
 దోయజనాభునకున్ మణివ్రజా । భరణమహా గ్రహారముఖ ♦ భవ్యపదా
 ర్థము లిచ్చువానికిన్ । బరమపదంబు కైముతిక ♦ పద్ధతి సిద్ధము గాదె
 యిద్దరన్ ॥ శా॥ నీలాంభోధరదివ్యవిగ్రహునకున్ నిత్యంబు మత్తద్విపేం ।
 ద్రాణీభవ్యతరా గ్రహారమణిహా ♦ రాంచత్కిరీటాదికం । బేలా భక్తివిహీ
 నుడైన మనుజుం డిచ్చున్ ముదం బొప్ప దా । నేలాకాలముఁ బుచ్చు
 దత్పదయుగం ♦ బీక్షించిపూజించుచున్ ॥ మ॥ అతికష్టార్జితమైన కాంచనము

జైత్ర్యాఽరాతి కర్పించి సం । తతముం దచ్చరణాబ్జనిగ్గతమరం । దస్సార
 ధారాసమం । చితమాధుర్యరసంబు గోలుచును లక్షీనాథ నీవే సు
 మీ । గతి యంచున్ నచియించువాని కపవ ర్గప్రాప్తి గాకుండునే॥ సీ॥
 హరినామసంకీర్తనాఖ్యకంఠముతోడఁ, దద్దాస్యనామహస్తముల
 తోడఁ । దత్కథాకర్తనాతతకర్తములతోడఁ, జరణసేవనశుభాస్యంబు
 తోడఁ సఖ్యాభిధానభాస్యన్నేత్రములతోడఁ, వందవాహ్వానహారవల్లి
 తోడఁ । బరమేశ్వరధ్యానగురుకుచమ్ములతోడఁ, దత్పదార్పనఫాల
 తలముతోడ॥ తే. గీ॥ భరసమర్పణమనుకచభరముతోడఁ । బరగు
 హరిభక్తిదూతికచరమజన్మరాత్రులఁబ్రసన్నులను విటవ్రాతము
 లకు । ముక్తిభామను సమగూర్చి మోదమొసఁగు॥ తే. గీ॥ భక్తిగల్గిన
 చోటనేముక్తిగల్గు । భక్తి లేనట్టివానికిముక్తి లేదు । భక్తి కన్యం
 బొకటి లేదుముక్తియందు । గానభక్తిసమము మోక్షంబుగాదు॥
 ఉ॥ తామరసాప్తదీధితులుతప్తసువర్ణమయంబు లంచితా । యామ
 విశాలకర్ణములుదంచితగోళములైనవద్దజాండామితకోటులేలుకమ
 లాక్షుండుకొంచెపువత్తమైనమున్ । బ్రేమనొసంగుమానవునిబెద్ద
 యటంచుగణించునెప్పుడు॥ తే. గీ॥ ధనములేనట్టిభక్తుండుదళమొ
 సంగనిమ్మువిమలోదకమొసంగనిమ్ముదానఁదృప్తుడగుఁగానివిత్తం
 బుతెమ్మటంచు । బీడబెట్టుటకాశౌరి । బీడకాదు॥ చ॥ జలము
 లులేవెవిష్ణునికొసంగజలమ్ములభింపకుండినా । దళములులే
 వెభక్తివలెదానమువిష్ణునికింపునేయదు । జ్వలతరవిత్రముల్ గ
 లుగువాడిడుకొంచనరత్నభూషణమ్ములును దరిద్రుడిచ్చుదళముల్
 సరిగాఁగొనుభక్తుడైనచోన్॥ తే. గీ॥ భక్తివిరహితుఁడొసఁగిన
 భర్తకోటితృణముగాఁదలపోయును । దేవవిభుండుభక్తుడొసఁగినతృ
 ణమైనభర్తకోటి । కంటెనెక్కుడుగాఁజూచుఁగంసవైరి॥ సీ॥ బృం
 దావనములోనవిప్రంగనలొసంగుచలిదికూటికిగాదె । సంతసిల్లె
 గడిమితోడఁగుచేలుఁడిడిసట్టియడుకుల, ముష్టిగైకొనికాదె

మోదమందె | దండకాటవిలోనఁ ♦ దాపసుల్ సమకూర్పు, ఫలమూల
 ములఁ గాదె ♦ యెలమిఁ బొందె | భక్తితో శబరి యే ♦ ర్పఱచునుచ్చిష్ట
 ఫ, లమ్ములం గాదె యా ♦ స్థాద మొందె || తే. గీ॥ గుంతి పెట్టినపుల
 గంబు ♦ గొప్ప యేమి | వెల యగునె మోక్షలక్ష్మీకి ♦ విదురువిందు | వన
 జుగోచనునకు బీడ ♦ తనములేదు | తె మ్మనఁడు సొమ్ము భక్తుల ♦ సొమ్మ
 వాఁడు || సీ॥ లయఁ దప్పి నడిచి మో) ♦ లఁ బడుతన్నరుఁ జూచి, మొ
 క్కినాఁ డితఁ డంచు ♦ మోక్ష మొసఁగె | గుడిమట్టు గ్రద్దకై ♦ నడచు
 శ్వాసము గాంచి, వలగొనె నని ముక్తి ♦ ఫల మొసంగె | దనసుతుఁ
 శ్రేమఁ బి ♦ ల్పిన నజామిళుఁడు తన్, దలఁచె నంచును నిజ ♦ ధామ మొ
 సంగె | గల్లు ద్రావి నటించు ♦ భిల్లుండు తనయుత్స, వముఁ జేసె నని
 యప ♦ వర్గమొసంగె || తే. గీ॥ దమం మొనరించి చూర్ణహా ♦ స్తంబు
 వ్రాయువిప్పుఁ గని కోవెలకు గార ♦ వెట్టె ననుచుఁ | బరమపద మిచ్చె
 విష్ణుని ♦ కరుణ దెబ్బపఁదరమె పన్నగపతి కై న ♦ గురుని కై న || క॥ ఏ
 రీతి నై న విడువక | వారిజలోచనునిఁ గొల్పు ♦ వారి కగును గా | కూరక
 తిని కూర్చుండిన | వారల కెట్లగును మోక్ష ♦ వైభవము భువిన్ || క॥
 తాంబూల మన్నమును గును | మంబులు భక్త్యములు గంధ ♦ మాల్వ
 ఫలాదుల్ | జాంబూనదాంబరునకు ము | దంబున నిడ వచ్చు వరలఁ ♦
 దాఁ గొన వచ్చున్ || తే. గీ॥ వీని కన్యంబు లగునట్టి ♦ వానిలో న | బు
 ద్ధిపూర్వకముగ నై న ♦ బద్ధిపూర్వకముగ నై నఁ దృణం బై నఁ ♦ గంస
 వైరి | ధనము గైకొన్న నరకంబు ♦ తప్ప దెపుడు || క॥ హరికి మొదల
 భోగ్యములై | మరలన్ భోగ్యములు కాని ♦ మాల్వాదులు తా | నురు
 వుగఁ గొన మే లగుఁ దది | తరములు గైకొన్న నిరయ ♦ ధామము
 చేరున్ || తే. గీ॥ తా నొసంగిన దై నను ♦ దనశరీర | బాంధవు లొసం
 గునది యై నఁ ♦ బరు లొసంగు | నట్టి దై నను హరిధనం ♦ బాసనేయుఁ
 వానికి నిరయదేశ మా ♦ వాసమగును || మ॥ తనకుం జందనపుష్పభోజ్యము
 లమీఁదన్ వాంఛ వ ర్గించు వో | వనజాతాక్షున కాదియం దొసఁగి త ♦

ద్వస్త్రవృజం బెల్లఁ దాఁగొని భోగింపఁగ వచ్చు నట్టిమనుజున్ ♦ గోవిం
 దుఁ డాత్మీయలో । కనితాం తోజ్జ్వలసాధమండలగతుం ♦ గావించుఁ
 దధ్యంబుగన్॥ తే॥ గీ॥ అతిథి కిచ్చినఁ దనకు లే ♦ దనఁగ వచ్చు । నట్లు
 కాదు ముకుందున ♦ కర్పణంబు । నలుపునన్నాదులు. ప్రసాద ♦ సంజ్ఞ
 నొంది । యైహికాముష్మికసుఖంబు ♦ లాచరించు॥ చ॥ అతిథికిఁ బెట్టుకం
 తెను హు ♦ తాశనలోపల వేల్పుకంటె నాశ్రితుల కొసంగుకంటెఁ బి
 తృ ♦ సేవకుఁ గూర్చుటకంటె సర్ధికిం । బ్రతిదిన మిచ్చుకంటెను బ్ర ♦
 పల్ ఘటియించుటకంటె భక్తి నాచ్యుతునకు సర్పితం బయినసామ్య స
 హస్యగుణమృలం దగున్॥ ఉ॥ పాఱునిఁ జంపుకంటె గురు ♦ భామినిఁ
 బట్టుటకంటె వేదముల్ । దూఱుటకంటెఁ గాంచనము ♦ దొంగిలు
 కంటెను మద్యపానమున్ । గోరుటకంటె పాద్ధులను ♦ గూడి చరిం
 చుటకంటె దైత్యసం । హారకువిత్త మొక్కతృణ ♦ మైన హరించుట పా
 తకం బగున్॥ మ॥ స్థిర నెవ్వారికి హింసఁ జేసినను శా ♦ తిత్యంబు ను
 న్నుందులోఁ । బరమేశ్వరనముఖ్యకార్యముల లో ♦ పం బైనచోఁ దప్ప
 శ్రీ । హరికైంకర్య మొనర్చుభృత్యతతి కా ♦ యానంబు గావించి
 నన్ । దురితం బుత్కట మా నటంచు శ్రుతులం ♦ దుం గానఁగా
 నయ్యెడిన్॥ మ॥ అరవిందాక్షుని మూర్తిఁ జూచియును సా ♦ ప్తాం
 గంబు వర్జించుదు । ర్నరునిం బట్టి పరేతరాట్పటుభట ♦ వ్రాతం
 బు నిర్ఘాతని । ఘరకాలాయసదండపాతహతశీ ♦ ద్దుం జేసి దుర్గాం
 తవై । తరణీతప్తజలోజ్జ్వలజ్వలసజా ♦ తంబందు వైచక్షన్ వడిన్॥మ॥
 ధరణీదేవులు రాజు లద్యులును శూ ♦ ద్రశ్రేణి గోపాదినం । కరులున్
 భామలు యక్షకిన్నరదివో ♦ కస్సిద్ధసాధ్యాదు లం । దలు జాత్యర్హము
 నర్ణయోగ్యముగ శ్రీ ♦ దాశార్హుని భక్తిబం । ధురులై పూజ
 యొనర్ప వచ్చు ననుచున్ ♦ బోధించు శాస్త్రావళుల్॥ మ॥ జలజాతాక్ష
 ముఖేందుబింబవిగళ ♦ త్సెందర్యవారామృతో । జ్వలవారాశిని నేత్ర
 గోళముల ను ♦ త్సానంబుతోఁ గ్రోలుచుం । జలదచ్చచ్చవిచామరా

నివృత్తకరా ♦ బం బొప్ప సద్భక్తిసం । కలితుండై హరిఁ గొల్చు మర్త్య
 నకు మో ♦ శ్రీ లభించుం జూమి॥ మ॥ అతివేగం బతిమంద మత్య
 ధిరనం ♦ బత్యల్పనాదంబు సం । గతవర్ణం బగునట్లు పల్కక స్వర ♦
 గ్రామంబు వర్ణంబు లం । చితవృత్తిఁ దగ మంత్రముల్ పలుకుచున్ ♦
 జిత్తంబు కామాదివ । ర్జితమై యొప్పుగ భక్తితోడ హరిఁ బూ ♦ జలిప
 న్వలెన్ మానవుల్॥ చ॥ అవనితలంబు పంక మగు ♦ నట్లుజలంబులు
 వింప రాదు పా । త్రవితతి సంక్రమించి నిన ♦ దం బగునట్లునరింపఁ
 గూడ ద । న్యవచనముల్ వచింపఁ దగ ♦ దన్యమనీషయుఁ బూన రాదు
 మా । నవుఁడు మురారిపాదనలి ♦ నంబులు పూజ యొనర్చునత్తటిన్॥
 మ॥ మొదలఁగ్గ సాన మొనర్చి శుభ్రవసనం ♦ బుల్ గట్టి పాత్రంబుచే
 నుదకంబుల్ గొని దీపగంధఫలమూ ♦ లోత్కృష్టతాంబూలపు । వృద
 శాంగాదులు గూర్చి పట్టుకొని దీ ♦ వ్యధృక్తితో మానవుల్ । మదదం
 భాదులు లేక పూజ యొనరిం ♦ పంగాఁ దగున్ మాధవున్॥ ఉ॥ దుర్జ
 యకామలోభముఖ ♦ దుష్టవిరోధుల గెల్చి సత్యశౌ । ఛార్జనశాంతి
 దాంతిసము ♦ దంచితుండై యితరప్రసంగసం । నర్జితుండై మురాంత
 కని ♦ వాసముపాలికిఁ బోయి భక్తితో । నర్జునసారథిం గొలుచు ♦
 టర్జము మర్త్యున కెన్నిభంగులన్॥ తే॥ గీ॥ హరిని బూజింప సకలప ♦
 దార్థములును । సంభవింపనివేళను ♦ జలముచేత నైనఁ బూజింప వలె
 గాని ♦ మానరాదు । మానిన లభించుఁ బాపంబు ♦ మానవులకు॥
 తే॥ గీ॥ తనకు దొరకినవస్తువుల్ ♦ తగ నొసంగి । లేనివస్తువు లన్నియు ♦
 మానసమునఁ బూర్తి గావించి పిష్టునిఁ ♦ బూజసేయ । వలయు నద్దాన
 హరి సంత ♦ సిలు నిజంబు॥ ఉ॥ యకావనవంతుండైన మను ♦ జాధిపు
 చెంగట భృత్యునట్లు రో । పావలమానసోగ్రభుజ ♦ గాంతికమందగదుం
 డుఁబోలెఁ గ్రో । ధావృత మైనదంతికడ ♦ యంతవలెన్ మనుజుండు
 ద్రిమృతం గా వలె భక్తియున్ భయముఁ ♦ గల్గి ముకుందునిమందిరంబు
 నన్॥ తే॥ గీ॥ స్తనముఁ గుడుచుకుమారునిఁ ♦ దల్లిరీతిఁ । బ్రాణనాథుని

సత్పతి ♦ వ్రతవిధమున | రక్షియును భక్తియును గల్గి ♦ రామచంద్రు!
 నర్చన మొనర్ప వలయు మో ♦ యోర్థిజనుడు || క || సకలఫలదంబు లగు
 నై | దికకర్తములందు విష్ణు ♦ దేవార్చాపూ | జకుఁ దుల్య మైనకర్త ||
 బొకటియుఁ గనబడదు శాస్త్ర ♦ మూహించుతఱిన్ || మ || సకలజనాం
 తరంగముల ♦ సంతతమున్ వసియించియున్ మద | ర్చకనులభార్థ
 మర్చనయి ♦ సర్వజగంబుల నిండి యున్నమా | మకఘనమూర్తులం
 దొకటి ♦ మర్త్యుఁడు గొల్చిన సంతసెంతు నం | చకుటిలఁడై వచించె
 ను ము ♦ రారి యుద్ధిష్ఠిరుతో నెఱుంగవే || క || యావజ్జీవంబును రా |
 జీవాత్మునిపూజనంబు ♦ సేయునరునిపా | పావళు లెల్లఁ దొలంగును |
 శ్రీనైకుంతంబు చాలఁ ♦ జేరువగుఁ జూచి || తే.గీ || ఏనరుఁడు నిర్యమును
 రమా ♦ జానిపూజ | సలుపు చుండును వానికిఁ జన్మములును | దపము
 లును దానములును వే ♦ డములు కృచ్ఛ | ములును సంతతసంసిద్ధ ♦
 ములు గణింప || ఉ || కానఁగ రాదు రోగము వి ♦ ఖండితు లయ్యెద
 రెల్లచోరులున్ | మానవనాథు లెల్ల నయ ♦ మార్గము తప్పరు పావ
 ముల్ చెడున్ | వానలుఁ బంటలున్ గలుగు ♦ వారిజనాథనిపూజ
 శాస్త్రమా | గ్గానుగుణంబుగా సలుపు ♦ నట్టిజనంబులు గల్గుభూము
 లన్ || సీ || కమసీయనాసికా ♦ కర్ణకంఠకపోల, హస్తలోచనవద ♦ నాం
 ఘ్రివత్స | జానుజంఘోదరం ♦ బై నట్టికమలాక్షు, రమణీయదివ్యవి ♦
 గ్రహము మంచి | కాంచనంబున నైఁ ♦ గలభౌతమున నైనఁ, దుద
 దారువుననై న ♦ ముదము తోడఁ | గావించి శాస్త్రోక్త ♦ గతి నొక్కచో
 నిల్చి, ప్రత్యహంబును వాని ♦ పాదయుగము || తే.గీ || దలఁచుచును
 బూజసేయుచు ♦ దండములు ఘటించుచును సన్నతులనొన ♦ రించు
 చును ద | దేకపరతంత్రుడై భక్తి ♦ యెసఁగువాని | కచ్యుతునిలో
 కము స్వకీయ ♦ మైవెలుంగు || చ || వలదు యమంబు తన్నియము ♦ వర్గ
 ము ప్రాణమనోనిరోధముల్ | వలదు దృఢాసనంబులు ప్ర ♦ వర్తిత
 ఘోరతరవ్రతంబులున్ | వలదు మదీయవిగ్రహము ♦ వారక పూజ

యొనర్చునీకు ము! క్షిలనఁ గూర్తు నంచు మును ♦ దెల్పెను మాధవుఁ
 డంబరీఘతోఁ ॥ క ॥ యోగాభ్యాసమునందు వి । రాగము గలవాఁడు
 ముక్తి ♦ రమణీమణితో । భోగించుట కర్చాపూ । జాగతి దప్పంగ
 నొండు ♦ సాధన మేదీ॥ సీ ॥ జ్ఞానరూపముకంటె ♦ సౌలభ్యగమ్యమై,
 పరరూప మొప్పుఁ ద ♦ త్వరముకంటె । పూహంబు సులభంబు ♦
 పూహంబుకంటెను, విభవంబు మేలు త ♦ ద్విభవమునకు । నధిక
 మంతర్యామి ♦ యంతకంటెను స్వయం, వ్యక్తార్చ మేల్ స్వయం ♦
 వ్యక్తమునకు । దైవార్చ సుకరంబు ♦ దైవార్చకంటెను, పైద్ధంబు లగ్గు
 త ♦ తైస్థమునకు ॥ తే.గీ॥ జారుపార్చయె వరము తత్పైరుపార్చ
 లందుఁ దాను బ్రతిష్ఠించి ♦ నట్టివిష్ణు । విగ్రహము తోడ నెవ్వయు ♦
 వెలకు రా వ । టంచు శాస్త్రము లైకకం ♦ ర్యమునఁబలికె॥శా॥ సాల
 గ్రామమునందు నిత్యముగఁ దా ♦ సాన్నిధ్యముఁ జేసి ల । స్త్రీలోలుండు
 వసించి యుండుటను ద ♦ త్వేవార్చనధ్యానదా॥స్యాలాపస్తుతివందనశ్రవణ
 సభ్యాదుల్ జనున్ మోక్షభా॥మాలోలాచ్చకటాక్షపాత్రు నొనరిం ♦
 పన్ బూని యుండున్ జుమి ॥శా॥ సాలగ్రామమునందుఁ జక్రధరపూ ♦
 జల్ చేయుమర్త్యాభి కిం । కేలా యజ్ఞము దానమున్ దపము ల ♦ స్త్రీ
 శుండు తద్దాస్యసం॥శీలుం జేర్చు స్వకీయపట్టనగతా ♦ క్షీణస్వజాగ్రస్ఫర ।
 ద్వాస్యలోలాంబరజాతవాతయుతభా ♦ స్వద్రత్నసాధంబులన్ ॥ శా ॥
 తమ్మున్ గొల్చినవారిపాపములు వి ♦ ధ్వంసంబు గావించుచున్ । నెమ్మిం
 జూచినవారిబంధనములన్ ♦ నిత్యంబు భేదించుచున్ । సామ్మల్ గోరిన
 ధర్మ మాసపడినన్ ♦ భోగంబు యోగంబు మో । క్షమ్ముల్ గోరిన
 గూర్చుచుం దనరు భా ♦ స్వగ్గండకీరత్నముల్ ॥తే.గీ॥ గండకీరత్నములను
 లో ♦ కంబు లెల్ల । నుండు విపున కవి దాన ♦ మొనఁగువాఁడు । సకల
 విశ్వంబు దానం బొ ♦ సంగుఫలముఁ । బొందు ననుచును శాస్త్రంబు
 పూని చెప్పె ॥మ॥ ముద మొప్పన్ హరిమూర్తి యేగృహములంబూ
 జాదులంబొందుఁద । త్సదనంబే కురుభూమి కాశి గయ కే ♦ దారంబు

సింహాద్రియున్ బదరీకాననముం బ్రయాగమును శ్రీభద్రాద్రియున్ గం
డకీ హృదమున్ హస్తినగంబు పుష్కరిణి శ్రీరంగంబు సుమ్రే
న్నగఁగఁ || క || సాలగ్రామశిలాగహి | తాలయ మపవిత్ర మగుటనచ
టికి బిత్తుడే | వాళులు చేరరు విను బేతాళములుండెడి శ్మశానధర
ణియది సుమీచ|| చ || కరమున ముట్టినన్ విననంగన్నులఁ జూచినఁగాఁగి
లించినన్ | స్మరణ మొనర్చినన్ వినుతి సల్పిన వందన మాచరించి
నన్ | విరులను బూజఁ జేసినను వేడుక వేడిన మర్త్యకోటికిన్ హరి
పురి గండకీమణి దయన్ సమకూర్చు నుతింప శక్యమే || క || పితృదేవా
త్తిధిపూజలు | వ్రతములు దానములు యాగ వైభవములు నం | చిత
సాలగ్రామాంతిక | కృతము లగుచు శతగుణములఁ గీర్తింపఁబడు ||
క || కావున నర్చాకృతి యగు | శ్రీవనితానాథుచెంత శ్రీమూర్తులు
పె | క్షేవిధమున నైన నిడం | గా వలయుఁ బ్రతిష్ఠనేయు భునుఁడు
ముదమునన్ || క || రాజీవాక్షు యథావిధిఁ | బూజింపక మోహము
నను భుజియించు నరుం | దోజ నిరయంబు లెల్లను | భోజన మొన
రించి పిదపఁ బోత్రి యగుఁ జూచి || క || అనివేదితాన్నభోజన | ము ని
వేదితవర్జనంబు భువి గూడదు వి | వ్లునిసుప్రసాదభోజన | మున నుపవా
సఫల మొందుఁ బుంస్త్రీతతులున్ || చ || హరికి నివేదితం బగువఁ | రా
న్నము భక్షణ మాచరించినన్ | నరునకు సంభవించును ది సంబును
దీగము లాడుపుణ్యమున్ | ధరణితలంబు సర్వమును దాన మొసంగుఫ
లంబు దక్షిణాభరితసమస్తయజ్ఞములు పాయక చేసినవానిసద్గతుల్ ||
చ || శతధృతిశర్వశక్రముఖ సర్వసుపర్వులు దైత్యజిన్నివే | దితవిమ
లాన్న మాసపడి ధీరత నిల్తురు దేవతార్చనారతునిగృహంగణంబున
ని రంతర మట్టిమహాప్రసాద ము | న్నతగతితో భుజించెడిజ సమ్ముల
కున్ హరిలోక మబ్రిమే || చ || ప్రతికబళంబు మాధవునిఁ బల్కి భుజించు
టకంటె భూసుర | ప్రతికి మున్ను పెట్టి పిద పఁ భుజియించుటకంటె
నిత్యస | త్కృతువుల నేనిటిన్ సలిపి తత్పరమందు భుజించుకంటె న |

చ్యుతునిప్రసాదముం దినుట * యోగ్యతరంబు మనుష్యకోటికిన్ || మ||
 అరవిందాక్షనివేదితాన్నమున దే * వారాధనంబున్ ధరా | మరసంపూ
 జనముల్ పితృక్రియలు హో * మంబుల్ దగం జేయుచో | బరిశుద్ధిన్
 దసరారుఁ గాని మలిస * ప్రాయాప్రసాదంబు లే | వరుసం బెట్టుట కూడ
 దట్టిజనులన్ * వంచించు దైవం బిలక || చ || మురహరబింబవర్జితశ *
 మున్నతగేహము రుద్రభూమి నా | వఱలును దత్కథారహిత * వాక్కు
 లు ఘూకరుతోపమానముల్ | ఖరరిపుదాస్యశూన్య లగు * కర్తర
 తుల్ నడపీనుగుల్ ధరక | హరి కనివేదితం బయిన * యన్నము దా
 విష మాఁ దలంపఁగక || తే.గీ || రామపదభక్తి లేనట్టి బ్రాహ్మణాదిజనులకు
 నివేదితాన్న మొ * సంగఁ గూడ | దజ్ఞుడై యిచ్చినను బ్రసా * దాన్న
 భోక్త | పాతకం బెల్ల దాతను * బట్టుకొనును || తే.గీ || సాత్త్వికాహార
 ములచేత * సత్త్వవృద్ధి | రాజసాహారముల రజః * ప్రబలతయును | దా
 మసాహారములచే ద * మోమహత్త్వ | మగుట సనివేదితము తినఁ *
 దగదు జనుఁడు || క || హరిభక్తి లేనిమనుజుఁడు | హరినై వేద్యంబు దినుట *
 యట్టిజడునకున్ | హరిభక్తుఁడొసంగుటయును | దురితాస్పద మనుచుఁ
 జెప్ప * దురు శాస్త్రజ్ఞుల్ || క || భగవత్ప్రసాదనిందకుఁడగుదుర్జనునోటఁ
 గీట * కాదులు పడు భ | క్తిగర్హితుఁ డగుచు దానిన్ | మగుడ భుజించు
 టయె మాను * మందై యొప్పన్ || క || హరిపాదాంబుజతీర్థము | శిర
 మున ధరియించువాఁడు * శివునకు సరియై | సురమునిగణములు పొగ
 డఁగఁ | బరమపదంబునకు నేగుఁ * బరమేశుదయన్ || తే.గీ || సకలతీర్థోదక
 ముల నా * శంబు గాని | ఘోరతాపత్రయాగ్ని చల్లాలుఁ దత్త్వ | ణంబె
 శ్రీహరిపాదతీ * ర్థంబు మూలి | భాగమునఁ జల్లుకొన్నట్టి * భక్తతతికి ||
 ఉ || ఏమిట గంగ కింత మహా * నీయత గల్గెను శంకరుండు తా | నేమి
 టి మూలిపై నిడి మ * హేశుఁ డనం దనరాఁడె దస్కరుం | డేమిటి
 గ్రోలి మోక్షమున * కేగి సుఖస్థితి నుండె నట్టిశ్రీ | రామపదాబ్జతీర్థ
 ములు * ద్రావిన నేగతి నిల్చుఁ బాపముల్ || తే.గీ || ప్రాతపాదోదకము

కంటెఁ ♦ భావనంబు కొత్తపాదోదకం బంట ♦ రిత్త గాదు! చోరుఁ డజ్జ
త నిది గొని ♦ శౌరిఁ జెందె । గంగలో మీల కపవర్గఁగమన మేది॥నీ॥
భవభయామోఘాస్త్ర ♦ పటలంబుల కభేద్య, భవ్యకంకటము శ్రీ ♦ పా
దజలము । అజ్ఞానసంఘగా ♦ ధాంధకారములకు, భానుబింబంబు శ్రీ ♦
పాదజలము । కలుషసంఘాతమే ♦ ఘవాతములకుఁ బ్రభంజనద్రఢిమ
శ్రీ ♦ పాదజలము । దంభలోభక్రోధ ♦ దందనూకాళికిఁ, బక్షిరాష్ట్రము
శ్రీ ♦ పాదజలము॥దే.గీ॥సంచితాగామికర్తృభా ♦ స్వద్గజేంద్ర । పంక్తికి మృ
గేంద్రరవము శ్రీ ♦ పాదజలము । తలఁచినను మాళిఁ బూనినఁ ద్రావి
నను స్పృ । శించినను ముక్తుల నొనర్చుఁబంచజనుల॥మ॥ హరిపాదాం
బుమహత్వ మెన్నఁగ నుప ♦ ర్వాచార్యుఁడున్ శేషుఁడున్ । సరసీజా
సనుఁ డైనఁ జాల రిఁక నా ♦ శక్యంబె వల్లింపఁ దాద్యరతీర్థంబులు గో
లుపట్టిజనుఁ డి ♦ ధాత్రీస్థలిన్ మాతృబం । ధురవక్షోరుహకుంభసంభృ
తలస ♦ ద్దుగ్ధంబులఁ ద్రావునే॥క॥ శ్రుతులు పురాణంబులు సం । హిత
లున్ స్మృతులును వచించె ♦ శ్రీశాంఘిజలం । బలిపావనంబు గంగా
దితీర్థములకంటె నంచు ♦ దీనిఁ దెలియుఁడీ॥క॥హరిమూర్తికడకుఁ జని త
చ్చరణజలము గొనుట యోగ్య ♦ సరణి యగున్ రు । గుభిరతుఁడగువేశ
డనమం । దిరమునకున్ హితులచేతఁ ♦ దెప్పింపఁ దగున్॥ శా॥ గోకర్ణా
కృతిగాఁగఁ బాణితలమున్ ♦ గుంచించి దేవార్చకుల్ । వీరకం దెచ్చిన
తీర్థరాజమును స ♦ ద్విద్యాప్రదం బంచు ను । తేనెకం బొప్ప నుతించు
చుం బృథివిపై ♦ శీర్ణంబు గాకుండల । క్షీకాంతాస్యముఁ జూచుచున్
జనుఁడు భ ♦ క్తిన్ దానిఁ గోలం దగు॥తే.గీ॥చందనంబును దీర్ఘప్ర ♦
సాదములును । గునుమములు తులసియు శత ♦ గోపమును ము । కుందుద
య యని నమ్మిఁడై ♦ కొనఁగవలయు । విష్ణుపూజన మొనరించు ♦ విబు
ధవరుఁడు ॥నీ॥ వర్ణాశ్రమాచార ♦ వర్తనంబులను జ్యోతి, తిష్టోమచయ
నవి ♦ శిష్టయజ్ఞాకర్తృంబులను రత్న ♦ కాంచనతలభూమి, కన్యకాహ
యదంతి ♦ ధాన్యముఖ్య । దానంబులను దీర్ఘ ♦ తపముల నారామ, కూప

తటాకని ♦ తే'పణముల । సత్తప్రపాదిక ♦ సంధానములఁ బితృ'దేవతా
 చార్యభూ ♦ దేవగోస ॥ తే. గీ ॥ పర్యలను దీర్ఘయాత్రల ♦ బ్రహ్మచర్య
 ముల జపంబుల నుపవాస ♦ ములను బద్ధ । నాభునకుఁ జేయు నారాధ ♦
 నమ్మ లంగ । పూజ యగుఁ గాని యన్యుల ♦ పూజ గాదు ॥ తే. గీ ॥ సోప
 కరణౌపరమికని ♦ రుపకరణము । లనెడిసత్కర్తములు మాధ ♦ వాత్స
 నములె । యగుట తథ్యమె కాని మా ♦ ధ్యమికనిష్ఠ । తప్పి శరణార్థి
 పూజింపఁ ♦ దగదు హరిని ॥ తే. గీ ॥ విష్ణుభక్తి లేక ♦ వేదశాస్త్రంబులు చదు
 వుకొన్నవిప్ర ♦ జనునికంటె । శౌరిభక్తి గల్గు ♦ చండాలుఁ డైనఁ బవి
 త్రుఁ డనుచు నెల్ల ♦ విబుధు లంద్రు ॥ తే. గీ ॥ సుకృతముల ముక్తి గల్గుట ♦
 శ్రుతి వచించు । దానిభావంబు యోగప ♦ దంబు చెప్పఁటని ప్రప
 న్నంబు దెలిసి పు ♦ ణ్యాఘవర్జితాధ్వమున సంచరించు ట ♦ ర్హంబు
 సుమ్ముక ॥ వనజాక్షుమందిరం బను దినము చుడిచి నీరుచల్లి ♦ దీపితమగున ।
 ట్లీనరించువానిపుణ్యం । బనంత మాబ్రహ్మ కై న ♦ నలవియె తెలుపన్ ॥
 క ॥ దీపప్రదానపుణ్యము । రూపింపఁదరంబు గాదు ♦ రూఢి మెఱసి యు
 ద్దీపితుఁ డగుమాంధాత్మమహీపతికథవలన దీని ♦ నెఱుంగంగఁ దగున్ ॥
 ప ॥ అనిన విని యాదవుండు తత్కథాప్రకారం బెఱింగింపు మనిన జగ
 ద్గురుం డిట్లనియె ॥ నీ తనగురుం డగువని ♦ స్థునిఁ గాంచి మాంధాత,
 యేను బూర్వంబునం ♦ దేమి నోచుకతన నీయైశ్వర్య ♦ మతుల తేజము
 నిట్టి, వనితయు దొరకె నె ♦ వ్వరము మేము తెలుపు మంచును వేడఁ ♦
 దెలిసి యాతఁడు నీవు, తొంటిజన్మమున శూ ♦ ద్రుఁడవు ఘోర! పాప
 ముల్ చేసిన ♦ బాంధవుల్ వెలిఁ బెట్టి, రపుడు భార్యయు నీవు ♦ నచట
 వాసి ॥ తే. గీ ॥ యొకపురంబున హరిగేహ ♦ మున్ననచటికరిగి సమ్యక్జ్ఞా
 భ్యక్ష ♦ ణాదికములు । సేయుచును దుది ముట్ట వ ♦ సింది నందు । వ
 లన మీ కయ్యె నిట్టియైశ్వర్యగరిమ ॥ తే. గీ ॥ విష్ణుకడ నున్న దీపంబు ♦
 వెలుగ కున్నఁ । బయ్యెదచెఱంగు చింపి యీ ♦ పడఁతి వర్తి । వైవ
 భోజనతైలంబు ♦ నీవు పోసి । తందుచే నిట్టి తేజంబు ♦ లయ్యె మీకు ॥

శా॥ మీ॥ ర చ్చో వసియించుకాలమున సా॥ మింజూడఁగాఁ గోరి సా॥ వీర
 త్తైరమణుండు తత్సతులు తీ॥ విం జేరఁగా వారిఁ గ॥ న్నారం జూచినమీ
 మనంబులు సమ॥ కై॥ శ్వర్యముల్ గోరుటం । బారం బింతయు లేని
 సంపదలు సం॥ ప్రా॥ ప్తించె మీకి॥ త్తతీ॥ తే॥ గీ॥ కమలనాభునిభజియిం
 చు॥ కాలమందుఁ । గోర్కి పుట్టుట మీ కిట్టి॥ గొప్పవిభవ । మయ్యె
 గోరనిచో మోక్ష॥ మపుడె కల్లు॥ ననుచుఁ దెప్పె నటంచు రా॥ మాను
 జుండు ॥ వ॥ మఱియు నిట్లనియె॥ సీ॥ కర్పూరమిశ్ర॥ స॥ ద్గంధబంధుర
 హరి, చందనంబున విరా॥ జత్సరోజ॥ చంపకమల్లికా॥ చామంతికాదిపు,
 ష్పములను దులసీద॥ శముల భవ్య॥ వస్త్రభూషణధూప॥ వైభవముల
 దీపి, కానీకముల మధు॥ రాన్నపాన । నై వేద్యములఁ బతా॥ కావళీ
 మండప, ప్రాకారగోపుర॥ వాతములను॥ తే॥ గీ॥ నిఖిలధనములఁ దాం
 బూల॥ నృ॥ తగీత॥ తూర్యవాద్యాదులను ఘృ॥ శ॥ దుగ్ధఫలర॥ సాభిషే
 చనములఁ బయో॥ జాతుఁగొల్పు॥ జనుల ద్రవిణంబు సుమ్ము మో॥
 త్తమ్ము నమ్ము॥ చ॥ హరికి నఖండదీపము స॥ మర్పణ మేర్పడఁ జేయు
 పుణ్యులున్ । హరిగృహమందు గంధసహి॥ తాంబువు లింపుగఁ జల్లు
 మాసపుల్ । హరికిఁ బ్రదక్షిణంబు సము॥ దంచితథ॥ క్తి నొనర్చుధార్తి
 కుల్ । హరిపురసీమకుం బిత్మగ॥ గావళితో॥ జని యుండు రచ్చటన్॥ ఉ॥
 ఆర్తుల నెల్లఁ బాపు దురి॥ తాళులఁ ద్రుంచు సమస్తపుణ్యసం॥ పూర్తి
 యొనర్చు జక్రధరు॥ భూరికృపామహిమంబుఁ జేర్చు స॥ ద్వర్తిమధూ
 కతైలతిల॥ తైలసగుగ్గులుగోఘృతోజ్జ్వల॥ త్కార్తికమాసవిష్ణుగృహ॥
 కల్పితదీప మటండు॥ పండితుల్॥ తే॥ గీ॥ హరిగృహంబున సుధఁ గొల్పు॥
 నతఁడు క్రొత్త॥ పనులు చిత్తరువులు సేయు॥ జనుఁడు జీర్ణ॥ గృహము ని
 ల్పినమనుజుండు॥ శ్రీనివాసు॥ వేళ్ళమున నుండు నిజపితృ॥ వితతితో
 డే॥ తే॥ గీ॥ హరికి సాష్టాంగ మొనరించు॥ నపుడువాని॥ పాతకంబులు
 భూమిపైఁ॥ బడును మరల॥ జనునితో॥ నవి లేవఁగాఁ॥ జాల వనుచు॥
 నారదుండు సంయములకుఁ జె॥ న్నారఁ జెప్పె॥ తే॥ గీ॥ హరికి వందన

మొనరించు ♦ నతఁడు మోక్షుఁడు | దశ వహించు దశాశ్వమే ♦ ధము లొస
 గు | నతఁడు మరల జనించు న ♦ ట్లగుట వీని | తారతమ్యంబు మదిలో
 నఁ ♦ దలఁప రయ్యు || క || వనజాక్షునకున్ వందన | మొనరించినవాని
 శేను ♦ నొనరించెద వం | దన మని జముండు ముద్గలమునివద్యనితోడఁ
 బల్కె ♦ మును సద్భక్తిన్ || క || సాయంప్రాతఃకాలము | లాయతనసమేత
 ముగ ము ♦ రానికి మనుజుల్ | సేయుప్రదక్షిణములు యజ్ఞాయతశతఫ
 లకరంబు ♦ లఁడు) మహాత్ముల్ || క || బలిదానోత్సవవేళల | జలజాక్షుప
 ఁక్షిణంబు ♦ సలుపుజనులకున్ | గలుగుం బ్రతిపదమున నుజ్జ్వలహయమే
 శఫల మనుచు ♦ శాస్త్రము చెప్పెన్ || క || హరిమందిరంబు చుట్టునుదిగు
 గుటచే భూమిచుట్టు ♦ దిరుగుఫలము చా | నరుల కగు సంచుబలికెను |
 నరసింహపురాణ మబ్జ ♦ నాభుఁ దెలుపుచున్ || తే. గీ || అర్థవాదంబు లే
 కుండ ♦ సనఘు లార | దేవునిమొగంబుఁ జూచుచుఁ ♦ దెలుపువాడఁడహ
 కికి సద్భక్తి ముహూర్తంబు ♦ దిరుగు నతఁడు | మఱి జనింపఁడు సుండు భూ ♦
 మండలమున || వ || ఆసనంబును నావాహనంబును బాద్యంబును సర్ఫం
 బును నాచమనంబును బాదుకాసమర్పణంబును దంతధావనంబును దై
 లవిలేపనంబును సముద్వర్తనంబును గంధామలకప్రదానంబును దో
 యాభిషేచనంబును మూర్తిధానంబును దడియొత్తుటయు వస్త్రయు
 గ్గంబును యజ్ఞోపవీతంబును గంధవిలేపనంబును భూషణంబును బు
 ష్పంబును సంజనంబును దర్పణదర్శనంబును భూపంబును దీపంబును
 బుష్పదామంబును నైవేద్యంబును దాంబూలంబును మంత్రోపుష్పంబును
 దర్పణంబును స్తుతియును ధ్వజంబును జామరంబును ఛత్రంబును వా
 హనంబును సనుద్వాత్రింశదుపచారంబులనైనను షోడశోపచారంబుల
 నైనను బంచోపచారంబులనైనను నిగమనపడి భట్టరుపడులయం
 దొక్కవిధంబున గృహార్చారాధనంబు గావింప వలయు నని తత్ప్రకా
 రంబు లుపదేశించి మఱియు నిట్లనియె || క || త్రైవిర్ణికులకుఁ దక్క
 మాతేవర్ణమువారలును స్వ ♦ గృహమున హరిపూ | జావిధులు చేయఁ

గూడదు. దేవశే మందఱికిఁ గొలువఁ దెచ్చునై యుండున్॥ క॥ తా నె
 వ్వఁడైన నెవ్వతె. యైనన్ గ్రామార్చ యగుము ♦ రారి సశుచి తాఁ
 గాని సమయమున సామ । ధ్యానుగుణంబుగను జేయ ♦ నగు సర్పన
 ముల్॥ శా॥ ప్రాతఃకాలమునందు శౌచము ముఖ ♦ ప్రత్యక్షనం బైనత
 త్వాతన్ స్నానముఁ జేసి శుభ్రితరవ ♦ స్త్రంబుల్ తగం గట్టి కం । జా
 తాతావళు లూర్ధ్వపుండ్రీములు ని ♦ చ్చుం దిద్ది నిత్యక్రియాజాతంబుల్
 గడతేర్చి భక్తియుతుండై ♦ శౌరిన్ మదిం బూనుచున్॥ మ॥ ఘలముల్
 పువ్వులు మూలముల్ చెఱకులుం ♦ బాసీయతాంబూలముల్ । జలముల్
 దక్షిణ దీపికార్హరసముల్ ♦ సాంబ్రాణి కర్పూరములను నీపత్రిములున్
 సుగంధములు న ♦ న్యూనంబుగాఁగొంచు శ్రీ । జలజాతాక్షునిపూజకుం
 జన వలెన్ ♦ సంతోషసంయుక్తుండై॥ తే. గీ॥ ఎంత శృంగారముగ భ
 క్తుఁ ♦ డేగుదెంచునంత సంతోష మొందు దై ♦ త్యాంతకుండుగాన
 మనుజుండు తనయింటఁ ♦ గలిగె నేనిభూషణాదులు ధరియించి ♦ పోవ
 మేలు॥క॥ జనుఁ డీపదార్థములలోఁ । దనకు లభించినవి గొంచు ♦ దనుజు
 రిగృహం । బున కేగి గోపురాంతిక । మునఁ గరపాదంబు నీర ♦ మునఁ
 గడుగఁ దగున్॥ క॥ శుద్ధాచమనముఁ జేసి స । మిద్ధగతిన్ లోని కరిగి ♦
 శ్రీశుపదములన్ । బద్ధహృదయాబ్జుండై యనిరుద్ధునిఁ గని వందనము
 న ♦ రుడు సేయఁ దగున్॥ క॥ పక్షిన్రున కామిందఁ బ్రదక్షిణముల్
 వందనంబు ♦ తగఁ జేసి నరుండతయ మగునద్భక్తినివీక్షించి సమర్ప
 నములు ♦ వే చేయఁ దగున్॥ క॥ శుద్ధ మగుహరిగృహమ్మున । కిద్ధగతిఁ
 బ్రదక్షిణంబు ♦ లెన్నేనియుఁ దత్పద్ధతిఁ గలజంతువులకు । విద్ధత గాకుం
 డ సూక్త ♦ విధిఁ జేయ వలెన్॥ క॥ పరివారదేవతామందిరముల కవ్వే
 శఁ జాట్టు ♦ దిరుగుచుల క్షీవరకృప మా కొసఁగుం డనిపరిచర్య లాన
 ర్ప వలయు♦భక్తియుతుండై॥ క॥ ముందుగఁ బ్రదక్షిణం బీ చందంబునఁ
 జేసి భక్తి ♦ సహితుండై యిం । పొందఁగ దక్షిణసరణిన్ । మందరధరు
 మందిరంబు ♦ మఱి చొర వలయున్॥ క॥ పక్షింద్రీవాహునెడుటన్ । దక్షి

ణముగ నిలిచి తా ను ♦ దబ్బుఖండై సం । రతీంపు మనుచు వందన ।
 మత్తీణప్రాధికేయ ♦ నగుఁ దొలుదొల్తన్ ॥ క॥ ఈరీతిన్ వేడ్క సమ
 స్కారం బొనరించి భక్తి ♦ సహితుండై శ్రీ । నారాయణు వినుతించి
 యు । దారగతిన్ మనమునందు ♦ ధ్యానించి తగన్ ॥ క॥ ఆచమనము సం
 కల్పం । బాచరితము వైనపిదప ♦ హరిగేహము సం । కోచింపక తుడుకు
 వలెన్ । నీచత యది యనెడువాడు ♦ నింహ్యఁడు సుమ్మి ॥ క॥ ద్వయ
 మంత్రము పఠియించుచు । రయమున గంధోదకములు ♦ రాజీవాక్షౌల
 యమందుఁ జల్లి యలుకవలయు సచ్చో నపుడు పరిమళద్రవ్యములన్ ॥
 క॥ ఓర్చి కరయుగము మును దా । గూర్చు జలమ్ములను గడిగి ♦
 కొని మోదముతో నర్చకముఖమున మాధవు నర్చింపఁగ వలయుఁ దొ
 లుత ♦ సర్వ మొసఁగుచున్ ॥ క॥ ఆద్యంతవిరహితున కన । వద్యావయ
 వునకు దేవ ♦ వల్లభనుతసంపద్యుతునకు శ్రీపతికిం బాద్య మొసఁగ వ
 లయుఁ బిదప ♦ భక్తి దలిర్పన్ ॥ క॥ ఆచరితాజాండునకు స । మీచీనగు
 ణాన్వితున క ♦ మేయునకున స ద్రిచీనరూపవంతున । కాచమనంబొసఁగ
 వలయు ♦ నతులితభక్తన్ ॥ క॥ నందకధరునకుఁ గరధృత । మందరశైలు
 నకు దేవ ♦ మార్తాండునకున్ । గుండసమచ్ఛవి గలశ్రీ । చందన మర్చింప
 వలయు ♦ సమధికభక్తిన్ ॥ క॥ అసమశరవిసరసుసదృశ । లసదాకారునకు
 గోపలలనాజనదృక్ప్రసవార్చనారతునకుం గుసుమం బర్చింప వలయుఁ
 గోవిదుడు తగన్ ॥ క॥ గోపవధూకుచకుంభ । ప్రాపితకర్పూరగంధ ♦ బం
 ధురహరినీలోపమవిగ్రహునకుఁ దగ । దీపము లర్చింప వలెను ♦ ధీయు
 తుఁ డగుచున్ ॥ క॥ పుష్పశరజనకు నాగమ । నిష్పాదితసుగుణనివవహు
 నిర్జితదనుజున్ । నిష్పక్షపాతు విష్ణునిబుష్పంబులఁ దులసిచేత ♦ బూజిం
 పఁ దగున్ ॥ క॥ గంధయుతమ్ములు తేజో । బంధురములు మృదువు లై స
 బహుశనుమములన్ । సింధురరక్షకుని దయా । సింధుని సద్భక్తి బూజ
 సేయవలెఁ జూచి ॥ క॥ ఇరువదినాల్గును వేయును మఱి నూనె న్నిదియు
 నామ ♦ మంత్రంబులు శ్రీ । ధరునకుఁ గలవు చతుర్థి । ధరితములు సమ

పదాంతః భవ్యము లగుచున్ శా॥ నామంబుల్ సమవృత్తిఁ బల్కుచు
 జగఁ న్నాథాన్యబింబంబుపైఁ బ్రేమంజూపులు నిల్పి హారసుర దోగ్ధి
 హీరకర్పూరవా॥ గ్భామాసోమసమచ్ఛవిం దనరుదీఁ వ్యచ్ఛామరంబూ
 ని శ్రీ॥ రామస్వామికిఁ బూజ చేయవలె జాఁ గ్రద్వృత్తితో భక్తితోన్॥
 తనయింట నైన దేవళ॥ మున నైనన్ విష్ణుదేవుఁ బూజించుతఱిన్
 జనుఁడు నిలిచి యుండ స్వలెఁజన దొగిఁ గూర్చుండుటయును శయనించు
 టయున్॥ క॥ కోమలతులసీకుసుమ । స్తోమముచే జేయుపూజ ఁ తుది
 దాకను శ్రీ॥ తామరసాక్షునిముందరఁ । జామర మర్పించుచుండఁ
 జను భక్తిమెయిన్॥ క॥ చాపోతదివ్యశర । వ్యాపారత్రుటితలవణఁ
 నారాళిమహా॥ టోపునకు రావణారికి । ధూపము లర్పింప వలె బు
 ధుఁడు మోదమునన్॥ క॥ విద్యాస్వరూపునకు నన । వద్యనకుఁ బరా
 త్పరునకు ఁ వైకుంఠునకున్ । సద్యస్సంభవముల నై॥ వేద్యం బొనరింప
 వలయు ఁ విబుధుం డెలమిన్॥ క॥ సారసభవశర్వసునా । సీరముఖామ
 రకిరీట ఁ సీమామణిమ । జీర్ణరాజితపదయుగునకు । నీరాజన మొసంగ
 వలయు ఁ నిండు మనముతోన్॥ క॥ అంబుదనీలశరీరున । కంబుజమిత్రా
 భునకు ని ఁ శాటహరునకున్ । జాంబూనదాంబరునకున్ । దాంబూల
 మొసంగ వలె ము ఁ దం బలరారన్॥ క॥ రాక్షససేనామర్దన । దక్షు
 నకు శంఖచక్ర ఁ ధరునకు లోకాధ్యక్షునకు స్వశక్త్యనుగుణ॥ దక్షి
 ã మనుజుం డొసంగఁ ఁ దగు వేడుకతోన్॥ మ॥ సకలాఘౌఘహరంబు
 కృచ్ఛ్చనిభమున్ ఁ జాంద్రాయణప్రాయ మ । ర్భకదత్తంబు సమస్తరోగ
 హరమున్ ఁ సంసారసంతాపభం । జకమున్ వేదదుతంబు పావనము
 మో ఁ తుప్రాపకం బంచు న । మ్మితో శ్రీహరిపాదతీర్థము బుధుల్ ఁ
 మెచ్చుం గొనంగా వలెన్॥ క॥ కాంచనమయచేలునకుఁ బ్ర । పంచగు
 రున కొనఁగునట్టి ఁ పంచామృతముల్ । పంచజనుఁ డధికభక్తిని మంచి
 తుండై క్రోల వలెను ఁ హస్తముతోడన్॥ క॥ శర్మకరము మణిగణ
 యుత । భర్తాభరణాధికప్ర ఁ భాయత మనుచుం గూర్కిన్ శ్రీనారా

యణు | నిర్మల్యము చాల్పవలె న ♦ నిందితభక్తిన్ || క || రక్షితగజే
 ద్రునకు నతి | దక్షునకున్ శౌరి కర్పి ♦ తం బగుతులసీ | వృక్షదళము
 వేడుకతో భక్షింపంగ వలయు విష్ణుభవనములోనన్ || క || అసదృశకర
 ణాసహితుం | డసమానాధికుఁడు దేన ♦ తారాధ్యుఁడు పా | ర్థసఖుఁ
 డగునారాయణు | ప్రసాదము గొనంగ వలయు ♦ భక్తిసహితుఁడై
 డే || దండితకంసదైత్యునకు ♦ దైవవరేణ్యునకున్ మణిప్రభా | మండి
 కుండలద్వయన ♦ మన్వితకర్ణునకున్ మహేశ్వరా | ఖండలముఖ్యు
 వనుత ♦ కర్ణునకున్ దురితాంధకారమా | ర్తాండునకున్ ముకుందునకు
 దండముఁ బెట్ట వలె న్నుదంబునన్ || క || కరము లురమ్మును భుజములు
 చరణములు లలాటమును వె ♦ సన్ ధర దగులన్ | నరుఁడు హరి
 సాష్టాంగం | బురుతరసద్భక్తిఁ జేయు ♦ టుచిత మగుఁ జూమి || క
 పూజావసానమున సం | భోజాక్షున కెదుట నిలిచి ♦ ముకుళితహస్త
 డై జనుఁడు వేడవలె న | వ్యాజం బగుభక్తి నొసంగు ♦ మని యీ
 తిన్ || శా || ఏలోకంబున నెట్టిజన్మమున నే ♦ నేరీతితో నున్న నె | వ్వే
 న్నామది బాలభాస్కరవిభా ♦ విర్భావదీప్యత్వయో | జాళీకోమలకాం
 కాంతభవదీ ♦ యాంఘ్రిద్వయీభక్తి యు | త్తాలంబై తగు నల్ల
 చేయుము ముకుం ♦ చా దేవచూడామణీ || డే || జారిణి యైనభామినికి
 జారునిపై బలె లోభికిన్ విన | ప్టోరుధనంబునందుబలె ♦ నోదనుజ
 తక చక్రమార్గణం | భోరుహమీనచాపదర ♦ ముఖ్యస్థురేఖలత
 వెలుంగునీ | చారుతరాంఘ్రి నామనము ♦ సంతతముం దగులం
 జేయవే || మ || ధనమున్ ధర్మము భోగకోటియును మ ♦ త్కర్తాను.
 ణ్యంబుగా | నొనరింపం గలవాఁడ వౌట నివి ని ♦ న్నొక్కింతయు
 వేడ మో | క్షునివాసస్థలి యైనతావకపదా ♦ బద్వంద్వసద్భక్తి నా
 కనయంబుం గలిగించి ప్రోవు మని కృ ♦ష్ణా నిన్నుఁ బ్రార్థించెదన్ || డే ||
 ఇతరుల వేడ నెప్పుడు మ ♦ తెద్దియుఁ దెచ్చుని నిన్నుఁ గోర నా | క
 లితమోక్షనామకమ ♦ హర్షకగర్భభరాలసాలసాం | చితభవదీయ

దసర • సీరుహభక్తిపథామణిన్ గృపా । మతి దయసేయవే యనుచు •
 మాటికి మాటికి నీకు మొక్కిక్కడఁగ ॥ మ ॥ నిను వీక్షింపఁగఁ బూజసే
 యుగను మున్నెంపంగ వర్ణించి వందనమున్ సేయఁగ ముఖ్యహేతు
 వగుచున్ • వర్తించుచున్నట్టిత్వ ద్వనజాతప్రతిమానపాదయుగసే • వారూ
 పుద్భక్తి నా । మనమం దెప్పుడు బాయకుండ వరముం • బ్రార్థించె
 దన్ మాధవా ॥ మ ॥ సకలస్థావరజంగమాత్మకజగ • త్స్వర్గావనాంతంబు
 లు । త్పుకతం జేయుమురారి భక్తిని వ • శృంపించు వేదాంతముల్ ।
 ప్రకటస్ఫూర్తిని జాటి చెప్పట భవ • త్పదాబ్జసన్నిధిమా । మక
 చిత్తంబున నిల్పు మంచును నినుం • బ్రార్థించెదన్ శ్రీధరా ॥ చ ॥ కలుష
 సమేతుడన్ జనుడఁగఁగామయుకుండ శతుండ మూర్ఖుడన్ । దెలియవు
 నాకు ధర్మములు • దీనుడ నీభటుడన్ భవత్కృపా । విలసన మొండు
 దక్క మఱి • వేతె భవాద్ధి దరింప సాధన । మృల నెఱుంగం గృపామ
 తసి • బ్రోవు జనార్దన దైత్యమర్దనా ॥ నీ ॥ అజ్ఞానతిమిరగృ • యద్వేహ
 నర్థికి, బ్రబలదీపంబు నీ • పాదభక్తి । మోక్షనామకసాధ • మున
 కెక్క నరులకు, భవ్యనిశ్రేణి నీ • పాదభక్తి । భవభయాభోనిధి •
 బడ్డమానవులకు, బరమనాక యగు నీ • పాదభక్తి । తాపత్రయోజ్వ
 లా • తపతప్తజనులకు, బధిగతద్రుమము నీ • పాదభక్తి ॥ తే.గీ ॥ పాత
 కవ్రాతవృద్ధిసం • పాతభీత । పంచజనులకు గొడుగు నీ • పాదభక్తి ।
 గొన నిను వేడుకొంటిని • గరుణతోడ । దాని నా కిచ్చి రక్షింపఁ •
 దగు ముకుండ ॥ క ॥ ఈరీతిమాటిమాటికి । నారాయణమూర్తి గాంచి •
 నరుడు తదీయో । దారతరభక్తిసంపదఁగోరవలయు నొండు కోర్కీ •
 గూడదు సుమ్మా ॥ క ॥ గోపాలుపూజవేళనుదీపం బాతినను మరల •
 ద్విగుణితసున్నేహోపేతముగను దీపము । కాపట్యము లేక పెట్టఁ • గా
 వలయుఁ జూచి ॥ ఉ ॥ ఆతరువాతఁ జక్రధరు • సంగనపాలికి బోయి
 మొక్కి సం । ప్రీతిని గొంతసే పచటఁబెద్దలఁ గూడి వసించిలేచి కం
 జాతదళాక్షు నింటికి వె • సన్ వలగొంచు బ్రసాదముఖ్యముల్ । చేతు

లతోడఁ బట్టుకొని ♦ చేర వలెన్ నిజగేహసీమకున్॥ తే. గీ॥ వినుము
 నూ ఆపరాధముల్ ♦ విష్ణుపూజ । సేయతఁజి గల్లు వానిని ♦ జేర
 నీక॥ భక్తిఁబూజింప వలె నని ♦ పద్మగర్భుఁ । డానతిచ్చెను నారద ♦
 మానితోడ॥ తే.గీ॥ భక్తిసంయుక్తుఁ డగువాఁడు ♦ పద్మనాభ । నర్చ
 సము సేయుచో నిమ్మఁహాపరాధ॥ శతము గల్గిన నవి యెల్ల ♦ సత్కృతమ్ము
 లంచుఁ దలపోసి వాని ర ♦ షీంచు నతఁడు ॥క॥ అపరాధము నేయు
 ను । విపులగుణావళు లొసంగి ♦ వెలయును భగవ । త్కృప గలిగించును
 హరిభ । క్తిపటిష్ఠత తరము గాదు ♦ కీర్తించుటకున్॥ చ॥ నలదు విధా
 సముల్ కుసుమ ♦ వర్గ మనర్గశమంత్రతంత్రముల్ । తులసియు దీపికాప
 భులు ♦ ధూపము సంస్తుతి యంగరాగమున్ । జలము ఫలంబు మూల
 ములు ♦ సర్వము నేటికి విష్ణుపూజకున్ । విలసితభక్తి యొక్కటియె ♦
 వేయు విధంబుల వన్నెఁ గూర్చెడిన్॥ తే. గీ॥ భక్తివిరహిత మగుపూ
 జ ♦ పత్తిరికిని । జేటటంచును బెద్దలు ♦ చెప్ప విందుభక్తి గలవాని
 కేటికిఁబత్తి రహహ । వెన్నుఁ డెప్పుడు సతనికన్ ♦ సన్నదిరుగు॥
 తే. గీ॥ బలికి దావారికుం డయ్య ♦ ఫల్లునునకు । నశ్వచోదకుఁడ
 య్యధ ♦ ర్థాత్తుజనకు । మంత్రి యయ్యను గాదె శ్రీ ♦ మాధవుండు
 భక్తవత్సలవిరుడమేర్పడ వహించె॥తే.గీ॥విప్రనారాయణునకున్ ♦ వెల
 వెలందికకట కుంటెనకాఁ డయ్య ♦ సంతకంఁటెఁగాని పని యేమిగలదు
 లో ♦ కంబునందు । రంగనికటాక్ష మెన్నఁ దరంబె చెపుమ॥ వ ॥ ఇది
 యాగప్రకారం బేతత్తాపపుండ్రనామమంత్రయాగంబులు గలిగించు
 కొనువాడు కరణత్రయప్రపన్నుండై వైష్ణవసంఘంబులోఁ బరిగణి
 తుం డగు నని రామానుజుండు శిష్యులకుం జెప్పిన ప్రకారంబు స్థూ
 తుండు శౌనకాదులకుం దెలిపి వెండియు ॥ అంత్యనియమఘటితముక్త
 పదగ్రస్తోత్పలమాల ॥ దుర్జనభీమ భీమనిభ ♦ దోర్బలవైరివిరామ రా
 మపా । దోర్జితభక్తినిర్జితస ♦ ముజ్జ్వలమారుతిసోమ సోమనం । తర్జకనిత్య
 సిద్ధసుకృ ♦ తప్రజపూరితధామ ధామవీ । ర్యార్జితహేమ హేమకు

భృ♦ దంచితై ర్యధరప్రభూ త్తమా॥ అత్యంతనియమఘటితపోడశవిధకం
గము॥ లీలావిశాల పండిత । పాలా బాలహరిలోల ♦ పాపవిఫాలా ।
లాలితకపోల భాసుర । ఫాలా శీలగుణమూల ♦ భవ్యనృపాలా॥ లయగ్రా
హి॥ నీలగళఫాలభవ ♦ కీలిఘృణిమాలిధృఢ ♦ కాలరుచిజాలయత ♦ హా
లహలకీలా । భీలకరవాలఘన ♦ శూలచయఘేలదిషు ♦ పాళిహతిచాలి
తక ♦ రాళవిమతేలా । పాలబలపాలయత ♦ శైలజతమాలవట ♦ తాల
సురసాలముఖ ♦ సాలచయమూలోన్ములననిరాళతుర ♦ గాలఘువిశాల
తర ♦ లోలపటువాలమరు ♦ దాళి నృపహేళీ॥

గద్య॥ ఇది శ్రీమదభయకవిత్వ రచనానల్ప చాతుర్య కొటికలపూడివంశ
కమలవనసూర్య హరితసగోత్రీధుర్య జ్యోతిషాగమాచార్య
శ్రీమన్నారాయణ చరణాంబుజధ్యానగతస్థైర్య సకలమత
వేదాంతసిద్ధాంతానివార్య వేంకటకృష్ణమ్మ సోమయాజి
కుమారవర్య కోడండ రామయార్య కార్యంజైన
ప్రపదనపారిజాతం బనుదివ్యప్రబంధంబునంపఁ

శ్రీ తీ యా శ్వా స ము.

శ్రీరఘుమార్పణమస్తు.

శ్రీరస్తు

ప్రపదనపారిజాతము.

చతుర్థాశ్వాసము.

శ్రీజలజముఖపాదాం । భోజతులాకోటినినద ధముఖరితనదన ।
వ్రాజ మహారాజశ్రీ । రాజా శ్వేతాచలపతి ధరంగారాయా ॥ వ ॥ అవధరిం
పుము సూతుండు శౌనకాదులఁ గనుంగొని యిట్లనియె నట్లు రామా
నుజాచార్యుండు శిష్యులం జూచి మఱియును ॥ తే. గీ॥ పంచసంస్కా
రములును గ ధర్మించుకొన్న । మీఁదఁ బాపం బొనర్చక ధమలఁగువా
డు । చివచివీశ్వరతత్త్వనిధి శేషములును । దెలియ వలయు గురుస్వామి ధ
వలన నపుడు ॥ క ॥ తత్త్వత్రయంబు దెలిసిన । సాత్త్వికునకుఁ గాని ము
క్తి ధసమహాడమిఁ దాత్త్వముల మూఁటి మీ కతు । లత్పరతో
జెప్పినను జె ధలంగుచు వినుడీ ॥ తే. గీ॥ తన్నెఱిగి తనకుఁ గలబా ధ
ధక మెఱింగి । తన్నివృత్తి యొనర్చునాతని నెఱింగి । తత్పదప్రాప్తి నే
యుసా ధధన మెఱింగి । తత్ఫలము దెలియ వలె మే ధధావి పిదప ॥ వ ॥
కావునఁ దొలుత జీవప్రకారం బెఱింగించెద వినుం డని యిట్లనియె ॥
క ॥ మేనులవలె దేవమనుష్యానోకహభేద మించు ధకై నఁ గలుగమిఁ
జ్ఞానాదిధర్మతౌల్యము । చే నేకత్వంబు గలదు ధజీవుల కెల్లన్ ॥ క ॥ ఆపా
దమ స్తకంబును వ్యాపించుటఁ జేసి యతఁడు ధవ్యాపి యనంగా । నోపు న
ధికాల్పతరదే । హోపేతుం డయ్య సామ్య ధమొంది సముండగున్ ॥ క ॥
జననజరామరణాదులు । తనువునకుం గాని లే వ ధతనికిఁ బ్రకృతికన్న
ను వేఱై తగ్గుణములఁ గొనమినతఁడు నిర్గుణాఖ్య ధకుం బాత్రు డగున్ ॥
క ॥ జ్ఞానగుణసమన్వితవి । జ్ఞానమయాణస్వరూప ధసహితు డతఁడు
స్వా । ధీనశరీరేంద్రియవిభుడై నెగడు నతండు ధశుద్ధుఁ ధడమలినుడు

సుమీ॥ క॥ కరవాలంబులచేత । స్నఱుకబడఁడు జలముచేత॥ సశియిం
పడు బంధురవహ్ని నైనఁ గాలఁడు । పురాణైరుషుండు వాఁడు॥ పూ
ర్ణు డొడలిలో॥ క॥ తనువునకుం బ్రాణేంద్రియమనమ్ములకు భిన్నుఁ డ
గుచు॥ మఱియు మకారా । ఖిను బొంది హఃకి శేషం । బసఁ బ్ర
శ్మతికి శేషి యనఁగ॥ నాత్మ దగుఁ జూమీ॥ తే. గీ॥ కర్తృలభోక్త సం
కల్ప॥ కర్తృ పంచావింశకుండు సహంకార॥ వేద్యుఁ డఖిల । బోధసహి
తుండు నిగమాంత॥ బోధ్యుఁ డపచా యోపచయశూన్యుడై జీవుఁ
డొప్పు జగతి॥ ఉ॥ కాఁడు సుపర్వుడున్ సరుఁ డ॥ గంబు మృగంబును
బక్షి కీటమున్ । గాఁడు సపుంసకుండు ధరఁ॥ గంజదళాయతనేత్ర మర్జ్యుఁ
డున్ । గాఁడు శరీరమున్ మనము॥ కర్తృము నిందితకోటి బుద్ధియున్ ।
గాఁడు హృదంతరాళమునఁ॥ గన్పడు వీనికి భిన్నుడై తగన్॥ మ॥
అమలుం డాచ్యుడు దుఃఖశూన్యుడు పరుం॥ డానందవంతుండు జ్ఞానమ
యుం డచ్యుతుఁ డంతవర్జితుఁడు స॥ న్నాచ్యుండు ధన్యుండు శ్రీ । రమణా
త్యంతహితుండు తన్మయుఁడు త॥ త్వాప్యుండు తద్దాసుడై యమరుం
జేతనుఁడతనిం బొగడ శ॥ క్యం జానె యెవ్వారికిన్॥ తే. గీ॥ అన్నివే
ళల సమముగా॥ సలరువాడు॥ మోక్షఖని యైనవాడు ప॥ ద్వాత్సున
కునుదాసుఁ డగువాడు ప్రాకృత॥ ధర్మ మొకటి । యైన లేనట్టివాడు
మ॥ హాత్ముఁ డాత్మ॥ క॥ జ్ఞానానందమయం బణు । నైనది రూపంబు
ధర్మ॥ మగుఁ దజ్జీవ । జ్ఞానము సర్వవ్యాపక । మై నెగడు సటంచుఁ
దెల్పు॥ నాగమవితతుల్॥ తే. గీ॥ మొగులు గప్పిన వెన్నెల॥ మగుడు
సల్ల । ప్రకృతి గప్పటచే వాని॥ ప్రబలబోధ । కొంచెపడి యది
తానను॥ కొనుచు భ్రాంతి । చేతఁ జేడ్చుచుండును॥ జీవుఁ డకటా
చ॥ అసలముచేతఁ దప్త మగు॥ సట్టిఘటంబునఁ గల్గునీశ్వకు॥ ।
ఘనతరబుద్బుదాదికము॥ గల్గుగతిం బ్రకృతిస్థితాత్మకు॥ జననము వార్ధ
కంబు మృతి॥ సౌఖ్యము దుఃఖము ముక్తి బంధమున్ । మనుజునుపర్వ
భావ మవ॥ మానము మానము గల్గు మాటికి॥ శా॥ జ్ఞానానంద

సమన్వితం డగుచు భా • స్వస్థింబమట్లాప్పు విజ్ఞానాకారున కాత్మ
 కీప్రకృతితో • సాంగత్యమున్ గల్గుటన్ । దీనత్వం బుదయించి కుంభ
 విలస • ద్దీపంబుచందంబునన్ । హీనుండున్ జడుడున్ మృతుం డగుచి
 యున్ • హేయుండు నయ్యెం జమి ॥ మ ॥ అవివేకాన్వితం లై సమ
 ర్థులు విశు • ధాచార్యశక్తిన్ వివే । కవిశిష్టాత్మకులై సరితి జడవై •
 కన్పట్టు దేహంబు న । త్వితానంబు మనంబు చిత్తమును వి • జ్ఞానా
 శ్రయప్రాణిచేత వడిన్ జ్ఞానసమన్వితాకృతిఁదగున్ • దత్తత్వ మూహం
 చినన్ ॥ తే. గీ॥ ధరఁ జతుష్కోణతయు నుష్ణ • తయు నయఃకృ । శాను
 లకుఁ బోలె దేహికి • మేరునకుఁ బరస్పరోపాధులను స్వధ • ర్తములు
 వ్యత్య । యంబు లాటను బొడమె దే • హాత్మబుద్ధి ॥ నీ ॥ తాను విజ్ఞా
 నమ • హానందమయు డయ్యునకట జీవుఁడు నిజా • నాదికర్త । వాస
 నాహుపమై • పఱలునవిద్యచే, సఁకుచితాత్మవి • జ్ఞానుఁ డగుచు । స్వస్వ
 రూపంబు ప • రస్వరూపంబును, దెలియఁ జాలక దుఃఖ • జలధి
 మునిగి । కర్తానుగుణ్యంబు • గా హరిసంకల్ప, కల్పితప్రాకృతాం • గంబు
 చేత ॥ తే. గీ॥ బద్ధుఁ డగుచును భ్రాంతిచే • బంధనప్ర । ధానదేహంబై
 తానుగాఁ • దలఁచి యింద్రి । యప్రజాధీనబుద్ధి య • నర్హవిషయ ।
 దత్తసౌఖ్యండు నగుచు చు • ర్దశలఁ బొందె ॥ తే. గీ॥ త్రాచు గఱచిన
 తఱి నింబ • దశము మధుర । మైనగతి హేయ తరవిష • యముల
 జనుఁడు । తనకు భోగ్యులు లనుచును • దలఁచి వాని । కొఱకుఁ
 గర్తంబు లొనరించి • కుడుచు ఫలము ॥ క ॥ ఫలముకొఱకుఁ గర్త
 బులు । సలుపుచు ఫలభుక్తి నేయు • జనులకుఁ గర్తం । బులు తత్తద్వా
 సనలును । కొలఁది మిగులు సంతకంత • కుం బ్రబలములై ॥ వ ॥ అది
 యెట్లనిన ॥ తే. గీ॥ రాసభమనుష్యముఖ్యజ • రాయజముల । సర్పవి
 హగాదిసకలాండ • జములఁ దరుల । తాదికోద్భిజములను యూ • కాది
 ఘర్త । జలజములఁ బుట్టుఁ గర్తవ • శమునఁ బ్రాణి ॥ క ॥ ఒకమనుజుజన్మ
 మునఁద । క్క కడనుజన్మముల సుకృత • కలుషములఁబొం । దక సుఖ

దుఃఖఫలంబులఁ | సకటా జీవుండు గుడుచు ♦ నజ్జతచేతన్ || తే.గీ|| విను
మవస్థాత్రయములొన ♦ విషయభోగ | మైన లేదు సుషుప్తియం ♦
దట్టివేళ | దక్కఁ దక్కినరెం డవ ♦ స్థలను దేహి | కర్మఫలములఁ గుడు
చుచుఁ ♦ గడుఁ గృశించు || వ || మఱియునుం బూర్వజన్మ కర్మఫలభోగావ
సానంబున నవశుండై స్వర్గనిరయంబులు వెలువడి క్రమంబున లింగశరీ
రంబుతో నిస్సంబోధుండై భూలోకంబున కరుడెంచి దైవవశంబున
భక్షణపదార్థంబులతోడఁ బురుషగర్భంబునం జొచ్చి సర్వాంగవ్యాప్తం
బై నతదీయశుక్లంబుతోడం గూడి నిజలింగశరీరగతాపంచీకృత భూతం
బులు పంచీకరణాభిముఖంబు తానంతకు మాసత్రయంబుకొలంది నచ్చో
నధివసించి యనంతరం బార్తవప్రవర్తి తమర్గంధబంధురశోణితవ్యాప్తం
బై నవధూగర్భకుహరంబున రతినమయమంబున శుక్లంబుతోడఁ బురు
షమేహనదండనిర్గతుండై యోనిద్వారంబునం బ్రవేశించి తద్రక్తసం
యోగరూపనిమిత్తకారణ సంపత్తి కలుగుటవలన షడ్భాసపర్యంతంబు
నిజలింగదేహంబుక్రమంబుగాఁ గలిపిండాంకురాస్థి చర్మకేశరూపపరిణా
తంబగునంతకు జడప్రాయుండై సప్తమమాసప్రారంభంబువఱకు సుసిద్ధశరీ
రుండై సుషుప్తజనుం డుత్థితుండగుమాడ్కిఁ బరిపూర్ణజ్ఞానంబు సంభ
వించిన సతిహేయజరాయుపూతిగంధమిళితమాతృ మలమూత్రదుర్వా
సనలకు రోయుచు జననీదుర్వారజాతరవై శ్వాసరోష్ణిమమునకు వెఱచు
చు విఱచి కట్టఁబడినవానివిధంబునఁ గాలుం గేలు మొగంబుం గదల్పం
జాలక యంధకారధురంధరం బగుట నెద్దియు వినిం జాలక వచియింప
శక్తుండు గాక మాతృభుక్తకట్వాప్లులవణోష్ణాదిపదార్థంబులవలనఁ గుసు
మకోమలం బై నతనలేతమేను తపింప నులుకుచుఁ బూర్వజన్మ శతజ్ఞాన
సంపన్నుం డగుట జననాంతరంబున మరల నిట్టిమృఖంబు రాకుండ భగ
వత్ప్రేమదనం బొనరించెద నని యాసచేత నిమిషంబు యుగంబుచందం
బున నందుఁ గాలక్షేపంబునేయుచు నల్పవివరస్థితుం డగుట నూహిలు దిరు
గక యేకాకి యగుట నెద్దియుందోషక యల్పం బై నయోనివివరంబువలన

నెల్లు వెలువడుదు నెన్నడు వెలువడుదు నెవ్వండు'ది క్క-గు నేమి
 నేయును నీఘోరనరకంబు నిస్తరింప నెద్ది యుపాయం బని చింతిం
 చుచు జన్మాంబు దైవప్రార్థనంబు సేయుచుండ నంత నవమానంబులు
 నిండిన దైవ ప్రేరితంబై గర్భ గతార్భ కశరీరసంకోచక కార్యస్ఫురద్రా
 హిణానిలంబుద్భవంబై రజకుండార్ద్ర వస్త్రంబునులుపుచందంబున సర్వో
 వయవంబులం బిసికి నకోచం బొనరించుతఱి బ్రాజాపత్యాహ్వాన
 ప్రసూతిమారుతం బుత్పన్నంబై యథోముఖంబుగాఁ బొరలించి జరా
 యుసమేతంబుగాఁ దన్ను దుగ్గంధపూరితాల్పతరమాతృయోని ద్వారం
 బు వెంబడి శతఘ్ని కాంతగర్గతాయనగోళంబులను దదంతర్గతకృతకా
 నలజ్వాలలు వెడలించుచందంబున బిగ్గన బహిర్గతుం గావింప నవ్వేళ
 వికలితశరీరుండును విశీర్ణావయవుండును వినష్టేంద్రియుండును విధ్వి
 స్తజ్ఞానండును నై మరణసమయంబునంబోలె మూర్ఛ మునింగి సక
 లజన హేయజరాయుర క్తజలంబులలోఁ గూడి నిజజననికి మరణావస్థాన
 దృశాయానంబు చేయుచుం బ్రాణి యుత్పన్నుండై బాహ్యనిలకుత
 రధారావిదళితనిజజ్ఞానం డగుట జడప్రాయుండై మొఱవెట్టు నన
 గర్భనరక ప్రకారంబుఁ జెప్పి మఱియు నిట్లనియె || సీ || జనియించు
 బిదపఁ ద + చ్చాండాల మెల్లను, గడఁగి పొత్తికలలో + నిడినపిదప
 మలమూత్రములలోన + మగ్గుచు నాఁకలి, నొప్పి దప్పియుఁ గల్గి చెప్ప
 లేక | యవశుడై యేడ్చుచు + నంగంబు నల్లులు, చీమలు నీఁగలు
 దోమ లెపుడుఁ గలుచుచో వారింపఁ గా లేక కనియును, వినియును దె
 యక + వేడి నీళ్ళు || తే. గీ || మంచుఁ బోసినచో భీతిఁ + గుండుచునుఁ
 రుద్ధరుజలను బల్తాఱు + బద్ధుఁ డగుచు | హేయతర మైన స్తన్యంబు
 నింపుతోడఁ గొనుచు నత్తికై శవమునందుఁ + గుందుఁ బ్రాణి || శా || పా
 ఘాతీశునిఁ గాంచులేడిగతిఁబా + పాత్తున్ గురున్ జూచుచో శీఘ్ర
 బెచ్చటికై నఁ బాటుచును ని + స్సీమంబు లై నట్టిజ | హ్వఘాతేంద్రి
 భోగ్యముల్ గనినఁ దె + మ్మంచున్ గృహంబందు ని | వ్యాఘాతంబు

నేష్ఠుచుం జనుడు దా ♦ వర్తించు బాల్యంబునన్॥ శా॥ ఏదీ సౌఖ్యము
 బాల్యమందున ధరి ♦ త్రీశాత్తజుండైన మ॥ ర్యాదావర్జితకార్యకోటులు
 జడుం ♦ డైచేయుచు మాత్రపి॥ త్రాదిక్షుద్రకశాభిఘాతములచే ♦ నా
 యాసముం బొందుచున్॥ దాదుల్ బుగ్గలు గిల్లి కూడిన సుం ♦ తా
 ప్పించుచున్ నిల్వఁగన్॥ ఉ॥ ఆఁకలిబాధ వోపుటకు ♦ నన్నము మన్నన
 బాధఁ దీర్చు గాంతాకటుగంధగాత్రమును ♦ దప్పి దొలంపఁగ శీతవారి
 రో॥ గాకులవృత్తిఁ బొపుటకు ♦ నౌషధముంబలెఁ గానిపించెడిం॥ గాక
 సుఖప్రదంబు లనఁ ♦ గాఁ దరమే కర మెట్టివానికిన్॥ తే॥ గీ॥ సకలదు
 స్థణముల పోక ♦ జాడ్యగర్వ॥ మదములను బిల్చుకూఁక కామప్రభావ॥
 చంద్రబింబంబునకు రాక ♦ సద్గుణముల॥ కనయమును గట్టికాఁక జవ్వన
 మురాక॥ సీ॥ హాలారసంబు నిం ♦ డారఁద్రావినవాని, మాడ్చి నూరక మ
 దో ♦ న్నత్తుఁ డగును॥ సంధకారము గప్పు ♦ నట్టిరాతిరి బోలె, గర్వంబు
 చేఁ గన్ను ♦ గాన కుండు॥ బ్రహ్మరాక్షసి తన్ను ♦ బట్టికొన్నట్టిచంద, ద
 మునఁ బెద్దలఁ గాంచి ♦ లెప్పఁ బలుకు॥ నల్లమందు భుజించు ♦ నరునల్ల
 యువవధూ, రక్తచిత్తుండై ప ♦ రాకుఁ బూను॥ తే॥ గీ॥ హుమ్మనును
 తొమ్ముఁ జూచు భు ♦ జమ్ముబిగ్గ॥ నులుచు వెకవెక నవ్వు భా ♦ మలను
 వేడ్కఁ బలుకరించును దాటును ♦ బాడు నాడు॥ జవ్వనము గప్పుతటి నె
 ట్టి ♦ సజ్జనుండు॥ చ॥ ధనములు లేక భోగసము ♦ దాయము గల్గదు తద్ధ
 నేంబుపా॥ రజ్జన మొనరింపఁ జాలమిని ♦ రంతరమున్ బహుభోగి కాంక్షచే॥
 మనము చలించుచుండుటను ♦ మర్చ్యుడు యౌవనవేళ సంతతంబును బ
 హుదుఃఖివారినిధి ♦ ముగ్ధి చరించు సుఖంబు గాంచునే॥ ఉ॥ తల్లినిగొట్టు
 నన్నలను ♦ దమ్ములఁ దప్పవచించుఁదండ్రిపైఁ ద్రుళ్ళి పడున్ సహోదరి స
 దోష వటంచు వచించు భార్యపై॥ నుల్లముఁ బెట్టుఁ గ్రొంజదుపు॥ లొల్లఁ
 పు పుష్పధనుశ్చ్యోతోజ్జ్వలదృష్టపరంపరాభిహత ♦ భావనమేతుండు జవ్వ
 సంబునన్॥ మ॥ పరభామారతి కష్టసాధ్య మనుచున్ ♦ బై తామహం బై
 సయు॥ ర్వర సర్వంబును విక్రయించి వెలయాం ♦ ద్రం జేర్చి తద్యోని

మం । టిరనివ్యందిమహోగ్రరోగములచే ♦ దేహంబు దుఃఖప్రజాకరమై
 యుండ దరిద్రుడై వడరు సా ♦ ఖ్యం బేది ప్రాయంబునన్ ॥ తే. గీ॥ ఇట్లు
 దుష్కర్తముల గాల ♦ మెల్లఁ బుచ్చు నవసరంబున మల్లికా ♦ హారహీ
 ర । చారుచామరనిభకేశ ♦ సహితమైనవాధాకము వచ్చు యానన ♦ స్ప
 ర్ధి యగుచు॥ ఉ॥ మింటికిఁ గాలు చాచుచును ♦ మిత్తికి ముద్దు లొసం
 గుచున్ రుజల్ । బంటుతనంబుతోఁ గాలునభామిను లెల్లహసింపఁ గంప
 ముంగంటకముల్ నళుల్ సకల ♦ గాత్రములన్ గనుపట్ట వెల్లెనై । కంటి
 విలోమముల్ గదలఁగాసిలు వృద్ధుఁడు దుఃఖయే కదా॥ తే. గీ॥ పండ్లు
 డుల్లుటచే ముఖ ♦ పాటనంబు । దప్ప లోపలిమంద స్తి ♦ తంబు వెడలి ।
 తనువునిండను జెదరుచం ♦ డమున వెల్ల । వెండ్రుకలతోడఁ గనుపట్టు ♦
 వృద్ధుఁ డకట॥ తే.గీ॥ పుడమిఁ జలి లేని తఱి నై న ♦ నొడలు వణఁకు ।
 దినుబడులు చూడ నపు డైనఁ ♦ దేవ గాఱు । సుఖము గలయప్పడును
 గంటఁజూపు నీరు । వృద్ధునకు విద్యపై నెట్లుశ్రీధ గలుగు ॥ తరలని
 చుర పట్టదు తిండి తగ్గునఁనిల్వఁ జాలఁడు దంతముల్ । కుమరు డ
 ప్పును జెవుడు గ్రమ్మునుగ్రుడ్డి వచ్చును బొక్కుచున్ । నదరుచుండును
 నింటిలోపలివారు దిట్టిన దుఃఖయై । హృదయమందఁ దపించువృద్ధు
 నఁకేదిరా సుఖ మయ్యయో॥ భుజంగప్రయాతము॥ శరీరఁబునన్ సర్వ ♦
 సంధుల్ విడన్ దుష్కరం బైనదుఃఖఁబుసంప్రాప్త మయ్యున్ । హరిం
 జిత్తవద్దంబునం దించు కైనన్ । స్థరింపండు వృద్ధుండుమర్యాద యే
 దీ॥ ఉత్సాహవృత్తము॥ నరము లెల్ల బయలుదేరితనవ్వఁ బుచ్చు మో
 మునన్ । బరులు కరముఁ బట్టి రేనిఁబైకి బోవ లేక యె । వ్యరయినఁ
 గనుపింపఁ దొంటివ ర్తనంబుఁ జెప్పి దు । స్తరపుటార్తి గుండువృద్ధు ♦
 జన్మ మెంత వ్యర్థమో॥ వ ॥ ఇట్టిబాల్యకౌమారయావనవార్ధకదశలయం
 దొక్కసమయంబున మృత్యుదేవతా గూఢేక్షణనిపాతం బగునప్పుడు
 వాతారోగ్య మేహభగంధరా శ్చరీగ్రహణీ కుష్ఠపాండుక్షయ ప్రముఖ
 మయంబుల వాతపైత్య శ్లేష్మో ద్రేకరూపం బైనసన్నిపాతంబుచే జనుం

దు గృహీతుండై మలమూత్రంబులచేత నంబరంబులం దడుపుచు వ
దనంబు దిరుగ దేహంబు కంపింప నాలుక తొట్టువడ నయనంబులు
నై రూప్యంబు వహింప మనంబు వికలత్వంబుఁ జెంద నరంబులు తెగి పడ
నెముకలయంచు సంధులు విడుచుండ జర్జ రితగాత్రుండును స్వేదపరిపూ
ర్ణుండునునై పొక్కుచుం బెదరిపడుచుఁ బలనరించుచు నేచ్ఛుచుఁ దన్నుఁ
గూర్చి దుఃఖించుబంధుజనుల రోదనంబుల కులుకుచు దారపుత్రాదులం
దలఁచి చింతించుచుఁ మూర్ఛిల్లుచుం దెప్పిలుచుఁ గంకంబు శోషింప
జ్లేషంబు గ్రమ్మ శరీరంబు శుష్కింప వదనంబు వాడ నూర్పులు నిగుడ
నస్వాధీనాంగుండై యున్న సమయంబున నుద్దండగదా దండమండితా
ఖండభు జాదం డంబులతో దండధరకింకరులు పఱతెంచి తత్సదృశకర్త
కార్యాతి వాహక దేహంబు గనఁ బఱచి యందుఁ బ్రవేశింపు మని
భీషణ భాషణంబుల బెదరింప దైవమాయా సామర్థ్యంబునం చేసి
వ్యానానిలా సీతపంచ ప్రాణమనోబుద్ధి దశేంద్రియరూపం బైనలింగ
దేహంబుతో నుత్క్రాంతుండై పూర్వదేహంబు విడిచి తద్దేహంబునం
ప్రవేశించు నిది మరణావస్థా ప్రకారం బింక నిరయ దుఃఖంబులు
వినుట డని యిట్లనియె || సీ || క్రకచరౌరవమహా ♦ రౌరవాగ్ని స్తంభ,
పూయకుంభీపాక ♦ ములను ఘోర । వై తరణ్యసిపత్ర ♦ వనఘనతు
రికావ, టాదినారకకోటు ♦ లందుఁ బ్రళయ । సమయఫాలాక్షదృ ♦
క్సదృశకరాళకీ, లాజాలముల శృంఖ ♦ శములతోడఁ । బడవైచి యమ
భటుల్ ♦ పట్టిసప్తసగ,దాముసలముల నిర్దయత మోడఁ॥తే.గీ॥ గాక
గృధ్రశివావృక ♦ కంకసర్ప! భషకవృశ్చిక ముఖజంతు ♦ పటలి గఱచి
కండలు పెగల్ప నమితదుః ♦ ఖములఁ జెందుప్రాణి కే దయ్యసాఖ్యంబు ♦
యమపురమున ॥ తే. గీ బహుజనో చ్ఛిష్టభూషణాం ♦ బరగృహాదిక
ములు ముచుసలి వెలయాంధ్రు ♦ గలిగి శక్ర । భటుల కులుకుచు స్వప
తన ♦ భయము విడువ । నట్టిప్రాణికి సుఖ మెట్టు ♦ లమరపురిని॥ తరల॥
ఘనులఁ గాంచి మనంబులోపలఁ ♦ గ్రాగుచున్ దనపుణ్యముల్ । దివది

సంబు వశింపదాని కు ♦ దీర్ఘదుఃఖముఁ బొంచుచున్ జనుఁడు స్వర్గస్థుననం
 బులోపల. ♦ సంచరించుతఱింగృతాం । తునిభటుల్ సిగఁ బట్టి భూమి
 కిఁ ♦ ద్రోచివైచెద రయ్యయో ॥ ఉ॥ స్వర్గమునుండి భూమికి రఁవం బొన
 రించుచుఁ జేరుప్రాణులన్ మార్గములోపలఁ దనుజ ♦ మండలి చేతులఁ
 బట్టిపావకా । నర్గళకీలంబచన ♦ మప్పుడ చేసి భుజించు చుండు రీ॥
 దుర్గతి చాలదే నరక ♦ దుఃఖము లింతకు భీతి నేయునే॥ ఉ॥ దుమ్ములు
 మూత్రముఁ మలము ♦ తొమ్మిదిచిల్లులపచ్చిఁ శోలు రి క్తమ్ము నరమ్ములుఁ
 గఘము ♦ కండలు వాతము లాడి గుల్కిపై । త్యమ్మును గూడి కాదె
 తను ♦ నయ్యెను దీనికి నెక్కు డైన హేయమ్ము ధరిత్రిలోఁ గలదె ♦
 యక్కట దీనికి వన్నె లేటికిన్ ॥ ఉ॥ ఎప్పుడు చచ్చునో తెలియ ♦ దెట్టి
 శరీరికిఁ జావు జన్మముఁ । దప్పదు జవ్వనంబును ధ ♦ సంబును నిత్యము
 గాదు బంధులఁ జెప్పగ నేల భోగములు ♦ జీవులకుఁ విషయుక్తభ
 త్యముల్ । గొప్పతనంబు సంస్మృతిని ♦ గుందుమనుష్యుల కెట్లు గల్గెడిఁ॥
 ఉ॥ కుక్కలు నిల్వవే పురిని ♦ గొక్కులు ధాన్యము సంగ్రహింపవే
 కొక్కెర మత్స్యకోటులనుఁ గూర్పదె ఘూకము రాజ్య మేలదే కుక్కుట
 పంక్తియుద్ధమున ♦ కుఁ బిఱుదీయునె నల్లి మంచముఁ ద్రొక్కదె వీనిఁ
 జూచియు న. ♦ గుండు హరిఁ విడనాడ వచ్చునే ॥ తే॥ గీ॥ కంఠమందుఁ
 గృతాంతుండుఁ కాల మనెడి । యరి దగిల్చి బిగించుచు ♦ నున్న వాఁడు
 దీనిఁ దెలియక మనుజుఁ డిం ద్రియసుఖములఁ బాయక భుజించు భువిఁ
 బతు ♦ ప్రాయఁ డగుచు ॥ తే॥ గీ॥ ప్రాకృతప్రళయమ్ములఁ బ్రకృతిగర్భ
 మందు నైమిత్తికప్రళయముల విధిక । మండలుపునందు దుఃఖని ♦
 ర్మగుఁ డగుచుఁ బ్రాణి వసియించుడగ జడఁ ప్రాయముగను॥ మ॥ ఇది
 యేగూర్చు ధనంబు మజ్జనకుచే ♦ నీబడ్డ భర్తాదికం । బిది పైతామ
 హాసంచితం బిది తగఁ న్నీక్షించియే కర్చు జే । సెద బేహారముఁ జేసి
 పెంతు ననుచుఁ ♦ జింతించుచో మర్త్యును । న్నదవృత్తిఁ గొనిపోవు
 మృత్యువు మృగి ♦ శార్దూలమల్లయ్యెడఁ॥ చ॥ గడగడలాడుచుఁ

వణికుఁ డి గాయము మేన జనించుఁ జెప్పటల్ | తడఁబడు నెప్పునంబు
గుటిఁదప్పను గుత్తుక దీనుఁడై యొరుక్ | గడువడి వేడఁగఁ జనుటఁకం
తెను గానల కేగి పర్ణముల్ | గుడువఁగ రాదె యల్లయినఁగొంచెపుపాఁ
డనునింద గాంచునే || తే. గీ || సన్ని పాతించువేళ యాచన మొనర్చు |
సమయమున నొక్కగతి గుణసమితి పొడము | నిట్టియాచకుఁబొమ్మని
ఁతిట్టుమదవి ఘూర్ణితేక్షణుఁడై ధనికుండు భువిని || తే. గీ || భగవద
నుభవజనితదీ ఁవృత్సుఖముల | మానుకొని హేయవిషయనిర్మగుఁ
డైన | వాడు చందనకాష్ఠముల్ ఁవహ్నిఁగాల్చి | బాగు లమ్రేడిని
స్వాగ్యుఁబోలి యుండు || చ || కరణకళేబరంబు లిడిఁక ర్తము జ్ఞానము
వేదవాక్కులం | గఱసి ధృతావతారుడయి ఁకష్టము లెల్లఁ దొలఁచు
చున్నత | న్నరసి భజింపనట్టికుజ ఁనాళికి హేయతరోరు యోనిపై |
మెఱసెడుభోగ్యబుద్ధి బాడ ఁమించినచక్రి వలంతియే కదా || తే. గీ || ధర
ణి నాధ్యాత్మికము లాధి ఁదైవికమ్ము | లాధిభౌతికములును నా ఁసల
రుచున్న | ఘోరతాపత్రయార్తులఁ ఁగుంచుండు | నరుడు పరమపద
మ్మున ఁకరుగుదాఁక || క || ప్రకృతినిగృహీతుడగునరునకు విష్ణుఁడు తక్కు
రక్షణమునకు సన్యంఁడొక్కఁడును మఱి లేడుమునిను | తకమలలోచనునిఁ
దెలియఁ ఁదగును ముముక్షుల్ || నీ || నారాయణుడు జగ ఁన్నాఁడు
బ్రహ్మత, త్వంబును గర్తయు ఁత్తమపురుషుడు | భ్యాతయు భ్యానం
బు ఁజ్యోతిస్స్వరూపుండు, బాహ్యంతరస్థుండు | బ్రహ్మరుద్ర | నాయకుఁ
డనుచు నా ఁనానిగమాంతంబు, దెలిపెను మొదట స ఁద్వేపుఁ డొక్కఁ
డె | గాని లేడు విరించి ఁగరళకంఠుడు లేడు, లేదు రోదసియును ఁ
లేవు భములు || తే. గీ || లేవు నీరము లగ్నియు ఁలేదు చంద్రుఁ డరుఁ
డును లేడు సర్వంబు ఁసతనివలన | నుద్భవం బయ్యెఁ బాలించుఁచుం
డు వీని | నని మహోపనిషద్వాక్య ఁమలరుచుండు || తే. గీ || విశ్వము
సృజింపఁ దలఁచుచో ఁవిష్ణుఁడాల | మందు జనియించె ఘర్తాంబు ఁ
బిందుయుగళ | మందులో నొకదానఁ బ ఁద్వాసనుండు | పుట్టె వేటొ

క్కట శివుండు * పాడమె సుమ్మి మ॥ మును నారాయణుఁడేత శంక
 రుండు నం * భోజాననుం డింద్రుఁడు॥ వనజాతాపుండు సర్వదేవతలు
 న * ర్వజ్ఞానముల్ లోకవర్తనముల్ పుట్టెను నందె డిందు నతఁడంత
 ర్యామియై సర్వచేతనులం ద్రిప్పు నటంచుఁ బల్కెఁడగ వే * డంబుల్
 నిజం బొప్పఁగఁ॥ సీ రుజల గొట్టుటచేత * రుద్రుఁడయ్యె మహత్త్వ,
 దీపుఁ జౌటను మహా * దేవుఁడయ్యె । నీశనం బొనరించి * యీశానుఁ
 డయ్యె బృ, హద్వస్తుపాట బ్ర * హ్మ యతఁడయ్యె । నతఁ డింద్రుఁ
 డయ్యె మ * హైశ్వర్యయుతుఁ డౌట, నిట్టులె శబ్దంబు * లెల్ల విష్ణు ।
 పరము లటంచు సౌ * పర్వోపనిషదవా, క్యం బొప్పు వామన * సూంధ,
 యుగము॥ తే-గీ॥ పద్మభవచతురాస్యాది * పదములును గ । పాలిభ
 స్తాంగరాగాది * పదములు విధి । శర్వలవి గాని తక్కిన * శంకరాజ ।
 శివముఖపదంబు లెల్ల శ్రీ * ధవుని వనియె॥ తే-గీ॥ వేదవినుతగుణా
 ధ్యండు * వేదమయుండు । వేదవేద్యుండు వేదని * వేశనంబు । వేదముల
 కన్నిటికిఁ గర్త * విష్ణుఁ డనుచు । వేదములు పల్కెను నిరప * వాదము
 గను॥ క॥ వేదములుం దపములుచయ । నాదిమఖంబులును నిశ్చ * య
 జ్ఞానము ల । క్షీదయితుపర మ టంచును । వాదం బొనరించి గెలిచె *
 వాల్మీకి తగఁ॥ చ॥ వినుము సమస్తమానవులు * వేల్పులఁ గొల్తురు
 వేల్పు లెల్ల శ । క్రుని భజియింతు రింద్రుండును * రుద్రుని గొల్చును,
 రుద్రు డంబుజా । సను భజియించుఁబద్మజుండు * శౌరిని గొల్చు నతం
 డు కర్తయై । తనరుటఁ జేసి యీశ్వరుండు * దైవము బ్రహ్మ మనంగ
 భాసిలు॥ ఉ॥ ధ్యానములం దపంబుల ప్రి * తంబులఁ బూజల నెల్ల
 వేశల॥ జ్ఞానమయుం బురాతనుని * సర్వమయున్ సకలేశు విష్ణు నీ ।
 శానవిరించిశక్రముఖ * సర్వసుపర్వులు చిత్తశుద్ధికై । మానుగఁ గొల్చు
 చుందు రట * మర్త్యులమాట వచింప నేటికి॥ సీ॥ ఆద్యంతవిరహితం *
 బచ్యుతం బమలం బ, సంతం బమేయంబు * శాంత మజర । మవ్యక్త
 మనఘం బ * నగువు సస్థూలం బ, కృశ మద్భిన్నంబు సం * కీర్తనీయము

ను నిర్మలము జగఁ ద్మూలంబు సత్యంబు, నిత్యంబు దివ్యంబు ♦ నిర్గుణంబు । విభువు సర్వేశంబు ♦ వీర్యశక్తిబలాది, షడ్గుణపూర్ణంబు ♦ శాశ్వతంబు॥ తే. గీ॥ ప్రకృతిజీవాంతరస్థంబు ♦ ప్రకృతిజీవ । గర్భితము సర్వసేవ్యం బ ♦ ఖండనకల । మంగళగుణాన్వితము దివ్య ♦ మంగళాంగ । ఖంతమై విష్ణుతత్త్వంబు ♦ వలలుచుండు॥ తే. గీ॥ సకలజనయజ్ఞీయుండు ♦ చక్రధరుండు । సకలసత్కర్మఫలమండు ♦ జలజనాభః । డ్ఘలలోకై కకర్త జ ♦ నార్దనుండు । గాని విధిగుర్రముఖ్యులు ♦ గారు సుమ్ము॥ క॥ మనుజుండు కామముచే నై । నను దన్ను భజింప నిమ్ము ♦ సరసఖుండు కృపా । వసధి యగుటఁ గామ్యము లి । చ్ఛిన మానిన మోక్షగతికిఁ జేర్చు నిజము గాన్॥ శా॥ భానుండై వెలిగించు విశ్వము జగఁ త్ప్రాణాకృతిం బ్రాణముల్ । నానాచేష్టల నొందఁ జేయు హరుండై ♦ నాశంబు గావించు వాగ్దానిత్వంబున సృష్టి సేయు జతరఁ బ్వాలాకృతిం జంతుభు । క్రానేకార్థములఁ బచించు జలమం ♦ డై శౌరి నర్జించెడిక॥ మ॥ భరియించున్ ఫణినాథుఁ డౌచు ధరణిన్ ♦ భర్జించుఁ గాలాకృతిఁ । నరులం జందురుఁ డౌచుఁ నోషధుల నా ♦ నందింపఁగాఁ జేయు శీ । తరుజల్ మాన్పును వహ్ని యౌచుఁ బటుడై ♦ త్యక్తేణులన్ హ్రాదసి । స్ఫురణాద్రుంచును విష్ణుదేవుఁ డతనిఁ ♦ భూషింపఁగా శక్యమే॥ మ॥ రవిచంద్రానలవిద్యుదాదికములఁ ♦ రాజిల్లుతేజంబు శ్రీ । ధృతేజం బనియున్ దిలీపసలమాం ♦ ధాత్రంబరీషాదిరాజవరై శ్వర్యము లెల్ల డైత్యదమనై ♦ శ్వర్యంబు లంచున్ సుతీ । త్లవసిష్ఠాదులశక్తి శౌరి దనుచున్ ♦ వర్జించు వేదాంతముల్॥ క॥ సరహరిగోపాలకముఖ । శరీరములమాడ్కి సుమ్ము ♦ సకలజగంబుల్ । హరికిన్ దేహము లనుచును । నరుండు దెలిసి హింస నర్జ ♦ సము సేయ వలె॥ క॥ లీలార్థము సంకల్పము చే లక్ష్మీశుండు సృష్టిఁ ♦ జేసి జగములం బాలించును విలయించును । బాలునిచందమునఁ దోచుఁ ♦ బ్రభునిచరితముల్॥ సీ॥ గడగడలాడుఁ బ్రా ♦ క్కర్మాధిదేవత, హరినామకీర్తనం ♦ బాచరింప భయముచేతను నుల్కిపడు

ను బ్రథానంబు, భగవంతునివ్యూహంబుదలఁపఁగదలకుండఁగ నిట్లుఁ
 గాలాఖ్యదేవత, యంబుజాక్షునిఃస్రావణం బొసర్పఁజదలవెంబడినిబఁర్వె
 దరు యామ్యభటులు, నారాయణునిపురాఁ గములు చదువ॥ తే. గీ॥
 హరికి వందన మొనరించుఁ నవసరమున । భీతితోడను సంస్మృతిఁ బెదరి
 పాటు । నహహ హరివంటిదై వంబుఁనతనిసేవవంటి సత్కర్తమును లేదుఁ
 వసుధలోన॥ తే. గీ॥ అఖిలవిశ్వంబు హరిదేహఁమనియుఁదాను । హరికి
 దాసుండ ననియుఁ దఁన్నతఁడె కానిశర్వముఖ్యులు రక్షింపఁజాల రని
 యు । నిశ్చయము సేయవలయు మఁ నీపి మదిని॥ మ॥ ప్రశయాంతం
 బుఁడఁ గారణప్రకృతిగఁగర్భంబం దచిత్రాయులై । వెల లేనట్టిమహా
 గ్రదుఃఖతతిచేఁ విధ్వంస్తులై యున్నప్ర । యల వీక్షించి కృపాతిరే
 కమున నిండున్ సృష్టి గావింపఁగాఁ దలఁచెన్ జీవపురాకృతంబు వెలి
 గాఁదైత్యారి మోదంబునన్॥ చ॥ తలఁచినయంతలోపల నుదగ్రతరా
 బ్ధభవాండభాండల । క్షులును సమస్తదేహములుఁసంభవ మాటను వా
 నిలోన నా । తలఁగొని చొచ్చి విష్ణుఁడు ముదంబున రక్షణ మాచరిం
 చుచున్ గలుషసమేతు లై నయెడఁగ్రక్కున నందఱు ద్రుంచుచున్ ద
 గున్॥ మ॥ తనకున్ గార్యము లేక పోయిన నజాంతర్మగ్ననష్టాత్మలన్ ।
 గని తొల్దొల్తునుసృష్టి జేసి పిదపం గర్తానుగ్రహంబులై । చను భో
 గంబుల నిచ్చుచున్ దురితముల్ ఁసాంద్రంబులై తోచుచో । వసటం
 జంపెడిచక్రి కెల్లు గలుగున్ వైషమ్యవైర్ఘ్యముల్ ॥ తే. గీ॥ హరికి
 విశ్వంబు తనువౌట ఁ సంగి యైన । దనుజవైరికి నస్య మిం ఁ తయు
 ను గార్యకారణావస్థలును లేమిఁగాంచి చెప్పఁ । బడియె నదైవతము
 విశిష్టభావమందు॥ మ॥ హరికంఠెన్ జగ మెల్ల భిన్నమును దఁధ్యం
 బౌట మచ్చాస్త్రము । ర్వర నదైవతము గాదు చక్రికిని విశ్వంబు
 గమున్ దేహి శ్రీధరు ఁడంగాంగు లభిన్నులై పరఁగుటన్ ఁదైవత
 బు గా దింక శ్రీ । హరి విశ్వంబులు రెంటు నుండుట విశిష్టాదైవతమై
 భాసిలున్॥ క॥ భేద మనిరూప్య మగుటను । భేద మభేదంబు లేక ఁపు

భీష్మలిలోఁ | బ్రోది విశిష్టాద్వైతము | నాఁ దనరున్ మనమతము
 జన్మములు పొగడన్ ||వ|| మఱియు నపృథక్స్థితిసంబంధంబు దేహదేహు
 లకు నియతం బొటఁ జేసి చిదచిచ్ఛరీరి యైనభగవంతునకును భగవచ్ఛ
 రీరంబు లైనచిద చిత్తులకును నపృథక్స్థితిసంబంధంబు ప్రసిద్ధంబైయుం
 డుఁ గావున బాల్యశరీరంబు యౌవనశరీరంబునకుంబోలెఁ బ్రళయస
 మయంబునఁ గలభగవచ్ఛరీరభూతసూక్ష్మ చిదచిద్వైయంబు సృష్టి
 స్థితికాలంబుల స్థూలచిదచిద్రూపంబులుగాఁ బరిణమించుటవలనను సూ
 క్ష్మచిదచిద్విశిష్టం దైనచక్రధరుండె స్థూలచిదచిద్విశిష్టండుగుటవలనను
 శ్రీహరికి జగదుపాదానకారణత్వంబు శరీరద్వారకంబై సంభవించు నని
 మఱియు నిట్లనియె || తే.గీ|| ఆత్మసంకల్పమున విశ్వఁ మాచరించి యీ
 జగంబులకు నిమిత్తఁ హేతునైన | శౌరి శారీరపరిణామశక్తిఁ జేసిజగ
 దుపాదానకారణం బగుచుఁ దనరె || తే. గీ|| అఖిలవస్తువులకు సంతఁ
 రాత్ముఁ డగుట | సఖిలశబ్దంబులకు వాచ్యుఁ డయ్యె శౌరిదేహవాచక
 శబ్దముల్ ఁ దేహియందుఁ | డెటుపరే కర్తృకాండంబుఁ డెలియు బు
 ధులు ||తే.గీ|| కర్తయును భోక్తయును హర్తఁ కారకుండు | ప్రేరకుం
 డనుమోదియుఁగారణత్రయంబు రక్షకుండును బ్రభుం డంగి యగు
 చుజగము పాలించుచుండును ఁ జక్రధరుండు || మ || తనసంకల్పముచే
 జగజ్జననవి ఁ ధ్వంసాదికం బొట శ్రీ | వసజాతాత్ముండు దుఃఖి గాఁడు
 జగముల్ ఁ బ్రహ్లాదిజీవాళి త | త్తనుభూతంబు లనంగ నొప్పె నని తఁ
 ధ్యం బెంచుచో హేయసం | గనిమిత్తంబును లేదు వాని కని వేఁ
 డ్మన్ వేదముల్ దెల్పెడిన్ || మ || కరుణాపూర్ణుండు భక్తవత్సలుండు
 లోఁ కస్వామి సర్వజ్ఞుఁ డ | క్షరసామర్థ్యసమన్వితం డఖిలర ఁ ట్నాదీ
 షీతుం దైనశ్రీహరికంటక మముఁ బ్రోవ నన్యుల కసా ఁ ధ్యం బంచు
 నూహించి తచ్చరణంబుల్ శరణంబుఁ బొంద వలె నుత్సాహంబుతో
 మానవుల్ || క || పరమస్థానముఁ గోరిన | నరుం డంచితభక్తితోడఁ
 నారాయణు శ్రీ | చరణంబురుహద్వంద్వము శరణముఁ బొందంగవలె

న ♦ సంశయబుద్ధిన్ || క || హరిచరణకమలయుగళము | శరణముఁ బొందక
 చరించు ♦ జనముల కెల్లఁ | బరమస్థానము దొరకదు | సరకమ్ములు వారి
 సొమ్ము ♦ సం గనుపట్టున్ || తే. గీ || శరణ మొందుటకంటె గే ♦ శవునిఁ
 జేరఁమఱి యుపాయంబు లేదు భూ ♦ మండలమున | నట్టిశరణాగతుఁడు
 దృష్టుఁడనఁగ నార్తుఁడనఁగ రెండువిధంబుల ♦ సలరుచుండు || తే. గీ ||
 ఆర్తుఁ డసహిష్ణుఁడు షడంగి ♦ న్యాసి నిర్భ | రుఁడునశక్తుఁడు శరణాగ
 తుఁడు ప్రపన్నుఁడనఁగ నేకార్థబోధకం ♦ బగుస్వతంత్ర | భక్తిసాధ్య
 ప్రపత్తి తత్త్వదనంబు || తే. గీ || సాధకుఁడు యోగిజనుఁ డుపా ♦ సకుఁడు
 దృష్టుఁ | డును సహిష్ణుఁడు భజనస్థుఁ ♦ డును మఱియుఁ బ్ర | పన్నుఁ
 డప్రాంగి శరణార్థి ♦ భక్తియోగిసాధనాంగ ప్రపన్నుడై ♦ జగతిఁబరఁగు ||
 క || ప్రపదనమున్ శరణాగతి ప్రపత్తి యనఁగను షడంగ ♦ భజనమ్ములఁ
 జె | ప్పపదము లప్రాంగం బం | గపదావళిచేతఁ దెల్పఁ ♦ గాఁ బడును
 జామీ || క || విను దృష్టుం డన నప్రాం | గనిరూఢుఁడు గాని మదము ♦ గదు
 రఁగ సుగ ద్రా | వినవానిగతిఁ జరించెడి | జనుండు గాఁ డనుచుఁ దెలియ ♦
 శాస్త్రము చెప్పున్ || తే. గీ || శీఘ్రకాలంబులో ముక్తిఁ ♦ జెందువాఁడు |
 సాధ్యసిద్ధికి మాధవు ♦ శరణమొందు | నంగములఁ గోరువాఁ ♦ డన్యనా
 శ్రయించు | సుకృతపరిపాకభేద మా ♦ చొప్పుఁ గనుట || మ || జననానేక
 శతంబులందు ఫలకాం ♦ క్షన్ ద్వాదసుల్ తీర్థనే | వనముల్ గోతిలధా
 న్యరౌప్యనసుధా ♦ వాసోగుడఁడై ద్ర కాం | చనకన్యాముఖదానముల్
 వ్రతములున్ ♦ జన్నంబులుం జేయుసజ్జనుఁడంహోరహితాత్ముడై నతఱి
 శా ♦ స్త్రజ్ఞానియై భాసీలున్ || సీ || సురసంఘములలోనఁ ♦ బరమేష్ఠికై
 వడి, గిరులలోపల మేరు ♦ గిరివిధమున | గ్రహసమూహములోనఁ ♦ గమ
 లబాంధవుపోల్కి, భములలోఁ జంద్రబిం ♦ బంబువగిది | హస్తసంఘము
 లలోఁ నై రావణముజాడ, నదులలో జాహ్నువీ ♦ నదితెఱఁగున | త్కరు
 హంబులలోనఁ ♦ గల్పవృక్షమురీతి, ఖగములలోపల ♦ గరుడునట్లు || తే. గీ ||
 ప్రచురత్నంబులను గొస్తు ♦ భంబుకరణి | జాపధరులందు శ్రీరామ ♦

చంద్రురీవి । జనులలోపల వేదాంత ♦ శాస్త్రజనిత । సమధికజ్ఞాని దన
 రారు ♦ జగము లెన్న ॥మ॥ కరుణాపూర్ణుడు సత్యసంయుతుడు లో ♦
 కస్తుత్యచారిత్రు డా । దరణీయప్రబలప్రచారుడు దమా ♦ ధారుండు
 నటుండు మ । త్వరదంభాద్యరినర్జితుండు విపులై ♦ శ్వర్యుండు శాంతాత్మ
 డై । ధరణీన్ భాసిలు దై వద త్తనిగమాం ♦ తజ్ఞానధుర్యుం డొగిన్ ॥ తే.గీ॥
 కడుపుకూటికిఁ జదివెడి ♦ కప్టమతుల । కెల్ల వాదంబె కాని స ♦ ర్వేశు
 నెఱుంగ । మార్గములు బోధపడునె యా ♦ మాట కేమి । వినుము శా
 స్త్రార్థవిజ్ఞాని ♦ విధము మరల ॥మ॥ హరికిన్ జీవులు దేహ మాట సత
 డెట్లాడించు మే మట్ల త్రిమ్మరుచున్నారము గానఁ గర్తృఫలముల్ ♦ మ
 మ్మింతయున్ జెందవా । హరివే యంచుఁ దలంచు చుండియు ఫలత్యా
 గైకబుద్ధిన్ దయా । కరకర్తృబులు చిత్తశుద్ధికొఱకై ♦ కావించు నాతం
 డిలన్ ॥ మ॥ విమలాంతరికరణంబు గల్గి కృతియై ♦ వెల్లొందువిజ్ఞాని ని
 ర్కమతాపూర్తి వహించి కర్మగతిఁ జే ♦ ర న్నాని యష్టాంగయో ।
 గముపై నాసల నంగ సిద్ధికొఱకై ♦ కంసారిపాదాబ్జముల్ । విమలుండై
 శరణంబుఁ బొంది గురు సన్వేషించుచో న త్తఱిన్ ॥క॥ భగవంతునికృప
 చేతను । దగినగుర్నుడు దొరకి యోగతత్త్వము దెలుపం । దగ విని
 నివృత్తిమార్గముమొగిఁ జొచ్చు నతండు గళిత ♦ మోహం దగుచున్ ॥
 క॥ యమము దశాంగయుతంబు ని । యమము దశాంగాన్వితంబు ♦
 నాసనములు పె । క్కమరు మరుదక్షరోధక్రమ మేకవిధంబు ధ్యాన ♦
 గతి ద్వివిధ మగున్ ॥ క ॥ ధ్యానము నిల్చుట ధారణ । మై నెగడున్
 ధారణము నిరంతరఘృతధా । రానూస మగుచుఁ దనరిన । దానిఁ దగ
 సమాధి యనియె ♦ దరు యోగవిదుల్ ॥ క ॥ క్షమయు సహింసయు
 నస్తే । యము సత్యము బ్రహ్మచర్య ♦ మార్జనమును శౌ । చము ధృతి
 మితాశనము దయఁయమదశకం బిదియె మొదటి ♦ నష్టాంగములో ॥
 క॥ జపమునుద త్వజ్జిత కృష్ణపూజదానంబు వ్రీతము ♦ శ్రద్ధయుమతియున్ ।
 దపమును హర్షము లజ్జయు । ఫిపులనియమదశక మండు ♦ వేదాంతవి

దున్ || తే. గీ|| పద్మమునుస్వస్తికము బద్ధపద్మమును మ | యూరమును
 గుక్కుటమ్ము కం ♦ సీరవమ్మునాది యగునా సనమ్ములనభ్యసించవలయు
 ను మ్మారురుతుండువలసినట్లు|| సీ|| ఆసనం ఒభ్యస్తం మైనపిమ్మట విజ్ఞానము
 సుఖప్రద మాచు ♦ సమరుపాడు | గుడిలో నయిన గొండగుహలోన
 నైన మఱొండుచో నైన గూ ♦ స్పండి పూర | కము కుంభకము
 రేచ ♦ కము కలాకాస్థాది, కక్రమంబున హృషీకమ్ము లైదు | తనకు
 వశ్య మగునం ♦ తకు లఘుశుచిమిత, హితమధురాహార ♦ యుతుండు
 బ్రహ్మ|| తే. గీ|| చర్యకలితుండు సుస్థిరా ♦ సనుండు నగుచు | సమముగాఁ
 గంతకాయమ ♦ స్థకము దనర | ద్వరపడక యేమటక వాత ♦ ధార
 ణంబు | గురునికడ సభ్యసించుట ♦ గోర వలయు || ఉ|| ప్రాణముఖాని
 లంబుల ను ♦ పాయముచే సరికట్టి యింద్రియ | శ్రేణుల నెల్ల నెమ్మదిని ♦
 జేర్చి మనంబును లత్యమందు గీ | ర్వాణులు మెచ్చ నిల్చి ముని ♦
 వర్యుడబీజము జోలి జోక ద | హ్రాణతర ప్రదేశమున ♦ సచ్యతు
 ధ్యానము సేయఁగాఁ దగున్ || సీ|| తొలుకారు మెఱుంగుదీఁగెలచాలు
 వలె దళ, త్తళ లాడుపసిండిమ ♦ వ్యలువవాని | వేల్పురాయనిరాల ♦
 వెల కమ్మ దగి చక, చ్చకలాడు చున్నమైచాయవానిఁబూపవేడివె
 లుంగుపోడిమి గొని ధగ, ధగలాడురతనాల ♦ సగలవాని | నిండుక
 ల్వలరాయనికి జోడుపడి నిగ, నిగలాడు లేనప్పు ♦ మొగమువాని||
 తే. గీ|| జుట్టువాలునుసంకుచేబట్టువానిఁగలిమిజవరాలుఱొమ్మునఁగలు
 గువాని | బత్తి తనమదిలోపలఁబాదుకొల్చి పాయక కనంగ వలె నిరా ♦
 బారితేడు|| తే. గీ || వైలధారానవిచ్చిన్న ♦ తాసమేత | మైన శ్రీకృ
 ణ్ణవిగ్రహ ♦ ధ్యాన మిల స | మాధి యనఁబడు వానికి ♦ మాధవుండు |
 వశ్యుడై సంచరించును ♦ వలసినట్లు || చ|| అతడు నిజాంగికంబులు న ♦
 జాండభవంబులు నైన రిప్తసం | తతులను దేహపాతసము ♦ దంచితకాల
 మెఱింగి యెంతయున్ | మతి నియతంబుగా నిలిపి ♦ మాధవుమందర
 మర్చిరాదిప | ధ్ధతి జనుఁ గాని విఘ్నసముదాయము దీని లభింప నీ ది

లన్॥ తే. గీ॥ కాన దృష్టప్రపత్తిసాం ♦ గత్య మెల్ల విడిచి యార్తప్రప
 న్నుడై ♦ వెలయ వలయు । యోగి కగుఁ గట్ట మార్తున ♦ కొడవు
 సుఖము! విశదముగ దీని మున్ను తె ♦ ల్పితిని గాడె॥ పంచసంస్కా
 రసంయుక్తుం డగునతండు మధ్యమనిష్ఠయందు వసించె నేని యోగంబు
 నకంటె సుకరం బగుషడంగప్రపత్తిచే భవబంధవిముక్తుం డగుఁ గావున
 మధ్యమనిష్ఠా పూర్వక షడంగప్రపత్తి వచించెద వినుం డని యిట్లు
 నియె॥ ఆ. గీ॥ అర్థసాధకము ల ♦ సర్థ సాధకము ల । సర్థహారకమ్ము ♦
 లనఁగ మూఁడువిధము లగుచుఁ గృతము ♦ వెలయు సందర్థసా । ధక
 ములను వచించెదను వినుండు॥ క॥ ప్రకటముగ నిత్యనైమి । త్తికా
 మ్యవిభేదమునను ♦ ద్రివిధం బగుచున్ । సుకృతము దనరారును డ ।
 ప్పక కొనవలె బుధుఁడు బుద్ధి ♦ భాసుఁ డగుచున్॥ తే. గీ॥ తమ్ముఁ
 జేయనియెడల బా ♦ తకఘంటు । నలిపి వర్ణాశ్రమవిభేదఁ సరణిఁ బ్రత్య
 హంబు సూక్తావసరముల ♦ నాచరింప । వలయునది నిత్యకర్తృబు ♦ పసు
 ధలోన॥ క॥ స్నానము గాయత్రీమం । త్రానుష్ఠానంబు పంచ ♦ యజ్ఞ
 ములు బృహ । ద్భానుసమర్చనమును మొదలైనవి సూ నిత్యములు
 ధ ♦ రామరతతికిన్॥ తే. గీ॥ నిత్యములరీతిఁ గర్తవ్య ♦ నియమ మెల్లఁ ।
 గలిగి యుండి నిమిత్తముల్ ♦ గలుగునపుడు । మానక యొనర్ప వల
 యుక ♦ ర్తములె సుమ్ము । ధాత్రి నైమిత్తికములు నాఁ ♦ దనరుచుండ॥
 క॥ సుతజన్తం బుపరాగము! పితృమరణం బతిథిరాక ♦ ప్రియభామినికి॥
 ఋతుదినము లగుట యాదిగ । క్షీతి నైమిత్తికము లనుచుఁ ♦ జెప్పఁ
 బడుఁ జూచి॥ తే. గీ॥ సమయనియమంబు ప్రత్యవా ♦ యమును జెప్పఁ
 బడిన వౌటను సంక్రాంతిఁ ♦ జార్జమాసి । హరిదినంబున మన్వాదు ♦
 లందుఁ జేయు । కర్తములు నిత్యనైమిత్తి ♦ కమ్ము లగును॥ తే. గీ॥ చేయ
 కున్నను బాపంబు ♦ చెందకుండి । చేసినను గర్త కీప్రత ♦ సిద్ధి నేయు ।
 కర్తములు కామ్యము లగుఁ ద ♦ త్కామ్యతతి య । నియతనియత

ఫలం బనన్ ద్వివిధ మయ్యే॥ తే॥ గీ॥ క ర్తృసంకల్ప భేదంబు కరణి భిన్న ।
 ఫలము లొన గూర్చు హయమేధ • పాండరీక । సర్వ పృథ్వాదులును
 బూర్త • సమితి యనియ । తఫలకామ్యంబు లండ్రు పెద్దలు జగమున॥
 క॥ తరుబీజములగతి ఫల కరము లగు శ్వేనయాగ • కాశీ రేష్ట్యాద్యురుక
 ర్తంబులు తొకిక । సరణులగుచు నియతకామ్య • సంజ్ఞ వహించెన్॥
 క॥ ఫల మాసింఁచి యొనర్చిన । ఫలమొసఁగున్ గోరకున్న • బ్రహ్మ
 జ్ఞానం । బలవఱచు నియతఫలముల । నెలి యగు కర్తృత్వయం
 బు • వినుడు తెలియఁగన్ ॥ న ॥ ఇవి యర్థసాధకంబు లింక
 సతిపాతకంబులును మహాపాతకంబులును సమపాతకంబులును నుపపాత
 కంబులును సంకలీ కరణంబులును మలిసి కరణంబులును సపాత్రీకర
 ణంబులును జాతిభ్రంశకరంబులును బ్రకీర్ణకంబులును సచనవవిధ పాత
 కంబులు ససర్థసాధకంబు లనఁబడుఁ దత్ప్రకారంబు లేర్పరించెద వినుం
 డని యిట్లనియె॥ క॥ తనతల్లితోడ నైనను । దనకోడలితోడ నైనఁ •
 దనయలతోనై । నను మదనకేళి సేయుట జనముల కతిపాప మంశ్రు •
 సంయమివయ్యల్॥ క॥ సుర గ్రోలుటయును విప్రునిఁ బరిమార్చుట గురువ
 ధూటిఁ • బట్టుట కార్త । స్వరచౌర్యము సేయుట ను । మృరసి మహాపా
 తకంబులని యండ్రుమునుల్॥ క॥ విను మీపాతకములఁ జేసినవలువు
 రు వీరితోడఁ • జెలిమి మిగులఁ జేసినవాడనునీయేవురుజనుల మహాపాత
 కులుగఁ • జాటుమరు మునుల్॥ తే॥ గీ॥ నిర్నిమిత్తంబు గురువుల • నింద
 సేయుటయును మిత్త్రునిఁ దునుమాడు • టయు నధీత । వేదవిస్తృతియు
 ను • మఱి • వేదనిందాబ్రహ్మహత్యాసమంబులై • పరఁగుచుండు॥ ఆ. గీ॥
 భువి నిషిద్ధసేవి • యవుట యాత్మోత్కర్ష । కొఱకు సస్మతమాడు • కొ
 నుట పుష్పవతిని ముద్దుగొనుట • మతిని గౌటిల్యంబుఁ । బూనుటయును
 మద్య • పాన సమము॥ క॥ తురగముల నరుల మణులం । దురుణుల నిక్షే
 పములను • ధర ధేనువుల • హరియించుటయే కార్త । స్వరచౌర్యస

మం బటండ్లు ♦ సకలముసింద్రుల్ || క || చెలికాని భార్యఁ గన్యను | జెలి
యలి నిజగోత్రజ లగు ♦ చేడియలం గో | డలి సంత్యజునివధూటిని | గలి
యట గురుతల్పపాత ♦ కప్రతిమంబుల్ || సీ || తనతల్లితోఁ దన ♦ పినతల్లి
యును మేన, మామభార్యయు మిత్త్రు) ♦ భామినియును | దనమమేనత్త
యఁ ♦ భినతంధ్రభార్యయఁ, గోడలు శిష్యుని ♦ కోమలియును | బుత్త్రు
కయును దోడఁ ♦ బుట్టినకాంతయు, గురునివధూటియు ♦ గోత్రజయును |
బెంపుడుతల్లియఁ ♦ బృథ్వీశుభార్యయు, సన్నన్యసింఛినయట్టి ♦ జవ్వనియును ||
తే. గీ || శరణుచొచ్చినకాంతయు ♦ ధరణిసురుని | వనితయును గురు
పుత్రిక ♦ యును బతివ్ర) | తయును సాపత్న్యమాతృసో ♦ దరియఁ దు
ల్యలనుచు నారదమునివర్యఁ ♦ డానతిచ్చె || సీ || క్షితి నకాలోపనీ ♦ తత
ధేనువధ దొంగ, తన మప్ప దీర్ఘమి ♦ యును ననాహి | తాగ్నిత లవ
గాదు ♦ లమ్ముట జ్యేష్ఠుని, కంటెను మును గర ♦ గ్రహణ మాట | వెల
యిచ్చి చదువుట ♦ వెలకుఁ జెప్పటయును, దాను బెండ్లాడక ♦ తమ్మునకు
ను | బెండ్లి సేయుట పర ♦ ప్రేయసీగమనంబు, వడ్డిచే బ్రతుకుట ♦ వసు
మతీశ || తే. గీ || వైశ్యశూద్రవరాంగనా ♦ వధయు నింది | తార్ఘముల
చేత బ్రతుకుట ♦ నాస్తితయు | బ్రహ్మచర్యవ్రతంబు లో ♦ పంబు సేత |
ఘనులు వీనిని నుపపాత ♦ కంబు లనిరి || సీ || పిల్లల నమ్ముట ♦ పితృమా
తృసుతపరి, త్యాగంబు సేయుట ♦ ధాన్యకుప్య | సీసపశ్వాదిక ♦ స్తేయ
శుయాజ్యయా, జనము కన్యాప్రదా ♦ షణము కుటిల | భావమా
రామన ♦ రోవరవిక్రయం, బును బరివిందక ♦ మనుజునకును | నా
త్తజ నిచ్చుట ♦ యాత్మార్థమై భక్ష్య, ములు వండుకొనుట క ♦ ల్లెలమిఁ
ద్రావు || తే. గీ || వనితఁ గూడుట స్వాధ్యాయ ♦ వహ్నివర్జ | నంబు పు
త్తుని కుచితకా ♦ లంబునందు | సంస్కృతులు సేయమియు బంధు ♦ జనవి
రోధ | మరయ నుపపాతకంబు లటండ్లు మునులు || సీ || వెలవక వంట
కై ♦ తరువు గొట్టుట గాను, గాడుట వ్యసనంబు ♦ లందుఁ బడుట | స్త్రీ
మూలమునను హిం ♦ సామూలమున భిష, గ్వృత్తిమూలమున జీ ♦ విం

నిత్యంబు సర్వార్థముల్ | చూడల్ సేయుచు సేవ సేయవలెనం ♦ చున్
మున్నె నేఁ జెప్పితిన్ || మ || హరికిన్ భక్తి నొసంగ వచ్చును గృహ ♦
యత్తాత్మకై దీనులం | బరిపాలింపఁగ వచ్చుఁ గూవముఖిది ♦ వ్యత్యస్త
సంతానముల్ | పరిశుద్ధంబుగఁ జేయ వచ్చు హరిబిం ♦ బశ్రేణులం
జూడ ను | ర్వరపైఁ ద్రిమూర్త వచ్చు దేహబల మ ♦ ర్థశ్రేణియుం గల్గి
నన్ || సీ || హరిమూర్తిదానంబు లాచరింపఁగ వచ్చు, బీదమానుసులకుఁ
బెట్ట వచ్చు | మూకాంధవంగుప్ర ♦ ముఖులకు నీ వచ్చు, మంచిబ్రాహ్మ
ణులను ♦ మనుష వచ్చుఁ | దీర్ఘయాత్ర లొనర్చు ♦ దేహి కీయఁగ వచ్చు,
సత్రసంఘంబులు జరుపవచ్చు | ధన మిచ్చి పెండ్లిండ్లు ♦ దగఁజేయఁగా
వచ్చు, హరిని దెల్పెడికృతు ♦ లంద వచ్చు || తే. గీ || బ్రహ్మ ఘటియింప
వచ్చుఁ జ ♦ పురము లుంపవచ్చు నై మి త్తికములందు ♦ వలసినట్ల | దాన
ము లొనర్పవచ్చు మా ♦ ధ్యమికునిష్ఠ | దీనిచేతను జెడచు సందియము
లేదు || ఉ || శాంతి విరాగముంగర్హణ సత్యము శౌచము శ్రద్ధ లజ్జయున్ |
దాంతియు మైత్రి యార్జవము ♦ దానము శుద్ధియు సుస్థిరత్వమున్ | సంత
సమున్ సుబుద్ధియును ♦ సర్వసమత్వము నీతి ధైర్యమున్ | సంతతముం
బ్రహ్మనుడు ఘ ♦ నంబుగ గల్గి చరింపఁగా వలె || ఉ || కామము లో
భమున్ భయము ♦ గర్వము దంభము మచ్చరంబు హిం | సామద
మానత్వములును ♦ సాహసమున్ విషయానురక్తియుం | బామరవృత్తి
క్రోధమును ♦ బాప మహంమమకారముల్ మదిన్ | వేమలు మానుచుం
డవలె ♦ విష్ణునిదానుడు దీ ప్తహానుడై || మ || దివిషల్లోక మొసంగుచో
ఘటినబు ♦ ద్ధిన్ శుద్ధి గావించుచో | సవనశ్రేణులఁబోలు సత్క్రియలు
భూ ♦ చక్రంబునన్ లేమి యో | గవిధానంబు వడంగిచందమున యా
గంబుల్ ప్రవన్నుండు మా | న వలెన్ మాననివాడు సాధనఫలాం
తఃపాతియై కుండెడిన్ || మ || శౌరిం జెప్పు పురాణముల్ చదువుచుం
జక్రాయుధధ్యాన మిం | పారక జేయుచు విష్ణుభక్తులకు ని ♦ త్యంబున్న
ధానంబు స | త్కారం బొప్ప ఘటించుచున్ జనుడు త ♦ త్వజ్ఞాన్

సంపన్నుడై । మీఱన్ మధ్యమనిష్ఠ పోవ దనుచున్ ♦ మీ కే నెఱింగించితిన్॥ ఉ॥ కూడవు తీర్థయాత్రలును ♦ కూడవు కామ్యఫలవ్రతావళుల్ । కూడవు సత్కర్మములు ♦ కూడ వయో మహిషాది దానముల్ । కూడవు తంత్రమంత్రములు ♦ కూడవు విష్ణు కథాన్య శాస్త్రముల్ । కూడదు దేవతాంతరము ♦ గొల్చుట మధ్యమనిష్ఠ బూనుచోన్॥ మ॥ తన వర్ణంబున కాశ్రమంబునకు సూ ♦ క్తం బైన మార్గంబునన్ । ధనముల్ గూర్చుచు యుక్తభోగములచే ♦ తం దృష్టుఁ డౌచున్ మహా । జనులెల్లన్ వినుతింప విష్ణునిపదా ♦ బద్ధవండ్వముం గొల్చుచున్ । మనుజుండుండిన నిష్ఠ వోవదు సుమీ ♦ న్యాసంబునం దింతయున్॥ క॥ కరణత్రయప్రపన్నుడు । హరిదాసవివృద్ధికోటకు ♦ నాత్మజులను బల్కురఁబుట్టింపఁగ వలయును । విరక్తుఁడగునాతని కిది ♦ విధి గాదు చుమీ॥ క॥ తనమీఁదఁ గబ్బములఁ జే । సిసవారిని గృతులు దన్నుఁ ♦ జెందించినవా । రిని దనలోకంబునకుం । గొనిపోవును జక్రధరుఁ డ ♦ కుంతిదయతోన్॥ క॥ హరి సంబంధము గలయవి । విరతి చెలఁగు నవియుఁ గరుణ ♦ వెలయునవియుఁ ద । త్కరణత్రయప్రపన్నుడు । సురుచిరగతిఁ జేయవలయు ♦ సుకృతవితితిలోన్॥ క॥ తనశక్తికొలఁది నిత్యము । లును నైమిత్తికచయంబు ♦ లును బ్రాయశ్చి । త్తనివహములోనఁ జేయఁజను మధ్యమనిష్ఠబూను ♦ జనుఁడు సతతమున్॥ క॥ దురితసమూహము శ్రీహరి । విరహితపుణ్యములు దయకు ♦ వెలి యైనపనుల్ । కరణత్రయప్రపన్నుడు । మఱిచియయినఁ జేయరాదు ♦ మహిమండలిలోన్॥ క॥ ఈ విధమున సుమతిం గ । ర్నావళి పరికించి చేయు ♦ నవియును మానం । గావలయు నవియుఁ దెలియం । గావలయును గాక చెప్పఁ ♦ గా వశమగునే॥ శా॥ శాపానుగ్రహశక్తిమంతులు సమ ♦ స్తజ్ఞానపూర్ణుల్ ఘన । ప్యాపారాన్విత లయ్యు నీ ప్రపదనా ♦ ధ్వం బూహకున్ రామి సం । తాపం బొందును మానులండలును మున్ ♦ ద్వైపాయనుం జేరఁగానా పుణ్యాత్ముడు దెల్పె దీని మహిమం ♦ బల్పంబై చింతింపఁగన్॥ సీ॥ భువి

స్వర్గనిరయహే • తువులైన పుణ్యాలు, కర్తృంబులును మోక్ష • కార
 ణంబు । లగుకర్తృధీభజ • నాఖ్యయోగములు కృ, చ్ఛామలు కరణ
 త్ర • యమున మాని । సలుపకున్న సఘంబు • సమకూడు ననుభీతి,
 మేలైననిత్యనై • మిత్తికాఖ్య । కర్మమూత్రంబులె • కావించుచును
 దాప, పుండ్రవందననామఃపూజనప్ర॥ తే. గీ॥ దక్షిణము లనుకాయక •
 తతియు మంత్ర । జప మనెడి వాచికము తద • ర్థపరతయను । మాన
 సము గల్గి హరిఁ గొల్చు • మనుజుఁ డలరు । చుండుఁగరణత్రయప్రప •
 న్నుం డనంగ॥ తే. గీ॥ కామ్యకర్తృంబులెల్లఁ ద్యాగంబు సేత । న్యాస
 శబ్దార్థ మనుచు ధ • సంజయునకుఁజక్రి వచియించె నది యిది • సమము
 లగుట । న్యాస మయ్యెను గరణత్ర • యప్రపత్తి॥ తే. గీ॥ న్యాస శబ్దార్థ
 మయ్యె యా • గాదికంబు । పాసనపదార్థ మయ్యెను • భక్తియోగ ।
 మింతకంటెను వేఱు లే • దీశుఁ జేర్చు । సాధనం బని సకల శా • స్త్ర
 ములు దెలుపు॥ తే. గీ॥ న్యాస మన యాగముఖము లు • పాసన మన
 యోగమును నగు సర్వశా • స్త్రాగమముల । నెంచహరిఁజేర్ప నింతకు •
 మించుసాధ । నంబు లే దని నారదీ • యంబు పలికె॥ చ॥ నిగమపురా
 ణశాస్త్రములు • నేర్చినపండితుడైన బాతకం । బగు తెరు పూనె నేని
 విల • యంబును జన్తము దక్కన్యాసయో । గగతులలోన నెద్దియును • గ
 ల్గదు పాపము మాని యోగియై । దగునుజనుండు పుణ్యదురి • తంబుల మా
 నినన్యాసియై తగున్॥ తే. గీ॥ న్యాసి యగువాఁడు తామసుం • డైన సా
 త్త్వి । కుం డయిన రాజసుం డైన • నొండు కూయి । మాని మధ్యమనిష్ఠ
 తా • బూసవలయు । వసుచుఁ దెల్పనె చరమమం • త్రార్థవేళ॥ నీ॥ వినుముపా
 సనమందు • వేదాంతవిజ్ఞాన, కార్యంబుక ర్తృయోగంబుక ర్తృయోగకార్య
 ము జ్ఞాన • యోగంబు దానికా, ర్యం బగు భక్తియో • గంబు దాని ।
 కార్యంబు మోక్ష మీ • కరణి నేకారణ, ములఁ గోరక స్వతంత్ర •
 ముగను దాను । ముక్తి గూర్చుటకును • ముఖ్యకారణ మాట, వలన
 నీన్యాసప్ర • వర్తనంబు॥ తే. గీ॥ భువి నుపాయాంతరనివృత్తి • పూర్వ

కముగఁనగు స్వతంత్రప్రపత్తియ టండు బుధులు । మాధ్యమిక
నిష్ఠ దీనికి ట మఱవ దగద । టంచుఁ జెప్పెద మదిఁ బట్టు ట నట్ల
మీకు॥ నీ॥ అర్థసాధకము ల ట సర్వహారకములు, భావిభూతానర్థభంజ
కమ్ము । లనెడికర్తృచతుష్ట ట యంబులోపలను బ్రా, యశ్చిత్తపాపపు ట
ఞ్చంబు లనెడి । కర్తృత్రయము మాని ట గావింప కుండినఁ, బాతకం
బగు నను ట భీతి గలిగి । మే లైననిత్యనై ట మిత్తికంబులను ద, త్వల
సంగియును ఫల ట త్యాగి గాక॥ తే.గీ॥ చేత మధ్యమనిష్ఠయై ట చెలఁ
గు ననియుఁ । గలియుగంబున మోక్షంబు ట గలుగుటకును । దీనికంటె
నుపాయంబు ట గానిపింప । దనియు వచియించె లక్ష్మీ బ ట లారితోడ॥
తే.గీ॥ న్యాసి యయ్యును జనుడు మా ట ధ్యమికనిష్ఠ । వదలఁగా రాదు
ఘదలుచో ట వ్యభిచరించి । నట్టిసంపూర్ణచంద్రబిం ట బాస్యపోలె । వాని
వెలివేయవలె న్యాసి ట వర్గమెల్ల॥ క॥ అని యీగతిఁ గాంతిమతీ । తన
యుడు వచియింప శిష్య ట తతిలో ముఖ్యం । డనఁ దగుయాదవుఁ
డాతనిఁ । గనుఁగోని యీరీతి శంకఁగావించె దగ॥ తే. గీ॥ సాత్త్వి
కుడు గానివానికిఁ ట జక్రీపురము । గలుగ దంచు శ్రుతిస్మృతుల్ ట
దెలుపుచుండ । న్యాసిమాత్రుల కెల్ల ము ట రానిపురము । చూఱ
యని మీరు పల్కుట ట చోద్య మయ్యె॥ ఉ ॥ వాతము పిత్తముఁగఘ
ము ట వర్తిలునప్పుడు తద్వికారముల్ । చేతనకోటిఁ జెందుగతిఁ ట జెంద
వె సత్త్వరజస్తమోగుణో । ద్భూతవికారకోటు లవి ట పొందినవానికి
సూక్తనిష్ఠ యే॥ రీతిని నిల్చు మాధవుపు ట రీస్థలి కేగతి నేగుఁ జెప్పమా॥
వ॥ అనిన రామానుజగురుం డిట్లనియె॥ తే.గీ॥ సాత్త్వికతలేక మోక్షం
బు ట సంభవించు । ననుచు నేనును దెల్ప లే ట దయ్య వినుము । పాప
ములు చేయఁ దగదంట ట పాడి గాదె । దీనికి గుణత్రయం బేల ట
తెలిపె దీవు॥ క॥ నరుడు రజస్తమములచేఁ బరిభూతుం డగుచు దురితఁ
పథమునఁ దిరుగన్ । నిరయమున కేగు నని నే । నెఱిగించితిఁ గాక
ముక్తి ట యేల వచింతు॥క॥ భువిని గరణత్రయముచేఁ ద్రివిధం బగు

ప్రపదనంబు ♦ త్రిగుణములచే । నవవిధ మగుఁ గావున స । త్వవం
తునికి సుమ్ము మోక్ష ♦ దశ లభించుట ॥ వ ॥ తదీయప్రకారంబు
వినుము తామసకాయికంబును దామసవాచికంబును దామసమానసి
కంబును రాజసకాయికంబును రాజసవాచికంబును రాజసమానసి
కంబును సాత్త్వికకాయికంబును సాత్త్వికవాచికంబును సాత్త్విక
మానసికంబును ననం బడు నిందుఁ గరణత్రయంబు సాత్త్వికం బగు
నతం డానుకూల్య సంకల్పాదిషడంగంబులుం గలిగి తజ్జన్మంబున ముక్తుం
డగుఁ దత్ప్రకారం బొకర్ణింపుము ॥ మ ॥ తనభక్తుల్ వెలి గాఁగ నెల్ల
జనులం ♦ దత్పూర్వకర్తావ । ర్తనులం జేయుచుఁ దా స్వతంత్రుఁ
డగు చాత్తల్ మోక్షబీజంబు లా । టను దాపాదులు గల్గి మాధ్యమి
కని ♦ ప్థం బూని యున్నట్టిదా । సనికాయంబులఁ బ్రోవఁగా హరివిశేః
షస్సూర్తిలో వర్తిలు ॥ ఆ.గీ ॥ ఒక్కదేశమందు ♦ నొక్కకాలమ్మున ।
నొక్కభాగవతున ♦ కొనఁగుఁ దొలుత । రమ్య మగుఘుణాక్ష ♦ రన్యాయమునను
యా । దృచ్చికాఖ్యసుకృత ♦ మీశ్వరుండు ॥ తే.గీ ॥ దాని
మిషఁ జేసి విష్ణుండు ♦ దాసజనుని । బ్రోవ సమకట్టు నంతట ♦ బూర్వ
కర్త । గరిమచే మృతుడై పథా ♦ గర్భమునఁ బ్ర । విష్ణుడై వాడు
జన్మించు ♦ వేశయందు ॥ ఉ ॥ నల్లనితారకంబులు ద ♦ నర్వగ నంచి
తపత్కృపం క్తి రా । జిల్ల దయారసంబు విల ♦ సిల్లగ వీనులదాఁక నేసి
సం । పుల్లసి తాంబుజంబులను ♦ బోలి వెలుంగువిలోచనంబులం జల్లఁద
నంబుగాదనుజశాసనుఁ డాతనిఁ జూచుఁ బ్రీతితో ॥ క ॥ నరుండు జని
యించువేశన్ హరుండు కటాక్షింపఁ దామఁసాత్ముఁ డగు నజం దరసిన
రాజసుఁ డగు శ్రీ । హరి కరుణించినను సాత్త్వి ♦ కాత్ముఁ డగుఁ జమి ॥
మ ॥ హరినిష్ఠైతుకజాయమానకరుణా ♦ వ్యాపారు డై నట్టి తాన్నరుఁ
డంతంతుకు సాత్త్వికం డయి హరి ♦ స్వర్ణించుశాస్త్రంబు లా । దర
ముప్పం గని తత్పదాబ్జయుగసంక్తస్వాంతుడై దేహసా । ఖ్యరతి న్నాని
చరించు సత్పురుషసాం ♦ గత్యంబు నిత్యంబుగనే ॥ క ॥ సంసారదుఃఖ
కోటిఁ బ్ర । శంసించుచు దీని విడిచి ♦ సంతతమును శ్రీ । కంసారిమ

యము జగ మని । హింస నదలి సంయమింద్రు ♦ తెన్నఁ జరించున్ ॥
 చ॥ నరకమునం దపించెడిజ ♦ నమ్ములకంటెను వహ్నికీలలం । బొరలెడు
 వారికంటె ఫణి ♦ పుంజితమోభరితాంధ కూపమందిటకినవారికంటెను
 స ♦ మున్నత దుఃఖయుతాశ యుండు సం । సరణసమన్వితం డనుచు ♦
 స్వాంతమునం దతఁ డూహఁ జేయుచున్ ॥ తే.గీ॥ దొరకెనా సాత్త్వికుం
 డైన ♦ గురునిచేత । లేనిచో నర్చయై నశ్రీ ♦ జూనిచేతఁ । బంచసంస్కారి
 యై యార్త ♦ భావ మూన । నపుడె వాని వరించు ష ♦ డంగపూర్తి॥
 క॥ వినుము షడంగంబులు గల । ఘనులకు నపవర్గసిద్ధి ♦ గలుగునిజ
 మటం । చును రామానుజుఁడు వచించినగతి సూతుండు వేడ్కఁ ♦ జెప్పె
 మునులకున్ ॥ శా॥ సారాహారపటీరహీరదివిష ♦ త్సంబేరమోదారడిం
 డీరస్ఫారమరాశ హారచయపా ♦ టీరస్ఫురత్తారనీ । హారత్కాధరతారతా
 రగిరికా ♦ శాహీంద్రమందారక । రూరాకా రయశోవిభాస్థగితవి ♦ స్ఫూ
 ర్జస్వహీమండలా॥ క ॥ అక్షీణబలహతప్రతి । ప త్కత్కానాథయాధ ♦
 భరితగిరిగుహ । ప్రక్షోభకరణదక్షును । లక్షణభంభానిరగ్గ ♦ శస్సుటని
 నదా॥ మాలిని॥ సకలధననిధీనా ♦ శౌర్యకీర్తిప్రధానా । సుకవివిసుత
 దానా ♦ శూరసంస్తుత్యసేనా । ప్రకటితపటుమానా ♦ పాలితాశేషదీ
 నా । స్వకులజననిధానా ♦ సత్యదానాద్యనూనా॥

గద్య॥ ఇదిశ్రీమచుభయవిధకవిత్వరచనానల్పచాతుర్య కొటి

కెలపూడిపంశకమలవనసూర్య హరితసగోత్రధుర్యశ్వాతి

పాగమాచార్య శ్రీమన్నారాయణాంబుజధ్యాన

గతస్థైర్య సకలమతవేదాంతసిద్ధాంతానివార్య

వేంకటకృష్ణస్వసోమయాజికుమారవర్య

కోదండ రామయార్య కార్యంబైన

ప్ర ప ద న పా రిజా త ం బ ను

దివ్యప్రబంధంబునందుఁ

చతుర్థాశ్వాసము.

శ్రీరామార్పణమస్తు.

శ్రీరస్తు.

ప్రపదనపారిజాతము.

పంచమాశ్వాసము.

శ్రీజితఖిగరాజ మహా । రాజ యశోజితమరాళ ధృ
కుభృ । ద్రాజ పరాక్రమజితమృగ । రాజా శ్వేతాచలపతి ధ
యా॥ వ॥ అవధరింపుము సూతుండు శౌనకాదులం గనుంగొని యిట్ల
నియె॥ క॥ అనుచు జగద్గురుఁడు వచిం । చిన విని యాదవుఁడు భక్తి
చే మ్రొక్కి షడం । గనిరూపణమ్ము దెల్పవె । యని వేడిన వా
క్కిట్టు ధిలనె గురుఁడు దయ॥ వ॥ ఆనుకూల్యసంకల్పంబును బ్రా
కూల్యవర్జనంబును రక్షించు ననువిశ్వాసంబును గోప్యత్వవరణంబున
నాత్మనిత్యేపంబును గార్పణ్యంబును ననుషడంగంబులు విరోధినహిత
బుగా నేర్పరించెద సావధానచిత్తులై వినుండు॥ మ॥ దనుజధ్వంసికటాక్ష
మొండు వెలిగాఁ ధిదత్పాప్తికిన్ వేతె సా । ధనముల్ లే వని నిశ్చ
యించుచుఁ దగం ధిదత్పారతంత్ర్యంబు మ । న్నన మీవేశను బూస
చున్నదనుజ్ఞా ధిసంబాత్మనిత్యేపణం । బనుముఖ్యాంగముగా వచించెదర
వేదాంతజ్ఞ లెల్లన్ రహిన్ ॥ నీ ॥ మోక్షం బొసంగఁగా ధిముఖ్యపే
తువు లైన, కర్తృధీభక్తియో ధిగములు దుస్త । రంబు లంచున
విలం ధిబంబు లంచును వాని, వాసనారుచులతో ధివదలి సాధ్య । మగ
ముక్తి సిద్ధింప ధిహరికృపామాత్రమే, సాధనం బనెడి ని ధిశ్చయవ
నీష । యపవర్గకాంక్షీకి ధిససమానఫల మంచు, దెలిసి నామది కృపా
జలధి శక్తుఁ ధితేగీ॥ డఖిలసంపూర్ణుఁడు సమర్థుఁ ధిడైనశౌరి । చరణః
ద్గంబు లిప్పుడు ధిశరణ మొందు । చున్న దని సంతతము దెలి :
యుటయె మనుజు । నాత్మనిత్యేపణం బనా ధినలరు జగతి॥ తేగీ॥ ట్లి

ఫలశ్రద్ధయాత్మని ♦ తేపవైరి । యగు ఫలశ్రద్ధయనఁగఁ దా ♦ నాచ
రించు । నిత్యవైమిత్తికంబు ల ♦ స్నిటికిఁ దనకు । ఫలము గల దను
సంశయ ♦ భావ మునికి॥ నీ॥ అజ్ఞానతిమిరంబు ♦ నందు మగ్నుండనై,
వాసనాధీనప్ర ♦ వర్తనుండ । నపుటచే మోక్షహే ♦ తువు లై నకర్త
గ్గీ, భక్తియోగంబు లె ♦ ప్పటికి దొరక । వది గానఁ దాపత్రయా
ర్కులఁ దొలఁగింప ♦ నాకు భవర్కురు ♦ ణారసంబు । దక్క మఱొండు
నా ♦ ధనము లే దని దీన, భావుడై యుంట కా ♦ ర్పణ్య మగును॥
శే.గీ॥ విరతియును జ్ఞానముచు గల్గి ♦ వేదవినుత । కర్తగ్గీభక్తియోగసం ♦
గతి వహించిశౌరిఁ జెందెద ననియెడి ♦ ధీరబుద్ధి! దీనికి విరోధి యంపు
వి ♦ జ్ఞానఘనులు॥ మ॥ తనకుం బ్రాణులచేత నయ్యెడినిమిత్తం బెద్ది
యున్ లేక యున్నను నిష్టైతుకజాయమానకృప త ♦ వై సర్గికం
జాటఁ జే । తనసంరక్షణలాలసుం డయిననీ ♦ తాభర్త న న్నేలు నం
చును నిక్కంబుగ నమ్మియుంటయె సుమీ ♦ చూపట్టు విశ్వాసమై॥
మ॥ తనకర్తానుగుణంబు గాని ఫలముల్ ♦ తా నొందునే శ్రీజనార్దను
సంకల్పము భిన్న మాట గలదే ♦ రాముండు వైషమ్యవ । ర్తనముం
బూనునె నన్న మాత్రమె దయన్ ♦ రక్షింపఁగా వానికిం । బని యే
మున్న దటంచుఁ బల్కుటయె త ♦ త్ప్రీత్యర్థమై భాసిలు॥ మ॥ కరు
ణాశక్తులచేతఁ బూర్ణుడయి భ ♦ క్తశ్రేణులంబ్రోవఁ బెన్నిరుదుల్ పూని
జగచ్చరీరి యగుచుం ♦ జెంపొందు శ్రీమద్రమా । వరుపాడంబులె
మాకు గోప్త లనుచున్ ♦ వర్తించుటే గోప్తతావరణం బంచ సమస్త
వేదములు భా ♦ స్వద్వృత్తితోఁ దెల్పెడి॥ క॥ జ్ఞానయుతుం డగు
లక్ష్మీ! జానిగొగుణహీన మైన ♦ జ్ఞానాకారిం । బై నెగడు ననుచు దల
చుట । దీనికి విద్వేషి యనుచుఁ ♦ దెలియ పలఁ జూమీ ॥ తే.గీ॥
దేవుడు విధాయకుండు విధేయు లాత్మలగుటఁ బ్రామినుకులఁ గూడ ♦
దనువినోద । శాస్త్రము లఘుమ్ములును విస ♦ ర్జనము సేత । జగతిఁ
దగుఁ బ్రాతికూల్యవర్జన మనంగ ॥ క ॥ వనజాత్ముని వచియింపని ।

వినోదశాస్త్రములయందు ♦ వేడ్క పడుట త | ద్వనజాతుకథలు చను
 వమి | యును దీనికి వైరి యందు ♦ రుత్తములు భువిఁ || మ|| హరికిఁ
 స్థావరజంగమాత్మకజగం ♦ బంగంబు తద్దేహి శ్రీ | హరి యంచున్
 మది నిశ్చయించి తనకున్ ♦ వ్యాఘాతముల్ నేయుదు | ర్నరు నై నఁ
 వధియింప కుండుటయె శ్రీ ♦ నాథానుకూల్యం బటం | చు రహిం ద్రి
 మ్మరు టానుకూల్యమతి యం ♦ చున్ వేదముల్ దెల్పెడిఁ || క|| వేదో
 క్తం బగుహింస య | వైదికహింసయును దీనివైరి యగుఁ జూచి |
 కా దనక దీని నరుఁ డు | న్నాదంబునఁ బూన స్వర్గనరకగతు లగుఁ ||
 క|| నిపుణతఁ గరణత్రితయ | ప్రపదన మట్లఖిలమనుజ ♦ పాళికిఁ జొర
 వా | టపడదు షడంగనహిత | ప్రపత్తి విను సాత్త్వికైక ♦ భావ్యం
 బగుటఁ || క|| నిమిషార్థ మైనఁ దనుయో | గమున బొడముతద్విలంబ
 గతి కోర్వనియు | త్తముఁడీషడంగి వీనికి | గమలానాథునిపురంబు ♦
 గలుగు నిజముగాఁ || క|| కరణత్రయప్రపన్నులు | హరిపురికిం బోదు
 రనుట ♦ కర్థము జన్తాం | తరముల షడంగయుతులై | వఱలినచో ముక్తి
 వారి ♦ వశ మనుట సుమీ || సీ|| ఇది యెఱుంగనిమూఢు ♦ లీకరణత్ర
 య, ప్రపదనం బొకముక్త్యు ♦ పాయమనుచు | భ్రాంతిఁ బొందియును
 శా ♦ స్త్రములెల్ల క్షణమాత్ర, తనుయోగజవిలంబ ♦ తకు సహింప
 గాఁ జాలఁడు ప్రపత్తి ♦ కలితుం డటంచును, బలుకుట విని యట్టి ♦
 బహుతరార్థి | తనయంచు లేకుంట ♦ తలపోసి తలపోసి, ముజ్జగంబులు
 నవ్వ ♦ లజ్జ విడచి || తే. గీ|| చచ్చునందాఁక సంసృతి సైఁ ♦ చుకతన |
 దృఢులము మే మటండ్రు దు ♦ ర్వృత్తు లగుచు | నట్టిసీచులు గా
 వింప ♦ నట్టిపాత | కమ్ము లుండునె యెల్లలో ♦ కమ్ములందు || తే.గీ||
 ఆర్తుఁడును దాఁబ్రపన్నాఖ్య ♦ లగుట నిష్ఠ | సమ మగుటఁ బంచసం
 స్కార ♦ సరణి యేక | మగుట విభ్రాంతుఁడై తనకాఁర్తి లేమి | తాను
 దృఢుడ నను న్యాసి ♦ తగవు దప్పి || చ|| వినుము షడంగసిద్ధుఁ డగు ♦
 వేళను గల్గెడుమోక్షలక్ష్మి త | జ్ఞనమునందె కల్గు నను ♦ చందమునన్

శ్రుతు లాస గొల్ప నొ | య్యనఁ గరణత్రయప్రపద ♦ నాన్వితుఁ డింత
 యు భ్రాంతి నన్ని వి | వ్లునిపుగ మట్టె తాను దగఁ ♦ జొత్తు ననున్
 విబుధుల్ హసింపఁగఁ ॥ తే.గీ॥ వినుము ధీకర్తయోగసం ♦ జనిత మైన |
 భక్తియోగంబు దృఢప్ర ♦ పత్తి యయ్యె | న్యాస మయ్యెను గర
 ణత్ర ♦ యప్రపత్తి | గాని యీతండు దృఢుండు ♦ గాఢు సుమ్ము ॥ క॥
 విను దృఢప్రపదనపరుఁ | డనఁ దగునష్టాంగయోగి ♦ కార్తునకున్ స |
 త్వనిరూఢి సమానం బాజను లిరువురుదలఁప శుద్ధ♦సాత్త్వికులు సుమీ॥
 తే.గీ॥ ప్రపదనద్వితయంబు శ్రీ♦భర్తృకరుణగలుగ నిమ్మం దహేతుక♦
 కరుణ మూలమయ్యె నార్తప్రపత్తి క♦ష్టాంగయోగమునకును సహేతు
 కకరుణ♦మూల మయ్యె॥సీ॥సాధనమ్ములచేత♦సాధ్యంబు గైకొంట, సాధ
 కుండయ్యె నీశ్వరునియందు | సంగసిద్ధికి శర♦ణాగతుం డగుటనం,గప్ర
 పన్నుండు సాధ♦నప్రపన్నుఁ | డయ్యె విష్ణునిమంగ♦ళాంగంబున నిజాశ,
 యంబు గూర్చుట యోగి ♦ యయ్యె నింద్రి | యముల నిరోధించి ♦
 హరిని భజించుట, భజనస్థితుండు ను ♦ పాసకుండు ॥ తే.గీ॥ నయ్యె య
 మనియమాదుల ♦ సధిగమించు | కితన సప్తాంగి యయ్యె మో♦క్ష
 మున మిగులు | సతులైశ్వర్యసిద్ధి ద♦ర్శాతిశయముపరఁగుటను దృ
 ఘ్నుఁ డయ్యెనుభక్తియోగి ॥ తే.గీ॥ చిరసమయసాధ్యవిద్య లా ♦ సించు
 కతన | వర్ష కోటులు బ్రతుకుట ♦ వలన ముక్త | జీవుండును బోలె మ
 హిమ లా ♦ ర్జించుకతన | భాసిలు సహిష్ణుఁ డనుపేరభక్తియోగి॥ సీ॥
 క్షణమాత్ర దేహసం ♦ సర్గవిలంబ మొక్కింత యోర్వమి నసహిష్ణుఁ
 డయ్యె | నష్టాంగములు మాని ♦ హరియె స్వముక్తికి, సాధనం బనుట
 న ♦ శక్తుఁ డయ్యెఁ | దనభార మెల్ల శ్రీ ♦ ధవునందు నిల్పుట, చే నిర్భ
 రుం డయ్యె♦ శ్రీనివాసుఁజేర నాటంకమై ♦ ప్రారబ్ధ ముండుట, కతిదుఃఖ
 యౌటచే♦నార్తుఁ డయ్యెఁ ॥ తే.గీ॥ దొలుదొలుత ముక్తిగోరుట♦వలన
 సాధ్యభక్తుండు స్వతంత్రుఁ డయ్యె ని♦ర్దుక్తకామ్యుఁ | డగుటచే న్యాసి
 యయ్యె ష ♦ డంగకలితుఁ | జౌటను షడంగి యయ్యె రెం ♦ డవయ

తండు || క || అంతిమవేళ నశక్తుఁ డా | కింతయు జ్ఞానంబు లేక ♦ యెల్ల
 జనము ల | ట్లంతముఁ బొందును యోగి ని | తాంతజ్ఞానమున మై
 న ♦ దలుఁ దుదివేళ || క || ఒకటి యుపాయత్యాగం | బొకటి యుపా
 యావలంబ ♦ ముభయంబును మోక్షకరము లయ్యె హరి సహేతుఁ
 నిర్వేతుకకటాక్ష ♦ దోహలత భువి || తే. గీ || ఒకఁడు శక్తుండు దృఢు
 డు ♦ నొకఁ డశక్తుఁ | డార్దుఁ డీయిర్వరి తెజంగు ♦ లరయఁబూర్వపశ్చి
 మాంబుధిపథముల ♦ భంగి భిన్న | మయ్యె నేకవిధమున శ్రీహరిని
 జేర్చు || క || శతవర్షంబులలో శ్రీ | పతిలోకం బార్దునకును ♦ బ్రభవి
 చును దృ | ప్రతతి కనేకాబ్దంబులుగతియించినఁ గాని ముక్తిగలుగదు
 నుమ్మి || తే. గీ || పిల్లి తనకూనలను బోలెనల్లనయ్య | యార్దులను బట్టి
 తనపురి ♦ కరుగుఁ గోతి | పిల్ల కోతినిబలె దృఢుఁ డెల్లగతుల | హ
 రిని దాఁ బట్టుకొని ముక్కుఁ డగును జుమ్మి || మ || భజనస్థుండు శరీరజ
 శ్రమముచేఁ ♦ బల్కాఱుశుష్కించు నా | ర్తజనశ్రేణియు మానసశ్రమ
 ముచేఁదప్తం బగుం గాన నీ | నుజనద్వంద్వములోన మానసిక మ
 త్కుద్రంబుగాఁ జూచి వేగ జగద్వల్లభుఁ డార్తసంతతికి మో ♦ తుం
 బిచ్చు సంప్రీతితో || చ || తనువునఁ ప్రాణముల్ విడుచు ♦ దాఁక నశక్తుఁ
 డు విష్ణుదేవుని || మనమున నమ్మి నిక్కముగ ♦ మధ్యమనిష్ఠ వహిం
 చి యుండఁగాఁజను సటువంటివాఁ డఘము ♦ నల్పఁ డాకానొకవేళ
 జల్పినన్ | దన కది దైవికం బని పునశ్చరణం బొనరింపఁగాఁ దగున్ ||
 క || విను మరల ద్వయము చదువుటపునశ్చరణ మగును దానిఁబూనని
 చో నా | తని కై హికసంతాపము | లొనగూర్చుచు శౌరి మోక్ష
 మొసఁగు నిజముగా || చ || అలకరణత్రయప్రపదనాన్నితం దై నన
 రుండు మత్తుఁడై | కలుష మొనర్ప భ్రష్టుఁ డగుఁ ♦ గాని పునశ్చరణం
 బుచేత నా | ర్తు లయినవారిచందమున ♦ దోషవిహీనుఁడు గాఁడు ని |
 ర్మలుఁ డగుసాధనంబు శ్రుతిమండలి చెప్ప దిఁకేమి నేయుదు ||

క॥ భువి విశ్రాంతిర్విక్రమం విష । యవిరక్తం గామ నారూఢం • ప్రార్థం
 పక శ్రీ । ధవునిన్ భోగము మోక్ష । మువితథగతిఁ గోరు విష్ణుఁ • జా
 తని కిచ్చున్॥ చ॥ హరి మధురాపురింబునకు • యాన మొనర్చెడివో
 గోపికా । తరుణులు విశ్రాంత్యనము • దంచిత లాటను భోగకోటి
 యుం । బరమపదంబు గూర్చు మని • ప్రార్థన సేయఁగ వారి కన్ని
 యుం । గరుణ నొసంగినాఁ డనుచు • గ్రక్కున భాగవతంబు చెప్పదే॥
 క॥ కరణత్రయ మొక్కటియై । పరఁగున్ సాత్త్వికున కట్టి • భవ్యుడు
 హరికిన్ । శరణాగతుడై మునువక । యెఱుక గలిగి యుంటయే స •
 శృచ్ఛరణ మగున్॥ మ॥ తనకున్ మున్ను ప్రపన్నుడై పిదప నా •
 ధత్యంబుతోఁ జంపఁ జూ । చినమర్త్యాధము నొక్కనిన్ వనమునన్ •
 జీవించుభల్లూక మిం । పున రక్షించెను గా ప్రపన్నుఁ డొకచో • మూ
 ఢాత్ముడై నిష్ఠ ద । పును గా కాతనికిన్ స్వకీయపద మం • భోజాత్ముఁ
 డీ కుండునే॥ తే॥గీ॥ సాధనంబుల విడిచి వి • శ్వాసి యగుచు । నుండుట
 ప్రపత్తి యనుచు వ్యా • సుండు మున్ను । వాహినీగతనామధ్య •
 ఎరులైన । మునుల కేర్పటచెను మీకు • వినుట లేదె॥ వ॥ అనిన విని
 యజ్ఞశర్మ యిట్లనియె॥ చ॥ హరికి విరోధు లైనమను • జావళి లాతని
 చేతఁ జచ్చి త । త్వరమపదంబుఁ జెంది రని • భాగవతాదులు దెల్పు
 మండ శ్రీ । హరిచరణారవిందశర •ణాగతుఁ డొక్కఁడుదక్క ముక్తి
 కింబరుఁడు దగం డటంచుఁ దగఁ • బల్కితి వీ విది యేమొ చెప్పమా॥
 వ॥ అనిన గురుం డిట్లనియె॥ మ॥ హరిచేఁ జచ్చినసర్వజైత్యులకు మో •
 టావాప్తి లే దందు లో । హరిపాదంబుల మానసప్రపదనం • బాస
 క్తితోఁ జేసి నం గరనై మిత్తికకర్త సక్తుఁ డగుచుం • గంసారిచే నత్తఱిన్ ।
 మరణం బొందినదానవుండు హరిధా • మం బొందు సంప్రత్యముల్ ॥
 ఉ॥ వైరముచేత నెల్లపుడు • వారలు హృత్పరసీరుహంబులన్ । సారస
 నాభు నిల్పుట వె • సన్ దురితక్షయ మయ్యెఁ బిమ్మటన్ । భారము శౌరి

పై నిలిపి ♦ ప్రాణము లొల్లక యాజి సల్పి త । ద్భూరిశరంబులంబెగు
 టఁ ♦ బొందిరి విష్ణుని శంక యేటికిఁ॥ శా ॥ దారాధాత్మజమిత్రమంది
 రపరి ♦ త్యాగంబు గావించి చు । ర్వారుం డైనవిభీషణుండు పలభు ♦
 గ్రాజ్యంబు కాంక్షించుచుం । జేర న్వచ్చి ప్రపన్నుఁ డైన దనుజ ♦ శ్రీ
 కర్ణునిం జేసెఁ జె । న్నారక మోక్ష మొసంగు నింక జలజా ♦ తాక్షుం
 డు దీవ్యద్దయఁ॥ క॥ పాతక మైనను సుకృత । వ్రాత మయిన నరుండు
 సంభ ♦ వం బగుచో న । న్నాతటి దలఁచిన నిష్ఠకు । ఘాత పొడమ
 నీయ ననుచుఁ ♦ గమల వచించెఁ॥ క ॥ తన కొకసహాయముం గై ।
 కొనకనరుల కీప్సితములఁ ♦ గూర్చునకామున్ । వనజాక్షుఁడేర్చు నీస్త్ర
 ప । దన మనుచు ననత్కుమార ♦ తాపసుఁ డనియెఁ॥ క॥ విశ్వాస
 వంతుఁ డగుచున్ । విశ్వేశుని శరణ మొందు ♦ విద్వాంసునకున్ । శాశ్వ
 తఫలము లభించు న । విశ్వాసికి నీశరణము ♦ వితథ మగుఁ జూచి
 శా ॥ సీతాన్వేషణకాంక్ష రావణపురిన్ ♦ శ్రీవాయుజం డున్నచో
 డై తేయాధిపసూతి వైనఁ దొలుదొ ♦ ల్తన్ బ్రహ్మబాణంబు సం । ప్రీతిం
 గట్టదె దాని నమ్మ కనురా ♦ రిశ్రేణి పాశవ్రజా । స్వీతుం జేసిన నిల్చెనే
 శరణమున్ ♦ విశ్వాసమూలం బిలఁ॥ తే. గీ॥ సాధనంబులఁగూడియుః
 సాధనాంత । రరహితం బయ్యు నరుల కీ ♦ ప్రపదనంబు । సాధ్యసిద్ధి
 యొనర్చు బీ ♦ జమును మనువు । నగుచుఁ బ్రణవంబు ఫలకరం ♦ బైశ
 రీతి ॥ క ॥ విని యోగము దుర్లభ మని । జనుఁ డపవర్గంబుకొఱకుఁ
 జక్రి శరణ మొందిన బోచుననుచుఁ దద్వర్తన విష్వక్సేనసంసాతఁ
 దనరారుఁ॥ తే. గీ॥ ఏకవారంబె నీవాడ ♦ నేన టంచు । నన్ను శర
 ణంబు నొందిన ♦ నరుల కభయ । మొసంగు టిది మద్వృత్తంబంచుః
 నుదధితీర । మంచు రాముండు కపిసేన ♦ కాన తిచ్చె॥ చ॥ హరిచరణప్రపన్ను
 డగుఁసంతకుఁ బూర్వమె సుమ్ము కామమ । త్వరమదమానలోభభయః
 దంభసముజ్జ్వలవై భవంబు సం । సరణమహోగ్ర దావశిఖ ♦ సంభృత ఘో
 రతరాత్రి స్వర్గభూ । నిరయదురధ్వయానమును ♦ నీరసభావము ప్రాణికో

౩౬॥ శా॥ శ్రీనారాయణ దివ్యపాదయుగరా ♦ జీవప్రపత్తిప్రభా ।
 నానూనం బగుజన్మ మొక్కటియె మ ♦ ర్యశ్రేణికి సార్థకం । బై
 త్యంబు వెలుంగుఁ గాని మఱి య ♦ న్యం బైనజన్మంబు స । న్నానింపం
 డ దాతఁ డెంత ఘనుఁ డై ♦ నన్ దుఃఖముల్ వాయునే॥ క॥ ఎల్లజ
 నులకును శ్రీ హరి । తల్లియు జనకుండు నగుటఁ ♦ దనదాస్యమునం ।
 మల్ల మిడువారిఁ గరుణా । కల్లోలయు తేక్షణములఁ ♦ గనుఁగొని ప్రో
 మ॥ క॥ సర్వచరాచర హృదయాం । తర్వాసుం డైనదైత్య ♦ దమను
 శరణం । బుర్వి ఫలదము తదస్యసు । పర్వల సజ్జల భజింప ♦ ఫల
 మెట్టులగు॥ తే॥ గీ॥ వాసుదేవప్రపన్నుని ♦ నైదికక్రియాచయం బెల్ల
 పఫలమై ♦ యలరు చుండు । వాసుదేవాప్రపన్ను స ♦ ర్వక్రియలును ।
 న్యధము లటంచుఁ బలికె స ♦ ర్వాగమములు॥ మ॥ ఫలభేదంబును
 గాలభేదము వయో ♦ జాతిప్రభేదంబు త । త్కులభేదంబును లింగభేద
 ము క్రియా ♦ కోటిప్రభేదం బవ । ఫలభేదంబును వర్ణభేదము గుణో ♦
 న్యధేద మొక్కింతయున్ । వల దేతచ్చరణార్థి కంచును భర ♦ ద్వా
 నండు దెల్పెం దగ॥ ఉ॥ జీవులలోన నొక్కరునిఁ ♦ జేరి నరుండు
 ప్రపత్తి పూనఁ ద । జీవబలార్హలభములు ♦ చేకులు నట్ల తదన్య మైన
 త । త్వేవను సంభవింపవు వి ♦ శేషఫలంబుల కెల్ల సంభవం । బై విల
 పిల్లుచుండు శర ♦ ణాగతి దీని నుతింప శక్యమే॥ మ॥ ఘనకల్యాణగుణ
 ప్రజాంబునిధియై ♦ గన్పట్టులక్ష్మీకళ । త్రునిపైఁ జేయుప్రపత్తి స్వేష్టఫ
 లసం ♦ దోహంబులం గూర్చి త । జ్ఞనుతాపత్రయబాధలం దునిమి మో ♦
 త్కప్తాపునిం జేయుటన్ । వనజాతాక్షునియందె యీప్రపదనా ♦ ధ్వం
 బుత్తమంబై తగున్॥ ఉ॥ ఎన్నటి కొను మర్త్యుఁడు త్ర ♦ యీశిఖ
 లందుఁ బ్రవీణుఁ డాతఁ డిం । కెన్నఁడు కర్మయోగి యగు ♦ నెన్నటికి
 లభియించు జ్ఞానయో । గోన్నతి భక్తి నెన్నటికి ♦ నొందు దు
 రాశలు మాని చక్రికి॥ మున్నె ప్రపన్నులై చనుడు ♦ ముక్తికి శ్రీ
 హరిదాస్యముక్తికి॥ క॥ కలియుగమం దార్తునకున్ వెలిగా మోక్షం

బుఁ బొందు ♦ విద్యాంసుఁడు లేఁ | డలఘుతరసాధనం బిది | తలఁపుఁడు
 దీనికి సమంబు ♦ ధర లే దనుచున్ || క || యోగంబు దీనిలో శత
 భాగంబున కైన రాదు ♦ పరమపురుషునం | యోగం బాజన్తమున
 ని | రాగసుఁడై పొందుఁ బ్రపద ♦ నాన్వితుఁడు దగన్ || క || కరుణ
 సాగరుఁ డగుశ్రీ | హరియందు ననర్థసిద్ధి ♦ కై మానవుచే | బరికిం
 చేయఁబడు నిజ | భరార్పణము తామసప్ర ♦ పత్తి యనఁ బడున్ |
 క || కామైకవత్సలుం డగు | శ్రీమాధవు నుచితకామ ♦ సిద్ధికొఱకు ను
 ద్దామగతిఁ బొందుశరణము | త్సౌమండలి రాజసాఖ్య ♦ శరణ మను
 దగున్ || క || పరిహృతకాముఁడు తద్దా | స్వరతుండును భక్తియుక్తుఁ
 డగుచున్ స్వాత్మే | స్వరు హరిని బొందుశరణము | పరికింపఁగ సాత్త్వి
 కప్ర ♦ పత్తి యనఁ దగున్ || క || విను కాయికంబుకంటెను | ఘన మగ
 వాచికము దాని ♦ కన్న నధికమైఁ | దనరున్ మానసికము గా | పు
 మానససాత్త్వికం బ ♦ పురుషుఁ క్తి కిలన్ || సీ || కామమోహద్వేష
 గర్వాదిసహితుడై, శరణాగతునిఁ దన ♦ శక్తికొలఁది | బ్రోవక వి
 నాడుపురుషుని బ్రహ్మహ, త్యాగహస్తము పొందునాక్షణంబ | వా
 డున్నభూముల ♦ వర్షింపఁ డింద్రుండు, వానికి నిమ్మతి ♦ గాన రాదు
 తనపాప మెల్ల నా ♦ ర్తజనుఁ డాతని కిచ్చి, యతనిపుణ్యం బెల్ల
 నపహరించు || తే.గీ || వాఁ డొనర్చిన సత్క్రియల్ ♦ వ్యర్థము లగు
 వానికంటెను బాపాత్ముఁ ♦ డైనవాఁడు | గానఁగా రాఁ డటంచును
 బూని తెలిపె | నఖిలశాస్త్రము లై కకం ♦ త్యము వహించి || క || అ
 రాధి యయ్యుఁ దనకుం | బ్రపదన మొనరించు నెఱుకుం ♦ బాపాత
 నిజాంగిపిశితమున రక్షించెను | గపాతము మనుష్యుఁ డంత ♦ కన్న నగ
 ముఁడే || మ || కరముల్ రెండును మోడ్చి దీనుఁ డగుచున్ ♦ గంపించ
 గాత్రంబుతో | శరణం బంచును నమ్మి చేరుజనుఁ దా ♦ శక్తాత్ముడై
 త్రోచును | ర్నరునిం బట్టి జముండు హవ్యవహజా ♦ గ్రజ్జ్వలికాభీలనై

తరణీ రౌరవభూములందుఁ బ్రళయాం ♦ తం బుంచుఁ గ్రుద్ధాత్ముఁడై॥
 తే.గీ॥ వేదశాస్త్రంబులను నిట్లు ♦ విష్ణుదేవుఁ డానతిచ్చియు శరణార్థం
 లైనవారిఁ । గావకుండునె గజరాజు ♦ కంటె మనుజు । లల్పులే సందియం
 బేటి ♦ కయ్య మనకు॥ వ॥ ఇట్టి యార్త ప్రపన్నుండు శరీరావసానసమ
 యంబున సకలచేతనసమానంబుగా స్మృతివిరహితుండును గాఢపాపా
 ణసన్నిభుండును నుచ్చాస్వసమాత్రావశిష్టుండునునై యున్నసమయంబున
 భగవత్ప్రేరణంబున నర్చిరాదిదేవత లరుదెంచి తద్దేహంబు వెడలించి
 నే తొండుదివ్యదేహం బొసంగి దివ్యవిమానారూఢుం జేసిన నతం డుత్త
 రాయణశుక్లపక్షదివాన్ని సూర్యపరిపాలిత దేవయానంబునం బోవుచు
 భూర్భువస్సునర్క హోజనతపస్సత్య లోకంబు లతిక్రమించి గ్రహతార
 కానక్షత్ర మండలంబులం దాటి బ్రహ్మాండోపరిస్థిత హిరణ్మయకటా
 హంబు నొరసి తదీయబ్రహ్మ రంధ్రద్వారంబుఁ జొచ్చి పృథివ్యస్తే
 జోమరుదాకా శాహంకర మహత్త్వత్వ ప్రకృత్యావరణంబులు లం
 ఘించి పథిగతలోకనివాసులచేతఁ బూజితుం డగుచు క్షణమాత్రం
 బున విరజానదీప్రాంతంబుఁ జేరి తద్విమానంబు విడిచి పాదచారియై
 విభూతిద్వయసంస్థిత యగుతన్నదిలోన నున్నాతుం డగునట్టిసమయం
 బున॥ క॥హరిచేత నియోజితుఁడై । విరజానదిచంత కేగి ♦ విష్ణుభటా
 గ్రే । సరుఁ డగుసమానపుండు తత్కరము కరమ్మునను బట్టఁ ♦ గా నవ్వే
 శిన్॥ క॥ విలయ మగు లింగదేహము । కలుషసుకృతవాసనావి ♦ కార
 ము లణఁగున్ । బులుగడిగినము త్తియముం । బలె నిర్దులుఁ డగుచు నా
 త్త♦భాసిల్లుఁ జుమి॥ క ॥ అంతటఁ జతుర్ముఖంబు ని । రంతరతారుణ్య
 సహిత♦మసితచ్ఛాయా । వంతము హరితనునిభ మతి । కాంత.మగుశరీ
 ర మచటఁ ♦ గలుగు సతనికిన్॥ క॥ ఆతరువాత సమానపుం । డాతనిహ
 స్తంబుఁ బట్టియచ్యుతపురికిం । బ్రీతిఁ గొని పోవుటకు విర । జాతీరస్థి
 తమహిజ ♦ సన్నిధిఁ జేర్చు॥ ఉ॥ అంతటఁ గామినీశతము ♦ లచ్యుతు

పంపున గంధకజ్జలా । నంతలతాంత రత్నమయః • హారకిరీట సువర్ణచేల
ముల్ । చెంతకుఁ దెచ్చినం బ్రియము • చిల్కఁగ వాని ధరించి భక్తుఁ
డ । త్యంతము భాసిలున్ రవిసహస్రసమప్రభ లుప్పతిల్లఁగన్॥ చ॥ పర
మపదంబునం గలుగు • భవ్యజనంబులు వెక్కువేలు త । న్నరయుట
కేగుదేరఁ గనియందఱఁ గొగిటఁ జేర్చుచున్ మహా । దరమునఁ బల్క
రించుచును • దండముఁ జెట్టుచు వారితోడ శ్రీ । హరిపురసీమకేగి
కల • యం గని యబ్బుర మందు నత్తఱిన్॥ ఉ॥ సూత్రవతీశుసంపున
వి • శుద్ధచరిత్రులు హేమరత్నస । ద్వేత్రధరుల్ మహోజ్జ్వలులు • వి
ష్ణుభటుల్ చనుదెంచి యాతనిన్ । స్తోత్రము లాచరించుచును • దూ
ర్యరవంబులతో ధ్వజాళితోఁ । బాత్రలయాటతోడ హరి • పాలికి వే
గానిపోయి యచ్చటన్॥ మ॥ ప్రశయాదిత్య సహస్రనిర్బుదనిభ • ప్ర
ఖ్యాతనారాయణో । జ్వలతేజఃపటలంబు లొక్కటఁ గనన్ • శక్యం
బు గా దంచుఁ ద । జ్వలజాతాక్షునిమోల హేమమణిభా • స్వచ్ఛిత్ర
నేపథ్య మ । ర్మిలి నిర్మించి ప్రపన్న నవ్వెలిని సం • ప్రీతిన్ వసిం
పించుచున్॥ చ॥ క్రమమున విష్ణుదాసులు తి • రస్కరిణిం బయికెత్త
శౌరిపా । దములును జంఘ లూరులు ని • తంబము నాభి యురమ్ము హ
స్తప । ద్ములు గళమ్ము నెమ్మెగము • మస్తకమున్ ఘనభూషణాయు
ధో । త్రమములతోడ దర్శనము • దాసుఁ డొనర్చి నమస్కరించుచున్॥
క॥ చకితాంతరంగుడై త । న్నికటప్రభజూడ లేక • నివ్వెఱపడి తా
నొకవాక్యం బైనను బ । ల్కక పటికపుబామ్మగతి ని • లంబడి యున్నన్॥
మ॥ కరుణాపూర తరంగితేక్షణములం • గంసాంతకుం డామహా ।
పురుషం గన్గొనిచెంతకుం దిగిచి సం • పుల్లాస్యఁడైరత్నభా । సుర
కేయూర మహోర్మికావలయవి • స్ఫూర్జ జగత్ప్రక్షణ । కరహస్తంబు
తదీయమాలిపయి వే • డ్కంబెట్టి తా ని ట్లనున్॥ మ॥ సకలైశ్వ
ర్యసమ్పత్తి గల్గి నిజవి • జ్ఞానంబుపూర్ణంబుగా । నకలంకాకృతితోడ

శాశ్వతసము ♦ గ్రానంద మొప్పార మా । మకదాసావళి గూడి
 మత్పరిని సా ♦ మర్థ్యంబు రెట్టింప ను । తుక్కుత న్నిల్వము
 నీయభీష్టములు గూ ♦ ర్తు భీతి నీ కేటికి॥ మ॥ ధనదారా త్తజ
 భోగముల్ విడిచి మ ♦ త్పదాబ్జకైకర్యవ । ర్తన మెల్లప్పుడు
 పూసుట శ్రమముచే ♦ త్ ధాత్రిలో గుండు ని । న్గని కా
 రుణ్యరసాతిరేక మెనగం ♦ గా మత్పరిక జేర్చినాఁ । డను నీ కే జన
 కుండఁ గాని పెరవాఁ ♦ డం గాను మాటాడరా॥ ఉ॥ పిమ్మట గొట్టి
 యీకరణి ♦ భీతి వహించెదవేల నేను నీ । సామ్యుని నాఁడ సీతలఁ పు ♦
 చొప్పన ♦ నింకఁ జరించువాఁడ జ । త్తమ్మున నమ్ము భోగసము ♦
 దాయము గొమ్ము పురమ్ము సర్వము॥ సమ్మతితోడఁ జూడు మనిచక్రి
 ప్రియ మైనెగ్గ వచించిన॥ క॥ గడగడ వడఁ కుచు నడుగులు ।
 తడఁబడ నిశ్చేష్టఁ డగువి ♦ ధంబునఁ దాల్చి । విడిచి మఱుమాటఁ
 బలక । జడునిగతి దాను డున్న ♦ సదయుం డగుచు॥ నీ॥
 తమ్మితేకులరీతిఁ ♦ దగునేత్రములదానిఁ, దలిరులఁ బోలుపా ♦ దముల
 దాని హల్లకంబులమాడ్కి ♦ నలరుచేతులదానిఁ, జంద్రమండలనిభా ♦
 స్థంబుదాని । బసిండికుండలయోజఁ ♦ బరఁగుచన్నులదాని, బింబఫలా
 రుణో ♦ స్థంబుదాని । వల్లికానుచులనఁ ♦ న్నందహాసముదానిఁ, గాదంబి
 నీతుల్య ♦ కచముదాని॥ తే.గీ॥ దివ్యవస్త్రవిభూషణ ♦ దివ్యగంధదివ్య
 సేమమాలికాంజన ♦ దివ్యసుగుణ । నివహ దేదీప్యమానయై ♦ నెగడు
 దానిఁ । బాలమున్నీటిపట్టిని ♦ బ్రభుఁడు చూడ॥ చ॥ మణిమయ
 కింకిణీగణన ♦ మంచిత కాంచన మేఖలార్పుణం । ర్పుణనినదంబు పాదజల ♦
 జద్వయనూపురహస్తకంకణ । క్వణనముకర్ణపర్వమయి ♦ క్రాల విభూషణ
 దేహాదీఫతుల్ । ప్రణతగతి దిగంతములఁ ♦ బర్వ రమాసతి నిల్చి
 యత్తితి॥ చ॥ కలువలు తోరణావళులు ♦ గట్టి కదల్చినభంగి సారస
 మ్ములు వికసించుపోల్కి ర్పువ ♦ ముల్ మదసంపద దాఁటుకైవడి॥
 నొలకరిమించుమించు తెగ ♦ దోచి తళ తళలాడుమాడ్కి భా । సిలుకరు

కాకటాక్షముల ♦ శ్రీనతి యాతనిఁ జూచునంతటా॥ సీ॥ సలలితా
 పైశ్చర్య ♦ సంపూర్తి వరియించు, సకలలోకాధిక ♦ జ్ఞాన మొదవుఁ
 బద్ధాక్షునన్నిభ ♦ ప్రబలశక్తి లభించు, బ్రకటవేదాంతవా ♦ కృతిమ
 పొడము । నిరుపాధికాత్మైక ♦ నిబిడభక్తి జనించు, శేషత్వముపరోక్ష ♦
 సిద్ధ మగును । స్వానంద వార్ధి దే ♦ హం బెల్లఁ గప్పను, గల్యాణగుణ
 సమగ్రత వెలుంగు॥ తే॥ గీ॥ వింతయును భీతియుఁ దొలంగు ♦ విపులధృ
 తియు! శ్రద్ధయును దయ మేధ ల ♦ జ్ఞయు విశుద్ధి । చెంతఁ జేరును బరి
 చయఁవంతునట్ల । దానుఁ డలరును శ్రీదేవి ♦ దయను జూడ॥ ఉ॥ నీవు
 మదీయపుత్త్రిఁడవు ♦ నీకు సమస్తశుభంబు లిచ్చితిం । గావునఁజూడునీజ
 నకుఁ ♦ గంజదళాక్షుని మేర్పఁజెలనం । భావితరత్న కాంచనవి ♦ భాపరి
 పూర్ణమృగేంద్రదివ్యవీ॥ తావసఘ్నజగత్ప్రభు న ♦ టంచురమాసతిపల్క
 దానుఁడు॥ మ॥ సరసీజాప్తకిశోరదీధితులు భా ♦ స్వచ్ఛక్రచాపాసిచా
 మరపద్మాంకుశశంఖమత్స్యముఖన ♦ మృకౌస్మయరేఖాధురం । ధరముల్
 వజ్రమయాంగుళీయవలయో ♦ న్యన్నాపురాస్వీతముల్ । పరమోత్కృ
 ప్తము లైసతద్వనభిజా ♦ పాదంబు లీక్షించుచు॥ ఉ॥ దండమువిష్ణువల్ల
 భ కు ♦ దంచితమంగళభూమికిఁ నతా॥ ఖండలశర్వముఖ్యసుర ♦ కంజద
 లాక్షికి వార్ధికన్యకు॥ మండితరత్న కాంచనసమగ్రనిభూషణభూషిత్వాం
 గికిం । ఇండితగేహవాస కని ♦ పల్కుచు మ్రొక్కు నతండు భక్తితో॥
 తే॥ గీ॥ ఇట్లునతిచేసిశ్రీసూక్త ♦ మింపుతోఁ బఠించి వినుతించి తత్త్వప ♦
 గాంచితాను । మున్న పడ్డ శ్రమం బెల్లఁగిన్న వించిమఱితదాజ్ఞ ముకుం
 దుముం ♦ దరను నిల్చి॥ తదభిముఖుండై ఘర్తవేళామన్యందినప్రచండ
 మార్తండ మండలార్బుదంబు లొక్క మొగి గగనమండలంబెల్ల నిండి
 యుండుచందంబునఁ బ్రశయసమయసముదితజలధరపటలగర్భకుహరజని
 తబహుళవిద్యుల్లాతానీకంబులు రోదోంతరంబునం దెడతెగక నిలిచి
 యున్నవిధంబునఁ దోచు తేజోమండలంబులోపలవా ర్షికావసరసముగ్ధిత

కాదంబినీవినీలవిగ్రహుండును హారకటకకేరీటకేయూర మంజీరాంగుళీ
 యకకుండలకాంచీగ్రైవేయక కాస్తుభ ప్రముఖానర్హ మణివి భూషణవిభూ
 పితుండును రత్నసింహాసనోపరివిరాజమానశేషవర్మక సమాసీనుండును
 దప్తజాంబూన దాంబరుండును దివ్యమాల్యానులేపనతాంబూల శోభి
 తుండును విశుద్ధోభయ పార్శ్వగత సుందరీసుందరతరకరారవిందగత
 హైమదండమండిత చామరవ్యవసంవీర్యమానుండును నాఖండలశుండా
 లశుండా దండమండితాఖండ చతుర్భుజ విరాజమానసుదర్శన పాంచ
 జన్యాదిదివ్యాయుధుండును ధర్మాధర్మాభిమాన వేదాభిమానకాలాభిమాన
 ప్రకృత్యభిమాన పరమపదాభిమాన క్షేత్రజ్ఞాభిమాన యోగాభిమాన
 వేదాంతాభిమాన ప్రముఖదేవతా జేగీయమాన చరణకమలుండును
 సౌందర్య లావణ్య గాంభీర్య ధైర్య సైర్య వీర్య సౌలభ్య సౌశీల్య
 వాత్స్య ప్రముఖ నిత్య నిరవద్య నిరతిశయ నిర్మల నిరుపమా నాన
 వద్య హేయప్రతిభ టాసంఖ్యేయ సహజ మంగళగుణగణాధారుండును
 జరణకమలనిష్ఠూత సౌందర్యమరంద ధారా విభ్రాంతిప్రద జాహ్నవీ
 ప్రవాహుండును సులలితమృగమదతిలక విలసితవిపులఫాలతలుండును
 నిర్దోతుకజాయమా నానూన కరుణారస పరిపూర్ణ ప్రఫుల్ల పుండరీక
 సంకాశ విలోచనుండును వదనరాకేందుమండల చంద్రికాయమానమం
 దస్మి తాఢికరణ బింబఫలనిభాధరుండును జతుర్ముఖముఖోద్భూత
 ఋగ్యజుస్సామాధర్వణవేదనినాద ముఖరిత నాభీసరోరుహుండును శ్రీ
 మదిందిరాసుందరీ సుందరతర పురందరమణిమయ మందిరాయమా
 న విశాలవక్షస్థల విభాసమానాసమాన శ్రీవత్స కాస్తుభ వైజయంతీ
 వనమాలి కాభిరాముండును నసంత గరుడ విష్వక్సేన నిత్యసూరి సంసే
 వితుండును నారద ప్రహ్లాద పుండరీక పరాశర వ్యా సాంబరీష ముఖ
 భక్తగణ స్తోత్రయమానుండును విమలాదిశక్తిపరివేష్టిత పాద పీఠండును
 నైన శ్రీమన్నారాయణం గాంచి తదీయ చరణకమలంబులకు సా

హ్రాంగ దండప్రణామంబు లాచరించి లేచి ముకుళితహస్తండును వినయ
 శీర్షండును విగతశ్రముండును భక్తిపరవశుండును నగుచుఁ బురుషసూ
 క్తంబున నారాయణ మహా నారాయణ మహోప నిషద్వాక్యంబుల
 వినుతించి యపరాధక్షమణంబు వేడుచు న్నదాసునిం గని భగవం
 తుం డిట్లను॥ తే. గీ॥ పరమపదమందు మది కింపు ♦ వడ్డచోట, నీవు వసి
 యింపు మచ్చోట ♦ నేచు సిరియుఁ గూడి నిల్తుము నీమది ♦ కోర్కు
 లెల్ల, సంతత మొసంగుచును నీకు ♦ సఖుల మగుచు॥ మ॥ అనినా
 యణుఁ డానతిచ్చినఁ దదీ ♦ యాజ్ఞా శిరంబందుఁ గై, కొని లక్ష్మీసతి
 కిన్ ముకుందున కసం ♦ కోచంబుతో మ్రొక్కి ని, త్యనివాసాంతిక
 భూమి నొక్కయెడ దీ ♦ వ్యద్రత్న సాధాంతరం, బున సంవాస మొనర్చి
 యుండు నతఁ డం ♦ భోజాక్షుఁ బూజించుచు॥ క॥ అనుచున్ ముక్త
 జవన్ముల, ఘనచరితము గురుఁడు సెప్పఁ ♦ గా విని యతనిం గని య
 జ్ఞ శర్మయాదవు, లనుశిష్యులు పరమపదమ ♦ హత్త్వ మడిగినన్॥
 వ॥ రామానుజుం డిట్లనియె॥ క॥ విరజానది కవ్వలఁ దగు, పరమపద
 ము దాని వినినఁ ♦ బంచజనులకున్, హరికరుణచేత మోక్షము, దొర
 కొను నని బుఘలు చెప్పు ♦ దురు మోదముతోన్॥ మ॥ అమలం బవ్య
 య మప్రమేయ మజరం ♦ భానందరూపంబు శాం, తము తేజోమయ
 మాదిమధ్యలయ శూ ♦ న్యంబు మనోవాగగ, మ్యము నారాయణ
 తత్త్వతుల్యము తదీ ♦ యస్థాన మం చాగమాం, తము లెల్లన్ వచి
 యించియుం డెలిపె గా ♦ ణస్ఫూర్తిఁ దల్పద్రతుల్॥ సీ॥ పరమేష్ఠిముఖ
 మహో ♦ పనిషన్నయాంగంబు, భానుకోటిప్రభా ♦ బంధురంబు, జ్ఞాన
 శక్తిబలాది ♦ షడ్గుణపరిపూర్ణ, మాదిమధ్యాంత శూ ♦ న్యప్రభవము
 దివ్యాంగయుతవాసు ♦ దేవైకభోగ్యంబు, విక్రియాహేయత్వ ♦ విరహి
 కంబు, వాచామనోవృత్తి ♦ వర్తనాగమ్యంబు, గోవిందదాసాను ♦
 కూలరూప॥ తే. గీ॥ మపరిమిత మఘపిరహిత ♦ మతుల మమర, గణ

వినుత మజరమును దుఃఖమతిసుఖద । మగుచుఁ దత్పరమవ్యోమం
 మందు వడ్డు । ఇప్రకృతి త్రిచరణభూతి ♦ నావెలుంగు ॥ మ ॥ ఇన
 చంద్రానల విద్యుదాదికవిభా ♦ హీనంబుగాఁ దప్తకాం । చనమాణిక్య
 మరీచులం బ్రబలతే ♦ జిఘంజనంయు క్తమై । కనదారామగిరీంద్ర
 పట్టననదీ ♦ గ్రామప్రజాస్వీతమై । జనసంపూజితమై వెలుంగుఁ బరమ ♦
 స్థానం బనూనంబుగన్ ॥ నీ॥ కర్పూరచందన ♦ కస్తూరికాకోటి, బంధురం
 బచ్చోటి ♦ గంధగుణము । శర్కరామృతపయ ♦ స్సాంద్రమాధుర్య
 ధు, రంధరం బచ్చోటి ♦ రసగుణంబు । ఘర్తావసరమధ్య ♦ గతనిర్భు
 దార్కనం, యోగ మచ్చోటితేజోగుణంబు । కఠిన స్తనీస్వయంఽగ్రహ
 సౌఖ్యార్బుద, సాదృశ్య మచటినం ♦ స్పర్శగుణము॥ తే. గే॥ షడ్జమధ్య
 మగాంధార ♦ సహితగాన । శతసుఖప్రద మచ్చోటి ♦ శబ్దగుణము ।
 సంతతముకుందపాదాంబు ♦ జడ్యయప్ర । చారసంయుత మచటివి ♦
 జ్ఞానగుణము॥ క॥ కాలాతీత మచంచల । మాలస్యజడత్వశూన్య ♦ మప్రా
 కృత ముత్తాలధ్వజగోపురసా । ధాళీసంయుతము తత్ప్రకారాకాశ మగు॥
 తే.గీ॥ కోటిసూర్యప్రకాశంబు ♦ కోటిచంద్ర । శీతలంబు నిజాంశువి ♦
 ద్యోతమాన । మర్చిరాదిపదాభిగ ♦ మ్యంబు యోగి । కామితార్థంబు
 తత్పరా ♦ కాశ మెన్న॥ మ॥ మురజిదైవభవతత్త్వమంగళగుణం ♦ బుల్
 దెల్ప లే నట్లు త । త్పరమవ్యోమనివాస దాసజనదీ ♦ వ్యద్వర్తనాకార
 ముల్ । వరుసన్ శేషవిరించివాక్పతులకున్ ♦ వాక్రుచ్చి వర్ణింపఁగాఁ ।
 దరముం గా దన నేను దెల్పఁగలనే ♦ ధారాశవాక్యంబులన్ ॥ నీ॥ అణు
 మాత్రదేశంబు ♦ సం దజాండావళుల్, రచియింపఁగాఁ జాలు ♦ రుచిర
 శక్తి । తా రున్నచోట సం ♦ తత ముండియును సర్వ, దేశముల్ చరి
 యించు ♦ దివ్యమహిమ । యతిసూక్ష్మలయ్య త్స ♦ కార్థంబులోన వి,
 భూతిద్వయము గాంచు ♦ భూరివిద్య । నిమిషంబులోపల ♦ నిఖిలవేదం
 బులు, పారాయణమొనర్చు ♦ ప్రాధిమంబు॥ తే.గీ॥ గలిగి శ్రీశానుకూ

లని ♦ ర్మలనిజన్వ । భావులు నభోక్షజార్చన ♦ ప్రవణు లమిత । హరిః
 దాంబుజభక్తియు ♦ క్లాత్తు లగుచు । దనరు చుందురు పరమప ♦ ద్ధ
 జనులు॥ మ॥ పరమవ్యోమమునక వెలుంగునకల ♦ ప్రాణుల్ మహానంద
 బం । ధురు లుత్కృష్టతరప్రభోధులు విశు ♦ ధుల్ చక్రికైంకర్యత । త్వరి
 నిర్నిద్రతరప్రచారు లురుస ♦ త్వప్రాధిమాధ్యుల్ పర । స్వరతుల్యంగవ
 తుల్ విశోకు లజరుల్ ♦ శాంతస్వరూపుల్ చుమి॥ మ॥ సకలప్రాణుల
 తత్పరంబున నిజే ♦ చ్ఛాసిద్ధనానావిధాం । గతు లాత్మేశ్వరబద్ధశుద్ధహృ
 యుల్ ♦ కంసారిచాన్యప్రచా । రకులున్ వర్జితకామలోభమదగ
 ర్వద్వేషశోకాదికుల్ । ప్రకటార్కానలకోటి దీధితియుతుల్ ♦ ప్రజ్ఞాన
 చారాన్వితుల్॥ క॥ స్వర్గస్థితుండు నారక । దార్గత్యము బొందునరువి
 ధంబున వేధో । భర్గసురేంద్రముఖాండాంతర్గతులన్ వారు చూచె ♦ దర
 సతతంబున్॥ సీ॥ బరులచే నగుబాధ ♦ లొక్కించుకయు లేవు, కామలో
 భాదులు ♦ గాన రావు । మరణజన్మము లను ♦ మాటయు విన రాదు
 నిత్యసుఖం బెందు ♦ నిండి యుండు । గామితార్థములు త ♦ త్కాలం
 సిద్ధించు, దారిద్ర్యమును రోగ ♦ తతులు వింత । షడ్గుణాష్టగుణముల్
 సంతతంబు వెలుంగు, దలచినరీతి మా ♦ ధవుండు దిగు॥ తే॥ గీ॥ నిత
 నిరవద్యనిస్తుల ♦ నిరతిశయని । తాంతనిర్మలనిజసము ♦ ద్యత్ప్రబోధ
 నిఖిలలోకంబులం దెల్ల ♦ నిండి యుండు । దరమె వర్తింప బరమప
 ద్ధ మహిమ॥ చ॥ తనయుల బ్రోచుకార్యములు ♦ తల్లియు దండ
 యొనర్చి సమృదం । బనుదిన మందుచందమున ♦ సంబుజనాభుండు ము
 జీవుని । చ్చ సనుసరించి ద్రిమృదుచు ♦ సంతస మొందుట జక్రిదాన్యః
 ర్తనమున వాని కించుకయు ♦ దాపము పుట్ట దనుక జుమి శ్రుతుల్
 శా॥ మాతంగాశ్వరథాదికంబు విలస ♦ న్నాణిక్యజాంబూనదస్సీ
 తాందోళికలున్ నటినటులు దా ♦ సీదాసులున్ వాద్యసం । ఘ
 తంబున్ గరదీపికాళులు పతా ♦ కల్ ఛత్రముల్ తానె యె

యాతం ధ్యాయతు సుత్యవప్రతతి ని ♦ త్యం బచ్చటం జేసెడిన్ || క || అ
 చ్చటి కేగినజనములు | ముచ్చటకు మరలి రారు ♦ ముతమర్గనుతో |
 నచ్చుపడి యుందు రిచ్చకు | వచ్చినగతిఁ దిరెగద రని ♦ వారితలు లగు
 చున్ || మ || సకలా మ్నాయవిదుండు వక్తయు వయ ♦ స్సంపూర్ణఁ డా
 ర్యుండు రా | జకులీనుండు నరొగి శౌర్యబలవి ♦ స్తారుండు వేగాధికుం |
 డకలంకుం డతిసుందరుండు సకలాధ్ధాన్వితభూచక్ర నా | యకుఁ డైనట్టి
 మనుష్యునందుఁ దగు మ ♦ ర్త్యానంద మత్యున్నతిన్ || తే. గీ || మానవా
 నందశత మేకమైన నపుడు | మనుజగంధర్వులందు సామర్థ్యయుతున
 కొక్కయానంద మగు నది ♦ యుండు నందు | శ్రోత్రియుం డైనకా
 మసం ♦ శూన్యనకును || నీ | మనుజగంధర్వస ♦ స్తానితానందశ, తము
 గూడి దేవగం ♦ ధర్వతతుల | కొక్కయానందమై ♦ యుండుఁ దదానం
 ద, శతము గూడినఁ బితృ స్థలసనాత | సస్థల కొక్కయా ♦ నందమై
 తగు నవి, శత మైన నాజాన ♦ జత్రిదశుల | కొక్కయానందమై ♦
 యుండుఁ దచ్చతము క,ర్తామరానందమై ♦ యమరుఁ దచ్చ | తము
 పురానంద మగుఁ దచ్చ ♦ తంబు గలిసి || తే. గీ || యమరపతి కొక్కయా
 నంద ♦ మగును దచ్చ | తము బృహస్పతి కొకప్రమో ♦ దం బి వెల్లె
 గలుగు శ్రోత్రియుఁడైనని ♦ ప్కామకునకు || క || అమరాచార్యానందశ
 తము కశ్యపముఖ్యులకును ♦ దగ నేకానం | ద మగు నవి నూఱుగూ
 డిన నమరుం బద్మజున కొక్క ♦ యానందంబై || క || కామవిరహితశ్రో
 త్రియుఁ డీమహితానందశతములెల్ల వెలుంగన్ | భూమిఁ జరియించు
 యరమ | వ్యోమానందము తదర్బు ♦ దోన్నతము సుమీ || క || ఇట్టిమహా
 నందము లా | పట్టునఁ గలజీవతతికి ♦ బహుశతకోటుల్ | ద్విట్టముగఁ
 గలుగు బోధయు | నట్టిదయై వెలుంగుచుండు ♦ ననవరతంబున్ || క ||
 అందుఁ బ్రమోదనపుర మా | నందప్రదమై వెలుంగు ♦ నవసారసపు
 స్థేందురుచిరమందరధర | సుందరతరవదనకాంతి ♦ శోభిత మగుచున్ ||
 5 || ఆవరవ్యోమంబు ♦ నందుఁ గాంచనరత్న, ఘటితములు విచిత్ర ♦

కల్పసములు । బహుయోజనోన్నతః । ప్రాకారములు మూడు, గలిగి
జాంబూనదః । నిలయములును । వజ్రసాధములు సౌవర్ణగోపురములు
మణిహేమమయకుట్టిః । మస్థలములు । బలభేదిరత్నసోః । పానములే
ముక్తావి, తానజాలకములు । ద్యద్విమానః॥ తే.గీ॥ సముదయము లొప్ప
నూలు యోజనము లాయతమ్మునంతియెమటి విశాలమ్మునగుచు । బల
గుచుండుఁ బ్రమోదనపురము దానియందు వసియించు ననిరుద్ధఁడ
ముదమున॥మ॥ మదదంతావళికోటినిర్బుదసదృశః । ధ్వజస్థలోచ్చాయమై
యుదయాదిత్యసహస్రదీధితిచయంబొకుఁ మ్మడిం దిక్కులం । బొదువ
ద్రష్టనిరీక్షణప్రతిహతింబుట్టించుచుం జిత్రసం । పదలం బూను చ
కరత్నరచితః । ప్రాకార మచ్చోదగు॥ ఉ॥ అంబరమధ్యభాగసము
దంచితభానుశతాయుతప్రభా । డంబరమై మురాంతకభః । టవ్రజసం
తియోగ్యశీర్షమై । తుంబురునారదాదిమునిః । ధూర్జటికోటినుతప్రభ
వమై । యంబుజరాగదుర్గమునః । కవ్వల వజ్రపుకోట భాసిలు॥ శా
స్రావృట్కూలపయోధరాంతరతటిః । ద్రావృతప్రభాన్వితమై । లావణ్యా
కనూత్నచిత్రయుతమైః । రాజన్యహాభేయమై । భావతీతపటుప్రతా
యుతదీః । వ్యద్యోధసంవాసమై । సౌవర్ణోజ్జ్వలదుర్గ మావెలి విరా
జద్వృత్తితో భాసిలు॥ చ॥ మరకతనాళసంయుతసః । మంచితకాంచ
హల్లకాంబుజో । త్కరఘనవాసనాన్వితసుః । ధారసపూరతరంగజాతశీ
కరపరిపుష్టకూలగతః । కర్బురసాలచయమ్ములై సరో । పరములు పెక్కు
వేలు చెలుః । వమ్ముగఁ దత్పరమందు భాసిలు॥ చ॥ సరసులు నూత
లు నదులుః । జక్కరలున్ దిగుమెట్టుబావులుం । జెఱువులు బట్టె లచ
టఁ బఁ । సిండితోవల్ రతసంపుడమ్ములున్ । సురుచిసమన్వితామృతవి
శుద్ధసుశీతరసంబు లొప్ప శా । ఘరబకహంససారసవిః । భావటలోజ్జ్వలిత
బులై లిగు॥ శా॥ అంభోజాక్షులు కంకణాంగదవిశుః । ధ్వాజానుబ
హగ్గభుత్ । జంభారాతిశిలాసితాంగసహితుత్ । సౌవర్ణచేలావృతుల్
శుంభద్విక్రము లిందుకోటివిలసః । చోభాన్వితుల్ సద్గుణా । దంభు

చక్రిభటుల్ చరించెదరు త ♦ త్ప్రాకారమధ్యంబులన్ || మ || నవరత్న
 ద్యుతిధాగధగ్యసహితాం ♦ తగ్గేహసావర్ణసం | స్తవనీయోన్నతపంజ
 రాంతరవిరా ♦ జచ్ఛారికాకీరముల్ | కవనంబుల్ హరిపై ఘటించి ♦
 యెలమిన్ ♦ గానంబు గావింప భాగవత్ప్రాతము లాలకింతురు మహా ♦
 త్కంతంబుగా నచ్చటన్ || సీ || కలువపూదండలు ♦ గదలించుగతిచోచు,
 బెళుకుజూపులతళ ♦ త్తళలతోడ | బలుహజ్జమెకముల ♦ చెలువమ్ము
 హసియించు, రమణీయమందయా ♦ నములతోడ | శారదచంద్రికల్ ♦
 జగము గప్పినజాడఁ, దనరారుమందస్తి ♦ తములతోడ | శారికాపికకీర ♦
 సముదాయములఁగేరు, మధురవాక్యములసం ♦ పదలతోడ || తే.గీ || గంధ
 కర్పూరపీటికా ♦ కజ్జలాంక | నములతోడను బుచ్చదా ♦ మములతోడ |
 వజ్రమయదివ్యభూషణా ♦ వళులతోడఁ | బరంగుచుందురు భామ ల ♦
 ప్పరవరమున || మ || జలజాతప్రతిమాననేత్రములు రా ♦ జద్రాజబింబా
 నన | మ్ములు సావర్ణఘటస్ఫుట స్తనయుగం ♦ బుల్సంహమధ్యంబులు |
 జ్వలకార్తస్వరవల్లిభాంగములు భా ♦ చక్రాంచితశ్రోణులున్ | జలద
 శ్యామకచంబు లొప్ప హరిపూ ♦ జల్ సేతురచ్చో సతుల్ || ఉ || హట
 కరత్నసంఘటిత ♦ హర్త్యములందు వసించి భూమిభృ | త్కృటి హ
 సింపఁజాలుచనుఁ ♦ గొండల నంటఁగ వీణలూని య | చ్చోట వసించు
 ముక్తు లతి ♦ చోద్యముగా విని సంతసింపఁగాఁ | బాటలగంధు లచ్యు
 తునిఁ ♦ బాడెద రంచితభక్తియు క్తలై || తే.గీ || అచటికాంతల వర్ణిం
 ప ♦ నజ్జభవుని | కై న శక్యంబు గాదు వే ♦ యనఁగ నేల | యచట
 వసియించుకోఁతితో ♦ నై న సాటి | రాదు మనయూర్వశియు మన ♦
 రంభ వింటె || శా || భేరీశంఖమృదంగ తుంగపటహా ♦ భీలధ్వనుల్
 భూరిపై | న్యారావంబులు మింటఁ బర్వ జలద ♦ శ్యామోన్న
 తాంగంబు చెన్నారం బర్వతరాజతుల్యశీతవే ♦ దండస్థుడై వైష్ణవా |
 చారంబుల్ తగఁ బోచుచున్ దిరుగు వి ♦ ష్వక్సేనుఁ డుద్యద్గతిన్ ||

ఉ॥ కాంచనపక్షదీధితులు ♦ కాలసముత్థిత చంచలావళిన్ । మించి తె
లుంగ వజ్రనఖ ♦ నిర్మలదీప్తులు భానుమండలో । దంచితవృత్తి నొప్పు
గులి ♦ శాధిక తీవ్రతరప్రభాలన । చ్చంచువుతోడ నప్పరిని ♦ సంతత
మున్ గరుడుండు ద్రిమ్మరున్॥ మ॥ హతనక్రంబు నిజాంగవల్లనసము ♦
ద్యద్భూరినిర్హృదని । ర్జితరాత్రించర యోధచక్ర మయుత ♦ గ్రీష్మా
రూ బింబప్రభా । తతినిర్వక్రము రాహునిర్దళనజా ♦ తస్థైర్యసంతుష్టసూ ।
ర్య తుషారద్యుతిశక్ర మౌచు హరిచ ♦ క్రం బప్పరిన్ భాసిలున్॥
మ॥ అరవిందా హితకోటిదీధితియుతం ♦ బై దక్షిణావర్తనుం । దరమై
రత్నసువర్ణ సంకలితమై ♦ దైతేయసేనాభయం । కరభూరి ధ్వనికారి
యై దివిజనం ♦ ఘస్తుత్యమై కంసభి । త్కరసంస్థం బగుపాంచజన్యఘ
నశం ♦ ఖం బప్పరిన్ భాసిలున్॥ క॥ మణిమయ దండయుతమ్ములు ।
గణనాతీతములు తప్త ♦ కాంచనచేల ప్రణుతములై గరుడధ్వజ । గణ
ములు తత్పట్టణమునఁ ♦ గర మొప్పుఁ జూమి॥ సీ॥ ఘనబృంహిత
ధ్వాన ♦ గర్జితంబులు గల్గి, జలధరమ్ములఁ బోలు ♦ సామజములు । చ
ద్రాతపోజ్వల ♦ చ్చవులతోఁ బాలేటి, తెరలవై ఖరిఁ దోచు ♦ తురగ
ములును । మణింకిణీర్షుణం ♦ ర్షుణనికృణములతో, నలరారుచున్న శః
తాంగములును । గొడమసింగముల సం ♦ పద హరింపఁగఁ జాలు, వి
క్రమంబులు గల్గు ♦ వీరభటులు॥ తే. గీ॥ గలిగి భేరీపటహాశంఖ ♦ కా
హళోరు । దుందుభీముఖవాద్యసం ♦ దోహజనిత । మహితరవముల శ
బ్దాయ ♦ మానమగుచుఁ । బరఁగుఁ దత్పరి కన్నుల ♦ పండువుగను ।
కు॥ విరజామధ్యగతామి తామృతరసా ♦ విరూపా కల్పారవా
రిరుహమోడ భరాలసాలసములై ♦ క్రీడావనాంతస్థితా । మరధాత్రి
తతాంతసంతతిగళ ♦ న్నారందధారాపరం । పరలన్ నిక్తములై నమో
రములు పేరి ♦ మన్ దత్పరిం ద్రిమ్మరున్॥ మ॥ జవనారట్ట జకోటి పాట
వవిరా ♦ జద్భంగసంఘాతసం । భవసంపూర్ణఘమంఘమారవ సము

త్వన్నప్రతిభానసం । స్తవనీయో భయభాగకూలగతభా • స్వత్కాం
 చనత్కైజదీ । ప్రవనంబై విరజాతరంగిణి సముద్యత్సున్పర్తితో భాసిలున్ ॥
 క॥ ఘన మగుప్రమోదపుటభే । దనమునఁ దనరారుసంప • దల నొ
 కలవ మే । వినిపించినాఁడఁ దత్పర । మునఁ దగువైకుంఠవిభవ • ము
 న్వినుఁ డింకన్ ॥ సీ॥ యోజంపఁగ సహస్ర • యోజనాయతము త, దర్శ
 విశాల ము • స్థాంశుకోటి । తేజంబు రత్నమం • దిరహేమగోపుర,
 వజ్రమయధ్వజ • వ్రాతకాంచ । నాట్టాలకము మణి • కుట్టిమస్థలమును,
 మరకతమయసౌధ • మండితంబు । నమృతనిర్ఘోరము క • ల్పాగమ
 యారామ, బహుళంబు శ్రీసతీపద్మదాభ ॥ తే.గీ॥ సదృశపుం యావ
 తము బహూ • చ్ఛాయ హేమ । రత్ననిర్మిత పంచమంగ్గంబు సగుచుఁ •
 దనరు వైకుంఠ మాపరంధామమందు । నచటఁ బ్రద్యుమ్నఁ డెలమి
 తో • నధిసించు ॥ సీ॥ అమితార్ఘదాయామ • మమితవిశాలమ, రా
 గ్నివిమృన్నధ్వ • మంచితప్ర । భూతతేజఃపుంజ • మాతతమణినువ, ర్ణా
 గారచంద్రశా • లాన్వితంబు । మణిమయవేదికా • గణ మింద్రనీలధ్వ,
 జానీక మంబుజా • త్కాంచితోరు । దాసగణంబు శ్రీ • తరుణీనిభాంగనా,
 సముదయం బమృతర • సప్రపూర్ణ ॥ తే.గీ॥ వాహినీసంయుతంబు న •
 వచనహృదయ । గమ్యమును దుర్గసప్తకంకలిత మగుచు । వజ్రలు సమ్మో
 దనా హ్వయ • పురము దాని । యందు సంకర్షణంబు చె • న్నారు
 చుండు ॥ శా॥ ఆనందాఖ్యపురంబు దానికిఁ బరం • బం దొప్పుఁ దేజో
 ధిక । జ్ఞానానందమయంబు హేమమణిభా • స్వత్కుట్టిమోద్భూతసం ।
 తానత్కారుహకల్ప వృక్షకుసుమో • ద్యద్వాసనాబంధురో । ద్యానా
 రామ సమాగతానిలకిశో • రాక్రాంతసౌ ధాళియై ॥ మ॥ హరిదశ్వా
 యుత కోటిదీ ధితిసమే • తాత్యన్నతద్వాదశా । వరణోపేతము నిత్య
 మంగళరవ • వ్యాప్తంబు మాణిక్యభ । వ్యరుచిస్సీతము యోజనార్బుద
 విశా • లాయామమై యొప్పుత । త్పరమం దుండును వాసుదేవుడు

జగఁ ♦ త్పూజ్య ప్రభావంబుతోన్॥ సీ॥ శతయోజనోచ్చాయఁ ♦ సావర్ణ
 సాధముల్, మరకతమయకుట్టి ♦ మస్థలములు । పుష్కరాగోజ్జ్వలఁ ♦
 భూరిమందిరములు, గోమేధికాంచితఁ ♦ గోపురములు । శక్రోపలోజ్జ్వలఁ ♦
 చ్ఛాపనంబులు సాంద్ర, శౌక్తికోరువితానఁ ♦ జాలకములు । మాణిక్య
 ఘటితనఁ ♦ మంచితవేదికల్, వైడూర్యనిర్మితఁ ♦ ధ్వజచయములు ॥
 తే.గీ॥ విద్రుమస్తంభములు నరవిందరాగ । ఘనకవాటంబులునుశంఖఁ
 కాహళాది । వాద్యఘోషంబులును వేదఁ ♦ వాదకోటి । గలిగి తనరారు
 శ్రీకాంతుఁ ♦ నిలయ మచట॥ తే.గీ॥ అందు మధ్యందినార్కవిఁ ♦ భాన్వి
 తంబు । విద్రుమస్తంభసాహస్రఁ ♦ విలసితంబు । ప్రబలసుజ్ఞానమయము
 ప్రఁ ♦ పన్నకోటి । భాసురం బైనయొకమండఁ ♦ పంబు గలదు॥ క॥ ఆమం
 డపమధ్యంబున । శ్రీమంతం బైనరత్నఁ ♦ సింహాసన ము । ద్వామాకృతిఁ
 దనరుఁ ద్రుయా । భామాపరివేష్టితాప్తఁ ♦ భాగం బగచున్॥ తే.గీ॥ అ
 ప్తవర్ణ దళాన్వితంఁ ♦ బతివిశాల । మధికతేజోవి రాజితంఁ ♦ బైనసలము
 దానిమీఁద వెలుంగుఁదఁ ♦ త్వద్గర్భ । మందు మాణిక్యకర్ణికఁ ♦ యల
 రుచుండు॥ ఉ॥ దానిపయిన్ సుధాంశుశతఁ ♦ ధామముతోడఁ ఘనాసహ
 స్రస । న్నానితరత్నదీధితిసఁ ♦ మగ్రతతోడఁ శిరీషమల్లికా । సూనమరాశ
 తల్పమృదుఁ ♦ శుద్ధశరీరముతోడఁ సామము । గ్లానముతోడఁ నొప్పు
 నురగప్రభుఁ డంచితభక్తియుక్తుడై॥ ఉ॥ ఆతని దేహమందు ధవళాంబు
 జనేత్రుఁడు వేదశాస్త్రవి । ఖ్యాతచరిత్రుఁ డంబుదనఁ ♦ మంచితగాత్రుఁడు
 ఘోరపాతక । వ్రాతతమోబ్జ మిత్రుఁ డమఁ ♦ రవృక్షకాననచైత్రుఁ
 డిందిరా । త్కృతరుణీకళత్రుఁ డగుఁ ♦ చక్రధరుండు వసిండుఁ బ్రీతి
 తోడ॥ ఉ॥ హరకీరీటకుండలనఁ ♦ మంచిత నూపురమేఖలాదివి । స్తార
 విభూషణావళులుఁ ♦ దాల్చి సువర్ణపటంబు మేనఁ జెల్వార్చుగ । దివ్య
 గంధకుసుఁ ♦ మాంజనముల్ తగ దిద్ది మేలిక । స్తూరిని బొట్టు పెట్టు
 కునిఁ ♦ తోయజనాభుఁడు చూడఁ భాసిల్లు॥ శా॥ శ్రీభూనీలలు
 నిత్యముక్తులును బఁ ♦ క్షీశ్రేష్ఠుఁడు యోగవి । ద్యాభామామణి

మూర్తిమత్స్యకృతి ధాన్యధర్మకాలత్రయీ శోభైశ్వర్యధృతి స్మృతుల్
 విజయరథః ధీనాథపుత్రాదినా । నాభక్తాగ్రణులుం జమూపతియు నా ధాన్య
 సందంబుతోఁ గొల్పఁగన్ ॥ తే.గీ॥ శంఖచక్రగదాఖడ్గ ధాన్యములును ।
 వైజయంతియు వనమాల ధాన్యధాన్య । కయును శ్రీవత్సచిహ్నంబు ధాన్య
 కాన్తుభంబు । వేడ్కతోఁ బూని దనరారు ధాన్యవిష్ణుఁ డచట॥ సీ॥ జలజ
 సన్నిభపాద ధాన్యములు కమతోపమ, ప్రపదముల్ కమలగ ధాన్యరభ్రప్రశస్త
 జంఘికల్ కరికర ధాన్యసదృశోరువులు గొప్ప, పిఱుదులు నిమ్మనాభియు
 మృగేంద్ర । మధ్యంబు వటపర్ణ ధాన్యమహితోదరమ్ము విశాలవక్ష మసిత
 స్తనయుగంబు । నాజానుదీర్ఘ బాధ ధాన్యహాచతుష్టయ మున్న, తాంసముల్
 శంఖస ధాన్యమగ్రగళము॥ తే.గీ॥ చంద్రబింబాననము బింబ ధాన్యశతసమాధి
 రము సునానయు వరకపో ధాన్యలములు పద్మ । నయనములును నవాంకక
 ర్ణములు విపుల । ఫాల మసితాలకములు శ్రీపతికిఁ దనరు॥ మ॥ మదదం
 తావశతుల్యయానము సుధా ధాన్యమాధుర్యభృద్వాక్యసం । పద చాంద్రీని
 భమందహాసము కృపా ధాన్యపారీణదృష్టుల్ నవాం । బుదసంకాశశరీరనై
 ల్యము శతాం ధాన్యభోజస్తేజంబు వా । రిదగంభీరరవంబు గల్గి యచ
 టఁ ధాన్యశ్రీభర్త భాసిల్లెడిన్ ॥ చ॥ అగురుసుగంధబంధురసమంచితనీలప
 యోదవిగ్రహ । స్థగితసువర్ణరత్నసము దగ్రవిభూషణ ధాగధగ్యదీ ।
 స్తగరుడముఖ్య పార్శ్వచర ధాన్యభక్తగణేషిత దానదక్షుడై । తగు నర
 కాసురాంతకుఁడు ధాన్యతత్పణితల్పమునందుఁ బొందుగన్ ॥ తే. గీ॥ బొమ్మ
 దేవర వసియించు ధాన్యబొడ్డుదమ్మి । తమ్ముల నసించుపడఁతుక ధాన్యము
 వడిన । వెడఁదఱొమ్మును మిన్నేటి ధాన్యవెలఁదివెలయు । నడుగులును గల్గి
 మున్నేటి ధాన్యయల్లుఁ డలరు॥ చ॥ కలుముల నీనుకొమ్మ దయఁ గల్గినచేడియ
 తమ్మిపువ్వులన్ । మొలచిన ముద్దరాలు నగు ధాన్యమొమువెలుంగుపడంతి
 పువ్వుము । ల్కులదొరఁ గన్నతల్లి జగి ధాన్యగుల్మేడిచక్కనిబోటి మే
 లొన । మ్ములు దగుపువ్వుబోడి సిరి ధాన్యముద్దియ గొల్వ నతండు భాసి

లున్॥ తే. గీ॥ ఇట్టిపరమపదమున ♦ కేగుఁ బ్రపద । నాన్వితం డీప్ర
 పత్తి లే ♦ నట్టివాఁడు । జననమరణప్రవాహమం ♦ దున మునుంగుఁ ।
 గాని తుది ముట్టఁ డెన్నటి ♦ కైన నిజము॥ క॥ అని ప్రపదనమార్గం
 బె । ల్లను గారుణ్యమున శిష్యు ♦ లకుఁ దెల్పియుఁ ద । న్ననముల ధృడవా
 సన సం । జనితమగుటకొఱ కవుడు వి ♦ చారించి తగన్॥ క॥ కరుణార
 సభరితాంతః । కరణుండై శిష్యసమితి ♦ గని సకలజగ । ద్గురుఁడు ప్రప
 త్తి ప్రకారము । మరల మితాక్షరములను స ♦ మస్తము దెల్పె ।
 వ॥ అది యెట్లనిన॥ తే. గీ॥ పరమపద మాసపడునట్టి ♦ నరుఁడు సత్త్వ॥
 గుణగరిష్ఠత గల్గిన ♦ గురునిపాల । నైన నారాయణునిపాల ♦ నైన వేడ్కఁ
 బంచసంస్కారి గౌ వలె ♦ బ్రథమమందు॥వ॥ అవియెవ్వి యనిన శంఖ
 చక్రాంకనంబును బుండ్రమాలాధారణంబును భగవద్దాస నామకరణం
 బును దిరుమంత్ర ద్వయమంత్ర చరమమంత్ర తదర్థోపదేశంబును
 భగవదర్పారాధనానుజ్ఞయు ససంబడు నేతత్పంచసంస్కారవంతుండు
 కరణత్రయప్రపన్నుం డనంబడు సని మఱియు నిట్లనియె॥ తే. గీ॥ బంధ
 కంబుల నన్నిటిఁ ♦ బాపి నాకుఁ స్వస్వరూపార్హదాస్యంబొ ♦ సంగుమను
 చు । హరిని వేడుకొనుటయె నా ♦ రాయణాప్త । వర్ణమంత్రార్థభా
 వమై ♦ వఱలుజగతి॥ మ॥ హరి కిల్లా లగులక్ష్మీ గొల్చుటను నా ♦ కజ్జా
 క్షుపాదద్వయీ । శరణం బిప్పుడు సంభవించెను రమా ♦ సంయుక్త
 నాత్మేశు శ్రీ । ధరు నీమీఁద సహంమమాత్మకకుమే ♦ ధన్ మాని నేవిఁ
 తు సం । చు రహిన్ నామదిఁ గల్గె సన్ తెలివి యే ♦ సుష్టా ద్వయా
 ర్థం బగున్॥ తే. గీ॥ విజయుఁడా సర్వధర్మముల్ ♦ విడిచి యొక్క । నన్నె
 శరణంబుఁ బొందు నే ♦ నిన్ను సర్వ । మరితములచే వదల్చెద ♦ దుఃఖ
 పడకు । మనుచు హరి ♦ యంట చరమమం ♦ త్రార్థ మయ్యె॥ తే. గీ॥
 ఇట్లు మంత్రత్రయార్థంబు ♦ లెఱిగిఁ పిదపఁ । జడచిదీశ్వరతత్త్వవి ♦
 శేషములను । దెలియవలె దత్ప్రకారముల్ ♦ తెసిపెదను వి । నుం

డటంచును రామాను ♦ జుండు పల్కె॥ శా॥ జ్ఞానానందగుణస్వరూపుఁడు
 జగ ♦ జ్ఞప్తావనాంతానుసం । ధానానూనుఁడు సర్వదేహిసకలా ♦ ధారుం
 డనంతుండు ల । క్షీనాథుండు పరుండు కర్త యతనిన్ ♦ సేవించినం
 గాని మో । తొనందంబు లభింప దంచును దదీ ♦ యాం ఘృత్ భజిం
 పన్ వలెన్॥ తే.గీ॥ చక్రికిని శేష మనఘంబుఁజ్ఞానమయముసకలసద్గు
 ణవంతమ్ము♦సర్వగతము । నిత్య మణుమాత్ర మవినాశి ♦ నిర్మలము సు
 ఖార్హమై జీవతత్వ మొ ♦ ప్పారుజగతి॥ క॥ హేయతరప్రకృతిగుణస ।
 మాయోగంబునను బద్ధుఁ ♦ డై దుఃఖములం । బాయక జననజరామర ।
 శాయాసము లొందు జీవుఁ ♦ డని తెలిసి తగన్॥ తే.గీ॥ ఇట్టి మనుజుండు
 సుకృతంబు ♦ లెల్ల జేయ । యోగసంసిద్ధిచే ముక్తి ♦ కేసు నట్టియోగ
 మధికాంతరాయమై ♦ యుంట దాని । మాని మధ్యమనిష్ఠ దా బూని
 వలయు॥ తే. గీ॥ దురితసుకృతాధ్వములు మాని ♦ కరుణ గల్గి । సలుప
 కుండినఁ బాప మన్ శంకఁ దగిన । గతి జనుఁడు నిత్యనైమిత్తికములు
 మాత్ర । మాచరించుట యగును మా ♦ ధ్యమికనిష్ఠ॥ క॥ కరణత్రయ
 ప్రపన్నత । మెఱసెడిమనుజుండు మాధ్య ♦ మికనిష్ఠాత । త్వరుడై
 న్యాసి యగును స్వ । ర్నిరయములకుఁ బోడు న్యాస ♦ నిష్ఠం డెపు
 డున్॥ సీ॥ అతనికి స్వల్పజ ♦ న్తాంతరంబులలోన, యాదృచ్ఛికస్వసే ♦
 పీచరణము । గలిగించి తజ్జన్మ ♦ కాలంబునను శౌరి, కరుణతోడను
 జూడఁ ♦ గా సతండు । నైరాగ్యయుతుఁడు స ♦ త్వగరిష్ఠుడై మంచి,
 గురు నాశ్రయించి త ♦ త్కరుణచేతఁ । బంచసంస్కారముల్ ♦ పడసి
 మధ్యమనిష్ఠ, బూని తత్త్వత్రయ ♦ జ్ఞాని యగుచు॥ తే.గీ॥ దేవుఁ గొ
 ల్చుచుక్షణమాత్ర ♦ దేహయోగ । భవవిలంబాసహిష్ణుడై ♦ పరఁ
 గుచుండ । సతని వరియించు నపుడు ష ♦ డంగపూర్తి । వాడు త
 జ్ఞస్తమున నప ♦ వర్గ మొందు॥ ప॥ ఆనుకూల్యసంకల్పంబును బ్రాతికూ
 ల్యవర్జనంబును రక్షించు ననువిశ్వాసంబును గోస్తృత్వవరణంబును నా

త్తనిక్షేపంబును గార్వణ్యంబును సనుషడంగంబులు తత్తద్విరోధి యు
క్తంబులుగా నేర్పరించెద వినుం డని యిట్లనియె॥ తే. గీ॥ హరికరు
ణ దక్క హరిఁ జేర్ప ♦ నన్యములు ను । పాయములు గా వ టంచుఁ
ద ♦ త్పారతంత్ర్యి । మూనుచును నామనం బిప్పు ♦ డున్న దనెడి ।
శేముషీస్ఫూర్తి యాత్మని ♦ క్షేప మయ్యె॥ క॥ జగతిఁ దీనికి వైరిఁగి ।
యగుచు ఫలశ్రద్ధ దగు న ♦ హంమమకార । స్థగితముగఁ గర్తము
లు న । ల్పంగ మనుజుఁడు పూనుటయెఫలశ్రద్ధ యగున్॥ తే. గీ॥ వా
సనాశూన్యయోగంబు ♦ వచ్చు టెట్లు । శౌరి నీదయ దక్క మో ♦
క్షమున కొండు । సాధనము నాకు లే దనిఁజనుడు దీనుఁడై కృశించుట
కార్వణ్య ♦ మన వెలుంగు॥ క॥ కర్తజ్ఞానంబులచే । నిర్దిత మగుభక్తి
యోగ ♦ నిష్ఠగలిగి తా । భర్తాంబరుఁ జెందెద నను । నిర్మలమతి దీని
వైరి ♦ ణియగుధరిత్రిన్॥ తే. గీ॥ సహజకరుణాన్వితం డౌటఁ ♦ జక్రి
నరులఁ । బ్రోచుఁ గావున నన్నును ♦ బ్రోచు ననుచు । నతని సమ్ముట
విశ్వాస ♦ మయ్యెఁ గర్త । పద్ధతులు దప్ప నీఁ డంట ♦ ప్రతిభఁబుండు॥
తే. గీ॥ కరుణ శక్తి సమర్థత ♦ గల్గి పూర్ణుఁ । డై నహరి తనకుం గో
ష్ఠ ♦ యనుచు నతని । వాఁ డగుట చుమ్ము గోప్తృత్వ ♦ వరణమ
తఁడు । నిర్గుణుం డనుకొంట దీ ♦ నికి విరోధి॥ తే. గీ॥ అచ్యుతుఁడు
శ్రుతిచేఁ గూడ ♦ దనువినోద । శాస్త్రముల పాతకముల వ ♦ ర్జన
ము సేత । జగతి దగుఁ బ్రాతికూల్యవ ♦ ర్జన మనంగ । వానిఁగై
కొంట సుమ్ము త ♦ డైవరి యయ్యె॥ క॥ వనజాక్షుసకుఁ విశ్వము
తను వనునిశ్చయము గల్గి ♦ తన కె గ్గొనరిం । చినప్రాణిని హింసిం
పక । చనునడవడి యానుకూల్య ♦ సంకల్ప మగున్॥ క॥ దీనికి హింస
విరోధిని । యై నెగడుక మనుజుఁ డీష ♦ డంగము లెలమిం । బూనిన
చో స్వప్రార । భాసంతర మందు ముక్తుఁ ♦ డగుఁదధ్యముగన్॥ మ ।
అనుచుం గాంతిమతీతనూభవుఁడు శి ♦ ష్యాసీకముం జూచి ప । ల్కి

వా రందఱు మోదపూర్ణు లగుచుం ♦ గీర్తించి తత్పాదవం । దనముల్
 చేసి మముం బ్రపన్నతతిలో ♦ నం గూర్పవే యంచు వే । డిన నాతం
 డానరించె వారలకు రూ ♦ ఢిం బంచసంస్కారముల్ ॥ క॥ వా రంద
 ఱు హరికరుణా । పూరముచే విరతు లగుచు ♦ బూజ్యతరషడం । గ్గో
 రుమహిమచేతను దై । త్యాగాతిపురీవరమున ♦ కరిగిరి వేడ్కన్ ॥
 క॥ వినుతా హేతుక జాయమానకరుణా ♦ స్వీతాత్ముడై శ్రీజనా
 ర్దనుఁ డీవేశ మదీయమానసముచే ♦ తన్ మద్భరం బంతయుం । దన
 కున్ లోబడఁ జేసి కొంచు నిపు డు ♦ న్నాఁ డంచు నెల్లప్పు పా ।
 యనివిజ్ఞానమె తత్ప్రపత్తి యని ము ♦ ఖ్యాత్తం బెఱుంగం దగున్ ॥
 క॥ ఏతత్కథ పఱియించిన । చేతనుఁడు మురారిపురముఁ ♦ జేగును మర
 లన్ । మాతృస్థనదుగ్ధంబులు । భాతిం గైకొనఁడు నిజము ♦ పల్కితి
 జుండీ॥ చ॥ ఇది వినుమానవుండు మఱి ♦ యెన్నటికిన్ సమనర్థికింక
 రో । స్మదనినదంబులన్ విసఁడు ♦ మాధనలోక గతామితప్రభా । స్మద
 పుట హేమరత్నమయ ♦ సౌధచరస్త్మణి సాలభంజికో । రుదృఢకరస్థ
 చామరమ ♦ యత్తతీచేతను ప్రీతిఁ బొందెడిన్ ॥ చ॥ విపులశుభాస్పదం
 బును బ ♦ విత్రము పాపవిభేదకంబు వి । వ్లుపురనివాసహేతువు వి ♦
 శుద్ధసుధారస తుల్యగద్యప । ద్యపటుతరంబు సంయమిను ♦ తంబు మ
 హోపనిషత్స్వరూప మీ । ప్రపదనపారిజాతము కృ । పామతి దెల్పితి
 మీకు సర్వమున్ ॥ క॥ అనుచున్ సూతుఁడు పల్కిన । విని శౌనకము
 ఖ్యులతని ♦ వినుతించుచు శ్రీవనజాతునిఁ గీర్తించుచు । జని రచ్చో
 బాసి వారి ♦ సదనమ్ములకున్ ॥

శా॥ శుండాలాధిపహస్తసన్నిభభుజా ♦ స్ఫూర్జత్కృపాణాహతో
 ద్గండాఠిమండలాధిపవియ ♦ ద్యానక్రియాధ్వార్పితా
 ఖండానేకపటాలయన్నిజచమూ ♦ గ్రామోజ్జ్వలద్భూరివే
 దంఢస్యందనవాహయోధచరణో ♦ ద్యత్సంద్ర పాంశువృజా.

క॥ రాజాధిరాజ రాజబి । డౌజ ధనుర్గుణమహోగ్రతాంకారవిభి
న్నాజరదిగజకర్ణ । వ్రాజ శ్వేతాచలపతి ♦ రంగారాయా.

క॥ రాయడపాహ్వయధాత్రీనాయకతనయాగ్రగణ్య ♦ నారాయణపూ
జాయతనిజసుమనీహో । చ్ఛాయా శ్వేతాచలపతి♦రంగారాయా.

పంచచామరము॥ సరోజనాభపూజనప్ర ♦ శస్త్రహస్తపల్లవా
కరస్ఫురత్కృపాణబాణ ♦ ఖండితారివల్లభా
శరత్సుధాంశుకాశహరశారదోజ్జ్వలద్యశో
ధురంధరాచ్ఛరావువంశ ♦ దుగ్ధవాద్ధిచంద్రమా.

మాలిని॥ దురితగణ విదూరా ♦ దుష్టసంహారధీరా
సురుచిరగుణవారా ♦ సూరిసంస్కృత్యసారా
హరిపదసువిచారా ♦ హాటకత్కృత్రధీరా
శరహతరిపువారా ♦ సర్వవీరాధివీరా.

గద్య॥ ఇది శ్రీమదుభయకవిత్వ రచనాసల్పచాతుర్య కొటి కలపూడినంశ
కమలవనసూర్య హరితనగోత్రధుర్య వ్యతిహాగమాచార్య
శ్రీమన్నారాయణ చరణాంబుజధ్యానగతస్థైర్య సకలమత

వేదాంతసిద్ధాంతానివార్య వేంకటకృష్ణమ్మ సోమయాజి
కుమారవర్య కోదండ రామయ్యార్య కార్యంజన
ప్రపదనపారిజాతం బనుదివ్యప్రబంధంబు సందు
సర్వంబును బంచమాశ్వాసము

ప్రపదన పారిజాతము

సంపూర్ణము.

శ్రీరామాక్షణమస్తు.

శ్రీ

ప్రపంచపారిజాతము.

శుద్ధపత్రికా.

సంఖ్య.	సంఖ్య.	అనుగ్రము.	శుద్ధము.
2	10	సగ గాత	సంగుగాత
8	10	మె, థా	మె, థా
9	13	యన్నయెడ	యన్నయెడ
	15	గొడగజేసి	గొడగజేసి
14	19	నట్టలయెడ	నట్టలయెడ
17	11	బొంధపుక	బొంధపుక
	13	నల్లమల	నల్లమల
	25	కట్టివిహ	కట్టివిహ
18	4	పుష్కరిణుల	పుష్కరిణుల
	19	జెల్లమూలకా	జెల్లమూలకా
19	11	చిట్టెడల్	చిట్టెడల్
23	9	భాస్కరుని	భాస్కరుని
24	22	ప్రగ్ధర	ప్రగ్ధర
	24	నిర్మాణ	నిర్మాణ
26	14	సీరాధీన	సీరాధీన
27	4	కమునదా	కమునదా
	6	నిరాకరులు	నిరాకరులు
	17	ముఖసర్వ	ముఖసర్వ
29	3	మొక్కడ	మొక్కడ
30	25	నాథుని	నాథుని

పుట.	పంక్తి.	అశుద్ధము.	శుద్ధము.
33	23	హనుమద్దేవరు	హనుమద్దేవర
38	22	ప్రపదనముఁ	ప్రపదనము
39	25	మహాత్ము	మహాత్ము
44	18	రాణమ్ములఁదాను	రాణమ్ములఁదాను
48	15	లగుశంఖ	లగుశంఖ
50	14	వారించుచు	హరించుచు
62	8	జెప్పినవాఁడు	జెప్పినవాఁడు
65	10	నన్నుఁగూర్చి	నెన్నుఁగూర్చి
71	6	నంచు ముఖ్యము	నందముఖ్యము
72	1	రూపంబు నేవ్వం	రూపం బనేవ్వం
79	19	బున్నైన	బున్నైన
97	20	వినింజాలక	వినింజాలక
101	12	బునంచేసి	బునంచేసి
103	21	లేదురోదసియును	లేవురోదసులును
107	2	మఱియు	మఱియు
128	20	దద్యర్థన	దద్యర్థన
144	12	బగుచుక	బగుచుక
	25	కొని	కొని
149	18	మఱిదెన్నితి	మఱిదెన్నితి

